

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 2009/138/EB

2013/EES/4/95

frá 25. nóvember 2009

um stofnun og rekstur fyrirtækja á sviði váttrygginga og endurtrygginga (Gjaldþolsáætlun II) (*)

(endurútgefin)

EVROÞUPINGID OG RAD EVROÞUSAMBANDSINS HABA,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 2. mgr. 47. gr. og 55 gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndar Evrópubandalaganna⁽¹⁾,

að höfðu samráði við svæðanefndina,

í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. sáttmálans⁽²⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

1) Nokkrar veigamiklar breytingar verða gerðar á fyrstu tilskipun ráðsins 73/239/EBE frá 24. júlí 1973 um samræmingu á lögum og stjórnslufyrirmælum til að hefja og reka starfsemi á sviði frumtrygginga annarra en líftrygginga⁽³⁾, tilskipun ráðsins 78/473/EBE frá 30. maí 1978 um samræmingu á lögum og stjórnslufyrirmælum um samtryggingar innan Bandalagsins⁽⁴⁾, tilskipun ráðsins 87/344/EBE frá 22. júní 1987 um samræmingu á lögum og stjórnslufyrirmælum um váttryggingar í tengslum við málsvarnarkostnað⁽⁵⁾, önnur tilskipun ráðsins 88/357/EBE frá 22. júní 1988 um samræmingu á lögum og stjórnslufyrirmælum á sviði frumtrygginga, annarra

en líftrygginga, um að greiða fyrir því að réttur til að stunda þjónustustarfsemi sé nýttur⁽⁶⁾, tilskipun ráðsins 92/49/EB frá 18. júní 1992 um samræmingu á lögum og stjórnslufyrirmælum varðandi frumtryggingar aðrar en líftryggingar (þriðja tilskipun um skaðatryggingar)⁽⁷⁾, tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 98/78/EBE frá 27. október 1998 um viðbótareftirlit váttryggingafélaga í váttryggingasamtæðu⁽⁸⁾, tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2001/17/EB frá 19. mars 2001 um endurskipulagningu og slit váttryggingafélaga⁽⁹⁾, tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/83/EB frá 5. nóvember 2002 um líftryggingar⁽¹⁰⁾, og tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2005/68/EB frá 16. nóvember 2005 um endurtryggingu⁽¹¹⁾. Fyrir skýrleika sakir skal endurútgefa þessar tilskipanir.

2) Til þess að auðvelda það að stofna til og reka váttrygginga- og endurtryggingastarfsemi er nauðsynlegt að eyða alvarlegasta muninum á lögum aðildarríkja hvað viðvíkur reglum sem váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, lúta. Því skal settur lagarammi um váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, til að annast váttryggingastarfsemi hvarvetna á innri markaðinum og auðvelda þar með váttryggingafélögum, þ.m.t. endurtryggingafélögum, með aðalskrifstofur í Bandalaginu að ná yfir áhættur og skuldbindingar innan þess.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtuð. ESB L 335, 17.12.2009, bls. 1. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 78/2011 frá 1. júlí 2011 um breytingu á IX. viðauka (Fjármálaþjónusta) við EES-samninginn, sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 54, 6.10.2011, bls. 57.

(1) Stjtuð. ESB L 224, 30.8.2008, bls. 11.

(2) Álit Evrópuþingsins frá 22. apríl 2009 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum ESB) og ákvörðun ráðsins frá 10. nóvember 2009.

(3) Stjtuð. EB L 228, 16.8.1973, bls. 3.

(4) Stjtuð. EB L 151, 7.6.1978, bls. 25.

(5) Stjtuð. EB L 185, 4.7.1987, bls. 77.

(6) Stjtuð. EB L 172, 4.7.1988, bls. 1.

(7) Stjtuð. EB L 228, 11.8.1992, bls. 1.

(8) Stjtuð. EB L 330, 5.12.1998, bls. 1.

(9) Stjtuð. EB L 110, 20.4.2001, bls. 28.

(10) Stjtuð. EB L 345, 19.12.2002, bls. 1.

(11) Stjtuð. ESB L 323, 9.12.2005, bls. 1.

- 3) Það er í þágu eðlilegrar starfsemi innri markaðarins að settar verði samræmdar reglur að því er varðar eftirlit með váttryggingasamstæðum og, með vernd lánardrottna í huga, endurskipulagningu og slitameðferð váttryggingafélaga.
- 4) Rétt þykir að tiltekin fyrirtæki, sem veita þjónustu á sviði váttrygginga, falli ekki undir kerfið sem er komið á fót með þessari tilskipun vegna stærðar þeirra, réttarstöðu, eðli – sem er nátengt opinberum váttryggingakerfum – eða þeirrar sértæku þjónustu sem þau veita. Einnig er æskilegt að undanskilja tilteknar stofnanir í nokkrum aðildarríkjum sem starfa eingöngu á mjög afmörkuðu sviði og starfsemi þeirra er takmörkuð með lögum við tiltekið svæði eða tiltekna aðila.
- 5) Mjög lítil váttryggingafélög, sem uppfylla tiltekin skilyrði, þ.m.t. að tekjur af bókfærðu iðgjaldi eru undir 5 milljónum evra, falla utan gildissviðs þessarar tilskipunar. Öll váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, sem þegar hafa leyfi samkvæmt gildandi tilskipunum, skulu halda þeim þegar þessi tilskipun kemur til framkvæmda. Félag, sem eru utan gildissviðs þessarar tilskipunar, skulu geta nýtt sér grundvallarfrelsið sem veitt er samkvæmt sáttmálanum. Þessi félag eiga þess kost að sækja um starfsleyfi samkvæmt þessari tilskipun til þess að njóta áfram góðs af hinu eina leyfi sem kveðið er á um í þessari tilskipun.
- 6) Aðildarríkin eiga að geta gert þá kröfu til fyrirtækja sem reka starfsemi á sviði váttrygginga, þ.m.t. endurtrygginga, og sem eru undanþegin gildissviði þessarar tilskipunar, að þau skrái sig. Aðildarríkin geta líka látið þessi fyrirtæki sæta varfærniseftirliti og lagalegu eftirliti.
- 7) Í tilskipun ráðsins 72/166/EBE frá 24. apríl 1972 um samræmingu á lögum aðildarríkja um ábyrgðartryggingu vegna notkunar vélknúinna ökutækja og til að kveða á um skyldu til að viðhalda váttryggingu gagnvart slíkri ábyrgð⁽¹⁾, sjöunda tilskipun ráðsins 83/349/EBE frá 13. júní 1983 um samstæðureikninga, byggð á g-lið 3. mgr. 54. gr. sáttmálans⁽²⁾, annari tilskipun ráðsins 84/5/EBE frá 30. desember 1983 um samræmingu á lögum aðildarríkjana um ábyrgðartryggingu vegna notkunar á vélknúnum ökutækjum⁽³⁾, tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2004/39/EB frá 21. apríl 2004 um markaði fyrir fjármálagerninga⁽⁴⁾, og tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2006/48/EB frá 14. júní 2006 um stofnun og rekstur lánastofnana⁽⁵⁾ er mælt fyrir um almennar reglur á sviði reikningsskila, ábyrgðartryggingu ökutækja, fjármálagerninga og lánastofnana, og um skilgreiningar á þessum sviðum. Rétt þykir að tilteknar skilgreiningar, sem mælt er fyrir um í þessum tilskipunum, gildi að því er varðar þessa tilskipun.
- 8) Það að stofna til og reka váttryggingastarfsemi, þ.m.t. endurtryggingastarfsemi, skal háð fyrirframleyfi. Því er nauðsynlegt að mæla fyrir um skilyrði og verklagsreglur að því er varðar leyfisveitingu og hvers konar synjun.
- 9) Í tilskipuninum, sem felldar eru niður með þessari tilskipun, er ekki mælt fyrir um neinar reglur að því er varðar gildissvið endurtryggingastarfsemi sem váttryggingafélagi er heimilt að annast. Það er aðildarríkjana að mæla fyrir um allar reglur hvað þetta varðar.
- 10) Tilvísanir í þessa tilskipun um váttrygginga- eða endurtryggingastarfsemi skulu taka til bundinna frumtryggingafélaga og bundinna endurtryggingafélaga, nema sértæk ákvæði séu sett um þessi félag.
- 11) Þar eð tilskipun þessi er grundvöllurinn að því að hinum innri markaði verði komið á skal váttryggingafélögum, þ.m.t. endurtryggingafélögum, með starfsleyfi í viðkomandi heimaaðildarríki leyft að reka, í gervöllu Bandalaginu, einhverja eða alla sína starfsemi með því að stofna útibú eða veita þjónustu. Því er rétt að koma á gagnkvæmri viðurkenningu á starfsleyfum og eftirlitskerfum, og þar með einu leyfi sem gildir alls staðar í Bandalaginu og sem gerir kleift að eftirlit með félagi fari fram í heimaaðildarríkinu.
- 12) Með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2000/26/EB frá 16. maí 2000 um samræmingu á lögum aðildarríkja um ábyrgðartryggingu vegna notkunar vélknúinna ökutækja (fjórða tilskipunin um ökutækjatrýggingar)⁽⁶⁾ eru settar reglur um tilnefningu tjónauppgjörfulltrúa. Þessar reglur skulu gilda að því er þessa tilskipun varðar.
- 13) Endurtryggingafélög skulu takmarka starfsemi sína við endurtryggingar og tengda starfsemi. Slík krafa skal ekki koma í veg fyrir að endurtryggingafélög annast starfsemi á borð við tölfræðilega eða tryggingafræðilega ráðgjöf, áhættugreiningu eða rannsóknir fyrir viðskiptavinum sína. Hún getur einnig tekið til hlutverks og starfsemi eignarhaldsfélags sem tengist fjármálastarfsemi í skilningi 8. mgr. 2. gr. í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/87/EB frá 16. desember 2002 um viðbótareftirlit með lánastofnunum, váttryggingafélögum og fjárfestingarfyrirtækjum í fjármálastarfsemi⁽⁷⁾. Í öllum tilvikum kemur þessi krafa í veg fyrir að hægt sé að annast óskylda banka- og fjármálastarfsemi.

⁽¹⁾ Stjtuð. EB L 103, 2.5.1972, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtuð. EB L 193, 18.7.1983, bls. 1.

⁽³⁾ Stjtuð. EB L 8, 11.1.1984, bls. 17.

⁽⁴⁾ Stjtuð. ESB L 145, 30.4.2004, bls. 1.

⁽⁵⁾ Stjtuð. ESB L 177, 30.6.2006, bls. 1.

⁽⁶⁾ Stjtuð. EB L 181, 20.7.2000, bls. 65.

⁽⁷⁾ Stjtuð. ESB L 35, 11.2.2003, bls. 1.

- 14) Við vernd váttryggingartaka er gengið út frá því að váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, falli undir árangursríkar kröfur varðandi gjaldþol sem leiða til skilvirkrar ráðstöfunar eigin fjár innan Evrópusambandsins. Í ljósi markaðsþróunar er núverandi kerfi ekki lengur fullnægjandi. Því er nauðsynlegt að innleiða nýjan regluramma.
- 15) Í samræmi við nýjustu þróun í áhættustýringu, með skírskotun til Alþjóðasambands eftirlitsaðila með váttryggingum, Alþjóðareikningsskilaráðsins, Alþjóðasamtaka eftirlitsaðila á váttryggingamarkaði og með nýlegri þróun í öðrum fjármálageirum skal taka upp efnahagslega nálgun, byggða á áhættumati, sem er váttryggingafélögum, þ.m.t. endurtryggingafélögum, hvati til að meta áhættu á réttan hátt og stýra henni. Auka skal samhæfingu með setningu sérstakra reglna til að meta eignir og skuldir, þ.m.t. váttryggingaskuldir.
- 16) Meginmarkmiðið með reglum um váttryggingar og endurtryggingar og eftirliti með þeim er fullnægjandi vernd til handa váttryggingartökum og réttihöfum. Hugtakið „réthafi“ er ætlað að taka til allra einstaklinga eða lögaðila sem eiga rétt samkvæmt váttryggingarsamningi. Fjárhagslegur stöðugleiki og sanngjarnir og stöðugir markaðir eru einnig markmið með reglum um váttryggingar og endurtryggingar og eftirliti með þeim, jafnframt því sem tekið skal tillit til meginmarkmiðsins, án þess þó að grafið sé undan því.
- 17) Reiknað er með að reglur um gjaldþol, sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun, veiti váttryggingartökum enn betri vernd. Það gerir þá kröfu til aðildarríkjanna að þau veiti eftirlitsyfirvöldum úrræði til að standa við skuldbindingar sínar, eins og sett er fram í þessari tilskipun. Þetta nær til allra nauðsynlegra þátta, þ.m.t. fjármagns og mannaúðs.
- 18) Eftirlitsyfirvöld í aðildarríkjunum skulu því hafa öll þau tilföng sem nauðsynleg eru til að tryggja að váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, reki starfsemi sína samkvæmt reglum alls staðar í Bandalaginu, hvort sem hún er rekin samkvæmt staðfesturétti eða frelsi til að veita þjónustu. Til að tryggja skilvirkni eftirlitsins skulu allar aðgerðir eftirlitsyfirvalda vera í samræmi við eðli, umfang og það hve flókin áhætta er sem innbyggð er í váttryggingastarfsemi, þ.m.t. endurtryggingastarfsemi, án tillits til mikilvægis hlutaðeigandi fyrirtækis fyrir fjárhagslegan stöðugleika markaðarins í heild.
- 19) Þessi tilskipun á ekki að vera of íþyngjandi fyrir lítil og meðalstór váttryggingafélög. Ein af aðferðunum til að ná þessu markmiði er að beita meðalhófsreglu á réttan hátt. Sú regla skal bæði gilda um kröfurnar sem gerðar eru til váttryggingafélaga, þ.m.t. endurtryggingafélaga, og um beitingu eftirlitsheimilda.
- 20) Þess skal sérstaklega gætt að tilskipunin sé ekki of íþyngjandi fyrir váttryggingafélög sem sérhæfa sig í tilteknum tegundum váttrygginga eða þjónustu við viðskiptamenn á tilteknum sviðum, og viðurkennt skal að sérhæfing af þessu tagi geti verið mikilvæg aðferð hvað varðar skilvirkni og skilvirka áhættustýringu. Til þess að ná því markmiði, og einnig til að beita meðalhófsreglu á réttan hátt, skal einnig sérstaklega séð til þess að félög geti notað eigin gögn til þess að kvarða breytur í áhættueiningum skaðatrygginga hinnar stöðluðu formúlu gjaldþolskröfu.
- 21) Þessi tilskipun skal líka taka til greina hina sérstöku eiginleika bundinna frumtryggingafélaga og bundinna endurtryggingafélaga. Þar sem starfsemi þessara félaga nær aðeins yfir áhættu í tengslum við iðnaðar- eða verslunarsamstæðu, sem þau tilheyra, skal séð fyrir viðeigandi aðferðum í samræmi við meðalhófsregluna til að leiða í ljós eðli, umfang og það hversu flókin starfsemi þeirra er.
- 22) Í eftirliti með endurtryggingastarfsemi skal tekið tillit til sérkenna endurtryggingageirans, einkum hnattræns eðlis hans, og þess að váttryggingartakar eru sjálfir váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög.
- 23) Eftirlitsyfirvöld eiga að geta fengið upplýsingar frá váttryggingafélögum, þ.m.t. endurtryggingafélögum, sem nauðsynlegar eru til að þau geti sinnt eftirliti, þ.m.t. upplýsingar, eftir því sem við á, sem váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, greina frá opinberlega í tengslum við reikningsskil, kauphallartilkyningu og aðrar laga- eða eftirlitskröfur.
- 24) Eftirlitsyfirvöld í heimaaðildarríkinu skulu bera ábyrgð á vöktun fjárhagslegs styrks váttryggingafélaga, þ.m.t. endurtryggingafélaga. Í því skyni skulu þau endurskoða matið með reglubundnum hætti.
- 25) Eftirlitsyfirvöld skulu geta tekið tillit til áhrifa á áhættustýringu og eignastýringu sem stafa af valfrjálsum starfsreglum og gagnsæi viðkomandi stofnana sem eiga viðskipti með eftirlitslausu eða óhefðbundna fjárfestingargerninga.
- 26) Gjaldþolskrafan er útgangspunktur þess hvort meginlegar kröfur í váttryggingageiranum duga. Því skulu eftirlitsyfirvöld aðeins hafa vald til að bæta viðbótargjaldþolskröfu við gjaldþolskröfuna í undantekningartilvikum sem talin eru upp í þessari tilskipun í samræmi við eftirlitsferlið. Staðlaðri formúlu gjaldþolskröfunnar er ætlað að endurspeglar áhættusnið flestra váttryggingafélaga, þ.m.t. endurtryggingafélaga. Þó kunna að vera tilvik þar sem staðlaða aðferðin endurspeglar ekki nægilega vel afar sértækt áhættusnið félags.

- 27) Álagning viðbótargjaldpolskröfu heyrir til undantekninga í þeim skilningi að aðeins skal gripið til hennar í síðustu lög þegar aðrar eftirlitsaðgerðir reynast gagnslausar eða henta ekki. Þá skal orðið „undantekning“ fremur skilið með hliðsjón af sérstökum aðstæðum í hverju félagi en í tengslum við fjölda eiginfjárfarfna sem gerðar eru á tilteknum markaði.
- 28) Haldið skal í viðbótargjaldpolskröfuna svo lengi sem ekki er ráðin bót á aðstæðunum sem voru við lýði þegar henni var komið á. Ef verulegir annmarkar eru á innra líkani, að öllu leyti eða að hluta til, eða ef stjórnunarháttum er verulega áfátt skulu eftirlitsyfirvöld tryggja að viðkomandi félag leggi allt kapp á að ráða bót á annmörkum þeim sem leiddu til þess að viðbótargjaldpolskröfunni var komið á. Þegar staðlaða aðferðin endurspeglar ekki nægilega vel tiltekið áhættusnið í félagi getur viðbótargjaldpolskröfunni verið við lýði í nokkur ár.
- 29) Aðeins kann að vera hægt að taka á sumum áhættuatriðum á tilhlýðilegan hátt með kröfum um stjórnunarhætti fremur en megindlegum kröfum sem fram koma í gjaldpolskröfunni. Skilvirkt stjórnkerfi skiptir því sköpum fyrir fullnægjandi stjórnun váttryggingafélagsins og fyrir eftirlitskerfið.
- 30) Stjórnkerfið tekur til starfsemi sem felur í sér eftirlit með áhættustýringu, löghlýðni, innri endurskoðun og starfsfólki tryggingafræðisviðs.
- 31) Í starfsemi felst stjórnsýslulegt hæfi til að inna tiltekin stjórnunarleg verkefni af hendi. Auðkenning tiltekinna starfsemi kemur ekki í veg fyrir að félag ákveði upp á eigin spýtur hvernig sú starfsemi sé skipulögð í raun, nema annað sé tilgreint í þessari tilskipun. Þetta á ekki að hafa óþarflega íþyngjandi kröfur í för með sér þar sem taka skal tillit til eðlis, umfangs og þess hve flóknar aðgerðir félagsins eru. Það á því að vera mögulegt að eigið starfsfólk annist þessa starfsemi, að unnt sé að reiða sig á ráðgjöf sérfræðinga utan félagsins eða útvista starfseminni til sérfræðinga, innan þeirra marka sem þessi tilskipun setur.
- 32) Í minni og einfaldari félögum, nema að því er varðar innri endurskoðun, á enn fremur að vera mögulegt að einstaklingur eða skipulagseining framkvæmi fleiri en eina tegund starfsemi.
- 33) Þær tegundir starfsemi sem stjórnkerfi tekur til teljast til lykilstarfsemi og því einnig mikilvægar og þýðingarmiklar.
- 34) Allir einstaklingar sem gegna lykilhlutverki skulu vera hæfir og viðeigandi. Einungis einstaklingar í lykilhlutverki skulu þó sæta tilkynningarskyldu gagnvart eftirlitsyfirvaldi.
- 35) Í þeim tilgangi að meta áskilið hæfi skal taka tillit til faglegrar menntunar og hæfis og reynslu þeirra sem stýra félaginu í reynd eða hafa aðra lykilstarfsemi með höndum.
- 36) Öll váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, skulu framkvæma, sem samþættan hluta starfsstefnu sinnar, reglubundið mat á gjaldpolsþörfum sínum með tiltekið áhættusnið sitt (eigin áhætta og mat á gjaldþoli) í huga. Við matið er hvorki þörf á að þróa innra líkan né reikna fjármagnsþörf sem sker sig frá gjaldpolskröfunni eða lágmarkskröfunni um eigið fé. Útkoman úr matinu hverju sinni skal tilkynnt eftirlitsyfirvaldi sem hluti af þeim upplýsingum sem leggja skal fram í eftirlitsskýni.
- 37) Til þess að tryggja skilvirkt eftirlit með útvistaðri starfsemi er nauðsynlegt að eftirlitsyfirvöld, sem hafa eftirlit með hinu útvistaða váttrygginga- eða endurtryggingafélagi, hafi aðgang að öllum viðkomandi gögnum sem veitandi útvistunarþjónustu hefur með höndum, hvort sem hann er eftirlitsskyldur eða ekki, og hafi einnig rétt til að annast vettvangsskoðun. Til að taka tillit til markaðsþróunar og tryggja að áfram sé farið að skilyrðum fyrir útvistunum skal veita eftirlitsyfirvöldum upplýsingar áður en þýðingarmikil eða mikilvæg starfsemi er útvistuð. Í þessum kröfum skal tekið tillit til vinnu Samráðsvettvangsins og vera í samræmi við núgildandi reglur og venjur í bankageiranum og tilskipun 2004/39/EB og beitingu hennar gagnvart lánastofnunum.
- 38) Til þess að tryggja gagnsæi skulu váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, birta opinberlega upplýsingar um gjaldþol sitt og fjárhagsstöðu að minnsta kosti árlega, nánar til tekið skulu upplýsingarnar gerðar aðgengilegar almenningi, annaðhvort á prentuðu eða rafrænu formi og ókeypis. Félögum skal heimilað að birta opinberlega viðbótarupplýsingar af frjálsum vilja.
- 39) Kveðið skal á um upplýsingaskipti milli eftirlitsyfirvalda og yfirvalda eða stofnana sem í krafti starfsemi sinnar stuðla að auknum stöðugleika fjármálakerfisins. Því er nauðsynlegt að tilgreina við hvaða skilyrði þessi upplýsingaskipti skulu vera möguleg. Þegar aðeins má greina frá upplýsingum með skýlausu samþykki eftirlitsyfirvalda skulu þau, þegar svo ber undir, enn fremur setja það skilyrði fyrir samþykki sínu að farið sé að ströngum skilyrðum.
- 40) Nauðsynlegt er að stuðla að samleitni eftirlits, ekki einungis að því er varðar tæki til eftirlits heldur einnig að því er varðar samleitni eftirlitsaðferða. Nefnd evrópskra eftirlitsaðila með váttryggingum og starfstengdum lífeyrissjóðum (CEIOPS), sem komið var á fót samkvæmt ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2009/79/EB ⁽¹⁾, skal gegna mikilvægu hlutverki í þessu tilliti og greina Evrópuþinginu og framkvæmdastjórninni reglulega frá framvindunni.

(¹) Stjóð. ESB L 25, 29.1.2009, bls. 28.

- 41) Markmiðið með upplýsingunum og skýrslunni, sem leggja skal fram í tengslum við viðbótargjaldpólskröfuna frá samstarfsnefndinni, er ekki að hindra notkun þeirra, eins og heimilt er samkvæmt þessari tilskipun, heldur stuðla að sífellt meiri samleitni eftirlits við notkun viðbótargjaldpólskrafna milli eftirlitsyfirvalda í mismunandi aðildarríkjum.
- 42) Til að takmarka stjórnýsluálag og forðast tvíverknað skuli eftirlitsyfirvöld og landsbundin hagskýrsluyfirvöld vinna saman og skiptast á upplýsingum.
- 43) Til að styrkja eftirlit með váttryggingafélögum, þ.m.t. endurtryggingafélögum, og vernd váttryggingartaka skal löggiltum endurskoðendum, í merkingu tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2006/43/EB frá 17. maí 2006 um lögboðna endurskoðun ársreikninga og samstæðureikningsskil ⁽¹⁾ bera skylda til að tilkynna tafarlaust öll málsatvik sem líklegt er að hafi alvarlegar afleiðingar fyrir fjárhagsstöðu eða stjórnýsluskipulag váttrygginga- eða endurtryggingafélags.
- 44) Váttryggingafélög, sem bæði eru með líf- og skaðatryggingar, skulu reka þær aðgreindar til að vernda hagsmunum líftryggingartaka. Einkum skulu þessi félög falla undir sömu kröfur um eigið fé og gilda um sambærilega tryggingasamstæðu sem er samsett úr líftryggingarfélagi og skaðatryggingafélagi, að teknu tilliti til aukins framsalshæfis eigin fjár í blönduðum tryggingafélögum.
- 45) Mat á fjárhagsstöðu váttryggingafélaga, þ.m.t. endurtryggingafélaga, skal byggt á traustum meginreglum hagfræðinnar og skal nýta sem best upplýsingarnar sem fjármálamarkaðir láta í té, sem og almenn gögn um tæknilega áhættu í váttryggingum. Gjaldpólskröfur skulu einkum byggðar á efnahagslegu mati á efnahagsreikningnum í heild.
- 46) Matsstaðlar, sem notaðir eru við eftirlitið, skulu samrýmast alþjóðlegri þróun í reikningsskilum, að svo miklu leyti sem mögulegt er, til þess að takmarka stjórnýsluálag á váttrygginga- eða endurtryggingafélög.
- 47) Í samræmi við þá nálgun skulu eiginfjárkröfur falla undir eiginfjárliði, hvort sem þær falla undir liði á efnahagsreikningi eða utan hans. Þar eð ekki allt fjármagn getur að fullu borið tap vegna slita á grundvelli áframhaldandi rekstrarhæfis skal flokka eiginfjárliði í þrjá þætti í samræmi við gæðaviðmiðanir og samkvæmt því skal viðurkennd fjárhæð eiginfjárliða takmarkast við að hún nái yfir eiginfjárkröfur. Mörkin, sem eiga við um eiginfjárliði, skulu aðeins gilda að því er varðar ákvörðun á gjaldpólsstöðu váttryggingafélaga, þ.m.t. endurtryggingafélaga, og skulu ekki takmarka frekar frelsi þessara félaga að því er varðar stjórnun á innra veltufé.
- 48) Eignir, sem ekki tengjast neinum fyrirsjáanlegum skuldbindingum, er yfirleitt hægt að nota til að bera tap sem er til komið vegna neikvæðra sveiflna í starfseminni við áframhaldandi rekstrarhæfi og ef um slit er að ræða. Því skal, í langflestum tilvikum, litið á eignir umfram skuldir, eins og þær eru metnar í samræmi við meginreglurnar sem settar eru fram í þessari tilskipun, sem hágæðafjármagn (1. stig).
- 49) Ekki eru allar eignir innan félags óháðar takmörkunum. Í nokkrum aðildarríkjanna leiða tilteknar vörur til uppbyggingar sjóða sem haldið er aðgreindum og leiðir þetta til þess að einn flokkur váttryggingartaka hefur meiri réttindi til eigna innan eigin sjóðs. Enda þótt þessar eignir séu taldar með við útreikninga á eignum umfram skuldir er ekki hægt að veita aðgang að þeim til að bregðast við áhættu utan sjóðsins sem haldið er aðgreindum. Til að gætt sé samræmis við hina efnahagslegu nálgun þarf mat á eiginfjárliðum að endurspeglar mismunandi eðli eigna sem taka til hluta af hinu aðgreinda fyrirkomulagi. Eins skal útreikningurinn á gjaldpólskröfunni endurspeglar minni samnýtingu eða fjölbreytileika sem tengist sjóðunum sem haldið er aðgreindum.
- 50) Það er gildandi venja í vissum aðildarríkjum að váttryggingafélög selji líftryggingavörur í hlutfalli við framlög váttryggingartaka og styrkþega til áhættufjármagns félags í skiptum fyrir allan hagnaðinn af framlögum eða hluta hans. Þessi uppsafnaði hagnaður er umframtekjur sem eru eign hinnar löglegu einingar þar sem hún varð til.
- 51) Umframtekjur skal meta í samræmi við hina efnahagslegu nálgun sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun. Í þessu tilviki er ekki nóg að láta við sitja að vísa til matsins á umframtekjum í lögboðnum ársreikningum. Í samræmi við kröfurnar sem gerðar eru til eiginfjárliða skulu umframtekjur falla undir viðmiðanir sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun um flokkun í stig. Þetta þýðir m.a. að eingöngu skal litið á umframtekjur, sem uppfylla kröfur um flokkun í 1. stig, sem tekjur á 1. stigi.

(¹) Stjórnartíðindi ESB L 157, 9.6.2006, bls. 87.

- 52) Gagnkvæm félög og félög hliðstæðrar gerðar með breytileg iðgjöld geta farið fram á viðbótarframlög frá aðilum sínum (viðbótariðgjöld félagsaðila) til þess að hækka þá fjárhæð fjármagns sem þau eiga til að bera tap. Viðbótariðgjöld félagsaðila geta verið umtalsverð fjármögnunarleið fyrir gagnkvæm félög og félög hliðstæðrar gerðar, meðal annars þegar þessi félög standa frammi fyrir neikvæðum viðskiptasveiflum. Því er hægt að færa viðbótariðgjöld félagsaðila sem fylgiliði eigin fjár og fara með þau í samræmi við það í gjaldþolsskyni. Einkum á þetta við að því er varðar gagnkvæm félög og svipuð félög skipaeigenda með breytileg iðgjöld þar sem eingöngu er tryggt gegn áhættu á sjó, en þar eru viðbótariðgjöld félagsaðila löngu viðtekin venja, með fyrirvara um sérstakt endurgreiðslufyrirkomulag, og skal litið á samþykktu fjárhæð þessara viðbótariðgjalda félagsaðila sem gott fjármagn (2. stig). Ef um er að ræða gagnkvæm félög og félög hliðstæðrar gerðar þar sem viðbótariðgjöld félagsaðila eru af svipuðum gæðum skal einnig litið á samþykktu fjárhæð þessara viðbótariðgjalda sem gott fjármagn (2. stig).
- 53) Til þess að gera váttryggingafélögum, þ.m.t. endurtryggingafélögum, kleift að standa við skuldbindingar sínar við váttryggingartaka og réttthafa skulu aðildarríkin krefjast þess af þessum félögum að þau séu með fullnægjandi váttryggingaskuldir. Meginreglurnar og þær tryggingafræðilegu og tölfræðilegu aðferðir sem liggja til grundvallar útreikningi á þessum váttryggingaskuldum skal samræma í gervöllu Bandalaginu til að auðvelda samanburð og auka gagnsæi.
- 54) Útreikningur váttryggingaskulda skal vera í samræmi við mat á eignum og öðrum skuldum, í samræmi við markaðinn og alþjóðlega þróun á sviði reikningsskila og eftirlits.
- 55) Verðmæti váttryggingaskulda skal því samsvara fjárhæðinni sem váttrygginga- eða endurtryggingafélag þyrfti að greiða ef það flytti samningsbundinn rétt sinn og skyldur tafarlaust til annars félags. Af því leiðir að verðmæti váttryggingaskulda skal samsvara fjárhæðinni sem búist væri við að annað váttrygginga- eða endurtryggingafélag (félagið sem vísað er til) krefðist til að taka yfir og uppfylla váttrygginga- og endurtryggingakvaðir sem liggja til grundvallar. Fjárhæð váttryggingaskuldanna skal endurspegla eiginleika váttryggingastofnsins sem liggur til grundvallar. Upplýsingar sem eiga sérstaklega við um tiltekið félag, t.d. þær sem snúa að meðferð bótakrafna og útgjöldum, skal því aðeins nota við útreikninga að því marki sem þær gera váttryggingafélögum, þ.m.t. endurtryggingafélögum, betur kleift að endurspegla eiginleika váttryggingastofnsins sem liggur til grundvallar.
- 56) Forsendurnar um félagið sem vísað er til og búist er við að taki yfir og uppfylli þær váttryggingakvaðir, þ.m.t. endurtryggingakvaðir, sem liggja til grundvallar skal samræma í gervöllu Bandalaginu. Einkum skulu forsendurnar um félagið sem vísað er til og ákvarða hvort, og þá að hve miklu leyti, áhrif fjölbreytileika skulu lögð til grundvallar við útreikning á vikmörkum áhættu, greind sem hluti af áhrifum og skulu síðan samræmdar innan Bandalagsins.
- 57) Að því er varðar útreikninga á váttryggingaskuldum skal vera mögulegt að beita hæfilegum innreikningum og framreikningum frá markaðsverði sem er sannreynanlegt með beinum hætti.
- 58) Nauðsynlegt er að reikna vænt núvirði váttryggingaskulda á grundvelli gildandi, trúverðugra upplýsinga og raunhæfra forsendna með því að taka tillit til fjárhagslegra trygginga og kosta í váttrygginga- og endurtryggingarsamningum, til að fá fram efnahagslegt mat á váttrygginga- og endurtryggingakvöðum. Þess skal krafist að skilvirkum og samræmdum tryggingafræðilegum aðferðum sé beitt.
- 59) Til þess að endurspegla tilteknar aðstæður lítilla og meðalstórra félaga skal kveðið á um einfaldaðar aðferðir við útreikning á váttryggingaskuldum.
- 60) Í eftirlitsfyrirkomulagi skal kveðið á um áhættunæmar kröfur, sem eru byggðar á framtíðarútreikningum til að tryggja nákvæma og tímanlega íhlutun eftirlitsyfirvalda (gjaldþolskrafan), og lágmarkskröfu um öryggi, og skal fjárhæð fjármagns ekki vera lægri en hún (lágmarkseiginfjárfkrafa). Báðar eiginfjárfurnar skal samræma í gervöllu Bandalaginu til að ná fram samræmdu verndarstigi fyrir váttryggingartaka. Til að vel takist til um framkvæmd þessarar tilskipunar skulu fullnægjandi stig íhlutunar vera milli gjaldþolskröfunnar og lágmarkskröfunnar um eigið fé.
- 61) Til að draga úr möguleikum á óæskilegum, sveifluaukandi áhrifum fjármálakerfisins og koma í veg fyrir tilvik þar sem váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, neyðast án eigin tilverknaðar til að útvega viðbótarfjármagn eða selja fjárfestingar sínar vegna skammvinnra, óhagstæðra hreyfinga á fjármálamörkuðum, skal í markaðsáhættueiningu

- stöðluðu formúlnnar fyrir gjaldpolskröfuna vera samhverfur búnaður til leiðréttingar vegna breytinga á verði eigin fjár. Komi til óvenjumikils falls á fjármálamörkuðum, og ef samhverfi leiðréttingarbúnaðurinn dugar ekki váttryggingafélögum, þ.m.t. endurtryggingafélögum, til að uppfylla gjaldpolskröfur þeirra, skulu eftirlitsyfirvöld að auki framlengja það tímabil þegar þess er krafist að váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, komi aftur á þeirri eiginfjárstöðu sem talin er ákjósanleg til að uppfylla gjaldpolskröfur.
- 62) Gjaldpolskrafan skal endurspegla ákjósanlega eiginfjárstöðu sem gerir váttryggingafélögum, þ.m.t. endurtryggingafélögum, kleift að bera umtalsvert tap, og gefur váttryggingartökum og rétt höfum hæfilega tryggingu fyrir því að greiðslur verði inntar af hendi þegar þær falla í gjalddaga.
- 63) Til þess að tryggja að váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, hafi yfir að ráða viðurkenndum eiginfjárliðum sem mæta gjaldpolskröfu á grundvelli áframhaldandi reksturs, með tilliti til allra breytinga á áhættusniði þeirra, skulu þau reikna gjaldpolskröfuna árlega hið minnsta, fylgjast stöðugt með henni og endurreikna hana í hvert sinn þegar áhættusniðið breytist verulega.
- 64) Til þess að stuðla að góðri áhættustýringu og laga eftirlitsreglur um eigið fé að starfsvenjum atvinnugreinarinnar skal gjaldpolskrafan ákvörðuð sem það varnarfjármagn sem váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, hafa til ráðstöfunar til að tryggja að ekki komi til hruns oftár en einu sinni í hverjum 200 tilvikum, eða, á hinn bóginn, að 99,5% líkur séu á að þessi félög geti staðið við skuldbindingar sínar við váttryggingartaka og rétt hafa á næstu 12 mánuðum. Þetta varnarfjármagn skal reikna á grundvelli raunverulegs áhættusniðs þessara félaga með tilliti til áhrifa af hugsanlegum aðferðum við að draga úr áhættu ásamt áhrifum af áhættudreifingu.
- 65) Samþykka skal staðlaða formúlu til útreiknings á gjaldpolskröfunni til að gera öllum váttryggingafélögum, þ.m.t. endurtryggingafélögum, kleift að meta eiginfjárförf sína. Staðlaða formúlan skal byggð upp í einingum, í þeim skilningi að á fyrsta stigi skal meta hverja einstaka áhættuskuldbindingu í hverjum áhættuflokki og síðan uppsafnaða áhættu á öðru stigi. Ef notkun á breytum sem eiga sérstaklega við tiltekið félag verða til þess að leiða hið sanna áhættusnið váttryggingarinnar betur í ljós skal það vera leyfilegt, að því tilskildu að þessar breytur séu fengnar með staðlaðri aðferðafræði.
- 66) Til þess að endurspegla tilteknar aðstæður lítilla og meðalstórra félaga skal kveðið á um einfaldaðar aðferðir við útreikning á gjaldpolskröfunni í samræmi við stöðluðu formúluna.
- 67) Meginreglan er að hin nýja aðferð, sem byggist á áhættumati, tekur hvorki til hugtaksins um meginlegar takmarkanir á fjárfestingum né hæfisviðmiðanir eigna. Þó á að vera hægt að taka upp takmarkanir á fjárfestingum og hæfisviðmiðanir eigna sem taka til áhættu sem fellur ekki á fullnægjandi hátt undir undirreiningu stöðluðu formúlnnar.
- 68) Í samræmi við áhættumiðaða nálgun á gjaldpolskröfuna á að vera hægt, við tilteknar aðstæður, að nota hlutstæð eða heildstæð innri líkön við útreikning á þeirri kröfu, fremur en stöðluðu formúluna. Til þess að veita váttryggingartökum og rétt höfum sambærilega vernd skulu þessi innri líkön háð fyrirframsamþykki á grundvelli samræmdra vinnsluferla og staðla.
- 69) Þegar fjárhæð viðurkenndra eiginfjárliða verður lægri en lágmarkskrafan um eigið fé skal starfsleyfi váttryggingafélaga, þ.m.t. endurtryggingafélaga, dregin til baka ef þessi félög geta ekki á skömmum tíma hækkað á ný þá fjárhæð viðurkenndra eiginfjárliða og standa þar með við lágmarkskröfuna um eigið fé.
- 70) Lágmarkskrafan um eigið fé skal tryggja lágmarksstig og má fjárhæð fjármagns ekki vera lægra en það. Nauðsynlegt er að þetta stig sé reiknað með einfaldri formúlu með skilgreindum neðri og efri mörkum sem byggð eru á áhættumiðaðri gjaldpolskröfu í því skyni að gera stigvaxandi afskipti eftirlitsaðila möguleg og að það sé byggt á upplýsingum sem hægt er að endurskoða.
- 71) Váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, skulu eiga eignir af nægjanlegum gæðum til að ná yfir almennar fjárhagskröfur. Öllum fjárfestingum váttryggingafélaga, þ.m.t. endurtryggingafélaga, skal stýrt í samræmi við varfærismeginregluna.
- 72) Aðildarríkin skulu ekki krefjast þess að váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, fjárfesti í tilteknum eignaflokkum þar sem slíkar kröfur væru ósamrýmanlegar auknu frelsi í fjármagnsflutningum sem kveðið er á um í 56. gr. sáttmálans.
- 73) Nauðsynlegt er að banna öll ákvæði sem gera aðildarríkjunum kleift að krefjast þess að eignir verði veðsettar fyrir váttryggingaskuld váttrygginga- eða endurtryggingafélags, í hvaða formi sem krafan er sett fram, þegar váttryggjandi er endurtryggður hjá váttrygginga- eða endurtryggingafélagi, sem hefur starfsleyfi samkvæmt þessari tilskipun, eða hjá félagi í þriðja landi, ef eftirlitsfyrikomulagið í því landi telst jafngilt.

- 74) Í lagarammanum fram til þessa hefur hvorki verið kveðið á um nákvæmar viðmiðanir vegna varfærismats við fyrirhugaða yfirtöku né reglur um beitingu þeirra. Nánari útlístanar er því þörf á viðmiðunum og fyrirkomulagi varfærismats til að stuðla að nauðsynlegu réttaröryggi, skýrleika og áreiðanleika að því er varðar matsferlið, svo og niðurstöður þess. Þessum viðmiðunum og málsmeðferð var komið á með tilskipun 2007/44/EB. Að því er varðar váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, skulu þessi ákvæði því bundin í kerfi og felld inn í þessa tilskipun.
- 75) Það skiptir því miklu máli að málsmeðferð og varfærismat í gervöllu Bandalaginu séu eins samræmd og hægt er. Ákvæðin um virka eignarhlutdeild koma þó ekki í veg fyrir að aðildarríkin krefjist þess að eftirlitsyfirvöldum sé tilkynnt um yfirtökur eignarhlutdeildar, sem eru undir þeim viðmiðunarmörkum sem mælt er fyrir um í þessum ákvæðum, enda kveði aðildarríki ekki á um fleiri en eitt viðbótarviðmiðunarmark undir 10% í því sambandi. Þessi ákvæði koma ekki heldur í veg fyrir að eftirlitsyfirvöld veiti almennar leiðbeiningar um hvenær slík eignarhlutdeild telst hafa í för með sér veruleg áhrif.
- 76) Með hliðsjón af auknum hreyfanleika borgara í Sambandinu er boðið upp á ábyrgðartryggingu ökutækja yfir landamæri í auknum mæli. Til þess að tryggja áframhaldandi rétta framkvæmd á fyrirkomulaginu um notkun græna skírteinisins milli landsskrifstofa váttryggjenda ökutækja þykir rétt að aðildarríkin geti krafist þess að váttryggingafélög, sem bjóða ábyrgðartryggingu ökutækja á sínu heimasvæði sem þjónustustarfsemi, tengist landsskrifstofunum og taki þátt í að fjármagna þær, og einnig ábyrgðarsjóðinn sem settur er á stofn í því aðildarríki. Aðildarríkið, þar sem þjónustan er í boði, skal krefjast þess að félög sem bjóða váttryggingar ökutækja tilnefni fulltrúa á heimasvæði sínu til að safna öllum nauðsynlegum upplýsingum í tengslum við tjónakröfur og koma fram fyrir hönd viðkomandi félags.
- 77) Innan marka innri markaðar er það í hag váttryggingartaka að hann hafi aðgang að sem mestu úrvali váttrygginga innan Bandalagsins. Aðildarríkið, þar sem áhættan liggur, eða aðildarríkið, þar sem gengist er undir skuldbindinguna, skal því sjá til þess að ekkert komi í veg fyrir að allar váttryggingar, sem eru markaðssettar innan Bandalagsins, séu boðnar til sölu innan heimasvæðis þess, enda brjóti þær ekki í bága við lagaákvæði sem þar eru sett til að vernda almannahagsmuni, svo fremi að þeirra sé ekki gætt með réttarákvæðum heimaaðildarríkisins.
- 78) Komið skal á kerfi viðurlaga sem skal beitt í aðildarríkinu þar sem áhættan liggur, eða aðildarríkinu þar sem gengist er undir skuldbindinguna, þegar váttryggingafélag fer ekki að neinum gildandi ákvæðum með almannahagsmuni að leiðarljósi.
- 79) Á innri váttryggingamarkaði munu neytendur hafa meira og fjölbreyttara val um samninga en áður. Ef sú fjölbreytni, auk aukinnar samkeppni, á að nýtast neytendum til fulls skulu þeir fá allar nauðsynlegar upplýsingar fyrir samningagerðina og á öllu samningstímabilinu til að gera þeim kleift að velja þann samning sem best er sniðinn að þeirra þörfum.
- 80) Váttryggingafélag, sem býður samninga um aðstoð, skal hafa yfir nauðsynlegum úrræðum að ráða til að veita boðnar bætur, greiddar í fríðu, innan tilhlýðilegs tíma. Sérákvæði skulu sett um útreikninga á gjaldþolskröfu og algjört lágmark lágmarkskröfunnar um eigið fé sem félagið skal hafa yfir að ráða.
- 81) Árangursríkur rekstur samtryggingafyrirtækja innan Bandalagsins í starfsemi, sem líkur eru á, vegna eðlis eða umfangs hennar, að falli undir alþjóðlegar samtryggingar, skal auðveldaður með því að halda samhæfingu í lágmarki til að koma í veg fyrir röskun á samkeppni og ólíka meðferð. Í því samhengi skal aðalváttryggingafélag meta bótakröfur og ákveða fjárhæð váttryggingaskulda. Enn fremur skal kveðið á um sérstaka samvinnu á sviði samtryggingar í Bandalaginu, bæði milli eftirlitsyfirvalda aðildarríkjana og milli þeirra og framkvæmdastjórnarinnar.
- 82) Í þágu hagsmuna hinna tryggðu skulu landslög varðandi málsvarnarkostnað samhæfð. Hvers konar hagsmunaárekstra, einkum þá sem stafa af því að váttryggingafélagið ábyrgðartryggir annan einstakling eða ábyrgðartryggir einstakling, bæði með tilliti til málsvarnarkostnaðar og allra annarra váttryggingasviða, skal fyrirbyggja eftir megni eða leysa. Í því skyni er hægt að veita váttryggingartökum hæfilega vernd með öðrum úrræðum. Vernda skal hagsmuni einstaklinga sem tryggðir eru gegn málsvarnarkostnaði með hliðstæðum verndarráðstöfunum, óháð því hvaða lausn finnst.
- 83) Jafna skal ágreining milli hinna tryggðu og váttryggingafélaga, sem ábyrgjast málsvarnarkostnað, eins hratt og með eins mikilli sanngirni og kostur er. Því er við hæfi að aðildarríkin kveði á um tilhögun á gerðardómi eða tilhögun sem býður upp á sambærilega ábyrgð.
- 84) Í sumum aðildarríkjana eru einkasjúkratryggingar eða frjálsar sjúkratryggingar valkostur, að hluta til eða öllu leyti, við sjúkratryggingar almannatryggingakerfa. Sérstakt eðli þess háttar sjúkratrygginga greina þær frá öðrum flokkum ábyrgðartrygginga og líftrygginga að því leyti að nauðsynlegt er að tryggja að váttryggingartakar hafi skilvirkan aðgang að einkasjúkratryggingum eða

frjálsum sjúkratryggingum, án tillits til aldurs eða áhættusniðs. Vegna eðlis og félagslegra afleiðinga sjúkratryggingasamninga eiga eftirlitsyfirvöld í aðildarríkjunum, þar sem áhætta liggur, að geta krafist kerfisbundinna tilkynninga um almenna og sérstaka tryggingarskilmála, sé um að ræða einkasjúkratryggingar eða frjálsar sjúkratryggingar, til að sannprófa að þessir samningar séu valkostur, að hluta til eða að öllu leyti, við þær sjúkratryggingar sem almannatryggingakerfið lætur í té. Slík sannprófun skal ekki vera skilyrði fyrir markaðssetningu trygginganna.

- 85) Í því skyni hafa nokkur aðildarríkjanna samþykkt sérstök lagaákvæði. Til að vernda almannahagsmuni skal vera mögulegt að samþykkja slík lagaákvæði, svo fremi þau takmarki ekki með óréttmætum hætti staðfesturétt eða frelsi til að veita þjónustu, og að því tilskildu að þessi ákvæði séu notuð á sama hátt. Þessi lagaákvæði geta haft ólíkt eðli og fer það eftir skilyrðum í hverju aðildarríkjanna. Markmiðinu með að vernda almannahagsmuni er einnig hægt að ná með því að krefjast þess að félög sem bjóða einkasjúkratryggingar eða frjálsar sjúkratryggingar bjóði stöðluð kjör í samræmi við réttindi, sem lögbundin almannatryggingakerfi veita á iðgjaldaxta, eða á eða undir tiltekinni hámarksfjárhæð, og að þau taki þátt í bótakerfi vegna tjóna. Þá er hugsanlegt að þess sé krafist að tæknilega séu einkasjúkratryggingar eða frjálsar sjúkratryggingar sambærilegar líftryggingum.
- 86) Gistiaðildarríki eiga að geta krafist þess að öll váttryggingafélög, sem bjóða lögbundna atvinnuslysatryggingu á eigin ábyrgð á landsvæðum þeirra, fari að sértækum ákvæðum sem mælt er fyrir um í landslögum um slíkar tryggingar. Þó skulu þessar kröfur ekki eiga við um ákvæði um fjármálaeftirlit, en það á að vera á ábyrgð heimaaðildarríkisins að öllu leyti.
- 87) Nokkur aðildarríki leggja enga óbeina skatta á váttryggingaviðskipti en flest þeirra leggja á sérstaka skatta og önnur gjöld, þ.m.t. aukagjöld til tjónauppgjörstofnana. Skattar þessir og gjöld eru talsvert mismunandi, bæði að samsetningu og hlutfalli, í þeim aðildarríkjum þar sem þau eru lögð á. Æskilegt er að koma í veg fyrir að þessi munur leiði til röskunar á samkeppni í tryggingaþjónustu milli aðildarríkjanna. Þar til frekari samhæfing hefur farið fram má búast við að með beitingu skatta og annarra gjalda þess aðildarríkis þar sem áhættan liggur, eða í aðildarríkinu þar sem skuldbindingin á sér stað, megi leysa þann vanda og kemur það í hlut aðildarríkjanna að koma á tilhögun sem tryggir að skattar þessir og gjöld séu innheimt.
- 88) Þau aðildarríki sem ekki eru bundin af beitingu reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 593/2008 frá 17. júní 2008 um lög sem gilda um

sammingsbundnar skyldur (Róm I) ⁽¹⁾ skulu, í samræmi við þessa tilskipun, beita ákvæðum þeirrar reglugerðar til þess að ákvarða hvaða lög um váttryggingasamninga falli innan gildissviðs 7. gr. þeirrar reglugerðar.

- 89) Til þess að taka tillit til alþjóðlegra þátta í endurtryggingu skal vera mögulegt að gera alþjóðasamninga við þriðju lönd sem miða að því að skilgreina heimildir til að hafa eftirlit með endurtryggingafélögum sem stunda sína starfsemi á heimasvæði sérhvers sammingsaðila. Enn fremur skal ákvarða sveigjanlega málsmeðferð svo að unnt sé að meta hvort varfærnisefirlit hjá þriðju löndum jafngildi því sem er í Bandalaginu í því skyni að auka frelsi í endurtryggingaþjónustu í þriðju löndum hvort sem það er með því að stofna félag eða veita þjónustu yfir landamæri.
- 90) Vegna sérstaks eðlis starfsemi takmarkaðra endurtrygginga skulu aðildarríkin tryggja að váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, sem gera takmarkaða endurtryggingarsamninga eða reka takmarkaða endurtryggingarstarfsemi, geti auðkennt á réttan hátt, mælt og haft eftirlit með áhættu, sem þessir samningar eða starfsemi hefur í för með sér.
- 91) Settar skulu viðeigandi reglur um félög með sérstakan tilgang sem taka á sig áhættu váttryggingafélaga, þ.m.t. endurtryggingafélaga, án þess að vera váttrygginga- eða endurtryggingafélag. Litið skal á endurheimtanlegar fjárhæðir frá félagi með sérstakan tilgang sem frádráttarbærar fjárhæðir samkvæmt endurtryggingasamningum.
- 92) Félög með sérstakan tilgang, sem fá starfsleyfi fyrir 31. október 2012, skulu falla undir lög þess aðildarríkis sem hefur veitt starfsleyfi fyrir slík félög. Til að forðast eftirlitshögnun (e. regulatory arbitrage) skal þó öll ný starfsemi, sem þess háttar félag með sérstakan tilgang hefur eftir 31. október 2012, vera háð ákvæðunum í þessari tilskipun.
- 93) Þar eð tryggingastarfsemi fer í auknum mæli fram yfir landamæri skal draga eins og kostur er úr mismunni milli reglna aðildarríkjanna um félög með sérstakan tilgang, sem falla undir ákvæði þessarar tilskipunar, með hliðsjón af eftirlitsfyrirkomulagi landanna.
- 94) Frekari vinna um félög með sérstakan tilgang skal fara fram, með tilliti til vinnu sem framkvæmd er í öðrum fjármálageirum.
- 95) Ráðstafanir varðandi eftirlit með samstæðu váttryggingafélaga, þ.m.t. endurtryggingafélaga, skulu gera yfirvöldum, sem hafa eftirlit með váttryggingafélögum, þ.m.t. endurtryggingafélögum, kleift að gera sér ígrundaðri mynd af fjárhagsstöðu þess.

⁽¹⁾ Stjóð. ESB L 177, 4.7.2008, bls. 6.

- 96) Með slíku eftirliti með samstæðu skal taka tillit til eignarhaldsfélaga á váttryggingasviði, einnig blandaðra eignarhaldsfélaga á váttryggingasviði, eftir því sem þurfa þykir. Þessi tilskipun felur þó á engan hátt í sér að þess sé krafist af aðildarríkjunum að þau hafi eftirlit með þessum félögum hverju fyrir sig.
- 97) Þó að eftirlitið með einstökum váttryggingafélögum, þ.m.t. endurtryggingafélögum, sé meginregla tryggingaefirlits er nauðsynlegt að ákvarða hvaða félög falli undir svið eftirlits á samstæðustigi.
- 98) Með fyrirvara um lög Bandalagsins og landslög skulu félög, einkum gagnkvæm félög og félög hliðstæðrar gerðar, geta myndað samfylkingar eða samstæður, ekki með fjármagnstengslum heldur formlegum, sterkum og sjálfbærum tengslum sem byggja á samningum eða öðrum efnislegum viðurkenningum sem tryggja fjárhagslega samstöðu félaganna. Ef ráðandi áhrifum er beitt með miðlægri samræmingu skal haft eftirlit með þessum félögum í samræmi við sömu reglur og þær sem beitt er gagnvart samstæðum, sem stofnað er til með fjármagnstengslum, til þess að ná fullnægjandi vernd fyrir váttryggingartaka og jöfnum samkeppnisgrunni milli samstæðna.
- 99) Eftirliti með samstæðum skal ávallt beitt gagnvart endanlegu móðurfélagi sem er með aðalskrifstofu í Bandalaginu. Aðildarríkin mega þó gefa eftirlitsyfirvöldum sínum leyfi til að beita eftirliti með samstæðum á takmörkuðum fjölda lægri stiga, ef þau telja það nauðsynlegt.
- 100) Nauðsynlegt er að reikna gjaldþol á samstæðustigi fyrir váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, sem mynda samstæðu.
- 101) Í samsteyptu gjaldþolskröfunni gagnvart samstæðu skal tekið tillit til allsherjaráhættudreifingar samstæðunnar, sem er fyrir hendi hjá öllum váttryggingafélögum, þ.m.t. endurtryggingafélögum, til þess að endurspeglar áhættu samstæðunnar rétt.
- 102) Váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, sem tilheyra samstæðu eiga að geta sótt um samþykki fyrir innra líkani til nota á samstæðustigi og á einstaklingsgrundvelli til að reikna gjaldþolið.
- 103) Sum ákvæði þessarar tilskipunar kveða beinlínis á um að Samstarfsnefnd evrópskra váttrygginga- og lífeyrissjóðaefirlita (CEIOPS), gegni sáttar- eða samráðshlutverki en það á ekki að koma í veg fyrir að samstarfsnefndin gegni einnig sáttar- eða samráðshlutverki að því er varðar önnur ákvæði.
- 104) Í þessari tilskipun er lýst nýjungum hvað eftirlitslíkan varðar, í þá veru að samstæðueftirlitsaðili gegnir lykilhlutverki, en jafnframt er viðurkennt að einstaklingseftirlitsaðili gegni mikilvægu hlutverki sem ekki skal hróflað við. Valdsvið og skyldur eftirlitsaðila tengjast ábyrgð þeirra.
- 105) Allir váttryggingartakar og réttihafar skulu fá jafna meðferð, án tillits til þjóðernis eða búsetustaðar. Í þessu skyni skal hvert aðildarríki sjá til þess að ekki sé litið svo á að allar ráðstafanir, sem eftirlitsyfirvald grípur til á grundvelli landsbundins umbods þess eftirlitsyfirvalds, gangi gegn hagsmunum þess aðildarríkis, eða tryggingartaka og réttihafa í því aðildarríki. Alltaf þegar um er að ræða greiðslur krafna og slitameðferð skal eignum úthlutað með réttlátum hætti til allra viðkomandi váttryggingartaka, án tillits til þjóðernis þeirra eða búsetustaðar.
- 106) Nauðsynlegt er að tryggja dreifingu eiginfjárliða innan samstæðunnar með viðeigandi hætti og að það sé tiltækt til að vernda váttryggingartaka og réttihafa þegar á þarf að halda. Í því skyni eiga váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, innan samstæðu að hafa nægjanlega eiginfjárliði til að standa undir gjaldþolskröfum sem gerðar eru til þeirra.
- 107) Allir eftirlitsaðilar sem annast samstæðueftirlit eiga að geta skilið ákvarðanirnar sem teknar eru, einkum ákvarðanir samstæðueftirlitsaðilans. Um leið og einn eftirlitsaðilanna fær viðkomandi upplýsingar í hendur skal því miðla þeim til hinna eftirlitsaðilanna svo að þeir geti allir myndað sér skoðun sem byggist á sömu, viðeigandi upplýsingunum. Komist endurskoðunaraðilarnir ekki að samkomulagi skal leitað eftir upplýstri ráðgjöf frá samstarfsnefndinni til að leysa málið.
- 108) Gjaldþol dótturfélags váttrygginga- eða endurtryggingafélags eignarhaldsfélags á váttryggingasviði, váttryggingafélags þriðja lands eða endurtryggingafélags þriðja lands kann að verða fyrir áhrifum af fjármagni samstæðunnar sem það tilheyrir og vegna dreifingar fjármagns innan þeirrar samstæðu. Eftirlitsyfirvöldum skal því séð fyrir úrræðum til að annast samstæðueftirlit og til að grípa til viðeigandi ráðstafana á stigi váttryggingafélagsins eða endurtryggingafélagsins, þar sem gjaldþol þess er í hættu eða kann að verða stofnað í hættu.
- 109) Áhættusamþjöppun og viðskipti innan samstæðunnar geta haft áhrif á fjárhagsstöðu váttryggingafélaga, þ.m.t. endurtryggingafélaga. Eftirlitsyfirvöld skulu því geta haft eftirlit með þessari áhættusamþjöppun og viðskiptum innan samstæðunnar með tilliti til eðlis tengslanna milli lögverndaðra eininga og eininga sem ekki eru lögverndaðar, þ.m.t. eignarhaldsfélaga á váttryggingasviði og blandaðra eignarhaldsfélaga á váttryggingasviði, og grípa til viðeigandi ráðstafana á stigi váttryggingafélagsins eða endurtryggingafélagsins, þar sem gjaldþol þess er í hættu eða kann að vera stofnað í hættu.

- 110) Vátryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, innan samstæðu skulu vera með viðeigandi stjórnkerfi og skal það háð endurskoðun eftirlitsyfirvalda.
- 111) Öll vátryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, sem falla undir samstæðueftirlit, skulu hafa samstæðueftirlitsaðila sem eitthvert af viðkomandi eftirlitsyfirvöldum tilnefnir. Réttindi og skyldur samstæðueftirlitsaðilans skulu taka til viðeigandi samhæfingar og valds til ákvarðanatöku. Yfirvöld þau sem annast eftirlit með vátryggingafélögum, þ.m.t. endurtryggingafélögum, og heyra undir sömu samstæðu skulu koma á samræmingarfyrirkomulagi.
- 112) Í ljósi aukinnar hæfni samstæðueftirlitsaðila skal tryggt að komið verði í veg fyrir að viðmiðanir við val á samstæðueftirlitsaðilanum verði sniðgengnar að geðþótta. Einkum í tilvikum þar sem samstæðueftirlitsaðilanum verður falið að taka tillit til uppbyggingar samstæðunnar og hlutfallslegs mikilvægis vátrygginga- og endurtryggingastarfsemi á ólíkum mörkuðum skal hvorki tvítelja viðskipti innan samstæðunnar né endurtryggingu samstæðu þegar hlutfallslegt mikilvægi þeirra á markaði er metið.
- 113) Eftirlitsaðilar í öllum aðildarríkjum, þar sem félög samstæðunnar starfa, skulu taka þátt í samstæðueftirliti með þátttöku í samstarfshópi eftirlitsaðila (samstarfshópurinn). Þeir skulu allir hafa aðgang að fyrirliggjandi upplýsingum hjá öðrum eftirlitsyfirvöldum innan nefndarinnar og skulu taka virkan og stöðugan þátt í ákvarðanatöku. Komið skal á samvinnu milli yfirvalda sem bera ábyrgð á eftirliti með vátryggingafélögum, þ.m.t. endurtryggingafélögum, og einnig þessara yfirvalda og þeirra sem bera ábyrgð á félögum með starfsemi á öðrum fjármálasviðum.
- 114) Starfsemi samstarfshópsins skal vera í samræmi við eðli, umfang og það hve flókin áhætta er sem innbyggð er í starfsemi allra félaga sem mynda samstæðuna og sem ná yfir landamæri. Samstarfshópnum skal komið á til að tryggja að samvinnu, upplýsingaskiptum og samráðsferli meðal eftirlitsaðila, sem aðild eiga að nefndinni, sé beitt á skilvirkan hátt í samræmi við þessa tilskipun. Eftirlitsyfirvöld skulu nýta samstarfshópinn til þess að styrkja samleitni ákvarðana sem þau taka hver fyrir sig, og til að annast eftirlitsstarfsemi sína í nánú samstarfi innan samstæðunnar samkvæmt samræmdum viðmiðunum.
- 115) Með þessari tilskipun er samstarfsnefndinni veitt samráðshlutverk. Ráðgjöf samstarfsnefndarinnar til viðkomandi eftirlitsaðila skal ekki vera bindandi gagnvart honum þegar hann tekur ákvarðanir sínar. Viðkomandi eftirlitsaðili skal þó taka fullt tillit til ráðgjafarinnar og útskýra öll umtalsverð frávík frá henni þegar hann tekur ákvörðun sína.
- 116) Vátryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, sem eru hluti samstæðu með höfuðstöðvar utan Bandalagsins skulu hlíta sambærilegu og jafngildu eftirlitsfyrirkomulagi á vettvangi samstæðunnar. Því er nauðsynlegt að kveða á um gagnsæi reglna og upplýsingaskipti við yfirvöld þriðja lands við allar aðstæður sem skipta máli. Til þess að tryggja samhæfða nálgun við ákvörðun og greiningu á jafngildi eftirlits með vátryggingum og endurtryggingum í þriðja landi skulu sett ákvæði um að framkvæmdastjórnin taki bindandi ákvörðun að því er varðar jafngildi gjaldþolsreglna þriðja lands. Fyrir þriðja land, sem framkvæmdastjórnin hefur ekki tekið neinar ákvarðanir um, skal eftirlitsaðilinn með samstæðunni gera greiningu á jafngildi að höfðu samráði við önnur viðkomandi eftirlitsyfirvöld.
- 117) Þar eð innlend löggjöf um endurskipulagningarráðstafanir og slitameðferð er ekki samhæfð er viðeigandi, innan ramma innri markaðarins, að tryggja gagnkvæma viðurkenningu á endurskipulagningarráðstöfunum og slitameðferð í aðildarríkjunum varðandi vátryggingafélög og nauðsynlega samvinnu, með tilliti til þess að þörf er á einingu, algildi, samræmingu og birtingu á slíkum ráðstöfunum, ásamt sömu meðhöndlun á vátryggingalánardrottnum og vernd þeim til handa.
- 118) Tryggt skal að endurskipulagningarráðstafanir, sem lögbært yfirvald í aðildarríki samþykkir, hafi full áhrif í öllu Bandalaginu, í þeim tilgangi að viðhalda traustri fjárhagsstöðu vátryggingafélags eða færa hana aftur í eðlilegt horf, og koma, að svo miklu leyti sem unnt er, í veg fyrir slitameðferð. Áhrifin af þess háttar endurskipulagningarráðstöfunum og slitameðferð gagnvart þriðja landi breytast þó ekki við þetta.
- 119) Gera skal greinarmun annars vegar á lögbærum yfirvöldum að því er varðar endurskipulagningarráðstafanir og slitameðferð og hins vegar eftirlitsyfirvöldum vátryggingafélaga.
- 120) Í skilgreiningu á útibúi, í samræmi við þær meginreglur um gjaldþrot sem eru fyrir hendi, skal taka tillit til þess að vátryggingafélagið hefur sérstaka lögformlega stöðu. Löggjöf heimaaðildarríkisins skal þó ákvarða með hvaða hætti skal fara með eignir og skuldir sem eru í höndum óháðra einstaklinga sem hafa ótímabundna heimild til að koma fram sem fulltrúar vátryggingafélags þegar til slita þess vátryggingafélags kemur.
- 121) Mælt skal fyrir um skilyrði þar sem slitameðferð, sem felur í sér kröfuröð vátryggingarkrafna án þess að byggjast á gjaldþroti, fellur innan gildissviðs þessarar tilskipunar. Unnt skal vera að framselja innlendum launaábyrgðarsjóði kröfur starfsfólks vátryggingafélags vegna ráðningarsamninga og ráðningarsambands. Meðferð á framseldum kröfum af þessu tagi skal ákvarðast af löggjöf heimaaðildarríkisins (lex concursus).

- 122) Endurskipulagningarráðstafanir koma ekki í veg fyrir að slitameðferð geti hafist. Því skal unnt að hefja slitameðferð þrátt fyrir að endurskipulagningarráðstafanir hafi verið samþykktar eða í kjölfar samþykktar þeirra og þeim má ljúka með nauðungarsamningum eða öðrum hliðstæðum ráðstöfunum, þar á meðal endurskipulagningarráðstöfunum.
- 123) Einungis lögbærum yfirvöldum í heimaaðildarríki skal veitt vald til þess að taka ákvarðanir um slitameðferð váttryggingafélaga. Áhrifa af þess konar ákvörðunum skal gæta í öllu Bandalaginu og skulu þær viðurkenndar af öllum aðildarríkjum. Ákvarðanirnar skal birta í samræmi við verklagsreglur um birtingu í heimaaðildarríkinu og í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*. Þessar upplýsingar skulu einnig gerðar aðgengilegar lánardrottnum sem vitað er um og búsettir eru í Bandalaginu, og skulu þeir hafa heimild til að leggja fram kröfur og bera fram athugasemdir.
- 124) Tekið skal tillit til allra eigna og skulda váttryggingafélags við slitameðferð.
- 125) Öll skilyrði fyrir því að hefja slitameðferð, framkvæma hana og ljúka henni falla undir löggjöf heimaaðildarríkis.
- 126) Til þess að tryggja samræmdar aðgerðir meðal aðildarríkjanna skal eftirlitsyfirvöldum í heimaaðildarríkinu og öllum öðrum aðildarríkjum tilkynnt um upphaf slitameðferðar svo skjótt sem kostur er.
- 127) Afar brýnt er að hinir váttryggðu, váttryggingartakar, réttahafar og aðrir, sem eiga beina kröfu á váttryggingafélag á grundvelli váttryggingarsamnings, njóti verndar við slitameðferð, að því tilskildu að þessi vernd eigi ekki við um kröfur sem ekki eru til komnar vegna skuldbindinga samkvæmt váttryggingarsamningum eða -starfsemi heldur vegna einkaréttarlegrar ábyrgðar vegna starfa umboðsmanns sem hann, í samræmi við gildandi lög um váttryggingarsamninga eða -starfsemi, er ekki ábyrgur fyrir samkvæmt skilmálum váttryggingarsamningsins eða -starfseminnar sem um ræðir. Til að ná þessu markmiði skulu aðildarríki geta valið milli jafngilda aðferða til að tryggja váttryggingalánardrottnum sérstaka meðferð, þar eð engin aðferðanna kemur í veg fyrir að aðildarríkin forgangsraði mismunandi flokkum váttryggingarkrafna eftir vægi. Enn fremur skal tryggja hæfilegt jafnvægi milli verndar, sem váttryggingalánardrottnar njóta, og annarra lánardrottna, sem njóta forgangsréttar og fá vernd í gegnum löggjöf viðkomandi aðildarríkis.
- 128) Þegar slitameðferð er hafin skal það hafa í för með sér afturköllun starfsleyfis sem váttryggingafélaginu var veitt, nema slíkt hafi þegar verið gert.
- 129) Lánardrottnar skulu hafa rétt til að lýsa kröfu eða leggja fram skriflegar athugasemdir þegar slitameðferð stendur yfir. Farið skal með kröfur lánardrottna, sem búsettir eru í öðru aðildarríki en heimaaðildarríki, eins og samsvarandi kröfur í heimaaðildarríki án mismununar vegna þjóðernis eða búsetu.
- 130) Til þess að vernda megi lögmætar væntingar og áreiðanleika tiltekinna aðgerða í öðrum aðildarríkjum en heimaaðildarríkinu er nauðsynlegt að ákvarða lög sem gilda um endurskipulagningarráðstafanir og slitameðferð vegna yfirstandandi málaferla, og einstakar aðfararaðgerðir sem leiða af málaferlum.
- 131) Nauðsynlegar ráðstafanir til að koma þessari tilskipun í framkvæmd skulu samþykktar í samræmi við ákvörðun ráðsins 1999/468/EB frá 28. júní 1999 um reglur um meðferð framkvæmdavalds sem framkvæmdastjórninni er falið ⁽¹⁾.
- 132) Einkum skal framkvæmdastjórninni veitt umboð til að samþykkja ráðstafanir varðandi aðlögun viðaukanna og ráðstafanir sem tilgreina sérstaklega eftirlitsheimildir og aðgerðir sem grípa skal til, og að setja nánari reglur á sviðum á borð við stjórnkerfi, skilmála útboðs, matsviðmið sem tengjast virkri eignarhlutdeild, útreikninga váttryggingaskulda og eiginfjárfestingarreglur og eftirlit með samstæðum. Framkvæmdastjórninni skal einnig veitt umboð til að samþykkja framkvæmdarráðstafanir sem veita þriðja landi jafna stöðu að því er varðar ákvæði þessarar tilskipunar. Þar eð þessar ráðstafanir eru almenns eðlis og þeim er ætlað að breyta veigalitlum þáttum þessarar tilskipunar, m.a. með því að bæta við hana veigalitlum þáttum, skulu þær samþykktar í samræmi við stjórnsýslumálsmeðferð með eftirliti sem mælt er fyrir um í 5. gr. a í ákvörðun 1999/468/EB.
- 133) Þar eð aðildarríkin geta ekki fyllilega náð markmiðum þessarar tilskipunar og þeim verður betur náð á vettvangi Bandalagsins, vegna þess hve aðgerðirnar eru umfangsmiklar og hafa viðtæk áhrif, er Bandalaginu heimilt að samþykkja ráðstafanir í samræmi við dreifráðisregluna eins og kveðið er á um í 5. gr. sáttmálans. Í samræmi við meðalhófsregluna, eins og hún er sett fram í þeirri grein, er ekki gengið lengra en nauðsyn krefur í þessari tilskipun til að ná megi þessum markmiðum.
- 134) Tilskipun ráðsins 64/225/EBE frá 25. febrúar 1964 um afnám hafta á staðfesturétti og rétti til að veita þjónustu á sviði endurtrygginga ⁽²⁾, tilskipun ráðsins 73/240/EBE frá 24. júlí 1973 um afnám hafta á staðfesturétti á sviði atvinnurekstrar með frumtryggingar aðrar en lífftryggingar ⁽³⁾, tilskipun ráðsins 76/580/EB frá 29. júní 1976 um breytingar á tilskipun 73/239/EBE um samræmingu á lögum og stjórnsýslufyrirmælum til að hefja og reka starfsemi á sviði frumtrygginga annarra en lífftrygginga ⁽⁴⁾ og tilskipun ráðsins 84/641/EBE frá 10. desember 1984 með breytingu á fyrstu tilskipun

⁽¹⁾ Stjútíð. EB L 184, 17.7.1999, bls. 23.⁽²⁾ Stjútíð. EB L 56, 4.4.1964, bls. 878.⁽³⁾ Stjútíð. EB L 228, 16.8.1973, bls. 20.⁽⁴⁾ Stjútíð. EB L 189, 13.7.1976, bls. 13.

73/239/EBE, einkum að því er varðar aðstoð við ferðamenn, um samræmingu á lögum og stjórnsýslufyrirmælum til að hefja og reka starfsemi á sviði frumtrygginga annarra en líftrygginga ⁽¹⁾ eru orðnar úreltar og því ber að fella þær úr gildi.

- 135) Sú skylda að lögleiða þessa tilskipun skal takmarkast við þau ákvæði sem fela í sér verulega breytingu, samanborið við fyrri tilskipanir. Kveðið er á um skylduna til að lögleiða óbreyttu ákvæðin í fyrri tilskipunum.
- 136) Þessi tilskipun hefur ekki áhrif á skuldbindingar aðildarríkjanna varðandi fresti þeirra til að lögleiða tilskipanirnar sem eru tilgreindar í B-hluta VI. viðauka.
- 137) Framkvæmdastjórnin mun fara yfir hvort gildandi ábyrgðarkerfi á váttryggingasviði séu fullnægjandi og gera viðeigandi tillögur að nýrri löggjöf.
- 138) Ákvæði 2. mgr. 17. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2003/41/EB frá 3. júní 2003 um starfsemi og eftirlit með stofnunum sem sjá um starfstengdan lífeyri ⁽²⁾ vísa til núgildandi löggjafar um gjaldþol. Þessum tilvísunum skal haldið til þess að viðhalda óbreyttu ástandi. Framkvæmdastjórnin skal endurskoða tilskipun 2003/41/EB skv. 4. mgr. 21. gr. hennar, eins fljótt og kostur er. Framkvæmdastjórnin skal, með fulltingi samstarfsnefndarinnar, þróa heillegt kerfi gjaldþolsreglna fyrir stofnanir um starfstengdan lífeyri sem endurspeglar um leið helstu sérkenni váttrygginga, og skal því ekki fela í sér úrskurð um að beiting þessarar tilskipunar gildi um þær stofnanir.
- 139) Samþykkt þessarar tilskipunar breytir áhættusniði váttryggingafélagsins gagnvart váttryggingartakanum. Framkvæmdastjórnin skal, eins fljótt og kostur er og í síðasta lagi fyrir árslok 2010, leggja fram tillögu að endurskoðun á tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/92/EB frá 9. desember 2002 um miðlun váttrygginga⁽³⁾, með tilliti til þeirra afleiðinga sem þessi tilskipun hefur fyrir váttryggingartaka.
- 140) Mikil þörf er á enn frekari umbótum á fyrirkomulagi reglusetningar og eftirlits að því er varðar fjármálaageira Evrópusambandsins og skal framkvæmdastjórnin setja þær fram hið fyrsta, að teknu tilhlýðilegu tilliti til niðurstaðna sem sérfræðingahópurinn undir forystu Jacques de Larosière kynnti hinn 25. febrúar 2009.

Framkvæmdastjórnin skal leggja fram frumvarp að þeim lögum sem nauðsynleg eru til að ráða bót á annmörkum sem komið hafa í ljós á ákvæðum sem varða samræmingu á eftirliti og fyrirkomulagi samvinnu.

- 141) Nauðsynlegt er að leita ráða hjá samstarfsnefndinni um hvernig best sé að annast aukid eftirlit með samstæðum og stýringu á fjármagni innan samstæðu váttryggingafélaga, þ.m.t. endurtryggingafélaga. Samstarfsnefndinni skal boðið að gefa ráð sem auðvelda framkvæmdastjórninni að þróa tillögur sínar samkvæmt skilyrðum sem eru í samræmi við öflugna vernd váttryggingartaka (og réttihafa) og vernd fjárhagslegs stöðugleika. Í því skyni skal samstarfsnefndinni boðið að veita framkvæmdastjórninni ráðgjöf um skipulag og meginreglur sem geta vísað veginn til síðari breytinga á þessari tilskipun, sem þörf kann að vera á til að tillögur um breytingar komist í framkvæmd. Framkvæmdastjórnin skal leggja fram skýrslu ásamt viðeigandi tillögum til Evrópuþingsins og ráðsins um annað fyrirkomulag um varfærniseftirlit með váttryggingafélögum, þ.m.t. endurtryggingafélögum, innan samstæðna sem auka skilvirkni við stýringu á fjármagni innan samstæðna ef í ljós kemur að fullnægjandi stuðningur sé af regluramma til að koma slíku fyrirkomulagi á.

Sérstaklega er æskilegt að reglur um stuðning við samstæður hvíli á traustum grunni sem byggist á samræmdu ábyrgðarkerfi váttrygginga, sem fjármagnað er á fullnægjandi hátt, á samræmdum og bindandi lagaramma fyrir lögbær yfirvöld, seðlabanka og fjármálaráðuneyti að því er varðar krísustjórnun og -lausnir og skiptingu fjárhagslegra byrða, sem stillir saman eftirlitsheimildir og fjárhagslega ábyrgð, á bindandi lagaramma til að miðla málum í deilum um eftirlit, á samræmdum ramma fyrir snemmíhlutun í mál og á samræmdum ramma um framsalshæfi eigna, ógjaldfærnimeðferð og slitameðferð sem fellir brott viðkomandi landsbundnar hindranir á sviði félag- og fyrirtækjaréttar að því er varðar framsalshæfi eigna. Í skýrslu sinni skal framkvæmdastjórnin einnig taka tillit til tímaáhrifa af áhættudreifingu og áhættu sem tengist þátttöku í samstæðu, starfsvenjum miðlægrar áhættustýringar samstæðu og rekstri innri líkana samstæðu ásamt eftirliti með viðskiptum innan samstæðu og áhættusamþjöppun.

- 142) Í samræmi við 34. lið samstarfssamningsins milli stofnana um betri lagasetningu ⁽⁴⁾ eru aðildarríkin hvött til að taka saman, fyrir sig og í þágu Bandalagsins, eigin töflur sem sýna, eftir því sem við verður komið, samsvörun milli þessarar tilskipunar og ráðstafananna til að lögleiða hana og að birta þær.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

⁽¹⁾ Stjútíð. EB L 339, 27.12.1984, bls. 21.

⁽²⁾ Stjútíð. ESB L 235, 23.9.2003, bls. 10

⁽³⁾ Stjútíð. EB L 9, 15.1.2003, bls. 3.

⁽⁴⁾ Stjútíð. ESB C 321, 31.12.2003, bls. 1.

EFNISYFIRLIT

I. BÁLKUR	ALMENNAR REGLUR UM AÐ STOFNA TIL OG REKA STARFSEMI Á SVIÐI FRUMTRYGGINGA, Þ.M.T. ENDURTRYGGINGA	
I. KAFLI	Efni, gildissvið og skilgreiningar	
1. ÞÁTTUR	Efni og gildissvið	1. og 2. gr.
2. ÞÁTTUR	Útilokun frá gildissviði	
1. undirþáttur	Almenn atriði	3. og 4. gr.
2. undirþáttur	Skaðatrygging	5.–8. gr.
3. undirþáttur	Líftrygging	9. og 10. gr.
4. undirþáttur	Endurtryggingar	11. og 12. gr.
3. ÞÁTTUR	Skilgreiningar	13. gr.
II. KAFLI	Stofnun rekstrar	14.–26. gr.
III. KAFLI	Eftirlitsyfirvöld og almennar reglur	27.–39. gr.
IV. KAFLI	Skilyrði fyrir atvinnurekstri	
1. ÞÁTTUR	Ábyrgð stjórnar, framkvæmdastjórnar eða eftirlitsstjórnar	40. gr.
2. ÞÁTTUR	Stjórnkerfi	41.–50. gr.
3. ÞÁTTUR	Opinber birting	51.–56. gr.
4. ÞÁTTUR	Virk eignarhlutdeild	57.–63. gr.
5. ÞÁTTUR	Þagnarskylda, upplýsingaskipti og kynning á samleitni eftirlits	64.–71. gr.
6. ÞÁTTUR	Skyldur endurskoðenda	72. gr.
V. KAFLI	Rekstur líftrygginga- og skaðatryggingastarfsemi	73.–74. gr.
VI. KAFLI	Reglur um mat á eignum og skuldum, vátryggingaskuldum, eiginfjárliðum, gjaldþolskröfum, lágmarkskröfum um eigið fé og fjárfestingarreglum	
1. ÞÁTTUR	Mat á eignum og skuldum	75. gr.
2. ÞÁTTUR	Reglur um vátryggingaskuldir	76.–86. gr.
3. ÞÁTTUR	Eiginfjárliðir	
1. undirþáttur	Ákvörðun eiginfjárliða	87.–92. gr.
2. undirþáttur	Flokkun eiginfjárliða	93.–97. gr.
3. undirþáttur	Viðurkenning á eiginfjárliðum	98. og 99. gr.

4. ÞÁTTUR	Gjaldþolskrafa	
1. undirþáttur	Almenn ákvæði um gjaldþolskröfuna með því að nota stöðluðu formúluna eða innra líkan	100.–102. gr.
2. undirþáttur	Stöðluð formúla gjaldþolskröfu (SCR)	103.–111. gr.
3. undirþáttur	Heildstæð eða hlutstæð innri líkön gjaldþolskröfu	112.–127. gr.
5. ÞÁTTUR	Lágmarkskröfur um eigið fé	128.–131. gr.
6. ÞÁTTUR	Fjárfestingar	132.–135. gr.
VII. KAFLI	Vátryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, sem eiga í erfiðleikum eða búa við óvenjulegar aðstæður	136.–144. gr.
VIII. KAFLI	Staðfesturéttur og frelsi til að veita þjónustu	
1. ÞÁTTUR	Stofnsetning vátryggingafélaga	145.–146. gr.
2. ÞÁTTUR	Frelsi vátryggingafélaga til að veita þjónustu	
1. undirþáttur	Almenn ákvæði	147.–149. gr.
2. undirþáttur	Bótaábyrgð þriðja aðila á vélknúnum ökutækjum	150.–152. gr.
3. ÞÁTTUR	Valdsvið eftirlitsyfirvalda gistiaðildarríkisins	
1. undirþáttur	Vátryggingar	153.–157. gr.
2. undirþáttur	Endurtryggingar	158. gr.
4. ÞÁTTUR	Tölfræðilegar upplýsingar	159. gr.
5. ÞÁTTUR	Meðferð samninga útibúa í slitameðferð	160.–161. gr.
IX. KAFLI	Útibú með staðfestu innan Bandalagsins og tilheyrva vátryggingafélögum, þ.m.t. endurtryggingafélögum, sem hafa aðalskrifstofur utan Bandalagsins	
1. ÞÁTTUR	Stofnun rekstrar	162.–171. gr.
2. ÞÁTTUR	Endurtryggingar	172.–175. gr.
X. KAFLI	Dótturfélög vátryggingafélaga, þ.m.t. endurtryggingafélög, sem heyra undir löggjöf þriðja lands, og öflun slíkra félaga á eignarhlutum	176. og 177. gr.
II. BÁLKUR	SÉRTÆK ÁKVÆÐI UM VÁTRYGGINGAR, Þ.M.T. ENDURTRYGGINGAR	
I. KAFLI	Gildandi lög og skilmálar um frumtryggingasamninga	
1. ÞÁTTUR	Gildandi lög	178. gr.
2. ÞÁTTUR	Lögboðnar tryggingar	179. gr.
3. ÞÁTTUR	Almennir hagsmunir	180. gr.
4. ÞÁTTUR	Skilmálar vátryggingarsamninga og iðgjaldaxta	181. og 182. gr.

5. ÞÁTTUR	Upplýsingar sem veittar skulu váttryggingatökum	
1. undirþáttur	Skaðatryggingar	183. og 184. gr.
2. undirþáttur	Líftryggingar	185. og 186. gr.
II. KAFLI	Ákvæði sem gilda sérstaklega um skaðatryggingar	
1. ÞÁTTUR	Almenn ákvæði	187.–189. gr.
2. ÞÁTTUR	Samtryggingar í Bandalaginu	190.–196. gr.
3. ÞÁTTUR	Aðstoð	197. gr.
4. ÞÁTTUR	Váttryggingar í tengslum við málsvarnarkostnað	198.–205. gr.
5. ÞÁTTUR	Sjúkratryggingar	206. gr.
6. ÞÁTTUR	Atvinnuslysatrygging	207. gr.
III. KAFLI	Ákvæði sem gilda sérstaklega um líftryggingar	208. og 209. gr.
IV. KAFLI	Reglur sem gilda sérstaklega um endurtryggingar	210. og 211. gr.
III. BÁLKUR	EFTIRLIT MEÐ VÁTTRYGGINGAFÉLÖGUM, Þ.M.T. ENDURTRYGGINGAFÉLÖGUM, Í SAMSTÆÐU	
I. KAFLI	Samstæðueftirlit: skilgreiningar, dæmi um beitingu, gildissvið og stig	
1. ÞÁTTUR	Skilgreiningar	212. gr.
2. ÞÁTTUR	Dæmi um beitingu og gildissvið	213. og 214. gr.
3. ÞÁTTUR	Stig	215.–217. gr.
II. KAFLI	Fjárhagsstaða	
1. ÞÁTTUR	Gjaldþol samstæðu	
1. undirþáttur	Almenn ákvæði	218. og 219. gr.
2. undirþáttur	Val á útreikningsaðferð og almennar grundvallarreglur	220.–224. gr.
3. undirþáttur	Beiting útreikningsaðferða	225.–229. gr.
4. undirþáttur	Útreikningsaðferðir	230.–234. gr.
5. undirþáttur	Eftirlit með gjaldþoli samstæðna hjá váttryggingafélögum, þ.m.t. endurtryggingafélögum, sem eru dótturfélög eignarhaldsfélags á váttryggingasviði	235. gr.
6. undirþáttur	Eftirlit með gjaldþoli samstæðna hjá samstæðum með miðlæga áhættustýringu	236.–243. gr.
2. ÞÁTTUR	Samþjöppun áhættu og viðskipti innan samstæðu	244. og 245. gr.
3. ÞÁTTUR	Áhættustýring og innra eftirlit	246. gr.
III. KAFLI	Ráðstafanir til að auðvelda samstæðueftirlit	247.–259. gr.
IV. KAFLI	Þriðju lönd	260.–264. gr.
V. KAFLI	Eignarhaldsfélög á váttryggingasviði með blandaða starfsemi	265. og 266. gr.
IV. BÁLKUR	ENDURSKIPULAGNING OG SLIT VÁTTRYGGINGAFÉLAGA	
I. KAFLI	Gildissvið og skilgreiningar	267. og 268. gr.
II. KAFLI	ENDURSKIPULAGNINGARRÁÐSTAFANIR	269.–272. gr.
III. KAFLI	SLITAMEDFERÐ	273.–284. gr.
IV. KAFLI	Sameiginleg ákvæði	285.–296. gr.
V. BÁLKUR	ÖNNUR ÁKVÆÐI	297.–304. gr.

VI. BÁLKUR	UMBREYTINGAR- OG LOKAÁKVÆÐI	
I. KAFLI	Umbreytingarákvæði	
1. ÞÁTTUR	Vátryggingar	305. og 306. gr.
2. ÞÁTTUR	Endurtryggingar	307. og 308. gr.
II. KAFLI	Lokaákvæði	309.–312. gr.
I. VIÐAUKI	FLOKKAR SKAÐATRYGGINGA	
A.	Röðun áhættu í vátryggingarflokka	
B.	Heiti á greinaflokkum þegar starfsleyfi er veitt samtímis fyrir fleiri en einn flokk vátrygginga	
II. VIÐAUKI	FLOKKAR LÍFTRYGGINGA	
III. VIÐAUKI	LAGALEGT FORM FÉLAGA	
A.	Skaðatryggingafélög	
B.	Líftryggingafélög	
C.	Félagsform endurtryggingafélaga	
IV. VIÐAUKI	STÖÐLUÐ FORMÚLA GJALDÞOLSKRÖFU (SCR)	
1.	Útreikningur á grunnjaldþolskröfu	
2.	Útreikningur á áhættueiningu skaðatrygginga	
3.	Útreikningur á áhættueiningu líftrygginga	
4.	Útreikningur á markaðsáhættueiningu	
V. VIÐAUKI	FLOKKAR SKAÐATRYGGINGA AÐ ÞVÍ ER VARÐAR 159. GR.	
VI. VIÐAUKI	A-hluti Niðurfelldar tilskipanir með skrá yfir síðari breytingar þeirra (sem um getur í 310. gr.)	
B-hluti	Skrá yfir fresti til lögleiðingar í aðildarríkjunum (sem um getur í 310. gr.)	
VII. VIÐAUKI	SAMSVÖRUNARTAFLA	

I. BÁLKUR

ALMENNAR REGLUR UM AÐ STOFNA OG REKA
STARFSEMI Á SVIÐI FRUMTRYGGINGA, Þ.M.T.
ENDURTRYGGINGA

I. KAFLI

Efni, gildissvið og skilgreiningar

1. Þáttur

Efni og gildissvið

1. gr.

Efni

Í þessari tilskipun er mælt fyrir um reglur um eftirfarandi:

- 1) að stofna og reka sjálfstæða starfsemi frumtrygginga, þ.m.t. endurtrygginga, í Bandalaginu,
- 2) eftirlit með váttryggingasamstæðum, þ.m.t. endurtryggingasamstæðum,
- 3) endurskipulagning og slit á starfsemi á sviði frumtrygginga.

2. gr.

Gildissvið

1. Þessi tilskipun skal gilda um félög sem annast frumtryggingar á sviði líftrygginga og skaðatrygginga sem hafa staðfestu á yfirráðasvæði aðildarríkis eða sem óska eftir staðfestu þar.

Hún skal einnig gilda um endurtryggingafélög sem annast eingöngu starfsemi á sviði endurtrygginga og eru með staðfestu í aðildarríki eða sem óska eftir staðfestu þar, að undanskildum IV. bálki.

2. Hvað skaðatryggingar varðar skal þessi tilskipun gilda um þá starfsemi flokkanna sem sett er fram í A-hluta I. viðauka. Að því er varðar fyrstu undirgrein 1. mgr. skulu skaðatryggingar taka til starfsemi sem felst í að aðstoða fólk sem lendir í erfiðleikum á ferðalögum, þegar það er að heiman eða statt þar sem það hefur ekki fasta búsetu. Gegn fyrirframgreiðslu iðgjalds skal hún fólgin í því að gera aðstoð tafarlaust aðgengilega fyrir réthafann samkvæmt samningi um aðstoð, ef einstaklingurinn sem um ræðir á í erfiðleikum í kjölfar atburðar sem gerst hefur af tilviljun, í þeim tilvikum og samkvæmt þeim skilmálum sem settir eru fram í samningnum.

Aðstoðin getur verið fólgin í úthlutun bóta í fé eða fríðu. Úthlutun bóta í fríðu getur einnig verið með þeim hætti að starfsfólk váttryggingarsalans eða búnaður þess kom henni í kring.

Aðstoðarstarfsemin skal ekki ná yfir þjónustu, viðhald, viðhaldsþjónustu né heldur aðeins vísan til eða útvegum bóta sem milliliður.

3. Hvað varðar líftryggingar skal þessi tilvísun gilda um:

a) eftirtaldir tegundir líftryggingastarfsemi ef þær eru gerðar á grundvelli samninga:

i. líftryggingar sem fela í sér útborgun einvörðungu við tiltekinn aldur, við andlát, við tiltekinn aldur eða fyrr ef andlát ber að höndum, líftryggingu með endurgreiðslu iðgjalda, hjónalíftryggingu og líftryggingu við fæðingu,

ii. lífeyrir,

iii. viðbótartryggingar sem teknar eru sem viðbót við líftryggingar, einkum tryggingar gegn líkamstjóni, þ.m.t. váttrygging gegn starfsorkumissi, váttrygging vegna andláts af völdum slyss og váttrygging gegn fötlun af völdum slyss eða sjúkdóms,

iv. tegundir varanlegra sjúkratrygginga án uppsagnar, í gildi á Írlandi og Bretlandi eins og sakir standa,

b) eftirfarandi starfsemi þegar hún er á samningsgrundvelli, að svo miklu leyti sem starfsemin er háð eftirliti yfirvalds sem ber ábyrgð á eftirliti með einkaváttryggingum:

i. starfsemi þar sem stofnsett eru samtök félagsmanna sem hafa það að markmiði að ávaxta sameiginleg framlög þeirra og úthluta eignum sem þannig safnast milli eftirlifenda eða til réttihafa eftir látna félaga (erfdalífrentur),

ii. starfsemi sem lýtur að innlausn fjármagns, sem byggist á tryggingafræðilegum útreikningum og skuldbindur sig, í tilgreindan tíma, til að greiða tilgreindar fjárhæðir sem eingreiðslu eða fyrirframákveðnar reglubundnar greiðslur,

iii. stjórnun lífeyrissjóða, sem nær til stjórnunar á fjárfestingum, einkum eignunum er standa undir varasjóðum þeirra aðila sem sjá um greiðslur við andlát eða þegar tilteknum aldri er náð eða þegar starfsemi er lögð af eða hún dregst saman,

iv. starfsemi sem um getur í iii. lið þegar váttrygging fylgir sem annaðhvort nær til varðveislu fjármagns eða greiðslu lágmarksávöxtunar,

v. starfsemi líftryggingafélaga sem vísað er til í 1. kafla 4. bálks bókar nr. IV í hinum franska „Code des assurances“,

c) starfsemi sem háð er ævilengd manna og nánar er mælt fyrir um eða kveðið á um í almannatryggingalöggjöf að svo miklu leyti sem rekstur eða framkvæmd eru í höndum líftryggingafélaga og þau taka á sig áhættuna samkvæmt löggjöf aðildarríkis.

2. þáttur

Útilokun frá gildissviði

1. undirþáttur

Almenn atriði

3. gr.

Lögboðin kerfi

Með fyrirvara um c-lið 3. mgr. 2. gr. skal þessi tilskipun ekki gilda um váttryggingu sem er hluti af lögboðnu kerfi almannatrygginga.

4. gr.

Útilokun frá gildissviði vegna stærðar

1. Með fyrirvara um 3. °gr. og 5.–°10. gr. skal þessi tilskipun ekki gilda um váttryggingafélag sem uppfyllir öll eftirfarandi skilyrði:

- árlegar bókfærðar brúttóiðgjaldtekjur félagsins fara ekki yfir 5 milljónir evra,
- heildarváttryggingaskuld félagsins, endurheimtanleg heildarfjárhæð vegna endurtryggingarsamninga og félaga með sérstakan tilgang sem um getur í 76. °gr., fer ekki yfir 25 milljónir evra,
- ef félagið er hluti samstæðu, heildarváttryggingaskuld félagsins, skilgreind sem endurheimtanleg heildarfjárhæð vegna endurtryggingarsamninga og félaga með sérstakan tilgang, fer ekki yfir 25 milljónir evra,
- viðskipti félagsins ná ekki yfir váttrygginga- eða endurtryggingastarfsemi sem tekur til bótaábyrgðar, greiðslu- og efnдавáttryggingar, nema þegar um hliðaráhættu er að ræða í skilningi 1. mgr. 16. gr.,
- viðskipti félagsins ná ekki yfir endurtryggingastarfsemi sem fer yfir 0,5 milljónir evra af bókfærðum brúttóiðgjaldtekjum þess eða 2,5 milljónum evra af váttryggingaskuld endurheimtanlegrar heildarfjárhæðar af endurtryggingarsamningum og félögum með sérstakan tilgang, eða yfir 10% af bókfærðum brúttóiðgjaldtekjum félagsins eða yfir 10% af váttryggingaskuldum þess af endurheimtanlegri heildarfjárhæð váttryggingasamninga og félaga með sérstakan tilgang.

2. Ef farið er framúr einhverri fjárhæðanna sem sett er fram í 1. mgr. þrjú ár í röð skal þessi tilskipun gilda frá fjórða árinu.

3. Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. skal þessi tilskipun gilda um öll félög sem hyggjast fá leyfi til að reka váttryggingastarfsemi, þ.m.t. endurtryggingarstarfsemi, með árlegar bókfærðar brúttóiðgjaldtekjur eða váttryggingaskuldir af endurheimtanlegri heildarfjárhæð váttryggingasamninga og félaga með sérstakan tilgang sem gert er ráð fyrir að fari yfir fjárhæðirnar sem settar eru fram í 1. mgr., innan næstu fimm ára.

4. Tilskipunin skal falla úr gildi hvað varðar váttryggingafélög ef eftirlitsyfirvöld hafa staðfest að þau uppfylli öll eftirfarandi skilyrði:

- ekki var farið framúr neinum viðmiðunarmörkum sem sett eru fram í 1. mgr. næstliðin þrjú ár á undan, og
- ekki er búist við að farið verði framúr viðmiðunarmörkunum sem sett eru fram í 1. mgr. næstu fimm ár.

Svo lengi sem viðkomandi váttryggingafélag stundar starfsemi í samræmi við 145.–°149. gr. gilda ákvæði 1. mgr. þessarar greinar ekki.

5. Ákvæði 1. og 4. mgr. koma ekki í veg fyrir að félag sækir um starfsleyfi eða haldi því samkvæmt þessari tilskipun.

2. undirþáttur

Skaðatrygging

5. gr.

Starfsemi

Hvað skaðatryggingar varðar gildir þessi tilskipun ekki um eftirfarandi starfsemi:

- starfsemi sem lýtur að innlausn fjármagns, í skilningi laga hvers aðildarríkis fyrir sig,
- starfsemi gagnkvæmra sjóða og styrktarstofnana þar sem bætur eru breytilegar eftir fjármagni sem fyrir hendi er og þar sem framlag hvers félagsmanns er ákveðið á grundvelli fastagjalds,
- starfsemi stofnana sem ekki hafa réttarstöðu lögaðila hvað það varðar að veita meðlimum sínum gagnkvæma vernd, án þess að til komi nokkrar iðgjaldagreiðslur eða váttryggingasjóðir séu stofnsettir, eða
- starfsemi vegna greiðsluváttryggingar vegna útflutnings á reikning eða ábyrgð ríkisins, eða ef ríkið er váttryggjandinn.

6. gr.

Aðstoð

1. Tilskipunin nær ekki til starfsemi í tengslum við aðstoð sem uppfyllir öll eftirfarandi skilyrði:

a) aðstoðin er veitt ef slys ber að höndum eða ökutæki bílar, ef slysið eða bilunin á sér stað á yfirráðasvæði aðildarríkis váttryggingafélagsins,

b) bótaábyrgð vegna aðstoðarinnar er takmörkuð við eftirfarandi starfsemi:

i. bilanþjónustu á staðnum þar sem váttryggingafélagið notast yfirleitt við eigið starfsfólk og búnað,

ii. flutningur ökutækisins til næsta eða hentugasta staðar til viðgerðar og mögulegur flutningur, venjulega með sama aðstoðarfarartæki, á bílstjóra og farþegum á næsta stað sem hentar til að halda ferðinni áfram á annan hátt, og

iii. flutningur ökutækisins og e.t.v. jafnframt ökumanns og farþega til heimilis þeirra, á brottfararstað eða ákvörðunarstað innan sama ríkis, ef heimaaðildarríki váttryggingafélagsins kveður á um slíkan flutning og

c) aðstoðin er ekki veitt af félagi sem fellur undir þessa tilskipun.

2. Í þeim tilvikum sem um getur í i. og ii. lið í b-lið 1. mgr. gildir skilyrðið um að slysið eða bilunin hafi átt sér stað á yfirráðasvæði aðildarríkis váttryggingafélagsins ekki ef rétt hafinn er meðlimur váttryggingafélagsins og bilunar- eða flutningsþjónustan er einfaldlega veitt gegn framvísun meðlimakorts án þess að nokkurt viðbótariðgjald sé greitt af sambærilegu félagi í viðkomandi landi á grunni gagnkvæms samkomulags eða, sé um Írland og Bretland að ræða, ef aðstoðarstarfsemi er veitt af einu félagi sem rekur starfsemi sína í báðum ríkjunum.

3. Þessi tilskipun gildir ekki um starfsemi sem um getur í iii. lið b-liðar 1. mgr. ef slysið eða bilunin átti sér stað á yfirráðasvæði Írlands eða, hvað Bretland varðar, á yfirráðasvæði Norður-Írlands og ökutækið, ásamt bílstjóra og farþegum ef því er að skipta, er flutt á heimili, brottfararstað eða ákvörðunarstað þeirra, á hvoru yfirráðasvæði sem er.

4. Þessi tilskipun gildir ekki um aðstoðarstarfsemi sem Bifreiðaklúbbur Stórhertogadæmis Lúxemborgar framkvæmir, ef slysið eða bilunin í ökutæki hefur átt sér stað utan stórhertogadæmisins og aðstoðin er fölginn í því að flytja ökutækið heim, hugsanlega ásamt bílstjóra og farþegum.

7. gr.

Gagnkvæm félög

Þessi tilskipun gildir ekki um gagnkvæm félög sem reka skaðatryggingar og hafa komist að samkomulagi við önnur gagnkvæm félög um fulla endurtryggingu váttryggingarsamninga sem þau hafa gefið út, eða þá að félagið, sem annast tryggingarnar, uppfylli skuldbindingarnar sem leiða af slíkri stefnu í stað félagsins sem endurbyggir. Í því tilviki fellur félagið sem annast tryggingarnar undir reglur þessarar tilskipunar.

8. gr.

Stofnanir

Þessi tilskipun gildir ekki um eftirtaldar stofnanir sem reka skaðatryggingar, nema samþykktum þeirra eða gildandi lögum sé breytt að því er varðar hæfni:

- 1) í Danmörku, Falck Danmark,
- 2) í Þýskalandi, eftirtaldar hálfopinberar stofnanir:
  - a) Postbeamtenkrankenkasse,
  - b) Krankenversorgung der Bundesbahnbeamten,
- 3) á Írlandi, the Voluntary Health Insurance Board,
- 4) á Spáni, the Consorcio de Compensación de Seguros.

3. undirþáttur**Líftrygging**

9. gr.

Starfsemi

Hvað líftryggingar varðar gildir þessi tilskipun ekki um eftirfarandi starfsemi:

- 1) starfsemi ýmissa gagnkvæmra sjóða og stofnana þar sem bætur eru breytilegar eftir fjármagni sem fyrir hendi er og þar sem krafist er að hver félagsmaður leggi fram fast framlag,
- 2) starfsemi samtaka, annarra en félaga sem um getur í 2. gr., sem hafa að markmiði að greiða launþegum eða sjálfstætt starfandi einstaklingum, sem tilheyra félagi eða félagasamtæðum eða atvinnugrein eða atvinnugreinum, bætur við andlát eða þegar tilteknum aldri er náð, þegar starfsemi er lögð af eða dregið úr henni, hvort sem líftryggingasjóður er ávallt fyrir hendi til að standa undir þeim skuldbindingum sem þessi starfsemi hefur í för með sér,

3) starfsemi lífeyrstryggingafélaga, sem kveðið er á um í Employees Pension Act (TyEL) og annarri tengdri finnskri löggjöf, að því tilskildu:

12. gr.

- a) að lífeyrstryggingafélag, sem samkvæmt finnskum lögum ber þegar skylda til að hafa aðskilið bókhalds- og stjórnunarkerfi fyrir starfsemi sína, muni, frá 1. janúar 1995, setja á stofn sérstaka lögaðila til að reka þessa starfsemi og
- b) að finnsk yfirvöld heimili, án mismununar, öllum ríkisborgurum og félögum í aðildarríkjunum að stunda starfsemi sína í samræmi við finnsk lög, þá starfsemi sem tilgreind er í 2. gr. í tengslum við þá undanþágu, hvort sem er í krafti eignarhalds eða hlutdeildar í váttryggingafélagi eða -samstæðu sem fyrir er eða með því að stofna eða taka þátt í nýjum váttryggingafélögum eða -samstæðum, þ.m.t. lífeyrstryggingafélag.

10. gr.

Samtök, félög og stofnanir

Hvað líftryggingar varðar gildir þessi tilskipun ekki um eftirfarandi samtök, félög og stofnanir:

- 1) samtök sem einungis skuldbinda sig til að greiða bætur við andlát og fjárhæð bótanna er ekki hærrí en meðalútfararkostnaður fyrir einstakling eða þegar bætur eru veittar í fríðu,
- 2) „Versorgungsverband deutscher Wirtschaftsorganisationen“ í Þýskalandi, nema samþykktum þess verði breytt að því er varðar umfang starfseminnar,
- 3) „Consortio de Compensación de Seguros“ á Spáni nema samþykktum þess sé breytt að því er varðar umfang starfsemi eða hæfni.

4. undirþáttur

Endurtryggingar

11. gr.

Endurtryggingar

Hvað endurtryggingar varðar gildir þessi tilskipun ekki um endurtryggingastarfsemi sem er í höndum ríkisstjórnar aðildarríkis eða er tryggð til fulls af ríkisstjórn aðildarríkis þegar sú ríkisstjórn, af ástæðum sem varða mikilvæga hagsmuni almennings, veitir endurtryggingavernd sem að öðrum kosti væri ófáanleg, þ.m.t. þegar hún verður að gegna slíku hlutverki vegna aðstæðna á markaðinum þar sem ekki er hægt að fá fullnægjandi váttryggingavernd á markaðskjörum.

Endurtryggingafélög sem hætta starfsemi

1. Endurtryggingafélag, sem hætta að gera endurtryggingasamninga fyrir 10. desember 2007 og stjórna fyrirbyggjandi váttryggingastofni eingöngu með það í huga að hætta starfsemi sinni, heyra ekki undir þessa tilskipun.

2. Aðildarríkin skulu gera skrá yfir viðkomandi endurtryggingafélög og senda hana öllum hinum aðildarríkjunum.

3. þáttur

Skilgreiningar

13. gr.

Skilgreiningar

Í þessari tilskipun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- 1) „váttryggingafélag“: félag sem fengið hefur opinbert starfsleyfi í samræmi við 14. gr. og rekur frumtryggingar á sviði líftrygginga og skaðatrygginga,
- 2) „bundið tryggingafélag“: váttryggingafélag sem er annaðhvort í eigu fjármálafyrirtækis, þó ekki váttryggingafélags eða endurtryggingafélags eða samstæðu váttrygginga- eða endurtryggingafélaga í merkingu c-liðar 1. mgr. 212. gr., eða í eigu fyrirtækis, annars en fjármálafyrirtækis, sem hefur að markmiði að váttryggja einungis áhættu félags eða félaga sem það tilheyrir eða áhættu félags eða félaga samstæðunnar sem það á aðild að,
- 3) „váttryggingafélag þriðja lands“: félag sem þyrfti starfsleyfi sem váttryggingafélag í samræmi við 14. gr. ef aðalskrifstofa þess væri í Bandalaginu,
- 4) „endurtryggingafélag“: félag sem fengið hefur starfsleyfi í samræmi við 14. gr. til að reka endurtryggingar,
- 5) „bundið endurtryggingafélag“: endurtryggingafélag sem er annaðhvort í eigu fjármálafyrirtækis, þó ekki váttryggingafélags eða endurtryggingafélags eða samstæðu váttrygginga- eða endurtryggingafélaga í merkingu c-liðar 1. mgr. 212. gr., eða í eigu fyrirtækis, annars en fjármálafyrirtækis, sem hefur að markmiði að endurtryggja einungis áhættu félags eða félaga sem það tilheyrir eða áhættu félags eða félaga samstæðunnar sem það á aðild að,

- 6) „endurtryggingafélag þriðja lands“: félag sem þyrfti starfsleyfi sem endurtryggingafélag í samræmi við 14. gr. ef aðalskrifstofa þess væri í Bandalaginu,
- 7) „endurtryggingar“: annað hvort eftirfarandi:
- a) starfsemi sem felst í því að taka á sig áhættu sem váttryggingarfélag, váttryggingarfélag í þriðja landi, endurtryggingarfélag eða endurtryggingarfélag í þriðja landi hefur látið frá sér, eða
  - b) ef um er að ræða samtök váttryggjenda sem þekkt eru undir nafninu Lloyd's felst starfsemin í því að taka á sig áhættu, sem félagi í Lloyd's, váttryggingafélag eða endurtryggingafélag, þó ekki samtök váttryggjenda sem þekkt eru undir nafninu Lloyd's, hefur látið frá sér,
- 8) „heimaaðildarríki“: eitthvað af eftirfarandi:
- a) hvað skaðatryggingu viðkemur, aðildarríkið þar sem aðalskrifstofa váttryggingafélagsins, sem gengst undir áhættuna, er staðsett,
  - b) hvað líftryggingu viðkemur, aðildarríkið þar sem aðalskrifstofa váttryggingafélagsins, sem gengst undir skuldbindinguna, er staðsett, eða
  - c) hvað endurtryggingu viðkemur, aðildarríkið þar sem aðalskrifstofa endurtryggingafélagsins er staðsett
- 9) „gístiaðildarríki“: aðildarríki, annað en heimaaðildarríkið, þar sem váttrygginga- eða endurtryggingafélag er með útibú eða veitir þjónustu á sviði líf- og skaðatrygginga, á hinn bóginn merkir „aðildarríki þar sem þjónustan er veitt“ aðildarríkið sem skuldbindur sig eða aðildarríkið þar sem áhættan er til staðar, ef sú skuldbinding eða áhætta fellur undir váttryggingafélag eða útibú í öðru aðildarríki,
- 10) „eftirlitsyfirvald“: innlent yfirvald eða innlend yfirvöld sem heimilt er að lögum eða samkvæmt reglugerð að hafa eftirlit með váttrygginga- eða endurtryggingafélögum,
- 11) „útibú“: umboð eða útibú váttrygginga- eða endurtryggingafélags sem staðsett er á yfirráðasvæði annars aðildarríkis en heimaaðildarríkisins,
- 12) „starfsstöð“: aðalskrifstofa félags eða eitthvert útibúa þess,
- 13) „aðildarríki þar sem áhættan er staðsett“ merkir eitthvað af eftirfarandi:
- a) aðildarríki þar sem eign er staðsett, ef váttryggingin tekur annað hvort til bygginga eða bygginga og innbús, svo fremi að innbúið falli undir sama váttryggingasamning,
  - b) skráningaraðildarríki þar sem váttryggingin tekur til ökutækja af einhverju tagi,
  - c) aðildarríki þar sem váttryggingartaki gekk frá tryggingu ef um er að ræða tryggingu, til fjögurra mánaða eða skemmri tíma, gegn áhættu á ferðalagi eða í fríi, óháð í hvaða flokki trygginga hún er,
  - d) í öllum tilvikum sem falla ekki beinlínis undir a-, b- eða c-lið, aðildarríkið þar sem annað tveggja er fyrir hendi:
    - i. föst búseta váttryggingartaka eða
    - ii. ef váttryggingartakinn er lögaðili, starfsstöð váttryggingartakans sem samningurinn tekur til,
- 14) „Aðildarríkið þar sem gengist er undir skuldbindinguna“: aðildarríkið þar sem annað tveggja er fyrir hendi:
- a) föst búseta váttryggingartaka,
  - b) ef váttryggingartakinn er lögaðili, starfsstöð váttryggingartakans sem samningurinn tekur til,
- 15) „móðurfélag“: móðurfélag í skilningi 1. gr. tilskipunar 83/349/EBE,
- 16) „dótturfélag“: dótturfélagi í skilningi 1. gr. tilskipunar 83/349/EBE, þ.m.t. dótturfélög þeirra,
- 17) „náin tengsl“: þegar tveir eða fleiri einstaklingar eða lögaðilar tengjast í gegnum yfirráð eða hlutdeild, eða aðstæður þar sem tveir eða fleiri einstaklingar eða lögaðilar eru varanlega tengdir einum og sama einstaklingnum yfirráðatengslum,
- 18) „yfirráð“: tengsl milli móðurfélags og dótturfélags, eins og það er sett fram í 1. gr. tilskipunar 83/349/EBE, eða sams konar tengsl milli einstaklings eða lögaðila og félags,

- 19) „viðskipti innan samstæðu“: öll viðskipti þar sem váttrygginga- eða endurtryggingafélag er, beint eða óbeint, háð öðrum félögum innan sömu samstæðu, eða einstaklingi eða lögaðila sem er í nánum tengslum við félög í þeirri samstæðu, varðandi það að standa við skuldbindingu, hvort sem hún er sammingsbundin eða ekki og hvort heldur er gegn greiðslu eða ekki,
- 20) „hlutdeild“: eignarhald á minnst 20% atkvæðisréttar eða eigin fjár félags beint eða með yfirráðarétti,
- 21) „virk eignarhlutdeild“: bein eða óbein eignarhlutdeild í fyrirtæki sem nemur 10% eða meira af eigin fé eða atkvæðisrétti, eða annað sem gerir það kleift að hafa veruleg áhrif á stjórnun þess félags,
- 22) „skipulegur markaður“: annað hvort eftirfarandi:
- ef um er að ræða markað í aðildarríki, skipulegur markaður eins og hann er skilgreindur í 14. lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 2004/39/EB eða
  - ef um er að ræða markað í þriðja landi, fjármálamarkaður sem uppfyllir eftirfarandi skilyrði:
    - hann er viðurkenndur af heimaaðildarríki váttryggingafélagsins og uppfyllir sambærilegar kröfur og þær sem mælt er fyrir um í tilskipun 2004/39/EB, og
    - fjármálagerningar sem verslað er með á þessum markaði eru sambærilegir að gæðum og þeir gerningar sem verslað er með á skipulegum markaði eða mörkuðum heimaaðildarríkisins,
- 23) „landsskrifstofa“: landsskrifstofa bifreiðatrygginga eins og hún er skilgreind í 3. mgr. 1. gr. tilskipunar 72/166/EBE,
- 24) „innlendur ábyrgðarsjóður“: aðilinn sem um getur í 4. mgr. 1. gr. tilskipunar 84/5/EBE,
- 25) „fjármálastofnun“: einhver eftirfarandi stofnana:
- lánastofnun, fjármálastofnun eða þjónustufyrirtæki í tengslum við bankastarfsemi í skilningi 1. mgr. 4. gr., 5. gr. og 21. gr. tilskipunar 2006/48/EB, í þeirri röð,
  - váttryggingafélag, endurtryggingafélag eða eignarhaldsfélag á váttryggingasviði í skilningi í-liðar 1. mgr. 212. gr.,
  - fjárfestingarfyrirtæki eða fjármálastofnun í skilningi 1. liðar 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 2004/39/EB, eða
  - eignarhaldsfélag á fjármálasviði með blandaða starfsemi í skilningi 15. mgr. 2. gr. tilskipunar 2002/87/EB,
- 26) „félag með sérstakan tilgang“: félag, hvort sem það er hlutafélag eða ekki, annað en starfandi váttrygginga- eða endurtryggingafélag, sem yfirtekur áhættu frá váttrygginga- eða endurtryggingafélögum og tryggir sig alfarið gegn slíkri áhættu með hagnaði af útgáfu skuldabréfa eða með hvers konar öðru fjármögnunarfyrirkomulagi þar sem endurgreiðsluréttur þeirra sem útvega slík skuldabréf eða fjármögnunarfyrirkomulag víkur fyrir endurtryggingaskuldbindingum slíks félags,
- 27) „mikil áhætta“:
- áhætta sem flokkast í váttryggingaflokka 4, 5, 6, 7, 11 og 12 í A-hluta I. viðauka,
  - áhætta sem flokkast í váttryggingaflokka 14 og 15 í A-hluta I. viðauka ef váttryggingartakinn leggur stund á vinnu við iðnaðar- eða viðskiptastarfsemi, eða tilheyrir menntastéttunum, og þær áhættur sem eru samfara slíkri starfsemi,
  - áhætta sem flokkast í váttryggingaflokka 3, 8, 9, 10, 13 og 16 í A-hluta I. viðauka, að svo miklu leyti sem váttryggingartakinn fer yfir mörkin í að minnsta kosti tveimur af eftirfarandi viðmiðunum:
    - efnahagsreikningur sem nemur 6,2 milljónum evra,
    - hrein velta í merkingu fjórðu tilskipunar ráðsins 78/660/EBE frá 25. júlí 1978, sem er byggð á g-lið 3. mgr. 54. gr. sáttmálans, um ársreikninga félaga af tiltekinni gerð ⁽¹⁾ sem nemur 12,8 milljónum evra,
    - á fjárhagsárinu séu starfsmenn að meðaltali 250.
- Ef váttryggingartaki tilheyrir fyrirtækjasamstæðu sem samstæðureikningsskil eru gerð fyrir, í skilningi tilskipunar 83/349/EBE, skal beita viðmiðunum sem sett eru fram í c-lið fyrsta undirliðar samkvæmt samstæðureikningsskilunum.
- Aðildarríkjunum er heimilt að bæta við flokkinn sem um getur í c-lið fyrsta undirliðar þeim áhættum sem fagfélög, samrekstur eða félög sem sameinast tímabundið váttryggja,
- 28) „útvistun“: fyrirkomulag í hvaða formi sem er milli váttrygginga- eða endurtryggingafélags og þjónustuveitanda, hvort sem það er eining sem er undir eftirliti eða ekki en samkvæmt því sér þessi þjónustuveitandi um framkvæmd, þjónustu eða starfsemi, annaðhvort beint eða á formi undirútvistunar sem váttrygginga- eða endurtryggingafélagið myndi að öðrum kosti annast,

⁽¹⁾ Stjútíð. EB L 222, 14.8.1978, bls. 11.

29) „starfssvið“: innri geta innan stjórnkerfis til að sinna verklegum verkefnum, stjórnkerfi tekur til áhætturekstrar, starfsemi til uppfyllingar ákvæða, innri endurskoðunar og tryggingafræðilegrar starfsemi,

30) „vátryggingaráhætta“: hætta á tapi eða neikvæðri breytingu á verðmæti vátryggingaskulda vegna ófullnægjandi forsendna hvað varðar verðlagningu og skuldbindingar,

31) „markaðsáhætta“: hætta á tapi eða neikvæðri breytingu á fjárhagsstöðu sem stafar beint eða óbeint af sveiflum á stigi og óstöðugleika á markaðsvirði fjármuna, skulda og fjármálagerna,

32) „lánsáhætta“: hætta á tapi eða neikvæðri breytingu á fjárhagsstöðu sem stafar af sveiflum á lánsfjárstöðu útgefenda verðbréfa, mótaðila og allra skuldara sem vátryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, verða fyrir, í formi áhættu af vanskilum mótaðila, áhættudreifingar eða samþjöppunar markaðsáhættu,

33) „rekstraráhætta“: hætta á tapi sem leiðir af ófullnægjandi innri ferlum, starfsfólki og kerfum, eða af ytri atburðum,

34) „lausafjáraáhætta“: sú áhætta að vátryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, geti ekki innleyst fjárfestingar og aðrar eignir til að gera upp fjárskuldbindingar þegar þær koma til greiðslu,

35) „samþjöppun áhættu“: öll áhætta sem getur hugsanlega haft í för með sér tap sem er nógu mikið til að ógna gjaldþoli eða fjárhagsstöðu vátryggingafélaga, þ.m.t. endurtryggingafélaga,

36) „aðferðir til að draga úr áhættu“: allar aðferðir sem gera vátryggingafélögum, þ.m.t. endurtryggingafélögum, kleift að flytja áhættu yfir á annan aðila, að hluta til eða að öllu leyti,

37) „áhrif áhættudreifingar“: það að draga úr áhættu vátryggingafélaga, þ.m.t. endurtryggingafélaga, og samstæðna sem tengjast áhættudreifingu viðskipta þeirra, sem leiðir af því að neikvæð niðurstaða úr einu áhættudæmi kann að jafnast út af jákvæðari niðurstöðu úr öðru, ef ekki er full fylgni milli þeirra,

38) „líkindadreifing byggð á spá“: stærðfræðilegt fall sem gefur til kynna líkurnar á því að tæmandi mengi framtíðaratburða sem útiloka hverjir aðra muni gerast í raun og veru,

39) „áhættumat“: stærðfræðilegt fall sem setur fjárhæð á tiltekna líkindadreifingu byggða á spá sem eykst í takt við áhættustigið sem liggur líkindadreifingunni til grundvallar.

II. KAFLI

Stofnun rekstrar

14. gr.

Meginreglan um starfsleyfi

1. Gefið skal út starfsleyfi fyrir frumtrygginga- eða endurtryggingastarfsemi sem þessi tilskipun tekur til, áður en stofnað er til rekstrar.

2. Eftirfarandi skulu sækja um starfsleyfið sem um getur í 1. mgr. til eftirlitsyfirvalda í heimaaðildarríkinu:

a) hvert það félag sem stofnsetur aðalskrifstofu innan yfirráðasvæðis þess ríkis, eða

b) hvert það vátryggingafélag sem að fengnu starfsleyfi skv. 1. mgr. óskar eftir að færa starfsemi sína út svo hún nái yfir vátryggingaflokk í heild eða vátryggingaflokka, aðra en þá sem þegar hefur verið veitt starfsleyfi fyrir.

15. gr.

Gildissvið starfsleyfis

1. Starfsleyfi skv. 14. gr. gildir alls staðar í Bandalaginu. Það heimilar vátryggingafélögum, þ.m.t. endurtryggingafélögum, að stunda starfsemi þar, og tekur starfsleyfið einnig til staðfesturéttar og frelsis til að veita þjónustu.

2. Með fyrirvara um 14. gr. skal starfsleyfi veitt fyrir tiltekinn flokk frumtrygginga eins og þeir eru skráðir í A-hluta I. viðauka eða í II. viðauka. Leyfið nær til flokks líftrygginga í heild nema umsækjandi óski eftir að tryggja aðeins hluta þeirrar áhættu sem flokkurinn tekur til.

Áhætta sem fellur undir tiltekinn flokk skal ekki talin með neinum öðrum flokki nema í tilvikum sem um getur í 16. gr.

Heimilt er að veita starfsleyfi í tveimur eða fleiri flokkum trygginga þegar landslög aðildarríkis heimila að slíkir flokkar séu reknir samtímis.

3. Hvað skaðatryggingar varðar geta aðildarríki veitt starfsleyfi fyrir þá hópa vátryggingaflokka sem skráðir eru í B-hluta I. viðauka.

Eftirlitsyfirvöldum er heimilt að takmarka starfsleyfi sem sótt er um fyrir tiltekinn vátryggingaflokk við starfsemi samkvæmt rekstraráætluninni sem um getur í 23. gr.

4. Félag sem falla undir þessa tilskipun geta einungis stundað aðstoðarstarfsemi sem um getur í 6. gr. ef þau hafa fengið starfsleyfi fyrir 18. vátryggingaflokk í A-hluta I. viðauka, með fyrirvara um 1. mgr. 16. gr. Ef svo ber undir skal þessi tilskipun gilda um viðkomandi starfsemi.

5. Hvað endurtryggingar varðar skal starfsleyfi veitt fyrir endurtryggingastarfsemi á sviði skaðatrygginga, á sviði líftrygginga eða hvers kyns endurtryggingastarfsemi.

18. gr.

Umsókn um starfsleyfi skal metin á grundvelli starfsáætlana sem lagðar skulu fram skv. c-lið 1. mgr. 18. gr. og að uppfylltum skilyrðum sem aðildarríkið, þar sem sótt er um starfsleyfið, mælir fyrir um.

16. gr.

Hliðaráhætta

1. Vátryggingafélag sem hefur fengið starfsleyfi vegna höfuðstólsáhættu sem tilheyrir einum flokki eða hópi flokka, eins og þeir eru settir fram í I. viðauka, getur einnig tryggt áhættu í öðrum flokki og þarf þá ekki að fá starfsleyfi hvað þá áhættu varðar, ef áhættan uppfyllir öll eftirfarandi skilyrði:

- a) hún tengist höfuðstólsáhættunni,
- b) hún varðar hlutinn sem er tryggður gegn höfuðstólsáhættunni og
- c) hún fellur undir samninginn sem tryggir höfuðstólsáhættuna.

2. Þrátt fyrir 1. mgr. skal ekki líta á áhættuna í 14., 15. og 17. flokki í A-hluta I. viðauka sem hliðaráhættu við aðra flokka.

Þó má líta á vátryggingu í tengslum við málsvarnarkostnað, eins og hún er sett fram í 17. flokki, sem hliðaráhættu við 18. flokk að uppfylltum öðrum hvorum eftirfarandi skilyrða:

- a) aðaláhættan tekur eingöngu til aðstoðarinnar sem veitt er einstaklingum sem rata í vandræði á ferðalögum, eru að heiman eða ekki staddir þar sem þeir eiga fasta búsetu, eða
- b) vátryggingin varðar ágreining eða áhættu sem kemur upp vegna, eða í tengslum við, notkun hafskipa.

17. gr.

Rekstrarform vátrygginga- eða endurtryggingafélaga að lögum

1. Heimaaðildarríkið skal gera kröfu um að hvert félag, sem sótt er um leyfi fyrir skv. 14. gr., taki upp eitt af þeim rekstrarformum að lögum sem sett eru fram í III. viðauka.

2. Aðildarríkjnum er heimilt að koma á stofn félögum sem lúta opinberum rétti, að því tilskildu að þessir aðilar hafi vátrygginga- eða endurtryggingastarfsemi að markmiði, með sambærilegum skilyrðum og þeim sem gilda um félög sem starfa í samræmi við einkarétt.

3. Framkvæmdastjórnin getur samþykkt framkvæmdarráðstafanir sem varða viðbót við skrána yfir eyðublöð sem sett er fram í III. viðauka.

Þessar ráðstafanir, sem er ætlað að breyta veigalitlum þáttum þessarar tilskipunar með því að auka við hana, skulu samþykktar í samræmi við reglunefndar meðferð með grannskoðun sem um getur í 3. mgr. 301. gr.

Skilyrði fyrir starfsleyfi

1. Heimaaðildarríkið skal gera kröfu um að hvert félag sem sótt er um starfsleyfi fyrir:

- a) hvað vátryggingafélög varðar, að þau takmarki rekstrartilgang sinn við vátryggingar og tengda starfsemi og starfsemi sem rakin verður beint til hennar, á kostnað allra annarra viðskipta,
- b) hvað endurtryggingafélög varðar, að þau takmarki rekstrartilgang sinn við endurtryggingar og tengda starfsemi, en þessi krafa getur tekið til hlutverks og starfsemi eignarhaldsfélags sem tengist fjármálastarfsemi í skilningi 8. mgr. 2. gr. í tilskipun 2002/87/EB,
- c) leggi fram rekstraráætlun í samræmi við 23. gr.,
- d) búi yfir viðurkenndum eiginfjárliðum til að standa straum af algjöru lágmarki lágmarkseiginfjárkröfu sem kveðið er á um í d-lið 1. mgr. 129. gr.,
- e) að færa sönnur á að það verði áfram í stöðu til að búa yfir viðurkenndum eiginfjárliðum til að ná yfir gjaldpolskröfuna, eins og kveðið er á um í 100. gr.,
- f) að færa sönnur á að það verði áfram í stöðu til að búa yfir viðurkenndum eiginfjárliðum til að ná yfir gjaldpolskröfuna, eins og kveðið er á um í 128. gr.,
- g) að færa sönnur á að það verði í stöðu til að fara að stjórnkerfinu sem um getur í 2. þætti IV. kafla,
- h) hvað varðar skaðatryggingar, tilkynni nafn og heimilisfang allra tjónauppgjörfsfulltrúa sem tilnefndir eru skv. 4. gr. tilskipunar 2000/26/EB í hverju aðildarríki öðru en því þar sem sótt er um starfsleyfið, ef áhættan sem tryggt er gegn flokkast í 10. flokk í A-hluta I. viðauka við þessa tilskipun, að undanskilinni ábyrgð vegna flutninga.

2. Vátryggingafélag, sem sækir um starfsleyfi til að færa starfsemi sína út til annarra flokka vátrygginga, eða um útvíkkun á starfsleyfi sem tekur eingöngu til hluta af áhættum sem flokkaðar eru undir einn flokk, skal leggja fram rekstraráætlun í samræmi við ákvæði 23. gr.

Það skal að auki færa sönnur á að það hafi yfir að ráða viðurkenndum eiginfjárliðum til að standa straum af gjaldpolskröfu og lágmarkskröfu um eigið fé sem kveðið er á um í fyrstu málsgrein 100. gr. og 128. gr.

3. Með fyrirvara um 2. mgr. skal váttryggingafélag sem annast líftryggingarstarfsemi og hyggst fá útvíkkað starfsleyfi til að ná yfir áhættur þær sem taldar eru upp í 1. eða 2. flokki í A-hluta I. viðauka, eins og um getur í 73. gr., sýna fram á:

- a) að það hafi yfir að ráða viðurkenndum eiginfjárliðum til að standa straum af algjöru lágmarki lágmarkseiginfjárkröfu fyrir líftryggingafélög og algjöru lágmarki lágmarkskröfu um eigið fé hvað varðar skaðatryggingafélög, eins og um getur í d-lið 1. mgr. 129. gr.,
- b) að það skuldbindi sig til að standa áfram straum af lágmarksfjárskuldbindingunum sem um getur í 3. mgr. 74. gr.

4. Með fyrirvara um aðra málsgrein skal váttryggingafélag sem annast skaðatryggingar sem taka til áhætta sem taldar eru upp í 1. eða 2. flokki í A-hluta I. viðauka og hyggst fá útvíkkað starfsleyfi til að ná yfir áhættur á sviði líftrygginga sem um getur í 73. gr., sýna fram á:

- a) að það hafi yfir að ráða viðurkenndum eiginfjárliðum til að standa straum af algjöru lágmarki lágmarkseiginfjárkröfu fyrir líftryggingafélög og algjöru lágmarki lágmarkskröfu um eigið fé hvað varðar skaðatryggingafélög, eins og um getur í d-lið 1. mgr. 129. gr.,
- b) að það skuldbindi sig til að standa áfram straum af lágmarksfjárskuldbindingum sem um getur í 3. mgr. 74. gr.

19. gr.

Náin tengsl

Ef náin tengsl eru milli váttryggingafélagsins eða endurtryggingafélagsins og annarra einstaklinga eða lögaðila skulu eftirlitsyfirvöld einungis veita starfsleyfi ef sýnt er að þessi tengsl komi ekki í veg fyrir að þau sinni eftirlitshlutverki sínu.

Eftirlitsyfirvöld skulu synja um starfsleyfi ef lög og stjórnisýslufyrirmæli þriðja lands, sem gilda um einn eða fleiri einstaklinga eða lögaðila sem váttrygginga- eða endurtryggingafélagið hefur náin tengsl við, eða vandkvæði tengd framkvæmd þeirra koma í veg fyrir að yfirvaldið sinni eftirlitshlutverki sínu með skilvirkum hætti.

Eftirlitsyfirvöld skulu krefjast þess að váttryggingafélag, þ.m.t. endurtryggingafélag, veiti þeim nauðsynlegar upplýsingar svo að þau geti gengið úr skugga um að jafnan sé farið að skilyrðunum sem um getur í fyrstu málsgrein.

20. gr.

Aðalskrifstofa váttryggingafélaga, þ.m.t. endurtryggingafélaga

Aðildarríkin skulu krefjast þess að aðalskrifstofur váttryggingafélaga, þ.m.t. endurtryggingafélaga, séu staðsettar í sama aðildarríki og skráðar skrifstofur þeirra.

21. gr.

Tryggingaskilmálar og iðgjaldatextar

1. Aðildarríkjnum er óheimilt að krefjast fyrirframsamþykkis við eða reglubundinna tilkynninga á almennum og sérstökum tryggingaskilmálum, iðgjaldatöxtum, tæknilegum grundvelli sem er einkum notaður við útreikning á iðgjaldatöxtum og váttryggingaskuldum eða eyðublöðum og öðrum prentuðum skjölum sem félag hefur í hyggju að nota í skiptum sínum við váttryggingataka eða félög sem endurtryggja.

Hvað líftryggingar varðar, og í þeim eina tilgangi að sannreyna að farið sé að ákvæðum landslaga hvað varðar tryggingafræðilegar meginreglur, getur heimaaðildarríkið þó krafist þess að því sé tilkynnt reglulega um hvaða tæknilegi grundvöllur sé notaður við útreikning á iðgjaldatöxtum og váttryggingaskuldum. Þessi krafa skal þó ekki vera skilyrði fyrir starfsleyfi til handa líftryggingarfélagi.

2. Aðildarríki skulu ekki viðhalda eða taka upp fyrirframtilkynningu eða samþykki hækkunar iðgjalda, nema sem hluta af almennu verðstýringakerfi.

3. Aðildarríki geta gert félögum, sem óska eftir starfsleyfi eða hafa öðlast það fyrir 18. flokk í A-hluta I. viðauka, að sæta eftirliti hvað varðar bein eða óbein verðmæti í starfsfólki og búnaði, þ.m.t. hæfi lækningahópa þeirra og búnaðar sem er tiltækur þessum félögum til að standa við þær skuldbindingar sínar sem leiða af þessum flokki.

4. Aðildarríki geti haldið lögum í gildi eða sett lög og stjórnisýslufyrirmæli þar sem krafist er samþykkis á stofnsamningi og -samþykktum og að tilkynnt sé um önnur nauðsynleg skjöl svo unnt sé að framfylgja eðlilegu eftirliti.

22. gr.

Efnahagsleg þörf fyrir starfsemina á markaðinum

Aðildarríkin skulu ekki gera kröfu um að fjallað sé um umsókn um starfsleyfi í ljósi þess hvort efnahagsleg þörf sé fyrir starfsemina á markaðinum.

23. gr.

Rekstraráætlun

1. Í rekstraráætluninni, sem um getur í c-lið 1. mgr. 18. gr., skal tilgreina eftirfarandi atriði eða staðfestingu á þeim:

- a) eðli þeirrar áhættu eða skuldbindinga sem viðkomandi váttrygginga- eða endurtryggingafélag hyggst tryggja gegn,
- b) fyrirkomulag á endurtryggingum sem endurtryggingafélagið leggur til við félögin sem endurtryggja,
- c) meginreglur um endurtryggingar,

d) þættir viðurkennds eigin fjár sem standa fyrir algjört lágmark lágmarkseiginfjárkröfu,

e) áætlaðan kostnað við að koma upp rekstraraðstöðu og skipulagi til að tryggja áframhaldandi starfsemi, fjármagn sem ætlað er að standa straum af honum og, ef áhættan sem tryggt er gegn flokkast í 18. flokk A-hluta I. viðauka, úrræði sem váttryggingafélagið hefur aðgang að til að veita þá aðstoð sem heitið hefur verið.

2. Auk skilyrðanna sem sett eru fram í fyrstu málsgrein skal eftirfarandi koma fram í áætluninni fyrir þrjú fyrstu fjárhagsárin:

a) áætlaður efnahagsreikningur,

b) mat á framtíðargjaldþolskröfum, eins og kveðið er á um í 1. undirþætti 4. þáttar VI. kafla, á grundvelli áætlaðs efnahagsreiknings sem um getur í a-lið, og einnig reikningsaðferðin sem beitt er til að leiða fram þetta mat,

c) mat á framtíðarlágmarkskröfum um eigið fé, eins og kveðið er á um í 128. og 129. gr., á grundvelli áætlaðs efnahagsreiknings sem um getur í a-lið, og einnig reikningsaðferðin sem beitt er til að leiða fram þetta mat,

d) mat á fjármagni sem ætlað er að standa straum af váttryggingaskuldum, lágmarkskröfum um eigið fé og gjaldþolskröfum,

e) og einnig eftirfarandi, að því er varðar skaðatryggingar, þ.m.t. endurtryggingar:

i. áætlaður stjórnunarkostnaður, annar en uppsetningarkostnaður, einkum almennur kostnaður vegna daglegs reksturs og umboðslauna,

ii. áætluð iðgjöld eða framlög og kröfur,

f) hvað varðar líftryggingar, einnig áætlun með nákvæmu mati á tekjum og kostnaði vegna frumtryggingastarfsemi, móttekinna endurtrygginga og vegna endurtryggingaverndar,

24. gr.

Hluthafar og aðilar með virka eignarhlutdeild

1. Eftirlitsyfirvöld heimaaðildarríkis skulu ekki veita félagi starfsleyfi til að hefja váttrygginga- eða endurtryggingastarfsemi fyrr en þau hafa fengið upplýsingar um hverjir séu hluthafar eða aðilar, beint eða óbeint, hvort þeir séu einstaklingar eða lögaðilar, hverjir hafi yfir að ráða virkri eignarhlutdeild í félaginu, svo og hve stóran hlut þeir eiga.

Þessi yfirvöld skulu synja um starfsleyfi ef þau telja, með hliðsjón af nauðsyn þess að tryggja trausta og varfærna stjórnun váttrygginga- eða endurtryggingafélags, að fyrrnefndir hluthafar eða aðilar séu ekki hæfir.

2. Að því er varðar 1. mgr. skal hafa í huga atkvæðisréttinn sem um getur í 9. og 10. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2004/109/EB frá 15. desember 2004 um samhæfingu krafna um gagnsæi í tengslum við upplýsingar um útgefendur verðbréfa sem eru skráð á skipulegan markað (¹), og um þau skilyrði um samlagningu eignarhluta sem mælt er fyrir um í 4. og 5. mgr. 12. gr. þeirrar tilskipunar.

Aðildarríki skulu ekki taka tillit til atkvæðisréttar eða hlutabréfa sem fjárfestingarfyrirtæki eða lánastofnanir kunna að eiga eftir að hafa veitt sölutryggingu vegna fjármálagerninga og/eða markaðssett fjármálagerninga á skuldbindandi grundvelli skv. 6. lið A-þáttar í I. viðauka við tilskipun 2004/39/EB, að því tilskildu að þessi réttindi séu ekki nýtt eða notuð á annan hátt til að hlutast til um stjórn útgefandans og að þeim sé ráðstafað innan eins árs frá yfirtökunni.

25. gr.

Synjun starfsleyfis

Í ákvörðun um synjun starfsleyfis skulu allar ástæður tilgreindar og skal viðkomandi félagi tilkynnt um þær.

Aðildarríki skulu sjá til þess að synjun á starfsleyfi megi áfrýja til dómstóla.

Sama skal gilda í því tilviki þegar eftirlitsyfirvöld hafa ekki tekið afstöðu til umsóknar um starfsleyfi til umfjöllunar innan sex mánaða frá móttöku hennar.

26. gr.

Fyrirframsamráð við yfirvöld annarra aðildarríkja

1. Hafa skal samráð við eftirlitsyfirvöld annars viðkomandi aðildarríkis áður en starfsleyfi er veitt:

a) dótturfélag váttryggingafélags eða endurtryggingafélags með starfsleyfi í því aðildarríki,

b) dótturfélag móðurfélags váttryggingafélags eða endurtryggingafélags með starfsleyfi í því aðildarríki eða

c) félag sem er undir yfirráðum einstaklings eða lögaðila sem hefur yfirráð yfir váttryggingafélagi eða endurtryggingafélagi með starfsleyfi í því aðildarríki.

(¹) Stjóð. ESB L 390, 31.12.2004, bls. 38.

2. Hafa skal samráð við yfirvöld í hlutaðeigandi aðildarríki, sem bera ábyrgð á eftirliti með lánastofnunum eða fjárfestingarfyrirtækjum, áður en váttrygginga- eða endurtryggingafélagi er veitt starfsleyfi ef það er:

- a) dótturfélag lánastofnunar eða fjárfestingarfyrirtækis með starfsleyfi í Bandalaginu,
- b) dótturfélag móðurfélags lánastofnunar eða fjárfestingarfyrirtækis með starfsleyfi í Bandalaginu eða
- c) félag undir yfirráðum einstaklings eða lögaðila sem hefur yfirráð yfir lánastofnun eða fjárfestingarfyrirtæki með starfsleyfi í Bandalaginu.

3. Viðkomandi yfirvöld, sem um getur í 1. og 2. mgr., skulu einkum hafa samráð sín á milli við mat á hæfi hluthafanna og hæfnis- og heiðarleikakrafna sem gerðar eru til allra einstaklinga sem í reynd stjórna eða gegna öðru lykilhlutverki í því fyrirtæki sem tekur þátt í stjórnun annarrar einingar í sömu samstæðu.

Þau skulu veita hvert öðru allar upplýsingar um hæfi hluthafa og um hæfnis- og heiðarleikakröfur sem gerðar eru til allra einstaklinga sem í reynd stjórna eða gegna öðru lykilhlutverki í félaginu, og sem skipta máli fyrir önnur viðkomandi, lögbær yfirvöld sem koma að málinu vegna leyfisveitingar eða yfirstandandi mats á því hvort rekstrarskilyrði séu uppfyllt.

III. KAFLI

Eftirlitsyfirvöld og almennar reglur

27. gr.

Meginmarkmiðið með eftirliti

Aðildarríki skulu sjá til þess að eftirlitsyfirvöldum séu veitt öll nauðsynleg úrræði, og búi yfir viðeigandi sérþekkingu, getu, og umboði til að ná fram meginmarkmiðinu með eftirliti, nánar tiltekið vernd váttryggingartaka og réthafa.

28. gr.

Fjárhagslegur stöðugleiki og sveifluaukning

Með fyrirvara um meginmarkmiðið með eftirliti, eins og það er sett fram í 27. gr., skulu aðildarríkin tryggja, við framkvæmd almennra skyldna sinna, að eftirlitsyfirvöld taki með viðeigandi hætti til athugunar möguleg áhrif ákvarðana þeirra á stöðugleika fjármálakerfisins í Evrópusambandinu, einkum ef neyðarástand skapast, m.t.t. upplýsinga sem þá voru aðgengilegar.

Þegar hreyfingar eru sérstaklega miklar á fjármálamörkuðum skulu eftirlitsyfirvöld taka tillit til sveifluaukandi áhrifa sem athafnir þeirra geta mögulega valdið.

29. gr.

Almennar meginreglur um eftirlit

1. Eftirlit skal byggt á grundvelli framvirkar nálgunar og nálgunar byggðri á áhættumati. Með eftirlitinu skal stöðugt sannprófað að váttrygginga- eða endurtryggingastarfsemi sé starfrækt með réttum hætti og að farið sé að eftirlitsákvæðum váttryggingafélaga, þ.m.t. endurtryggingafélaga.

2. Eftirlit með váttryggingafélögum, þ.m.t. endurtryggingafélögum, skal vera viðeigandi blanda af starfsemi utan vettvangs og vettvangsskoðunum.

3. Aðildarríki skulu tryggja að kröfunum sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun sé beitt á þann hátt að það samræmist eðli, umfangi og þeirri flóknu áhættu sem innbyggð er í starfsemi váttrygginga- eða endurtryggingafélaga.

4. Framkvæmdastjórnin skal tryggja að í framkvæmdar-ráðstöfunum sé tekið tillit til meðalhófsreglunnar og tryggja þar með að þessari tilskipun sé beitt hófsamlega, einkum hvað varðar lítil váttryggingafélög.

30. gr.

Eftirlitsyfirvöld og gildissvið eftirlitsins

1. Fjármálaeftirlit með váttryggingafélögum, þ.m.t. endurtryggingafélögum, þ.m.t. eftirlit með starfsemi sem þau reka, annaðhvort fyrir milligöngu útibúa eða samkvæmt frelsi til að veita þjónustu, skal alfarið vera á ábyrgð heimaaðildarríkisins.

2. Fjármálaeftirlit skv. 1. mgr., skal taka til sannprófunar á allri starfsemi váttryggingafélagsins, þ.m.t. endurtryggingafélagsins, gjaldpólstöðu þess, váttryggingaskuldum, eignum og viðurkenndum eiginfjárliðum í samræmi við settar reglur eða gildandi starfshætti í heimaaðildarríkinu samkvæmt ákvæðum sem samþykkt eru á vettvangi Bandalagsins.

Ef viðkomandi váttryggingafélag hefur heimild til að tryggja áhættur sem flokkaðar eru í 18. flokk í A-hluta I. viðauka skal eftirlitið ná til þeirra tæknilegu tilfanga sem váttryggingafélagið ræður yfir til að framkvæma þær aðstoðaraðgerðir sem það hefur tekið að sér, ef lög heimaaðildarríkisins kveða á um eftirlit með slíkum tilföngum.

3. Ef eftirlitsyfirvöld aðildarríkisins þar sem áhættan er staðsett, eða aðildarríkið þar sem gengist hefur verið undir skuldbindinguna eða, ef um endurtryggingafélag er að ræða, eftirlitsyfirvöld í gístiaðildarríkinu, hafa ástæðu til að ætla að starfsemi váttrygginga- eða endurtryggingafélagsins geti haft áhrif á trausta fjárhagsstöðu þess, skulu þau tilkynna það til eftirlitsyfirvalda heimaaðildarríkis félagsins.

Eftirlitsyfirvöld heimaaðildarríkisins skulu ganga úr skugga um hvort félagið fari að varfærnisreglunum sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun.

31. gr.

Gagnsæi og ábyrgð

1. Eftirlitsyfirvöld skulu annast verkefni sín með gagnsæjum og ábyrgum hætti, með tilhlýðilegri virðingu fyrir vernd trúnaðarupplýsinga.

2. Aðildarríkin skulu tryggja að eftirfarandi upplýsingar séu birtar:

- a) lagatextar, textar reglugerða, stjórnsýslureglur og almennar leiðbeiningar á sviði váttryggingareglna,
- b) almennar viðmiðanir og aðferðir, þ.m.t. þær aðferðir sem þróaðar hafa verið í samræmi við 4. mgr. 34. gr., sem notaðar eru í eftirlitsferlum sem eru settir fram í 36. gr.,
- c) samanlögð tölfraðileg gögn um lykilorði við beitingu eftirlitsreglnanna,
- d) á hvaða hátt má nýta þá kosti sem þessi tilskipun kveður á um,
- e) markmiðin með eftirlitinu, meginhlutverk og starfsemi.

Upplýsingarnar sem kveðið er á um í fyrstu undirgrein skulu nægja til þess að unnt sé að bera saman eftirlitsaðferðirnar sem eftirlitsyfirvöld mismunandi aðildarríkja hafa tileinkað sér.

Upplýsingarnar skulu vera á sameiginlegu sniði og uppfærðar reglulega. Upplýsingarnar sem um getur í a- til e-lið fyrstu undirgreinar skulu vera aðgengilegar á einu og sama vefsetri í hverju aðildarríkjanna.

3. Aðildarríkin skulu kveða á um gagnsæjar verklagsreglur um tilnefningu og brottvikningu þeirra sem sæti eiga í stjórnun og framkvæmdaráðum eftirlitsstofnana þeirra.

4. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framkvæmdaráðstafanir sem varða 2. mgr. þar sem tilgreindir eru lykilorðir sem birta skal um samanlögð tölfraðileg gögn, sem og snið, gerð, efnisyfirlit og birtingardag upplýsinganna.

Þessar ráðstafanir, sem er ætlað að breyta veigalitlum þáttum þessarar tilskipunar með því að auka við hana, skulu samþykktar í samræmi við reglunefndarmeðferð með grannskoðun sem um getur í 3. mgr. 301. gr.

32. gr.

Bann við höfnun endurtryggingarsamninga

1. Heimaaðildarríki váttryggingafélags skal ekki hafna endurtryggingasamningi sem gerður hefur við endurtryggingafélag, eða váttryggingafélag sem fengið hefur starfsleyfi í samræmi við 14. gr. á forsendum sem tengjast beint traustri fjárhagsstöðu þess endurtrygginga- eða váttryggingafélags.

2. Heimaaðildarríki endurtryggingafélagsins skal ekki hafna endurtryggingasamningi, sem endurtryggingafélagið hefur gert við endurtryggingafélag eða váttryggingafélag, sem fengið hefur starfsleyfi í samræmi við 14. gr., á forsendum sem tengjast beint fjárhagslegum styrkleika þess endurtrygginga- eða váttryggingafélags.

33. gr.

Eftirlit með útibúum með staðfestu í öðru aðildarríki

Aðildarríki skulu kveða á um að ef váttrygginga- eða endurtryggingafélag, sem hefur fengið starfsleyfi í öðru aðildarríki, rekur starfsemi sína fyrir milligöngu útibús geta eftirlitsyfirvöld heimaaðildarríkisins kveðið á um, eftir að hafa tilkynnt það eftirlitsyfirvöldum í viðkomandi gístiaðildarríki, sjálf eða fyrir milligöngu einstaklinga sem þau tilnefna í því skyni, sannprófað á staðnum þær upplýsingar sem eru nauðsynlegar til að tryggja fjármálaeftirlit með félaginu.

Yfirvöldum viðkomandi gístiaðildarríkis er heimilt að taka þátt í þessum sannprófunum.

34. gr.

Almennar eftirlitsheimildir

1. Aðildarríkin skulu sjá til þess að eftirlitsyfirvöld hafi heimild til að grípa til fyrirbyggjandi ráðstafana og ráðstafana til úrbóta til að sjá til þess að váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, fari að þeim lögum og stjórnsýslufyrirmælum sem þau verða að fara að í hverju aðildarríki.

2. Eftirlitsyfirvöld skulu hafa heimild til að grípa til allra nauðsynlegra ráðstafana, þ.m.t. stjórnsýslu- og fjárhagsráðstafana eftir því sem við á, að því er varðar váttrygginga- eða endurtryggingafélög og þá sem sitja í stjórnun, framkvæmdastjórnun eða eftirlitsstjórnun þeirra.

3. Aðildarríkin skulu tryggja að eftirlitsyfirvöld hafi vald til að krefjast allra nauðsynlegra upplýsinga til að framfylgja eftirliti í samræmi við 35. gr.

4. Aðildarríkin skulu sjá til þess að eftirlitsyfirvöld hafi heimild til að þróa, til viðbótar við útreikning á gjaldþolskröfunni og eftir því sem við á, nauðsynleg megindleg verkfæri í samræmi við eftirlitsferla til að meta hvort váttrygginga- eða endurtryggingafélagið ráði við mögulega atburði eða breytingar í framtíðinni á efnahagsskilyrðum sem gætu haft óheppileg áhrif á heildarjánhagsstöðu þeirra. Eftirlitsyfirvöld skulu hafa heimild til að krefjast þess að félögin framkvæmi samsvarandi prófanir.

5. Eftirlitsyfirvöld skulu hafa heimild til að framkvæma skoðun á staðnum á athafnasvæði váttryggingafélaganna, þ.m.t. endurtryggingafélaganna.

6. Eftirlitsheimildum skal beitt tímanlega og af hófsemi.

7. Heimildir, m.t.t. váttryggingafélaga, þ.m.t. endurtryggingafélaga, sem um getur í 1.–5. mgr. skulu einnig gilda um útvistaða starfsemi váttryggingafélaga, þ.m.t. endurtryggingafélaga.

8. Beita skal þeim heimildum sem um getur í 1.–5. mgr. og 7. mgr., með fullnustuáðgerðum ef þörf krefur og fyrir atbeina dómstóla, eftir því sem við á.

35. gr.

Upplýsingar sem veita skal í eftirlitsskyni

1. Aðildarríkin skulu krefjast þess að váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, leggi upplýsingar fyrir eftirlitsyfirvöld sem eru nauðsynlegar að því er varðar eftirlit. Þessar upplýsingar skulu a.m.k. taka til upplýsinga sem nauðsynlegar eru fyrir eftirfarandi til að framkvæma þá ferla sem um getur í 36. gr.:

- til að leggja mat á stjórnkerfi félaganna, rekstur þeirra, matsreglurnar sem þau nota hvað varðar gjaldþol, þær áhættur sem þau standa frammi fyrir og áhættustýringarkerfið, fjármagnsuppbyggingu, -þarfir og -stjórnun,
- til að taka viðeigandi ákvarðanir sem byggjast á beitingu eftirlitsréttinda og -skyldum þeirra.

2. Aðildarríkin skulu tryggja að valdsvið eftirlitsyfirvalda taki til eftirfarandi:

- að ákvarða eðli, umfang og snið upplýsinganna sem um getur í 1. mgr. sem þau krefjast að váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, leggi fram á eftirtöldum tímupunktum:

- á fyrirframskilgreindum tímabilum,
- þegar fyrirframskilgreindir atburðir gerast,
- þegar aðstæður váttrygginga- eða endurtryggingafélags eru rannsakaðar,

- að afla allra upplýsinga varðandi samninga sem milliliðir hafa séð um eða samninga sem gerðir eru við þriðju aðila, og

- að krefjast upplýsinga frá utanaðkomandi sérfræðingum, t.d. endurskoðendum og tryggingafræðingum.

3. Í upplýsingunum, sem um getur í 1. og 2. mgr., skal eftirfarandi koma fram:

- eigindlegir og megindlegir þættir, eða hvers konar viðeigandi samsetning af þeim,
- þættir úr þátíð, nútíð eða framtíð, eða hvers konar viðeigandi samsetning af þeim,
- gögn frá innri eða utanaðkomandi heimildum, eða hvers konar viðeigandi samsetning af þeim.

4. Upplýsingarnar, sem um getur í 1. og 2. mgr. skulu vera í samræmi við eftirfarandi meginreglur:

- þær verða að endurspegla eðli, umfang og hve flókin starfsemi viðeigandi félags er, einkum áhættuna sem er innbyggð í starfsemina,
- þær verða að vera aðgengilegar, heildstæðar í öllum mikilvægum atriðum, sambærilegar og samræmdar og stöðugar yfir lengra tímabil, og
- þær verða að vera viðeigandi, áreiðanlegar og auðskiljanlegar.

5. Aðildarríkin skulu krefjast þess að váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, komi á viðeigandi kerfi og skipulagi til að uppfylla kröfurnar sem mælt er fyrir um í 1.–4. mgr. og einnig skriflegri stefnu sem stjórn, framkvæmdastjórn eða eftirlitsstjórn váttryggingafélagsins, þ.m.t. endurtryggingafélagsins, samþykkir, og tryggi þar með að upplýsingarnar sem lagðar eru fram eigi ávallt við.

6. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framkvæmdarráðstafanir sem tilgreina nánar upplýsingarnar sem um getur í 1.–4. mgr., með það í huga að tryggja samleitni skýrslugjafara eftirlitsaðila í viðeigandi mæli.

Þessar ráðstafanir, sem er ætlað að breyta veigalitlum þáttum þessarar tilskipunar með því að auka við hana, skulu samþykktar í samræmi við reglunefndarmeðferð með grannskoðun sem um getur í 3. mgr. 301. gr.

36. gr.

Eftirlitsferlar

1. Aðildarríki skulu tryggja að eftirlitsyfirvöld endurskoði og meti stefnu, ferla og skýrslugjafaraðferðir sem váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, koma á til að fara að lögum og stjórnsýslufyrirmælum sem samþykkt eru, samkvæmt þessari tilskipun.

Sú endurskoðun og það mat skal fela í sér mat á eiginlegum kröfum sem tengjast stjórnkerfinu, mat á þeim áhættum sem félagið stendur frammi fyrir eða kann að standa frammi fyrir, og mat á getu þessara félaga til að meta þessar áhættur, að teknu tilliti til þess umhverfis þar sem félögin starfa.

2. Eftirlitsyfirvöld skulu einkum endurskoða og meta hvort farið er að eftirfarandi:

- a) stjórnkerfi, þ.m.t. eigin áhætta og mat á gjaldþoli, eins og það er sett fram í 2. þætti IV. kafla,
- b) váttryggingaskuldir eins og þær eru settar fram í 2. þætti VI. kafla,
- c) eiginfjárkröfur eins og þær eru settar fram í 4. og 5. þætti VI. kafla,
- d) fjárfestingarreglur eins og þær eru settar fram í 6. þætti VI. kafla,
- e) gæði og magn eiginfjárliða eins og það er sett fram í 3. þætti VI. kafla,
- f) þar sem váttrygginga- eða endurtryggingafélagið notar innra líkan, að fullu eða að hluta, til að standa stöðugt við kröfur um innra líkan, að fullu eða að hluta eins og sett er fram í 3. undirþætti, 4. þáttar VI. kafla.

3. Eftirlitsyfirvöld setja upp viðeigandi vöktunarbúnað sem gerir þeim kleift að þekkja versnandi fjármögnunarskilyrði hjá váttrygginga- eða endurtryggingafélagi, og að fylgjast með hvernig ráðin er bót á því.

4. Eftirlitsyfirvöld skulu meta hvort váttryggingafélögin, þ.m.t. endurtryggingafélögin, hafi þróað fullnægjandi aðferðir og starfsemi til að tilgreina hugsanlega atburði eða framtíðarbreytingar á efnahagsskilyrðum sem gætu haft skaðleg áhrif á heildarfjárhagsstöðu viðkomandi félags.

Eftirlitsyfirvöld skulu meta getu félaganna til að þola þessa hugsanlegu atburði eða framtíðarbreytingar á efnahagsskilyrðum.

5. Eftirlitsyfirvöld skulu hafa tilskildar heimildir til að krefjast þess að váttryggingafélögin, þ.m.t. endurtryggingafélög, ráði bót á veikleikum eða ágöllum sem koma í ljós í eftirlitsferlinu.

6. Sú endurskoðun, mat og álit sem um getur í 1., 2. og 4. mgr. skal framkvæmt með reglulegu millibili.

Eftirlitsyfirvöld skulu ákveða lágmarkstíðni og umfang þessarar endurskoðunar, mats og álits, með hliðsjón af eðli, umfangi og því hve flókin starfsemi viðkomandi váttrygginga- eða endurtryggingafélaga er.

37. gr.

Viðbótargjaldþolskrafa

1. Í framhaldi af eftirlitsferlum geta eftirlitsyfirvöld sett á viðbótargjaldþolskröfu fyrir váttrygginga- eða endurtryggingafélag í undantekningartilvikum með ákvörðun þar sem ástæðurnar eru tilgreindar. Sá möguleiki skal einungis eiga við um eftirfarandi tilvik:

- a) ef eftirlitsyfirvöld komast að þeirri niðurstöðu að áhættusnið váttrygginga- eða endurtryggingafélagsins greini sig í veigamiklum atriðum frá þeim forsendum sem liggja til grundvallar gjaldþolskröfunni, eins og hún er reiknuð út með því að nota stöðluðu formúluna, í samræmi við 2. undirgrein 4. þáttar VI. kafla, og
  - i. krafan um að nota innra líkan skv. 119. gr. á ekki við eða hefur verið óvirk, eða
  - ii. innra líkan er í þróun, að hluta eða að öllu leyti, í samræmi við 119. gr.,
- b) eftirlitsyfirvöld komast að þeirri niðurstöðu að áhættusnið váttrygginga- eða endurtryggingafélagsins vikur í veigamiklum atriðum frá þeim forsendum sem liggja gjaldþolskröfunni til grundvallar, eins og hún er reiknuð út með því að nota innra líkan, eða innra líkan að hluta, í samræmi við 3. undirþátt 4. þáttar VI. kafla, þar sem tiltekna, meginlegar áhættur eru ekki teknar upp með fullnægjandi hætti og breytingin á líkaninu, til að endurspeglar betur tiltekið áhættusnið, hefur ekki tekist innan viðeigandi tímaramma, eða
- c) eftirlitsyfirvöld komast að þeirri niðurstöðu að stjórnkerfi váttrygginga- eða endurtryggingafélags vikur í veigamiklum atriðum frá þeim stöðlum sem mælt er fyrir um í 2. þætti IV. kafla, að þau frávik komi í veg fyrir að hægt sé að greina með fullnægjandi hætti, mæla, hafa eftirlit með, stjórna, og tilkynna um áhættur sem það sætir eða gæti sætt, og að í sjálfu sér sé ólíklegt að beiting annarra ráðstafana bæti nægilega úr annmörkunum innan viðeigandi tímaramma.

2. Við þær aðstæður sem settar eru fram í a- og b-lið 1. mgr. skal viðbótargjaldþolskrafan reiknuð út á þann veg að tryggt sé að félagið fari að ákvæðum 3. mgr. 101. gr.

Við þær aðstæður sem settar eru fram í c-lið 1. mgr. skal viðbótargjaldþolskrafan vera í réttu hlutfalli við þær efnislegu áhættur sem leiða af annmörkum þeim sem leiddu til þeirrar ákvörðunar eftirlitsyfirvalda að setja á viðbótargjaldþolskröfu.

3. Í þeim tilvikum sem sett eru fram í b- og c-lið 1. mgr. skulu eftirlitsyfirvöld sjá til þess að váttrygginga- eða endurtryggingafélagið leggi allt kapp á að ráða bót á þeim annmörkum sem leiddu til þess að viðbótargjaldþolskröfunni var komið á.

4. Eftirlitsyfirvöld skulu endurskoða viðbótargjaldþolskröfuna, sem um getur í 1. mgr., a.m.k. árlega og skal hún fjarlægð þegar félagið hefur ráðið bót á þeim annmörkum sem leiddu til þess að henni var komið á.

5. Gjaldþolskrafan að viðbættri viðbótargjaldþolskröfunni sem komið var á, skal koma í staðinn fyrir hina ófullnægjandi gjaldþolskröfu.

39. gr.

Þrátt fyrir 1. undirgrein skal gjaldþolskrafan ekki innihalda viðbótargjaldþolskröfuna sem komið var á í samræmi við c-lið 1. mgr., að því er varðar útreikning á vikmörkum áhættu sem um getur í 5. mgr. 77. gr.

6. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framkvæmdarráðstafanir þar sem mælt er fyrir um frekari forskriftir um þær aðstæður þegar heimilt er að koma viðbótargjaldþolskröfunni á, og aðferðafræðinni við þá útreikninga.

Þessar ráðstafanir, sem er ætlað að breyta veigalitlum þáttum þessarar tilskipunar með því að auka við hana, skulu samþykktar í samræmi við reglunefndarmeðferð með grannskoðun sem um getur í 3. mgr. 301. gr.

38. gr.

Eftirlit með útvistaðri starfsemi

1. Með fyrirvara um 49. gr. skulu aðildarríkin tryggja að váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, sem útvista starfssviði eða váttryggingastarfsemi, þ.m.t. endurtryggingastarfsemi, geri nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að eftirfarandi skilyrði séu uppfyllt:

- þjónustuveitandinn verður að starfa með eftirlitsyfirvöldum váttryggingafélagsins, þ.m.t. endurtryggingafélögum, hvað varðar hinn útvistaða rekstur eða starfsemi,
- váttryggingafélagin, þ.m.t. endurtryggingafélagin, endurskoðendur þeirra og eftirlitsyfirvöld, verða að hafa skilvirkan aðgang að gögnum sem tengjast hinum útvistaða rekstri og starfsemi,
- eftirlitsyfirvöld verða að hafa skilvirkan aðgang að starfstöð þjónustuveitandans og verða að geta nýtt sér þann aðgangsrétt.

2. Aðildarríkið þar sem þjónustuveitandinn hefur aðsetur skal veita eftirlitsyfirvöldum váttrygginga- eða endurtryggingafélagsins leyfi til að framkvæma sjálf, eða fyrir milligöngu einstaklinga sem þau tilnefna til verksins, skoðun á staðnum þar sem þjónustuveitandinn er með starfstöð. Eftirlitsyfirvöld váttrygginga- eða endurtryggingafélagsins skulu tilkynna viðeigandi yfirvöldum aðildarríkis þjónustuveitandans um slíka skoðun á staðnum áður en til hennar kemur. Sé um að ræða einingu sem ekki sætir eftirliti skulu viðeigandi yfirvöld taka sér hlutverk eftirlitsyfirvaldanna.

Eftirlitsyfirvöld aðildarríkis váttrygginga- eða endurtryggingafélagsins geta falið eftirlitsyfirvöldum í aðildarríkinu, þar sem þjónustuveitandinn er staðsettur, slíka skoðun á staðnum.

Yfirfærsla váttryggingastofns

1. Með þeim skilyrðum sem sett eru í landslögum skulu aðildarríki veita váttryggingafélögum, þ.m.t. endurtryggingafélögum, með aðalskrifstofur á yfirráðasvæði þeirra, leyfi til að yfirfæra samningasafn sitt, að einhverju eða öllu leyti, þar sem samningar hafa verið gerðir annaðhvort samkvæmt staðfesturétti eða frelsi til að veita þjónustu, til viðtökufélags og starfar í Bandalaginu.

Þessar yfirfærslur skulu aðeins leyfðar ef eftirlitsyfirvöld í heimaaðildarríki viðtökufélagsins votta að þegar tillit hefur verið tekið til yfirfærslunnar hafi viðtökufélagið yfir nægjanlegum viðurkenndum eiginfjárliðum að ráða til að standa við gjaldþolskröfu sem um getur í fyrsta lið 100. gr.

2. Ef um váttryggingafélög er að ræða gilda ákvæði 3.–6. mgr.

3. Ef útibú leggur til að samningasafn þess verði yfirfært, að einhverju eða öllu leyti, skal haft samráð við aðildarríkið þar sem útibúið er.

4. Við þær aðstæður sem um getur í 1. og 3. mgr. skulu eftirlitsyfirvöld í heimaaðildarríki váttryggingafélagsins sem annast yfirfærsluna veita heimild fyrir henni, að fengnu samþykki yfirvalda í aðildarríkjunum þar sem gengið var frá samningunum, annaðhvort samkvæmt staðfesturétti eða frelsi til að veita þjónustu

5. Yfirvöld í aðildarríkjunum sem samráð er haft við skulu tilkynna yfirvöldum í heimaaðildarríki váttryggingafélagsins sem annast yfirfærslur álit sitt eða samþykki, innan þriggja mánaða frá því að þeim barst beiðni um samráð.

Ef yfirvöldin sem samráð er haft við hafa ekki svarað innan þess frests telst það þegjandi samþykki.

6. Yfirfærsla váttryggingastofns sem heimiluð er í samræmi við 1.–5. mgr. skal annaðhvort birt áður eða eftir að starfsleyfi er veitt, eins og mælt er fyrir um í landslögum heimaaðildarríkisins, aðildarríkisins þar sem áhættan er staðsett eða í aðildarríkinu sem hefur skuldbundið sig.

Slík yfirfærsla öðlast sjálfkrafa gildi gagnvart váttryggingatökum, hinum tryggðu og öllum öðrum sem eiga rétt eða bera skyldu vegna þeirra samninga sem yfirfærðir hafa verið.

Fyrsta og önnur undirgrein þessarar greinar hefur ekki áhrif á rétt aðildarríkja til að gefa váttryggingatökum kost á að segja upp samningi innan ákveðins frests frá því yfirfærsla fer fram.

IV. KAFLI

Skilyrði fyrir atvinnurekstri

1. þáttur

Ábyrgð stjórnar, framkvæmdastjórnar eða eftirlitsstjórnar

40. gr.

Ábyrgð stjórnar, framkvæmdastjórnar eða eftirlitsstjórnar

Aðildarríki skulu sjá til þess að stjórn, framkvæmdastjórn eða eftirlitsstjórn váttrygginga- eða endurtryggingafélagsins beri endanlega ábyrgð á að viðkomandi félag fari að lögum og stjórnsýslufyrirmælum sem samþykkt hafa verið samkvæmt þessari tilskipun.

2. þáttur

Stjórnkerfi

41. gr.

Almennar kröfur um stjórnunarhætti

1. Aðildarríki skulu krefjast þess að váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, hafi yfir skilvirku stjórnkerfi að ráða sem kveður á um trausta og varfærna stjórnun rekstrarins.

Það kerfi skal a.m.k. taka til fullnægjandi og gagnsæs stjórnskipulags með skýra aðgreiningu ábyrgðarsviða og skilvirkt kerfi til að tryggja miðlun upplýsinga. Í því skal farið að kröfum þeim sem mælt er fyrir um í 42.–49. gr.

Þetta stjórnkerfi skal sæta reglulegri, innri endurskoðun.

2. Stjórnkerfið skal vera í samræmi við eðli, umfang og það hve flókindur rekstur váttrygginga- eða endurtryggingafélagsins er.

3. Váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, skulu hafa skriflega stefnu a.m.k. í tengslum við áhættustýringu, innra eftirlit, innri endurskoðun og, eftir því sem við á, útvistun. Þau skulu sjá til þess að þessari stefnu sé hrint í framkvæmd.

Þessa skriflegu stefnu skal endurskoða a.m.k. árlega. Stjórn, framkvæmdastjórn eða eftirlitsstjórn þarf að samþykkja hana fyrirfram og aðlaga hana í ljósi umtalsverðra breytinga á viðkomandi kerfi eða svæði.

4. Váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, skulu gera raunhæfar ráðstafanir til að tryggja samfelldni og reglufestu í starfsemi þeirra, þ.m.t. með þróun viðbragðsáætlnar. Með þetta að markmiði skal félagið nota viðeigandi kerfi, tilföng og málsmeðferð sem eru í réttu hlutfalli við þetta.

5. Eftirlitsyfirvöld skulu hafa viðeigandi úrræði, aðferðir og heimildir til að sannprófa stjórnkerfi váttryggingafélaga, þ.m.t. endurtryggingafélaga, og til að meta komandi áhættur sem félagin átta sig á og geta haft áhrif á trausta fjárhagsstöðu þeirra.

Aðildarríkin skulu tryggja að eftirlitsyfirvöld hafi nægilegar heimildir til að krefjast þess að stjórnkerfið sé bætt og styrkt til að sjá til þess að farið sé að ákvæðum krafanna sem settar eru fram í 42.–49. gr.

42. gr.

Hæfilegar og viðeigandi kröfur fyrir fólk sem rekur félagið í raun eða gegnir lykilhlutverki á öðrum sviðum

1. Váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, skulu sjá til þess að allir einstaklingar sem í raun reka félagið eða gegna lykilhlutverki á öðrum sviðum fullnægi ávallt eftirfarandi skilyrðum:

- fagleg menntun þeirra og hæfi, þekking og reynsla er fullnægjandi til að koma á traustri og varfærinni stjórnun (hæfilegri), og
- þeir búa yfir góðum orðstír og ráðvendni (heildarleika).

2. Váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, skulu tilkynna eftirlitsyfirvöldum um öll mannaskipti hvað viðkemur þeim sem í raun reka félagið eða bera ábyrgð á annarri lykilstarfsemi, ásamt öllum upplýsingum sem nauðsynlegar eru til að meta hvort nýlega tilnefndir stjórnendur séu hæfir og heiðarlegir.

3. Váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, skulu tilkynna eftirlitsyfirvöldum sínum ef einhverjum einstaklinganna sem um getur í 1. og 2. mgr. hefur verið skipt út vegna þess að þeir uppfylla ekki lengur skilyrðin sem um getur í 1. mgr.

43. gr.

Sönnun um óflekkað mannorð

1. Þegar aðildarríki fer fram á að ríkisborgarar þess sanni að þeir hafi óflekkað mannorð og að þeir hafi ekki verið lýstir gjaldþrota eða hvorttveggja, skal það aðildarríki, þegar í hlut eiga ríkisborgarar annarra aðildarríkja, samþykkja sem fullnægjandi sönnun að lagt sé fram sakavottorð, eða ef það er ekki unnt, jafngilt skjal gefið út af lögbæru yfirvaldi á sviði dómgæslu eða stjórnsýslu í heimaaðildarríkinu eða því aðildarríki sem hinn erlendi ríkisborgari kemur frá, er sýnir að þessar kröfur hafi verið uppfylltar.

2. Ef heimaaðildarríkið eða aðildarríkið þaðan sem erlendi ríkisborgarinn er, gefur ekki út skjalið sem um getur í 1. mgr. getur eiðsvarin yfirlýsing komið í stað þess – eða í þeim aðildarríkjum þar sem engin ákvæði eru um slíka eiðsvarna yfirlýsingu, drengskaparheit – sem viðkomandi gefur í viðurvist lögbærs yfirvalds á sviði dómgæslu eða stjórnslu eða þar sem það á við, lögbókanda, í heimaaðildarríkinu eða aðildarríkinu þaðan sem viðkomandi ríkisborgari er.

Viðkomandi yfirvald eða lögbókandi skal gefa út skírteini þar sem vottaður er áreiðanleiki eiðsvörnu yfirlýsingarinnar eða drengskaparheitisins.

Yfirlýsinguna, sem um getur í 1. undirliði, um að viðkomandi hafi ekki áður verið lýstur gjaldþrota má einnig gefa hjá þar til bærrí sérfræði- eða atvinnugreinastofnun í hlutaðeigandi aðildarríki.

3. Skjöl og skírteini, sem um getur í 1. og 2. mgr., skulu ekki vera eldri en þriggja mánaða frá útgáfudegi að telja þegar þau eru lögð fram.

4. Aðildarríki skulu tilnefna aðila og stofnanir sem bær eru til að gefa út þau skjöl sem getið er í 1. og 2. mgr. og skulu tilkynna það tafarlaust öðrum aðildarríkjum og framkvæmdastjórninni.

Aðildarríki skulu enn fremur tilkynna hvert öðru og framkvæmdastjórninni um aðila eða stofnanir sem senda skal gögn til skv. 1. og 2. mgr. til stuðnings umsókn um leyfi til að reka á yfirráðasvæði aðildarríkisins þá starfsemi sem um getur í 2. gr.

44. gr.

Áhættustýring

1. Vátryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, skulu hafa skilvirkt kerfi áhættustýringar sem tekur til stefnu, vinnslu og skýrslugjafaraðferða sem nauðsynlegar eru til að greina, mæla, stjórna, hafa eftirlit með og tilkynna stöðugt um þær áhættur, hvort heldur sem er stakar eða uppsafnaðar, sem þau sæta eða gætu sætt, og víxlengslin milli þeirra.

Áhættustýringarkerfið skal vera skilvirkt og samþætt inn í stjórnskipulag vátrygginga- eða endurtryggingafélagsins og ferlum við ákvarðanatöku, og taka viðeigandi tillit til þeirra einstaklinga sem reka félagið í raun eða gegna lykilhlutverki á öðrum sviðum.

2. Áhættustýringarkerfið skal ná yfir þær áhættur sem ber að taka með við útreikning á gjaldþolskröfunni eins og hún er sett fram í 4. mgr. 101. gr., ásamt þeim áhættum sem ekki eru teknar með að fullu í þeim útreikningi.

Áhættustýringarkerfið skal a.m.k. taka til eftirfarandi sviða:

- a) sölutrygginga og varasjóða,
- b) eigna- og skuldastýringar,
- c) fjárfestinga, einkum afleiða og svipaðra skuldbindinga,

- d) stýringu lausafjár- og samfylkingaráhættu,
- e) stýringu rekstraráhættu,
- f) endurtrygginga og annarra aðferða til að draga úr áhættu.

Skrifleg stefna um áhættustýringu, sem um getur í 3. mgr. 41. gr., skal taka til stefna sem varða a- til f-lið annars undirliðar þessarar málsgreinar.

3. Að því er varðar fjárfestingaráhættu skulu vátryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, sýna fram á að þau fari að 6. þætti VI. kafla.

4. Vátryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, skulu kveða á um áhættustýringu sem sé þannig uppsett að hún auðveldi framkvæmd áhættustýringar.

5. Hvað varðar vátryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, sem nota innra líkan, heildstætt eða að hluta til, í samræmi við 112. og 113. gr. skal áhættustýringin taka til eftirfarandi viðbótarverkefna:

- a) að hanna innra líkanið og koma því í framkvæmd,
- b) að prófa og fullgilda innra líkanið,
- c) að skrá upplýsingar um innra líkanið og breytingar sem gerðar eru á því,
- d) að gera frammistöðugreiningu á innra líkaninu og semja yfirlitsskýrsla um hana,
- e) að gera stjórn, framkvæmdastjórn eða eftirlitsstjórn grein fyrir frammistöðu innra líkansins, tiltaka svið þar sem úrbóta er þörf og halda stjórninni upplýstri um hvernig gangi að bæta veikleika sem þegar hafa verið greindir.

45. gr.

Mat á eigin áhættu og gjaldþoli

1. Öll vátryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, skulu annast mat á eigin áhættu og gjaldþoli og er það hluti af áhættustýringarkerfi þeirra.

Það mat skal a.m.k. taka til eftirfarandi:

- a) í heildargjaldþoli þarf að taka tillit til hins tilgreinda áhættusniðs, samþykktar áhættuþolmarka og viðskiptaáætlunar félagsins,
- b) stöðugt samræmi við eiginfjárkröfur, eins og mælt er fyrir um í 4. og 5. þætti VI. kafla, og kröfur hvað varðar vátryggingaskuldir eins og mælt er fyrir um í 2. þætti VI. kafla,

c) í hve miklum mæli áhættusnið viðkomandi félags víkur frá forsendunum sem liggja gjaldþolskröfunni til grundvallar, eins og mælt er fyrir um í 3. mgr. 101. gr., reiknuð út með stöðluðu formúlunni í samræmi við 2. undirþátt 4. þáttar VI. kafla eða innra líkan hennar, heildstætt eða að hluta til, í samræmi við 3. undirþátt 4. þáttar VI. kafla.

2. Að því er varðar a-lið 1. mgr. skal viðkomandi félag búa yfir ferlum í réttu hlutfalli við eðli, umfang og það hve flóknar áhætturnar eru sem eru innbyggðar í starfsemi þess og gera þeim kleift að þekkja og meta áhætturnar sem það stendur frammi fyrir, til lengri eða skemmri tíma, og sem það sætir eða gæti sætt. Félagið skal kynna aðferðirnar sem notaðar eru í því mati.

3. Ef innra líkan er notað, í því tilviki sem um getur í c-lið 1. mgr., skal matið framkvæmt með endurkvörðun sem breytir innri áhættutölum í áhættumati og kvörðun gjaldþolskröfunnar.

4. Mat á eigin áhættu og gjaldþoli skal vera óaðskiljanlegur hluti viðskiptaáætlunarinnar og skal stöðugt tekið tillit til þessa við stefnumótandi ákvarðanatöku félagsins.

5. Vátryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, skulu framkvæma matið, sem um getur í 1. mgr., reglulega og tafarlaust ef áhættusnið þeirra tekur marktækum breytingum.

6. Vátryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, skulu veita eftirlitsyfírvöldum upplýsingar um niðurstöðurnar úr hverju mati á eigin áhættu og gjaldþoli sem hluta af upplýsingunum sem veittar eru skv. 35. gr.

7. Matið á eigin áhættu og gjaldþoli skal ekki nota til að reikna út eiginfjárkröfu. Gjaldþolskröfuna skal aðeins leiðrétta í samræmi við 37. gr., 231.-233. gr. og 238. gr.

46. gr.

Innra eftirlit

1. Vátryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, skulu vera með skilvirkt innra eftirlitskerfi.

Það skal a.m.k. taka til stjórnsýslu- og bókhaldsfyrirkomulags, innri eftirlitsramma, viðeigandi skýrslugjafa á öllum stígum félagsins og þess að farið sé að ákvæðum.

2. Það að farið sé að ákvæðum skal taka til þess að vera stjórn, framkvæmdastjórn eða eftirlitsstjórn til ráðgjafar um að farið sé að ákvæðum laga og stjórnsýslufyrirmæla sem samþykkt eru samkvæmt þessari tilskipun. Það tekur líka til mats á mögulegum áhrifum allra breytinga í lagaumhverfinu á starfsemi viðkomandi félags og þess að þekkja og meta áhættuna af því að farið sé að ákvæðum.

47. gr.

Innri endurskoðun

1. Vátryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, skulu hafa skilvirka innri endurskoðun.

Innri endurskoðun skal taka til mats á því hvort innra eftirlitskerfið, og aðrir hlutar stjórnkerfisins, séu fullnægjandi og skilvirkir.

2. Innri endurskoðun skal vera hlutlæg og óháð rekstrarþáttum.

3. Allar niðurstöður og tilmæli í innri endurskoðun skulu tilkynntar stjórn, framkvæmdastjórn eða eftirlitsstjórn sem ákveður til hvaða aðgerða skal grípa að því er varðar niðurstöður og tilmæli innri endurskoðunar, og skal tryggja að þessar aðgerðir verði framkvæmdar.

48. gr.

Tryggingafræðileg starfsemi

1. Vátryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, skulu koma á skilvirkri tryggingafræðilegri starfsemi til að:

- a) samræma útreikninga á vátryggingaskuldum,
- b) tryggja að aðferðafræðin og þær aðferðir sem beitt er og liggja til grundvallar séu viðeigandi, og einnig forsendur útreikninga vátryggingaskulda,
- c) meta hvort gögnin sem beitt er við útreikninga á vátryggingaskuldum séu fullnægjandi og uppfylli gæðakröfur,
- d) bera saman besta mat og reynslu,
- e) gera stjórn, framkvæmdastjórn eða eftirlitsstjórn grein fyrir því hve áreiðanlegir og fullnægjandi útreikningarnir á vátryggingaskuldunum séu,
- f) hafa umsjón með útreikningum á vátryggingaskuldum í tilvikum sem sett eru fram í 82. gr.,
- g) skila álitum á heildarstefnunni hvað sölutryggingar varðar,
- h) skila álitum á hve fullnægjandi tilhögun við endurtryggingar er og
- i) stuðla að skilvirkri innsetningu áhættustýringarkerfisins sem um getur í 44. gr., einkum að því er varðar áhættulíkanið sem liggur til grundvallar útreikningnum á eiginfjárkröfunum sem settar eru fram í 4. og 5. þætti VI. kafla, og matinu sem um getur í 45. gr.

2. Tryggingafræðilega starfsemi skulu einstaklingar með þekkingu á tryggingastærðfræði og fjármálastærðfræði annast, skal sú þekking samsvara eðli, umfangi og þeirri flóknu áhættu sem innbyggð er í starfsemi váttrygginga- eða endurtryggingafélaga og skulu viðkomandi einstaklingar geta sýnt fram á að þeir búi yfir viðeigandi reynslu af gildandi, faglegum stöðlum og öðrum stöðlum.

49. gr.

Útvistun

1. Aðildarríkin skulu sjá til þess að váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, beri fulla ábyrgð á að uppfylla allar skuldbindingar sínar samkvæmt þessari tilskipun, þegar þau útvista verkefni eða hvers konar váttrygginga- eða endurtryggingastarfsemi.

2. Útvistun þýðingarmikilla eða mikilvægra rekstrarþátta eða starfsemi má ekki fara þannig fram að hún leiði til eftirfarandi:

- a) að hún rýri umtalsvert gæði stjórnkerfis viðkomandi félags,
- b) að hún auki rekstraráhættu óþarflega,
- c) að hún rýri getu eftirlitsyrvalda til að hafa eftirlit með því að félagið standi við skuldbindingar sínar,
- d) að hún grafi undan stöðugri og fullnægjandi þjónustu við váttryggingataka.

3. Váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, skulu gera eftirlitsyrvöldum tímanlega viðvart áður en kemur til útvistunar á þýðingarmiklum eða mikilvægum rekstrarþáttum eða starfsemi, sem og mikilvægrar þróunar sem kemur í kjölfarið hvað varðar þessa þætti eða starfsemi.

50. gr.

Framkvæmdarráðstafanir

1. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framkvæmdarráðstafanir til að tilgreina enn frekar:

- a) þætti kerfisins sem um getur í 41., 44., 46. og 47. gr., einkum þau svið sem eiga að falla undir eigna- og skuldastýringu og fjárfestingarstefnu, eins og um getur í 2. mgr. 44. gr., um váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög,
- b) hlutverk sem um getur í 44. gr. og 46.–48.gr.,
- c) kröfur sem settar eru fram í 42. gr. og hlutverk sem þeim fylgja,
- d) skilyrði fyrir útvistun, einkum til þjónustuveitenda í þriðja landi.

2. Þegar nauðsynlegt er að tryggja viðeigandi samleitni á matinu sem um getur í a-lið 1. mgr. 45. gr. getur framkvæmdastjórnin samþykkt framkvæmdarráðstafanir til að tilgreina frekar þætti þess mats.

3. Þessar ráðstafanir, sem er ætlað að breyta veigalitlum þáttum þessarar tilskipunar með því að auka við hana, skulu samþykktar í samræmi við reglunefndarmeðferð með grannskoðun sem um getur í 3. mgr. 301. gr.

3. þáttur

Opinber birting

51. gr.

Skýrsla um gjaldþol og fjárhagsleg skilyrði: inntak

1. Að teknu tilliti til upplýsinganna sem gerð er krafa um í 3. mgr. og meginreglnanna sem settar eru fram í 4. mgr. 35. gr. skulu aðildarríkin skylda váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, til að birta opinberlega skýrslu á hverju ári um gjaldþol þeirra og fjárhagsleg skilyrði.

Skýrslan skal innihalda eftirfarandi upplýsingar, annaðhvort í heild eða með vísun til sambærilegra upplýsinga, bæði hvað varðar eðli og umfang, sem birtar eru opinberlega undir öðrum ákvæðum laga og reglna:

- a) lýsing á starfseminni og árangri félagsins,
- b) lýsing á stjórnkerfinu og mat á hæfi þess fyrir áhættusnið félagsins,
- c) sérstök lýsing, fyrir hvern áhættuflokk, á áhættu, samþjöppun, úrdætti og næmi,
- d) lýsing, þar sem sérstaklega er fjallað um fjármuni, váttryggingaskuldir og aðrar skuldir, á þeim grundvelli og aðferðum sem notaðar eru til að meta verðmæti þeirra, ásamt skýringu á verulegum mun sem kann að vera á þeim grundvelli og aðferðum sem notaðar eru til að meta verðmæti þeirra í reikningsskilum,
- e) lýsing á stýringu á fjármagni, þ.m.t. eftirfarandi a.m.k.:
  - i. gerð, fjárhæð og gæði eiginfjárliða,
  - ii. fjárhæðir gjaldþolskröfu og lágmarkskröfur um eigið fé,
  - iii. valkosturinn sem settur er fram í 304. gr. um útreikning á gjaldþolskröfunni,

iv. upplýsingar sem leiða til skilnings á meginmuninum á forsendunum sem liggja til grundvallar stöðluðu formúlunni og þeim sem eiga við um öll innri líkön sem félagið notar til að reikna út gjaldþolskröfu sína,

v. fjárhæð allra frávik frá lágmarkskröfu um eigið fé eða öll veruleg frávik frá gjaldþolskröfunni á reikningsskilatímabilinu, jafnvel þó þau séu leiðrétt í framhaldinu, með skýringu á uppruna, afleiðingum og öllum ráðstöfunum til úrbóta sem gripið er til.

2. Lýsingin sem um getur í i. lið e-liðar 1. mgr. skal innihalda greiningu á öllum verulegum breytingum samanborið við fyrra reikningsskilatímabil, og útskýringu á öllum verulegum mun að því er varðar verðmæti slíkra þátta í reikningsskilum, og stutta lýsingu á framsalshæfi eigin fjár.

Upplýsingarnar um gjaldþolskröfuna sem um getur í ii. lið e-liðar 1. mgr. skulu sýna sérstaklega fjárhæðina sem reiknuð er í samræmi við 2. og 3. undirþátt 4. þáttar VI. kafla og allar viðbótargjaldþolskröfur sem lagðar eru á í samræmi við 37. gr., eða áhrif hinna sérstöku breytna sem krafa er gerð um að váttrygginga- eða endurtryggingafélög noti í samræmi við 110. gr., ásamt gagnorðum upplýsingum um rök viðkomandi eftirlitsyfirvalda fyrir henni.

Með fyrirvara um allar upplýsingar sem eru skyldubundnar skv. öllum öðrum laga- og reglugerðarskilyrðum geta aðildarríki þó kveðið á um, enda þótt heildargjaldþolskrafna sem um getur í ii. lið e-liðar 1. mgr. sé birt, að ekki þurfi að birta viðbótargjaldþolskröfuna sérstaklega, eða áhrifin af hinum tilteknu breytum sem váttrygginga- eða endurtryggingafélaginu er gert að nota í samræmi við 110. gr., á aðlögunartímabili sem lýkur ekki síðar en 31. október 2017.

Birtingu upplýsinga um gjaldþolskröfuna skal eftir atvikum fylgja vísbending um að lokafjárhæðin sé eftir sem áður háð eftirlitsmati.

52. gr.

Upplýsingar til samstarfsnefndar evrópskra váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlita (CEIOPS) og skýrslur hennar

1. Aðildarríkin skulu gera kröfu um að eftirlitsyfirvöld leggi árlega fram eftirfarandi upplýsingar til handa samstarfsnefnd evrópskra váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlita:

a) meðaltal viðbótargjaldþolskröfu á fyrirtæki og dreifing slíkra krafna sem eftirlitsyfirvöld hafa komið á árið á undan, mælt sem hlutfall af gjaldþolskröfunni, sýnt sérstaklega sem hér segir:

i. þegar um er að ræða váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög,

ii. þegar um er að ræða líftryggingafélög,

iii. þegar um er að ræða skaðatryggingafélög,

iv. þegar um er að ræða váttryggingafélög sem reka bæði líftrygginga- og skaðatryggingastarfsemi,

v. þegar um er að ræða endurtryggingafélög,

b) þegar um er að ræða upplýsingar sem settar eru fram í a-lið, hlutfall viðbótargjaldþolskrafna sem sett er á samkvæmt a-, b- og c-lið 1. mgr. 37. gr.

2. Samstarfsnefnd evrópskra váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlita skal árlega birta opinberlega eftirfarandi upplýsingar:

a) fyrir aðildarríkin í heild, heildardreifingu viðbótargjaldþolskrafna, mælda sem hlutfall af gjaldþolskröfunni, fyrir hvert eftirfarandi:

i. öll váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög,

ii. líftryggingafélög,

iii. skaðatryggingafélög,

iv. váttryggingafélög sem reka bæði líftrygginga- og skaðatryggingastarfsemi,

v. endurtryggingafélög,

b) fyrir aðildarríkin hvert í sínu lagi, heildardreifingu viðbótargjaldþolskrafna, mælda sem hlutfall af gjaldþolskröfunni, sem tekur til allra váttryggingafélaga, þ.m.t. endurtryggingafélaga, í viðkomandi aðildarríki,

c) fyrir upplýsingar sem settar eru fram í a- og b-lið, hlutfall viðbótargjaldþolskrafna sem sett er á samkvæmt a-, b- og c-lið 1. mgr. 37. gr.

3. Samstarfsnefnd evrópskra váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlita skal veita Evrópuþinginu, ráðinu og framkvæmdastjórninni upplýsingarnar sem um getur í 2. mgr, ásamt skýrslu þar sem gerð er grein fyrir hve mikil samleitni eftirlits er þegar viðbótargjaldþolskröfum er beitt milli eftirlitsyfirvalda í mismunandi aðildarríkjum.

53. gr.

Skýrsla um gjaldþol og fjárhagsleg skilyrði: gildandi meginreglur

1. Eftirlitsyfirvöld skulu gefa váttryggingafélögum, þ.m.t. endurtryggingafélögum, leyfi til að greina ekki frá upplýsingum ef:

a) birting slíkra upplýsinga yrði til þess að þeir aðilar sem eru í samkeppni við félagið öðluðust umtalsverðan, óréttmætan ávinning,

b) skyldur við váttryggingataka eða önnur tengsl við mótaðila valda því að félag er bundið þagnarskyldu eða trúnaðarkvöð.

2. Ef eftirlitsyfirvöld heimila að upplýsingar séu ekki veittar skulu félög gefa yfirlýsingu þess efnis í skýrslum sínum um gjaldþol og fjármögnunarskilyrði og tiltaka ástæðurnar.

3. Eftirlitsyfirvöld skulu heimila váttryggingafélögum, þ.m.t. endurtryggingafélögum, að nota eða vísa til opinberra yfirlýsinga sem eru í samræmi við önnur laga- og reglugerðarskilyrði, að því marki sem þessar yfirlýsingar jafngilda upplýsingunum sem gerð er krafa um skv. 51. gr., bæði hvað varðar eðli þeirra og umfang.

4. Ákvæði 1. og 2. mgr. skulu ekki gilda um upplýsingar sem tilgreindar eru í e-lið 1. mgr. 51. gr.

54. gr.

Skýrsla um gjaldþol og fjárhagsleg skilyrði: uppfærslur og valfrjálsar viðbótarupplýsingar

1. Ef veruleg breyting á sér stað sem hefur umtalsverð áhrif á upplýsingarnar sem birtar eru samkvæmt 51. og 53. gr. skulu váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, birta viðeigandi upplýsingar um eðli og umfang þessara verulegu breytinga.

Að því er fyrstu undirgrein varðar skal a.m.k. eftirfarandi teljast verulegar breytingar:

- frávik frá lágmarkskröfum um eigið fé og eftirlitsyfirvöld líta annaðhvort svo á að félagið geti ekki lagt fram raunhæfa skammtímafjárhagsáætlun eða fái ekki slíka áætlun innan mánaðar frá þeirri dagsetningu þegar frávik kom í ljós,
- umtalsvert frávik frá gjaldþolskröfunni kemur í ljós og eftirlitsyfirvöld fá ekki raunhæfa endurreisnaráætlun innan tveggja mánaða frá þeirri dagsetningu þegar frávik kom í ljós.

Varðandi a-lið annarrar undirgreinar skulu eftirlitsyfirvöld krefjast þess að umrætt félag greini þegar frá því um hve mörg frávik sé að ræða, ásamt skýringum á uppruna þeirra og afleiðingum, þ.m.t. allar ráðstafanir til úrbóta sem gripið er til. Ef frávik frá lágmarkskröfum um eigið fé hefur ekki verið leyst þremur mánuðum eftir að það kom í ljós, þrátt fyrir skammtímafjárhagsáætlun sem talin er raunhæf, skal frávik birt í lok þess tímabils ásamt skýringu á uppruna þess og afleiðingum, þ.m.t. allar ráðstafanir til úrbóta sem gripið er til auk allra frekari ráðstafana til úrbóta sem áætlaðar eru.

Varðandi b-lið annarrar undirgreinar skulu eftirlitsyfirvöld krefjast þess að umrætt félag greini þegar frá því um hve mörg frávik sé að ræða, ásamt skýringum á uppruna þeirra og afleiðingum, þ.m.t. allar ráðstafanir til úrbóta sem gripið er til. Ef umtalsvert frávik frá gjaldþolskröfunni hefur ekki verið leyst sex mánuðum eftir að það kom í ljós, þrátt fyrir endurreisnaráætlunina sem upphaflega var talin raunhæf, skal frávik birt í lok þess tímabils ásamt skýringu á uppruna þess og afleiðingum, þ.m.t. allar ráðstafanir til úrbóta sem gripið er til auk allra frekari ráðstafana til úrbóta sem áætlaðar eru.

2. Váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, geta birt að eigin frumkvæði allar upplýsingar eða skýringar sem tengjast gjaldþoli þeirra og fjárhagsstöðu, hafi ekki þegar verið krafist birtingar á þeim í samræmi við 51. og 53. gr. og 1. mgr. þessarar greinar.

55. gr.

Skýrsla um gjaldþol og fjárhagsleg skilyrði: stefna og samþykki

1. Aðildarríki skulu krefjast þess að váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, komi á viðeigandi kerfi og skipulagi til að uppfylla kröfurnar sem mælt er fyrir um í 51. gr., 53. gr. og 1. mgr. 54. gr. og einnig skriflegri stefnu og tryggi þar með að allar upplýsingar sem birtar eru í samræmi við 51., 53. og 54. gr. eigi ávallt við.

2. Skýrslan um gjaldþol og fjárhagsstöðu skal háð samþykki stjórnar, framkvæmdastjórnar eða eftirlitsstjórnar váttrygginga- eða endurtryggingafélagsins og skal ekki birt fyrr en að fengnu því samþykki.

56. gr.

Skýrsla um gjaldþol og fjárhagsleg skilyrði: framkvæmdarráðstafanir

Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framkvæmdarráðstafanir sem tilgreina nánar þær upplýsingar sem verður að birta, og með hvaða aðferðum því verði náð.

Þessar ráðstafanir, sem er ætlað að breyta veigalitlum þáttum þessarar tilskipunar með því að auka við hana, skulu samþykktar í samræmi við reglunefndarmedferð með grannskoðun sem um getur í 3. mgr. 301. gr.

4. þ áttur

Virki eignarhlutdeild

57. gr.

Yfirtökur

1. Aðildarríkin skulu krefjast þess að einstaklingur eða lögaðili, eða slíkir aðilar í samstarfi (fyrirhugaður yfirtökuaðili), sem hafa tekið ákvörðun um að annaðhvort yfirtaka, beint eða óbeint, virka eignarhlutdeild í váttrygginga- eða endurtryggingafélagi eða auka frekar, beint eða óbeint, virka eignarhlutdeild sína í váttrygginga- eða endurtryggingafélagi svo mikið að hlutfall viðkomandi aðila af atkvæðisrétti eða hlutfé nemi eða fari yfir 20%, 30% eða 50% eða þannig að váttrygginga- eða endurtryggingafélagið yrði dótturfélag hans (fyrirhuguð yfirtaka), tilkynni það áður skriflega eftirlitsyfirvöldum í ríki váttrygginga- eða endurtryggingafélagsins, sem þeir hyggjast yfirtaka eða auka eignarhlutdeild sína í, og skýri þeim frá hve stórum hluta í félaginu þeir hyggjast ráða yfir, eins og um getur í 4. mgr. 59. gr. Aðildarríkin þurfa ekki að beita 30% viðmiðunarmörkunum ef þau, í samræmi við a-lið 3. mgr. 9. gr.

tilskipunar 2004/109/EB, beita viðmiðunarmörkum sem miðast við einn þriðja hluta.

2. Aðildarríkin skulu krefjast þess að einstaklingur eða lögaðili, sem hefur tekið ákvörðun um að ráðstafa, beint eða óbeint, virkri eignarhlutdeild í váttrygginga- eða endurtryggingafélagi, tilkynni það áður skriflega eftirlitsyfirvöldum í heimaaðildarríkinu og skýri þeim frá hve stór hlutur þessa einstaklings eða lögaðila verði eftir fyrirhugaða sölu. Hlutaðeigandi skal einnig tilkynna eftirlitsyfirvöldum um ákvörðun um að minnka virka eignarhlutdeild þess einstaklings eða lögaðila svo mikið að hlutfall atkvæðisréttar eða hlutfjár hans fari niður fyrir 20%, 30% eða 50% eða að váttrygginga- eða endurtryggingafélagið hætti að vera dótturfélag hlutaðeigandi. Aðildarríkin þurfa ekki að beita 30% viðmiðunarmörkunum ef þau, í samræmi við a-lið 3. mgr. 9. gr. tilskipunar 2004/109/EB, beita viðmiðunarmörkum sem miðast við einn þriðja hluta.

58. gr.

Matstímabil

1. Eftirlitsyfirvöld skulu, þegar í stað og a.m.k. innan tveggja virkra daga frá viðtöku tilkynningarinnar, sem krafist er í 1. mgr. 57. gr., svo og í kjölfar hugsanlegrar síðari móttöku upplýsinga, sem um getur í 2. mgr., senda fyrirhuguðum yfirtökuáðila kvittun fyrir móttöku.

Eftirlitsyfirvöld skulu hafa mest 60 daga frá þeim degi þegar þeim berst kvittun fyrir viðtöku tilkynningarinnar og allra þeirra skjala sem aðildarríkið fer fram á að fylgi tilkynningunni á grundvelli skrárinnar sem um getur í 4. mgr. 59. gr. (matstímabil) til þess að framkvæma matið sem kveðið er á um í 1. mgr. 59. gr. (matið).

Eftirlitsyfirvöld skulu tilkynna fyrirhuguðum yfirtökuáðila um það hvenær matstímabilinu lýkur þegar þau kvitta fyrir móttöku.

2. Á matstímabilinu er eftirlitsyfirvöldum heimilt, ef þörf krefur og eigi síðar en á 50. virka degi matstímabilsins, að fara fram á nánari upplýsingar sem nauðsynlegar eru til að ljúka við matið. Slíkar beiðnir skulu vera skriflegar og í þeim skal tilgreina hvaða viðbótarupplýsinga sé þörf.

Á tímabilinu frá því eftirlitsyfirvöld biðja um upplýsingarnar þar til svar berst frá fyrirhuguðum yfirtökuáðila við þeim skal gera hlé á matstímabilinu. Það hlé má ekki vara lengur en 20 virka daga. Eftirlitsyfirvöldum er heimilt að biðja um frekari eða nánari upplýsingar en það skal ekki leiða til þess að hlé sé gert á matstímabilinu.

3. Eftirlitsyfirvöld geta framlengt hléið, sem um getur í annarri undirgrein 2. mgr., í allt að 30 virka daga ef fyrirhugaður yfirtökuáðili er:

a) staðsettur eða eftirlitsskyldur utan Bandalagsins eða

b) einstaklingur eða lögaðili sem fellur ekki undir eftirlit samkvæmt þessari tilskipun, tilskipun ráðsins 85/611/EBE frá 20. desember 1985 um samræmingu á lögum og stjórnsýslufyrirmælum um fyrirtæki um sameiginlega fjárfestingu í framseljanlegum verðbréfum (UCITS) ⁽¹⁾, tilskipun 2004/39/EB eða tilskipun 2006/48/EB.

4. Ákveði eftirlitsyfirvöld, að loknu mati sínu, að andmæla fyrirhugaðri yfirtöku, skulu þau, innan tveggja virkra daga og á sjálfu matstímabilinu, tilkynna það fyrirhuguðum yfirtökuáðila skriflega og rökstyðja þá ákvörðun. Með fyrirvara um landslög er heimilt að birta opinberlega viðeigandi yfirlýsingu um ástæður fyrir ákvörðuninni að fenginni beiðni fyrirhugaðs yfirtökuáðila. Þetta kemur ekki í veg fyrir að aðildarríki heimili eftirlitsyfirvaldi að birta slíkar upplýsingar þótt ekki liggi fyrir beiðni frá fyrirhuguðum yfirtökuáðila.

5. Ef eftirlitsyfirvöld andmæla ekki fyrirhugaðri yfirtöku skriflega á matstímabilinu telst hún samþykkt.

6. Eftirlitsyfirvöldum er heimilt að fastsetja hámarkstímabil til að ganga frá fyrirhugaðri yfirtöku og framlengja það eftir því sem við á.

7. Aðildarríkin skulu ekki setja strangari skilyrði fyrir tilkynningu til og samþykki eftirlitsyfirvalda á beinum eða óbeinum yfirtökum á atkvæðisrétti eða hlutafé en sett eru í þessari tilskipun.

8. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framkvæmdarráðstafanir sem tilgreina nánar breytingar á viðmiðunum, sem settar eru fram í 1. mgr. 59. gr., með framtíðarþróun í huga og til að tryggja samræmda beitingu 57.–63. gr.

Þessar ráðstafanir, sem er ætlað að breyta veigalítlum þáttum þessarar tilskipunar með því að auka við hana, skulu samþykktar í samræmi við reglugerðarmæðferð með grannskoðun sem um getur í 3. mgr. 301. gr.

59. gr.

Mat

1. Við mat á tilkynningunni, sem kveðið er á um í 1. mgr. 57. gr., og upplýsingunum, sem um getur í 2. mgr. 58. gr., skulu eftirlitsyfirvöld, til að tryggja trausta og varfærna stjórnun váttrygginga- eða endurtryggingafélagsins, sem fyrirhugað er að yfirtaka, og, að teknu tilliti til hugsanlegra áhrifa fyrirhugaðs yfirtökuáðila á váttrygginga- eða endurtryggingafélagið, leggja mat á hæfi fyrirhugaðs yfirtökuáðila og það hversu fjárhagslega traust fyrirhuguð yfirtaka er með hliðsjón af öllum eftirfarandi viðmiðunum:

a) orðspori fyrirhugaðs yfirtökuáðila,

⁽¹⁾ Stjóð. EB L 375, 31.12.1985, bls. 3.

b) orðspori og reynslu hvers aðila sem kemur til með að stjórna viðskiptum váttrygginga- eða endurtryggingafélagsins í kjölfar fyrirhugaðrar yfirtöku,

c) fjárhagslegu trausti fyrirhugaðs yfirtökuaðila, einkum í tengslum við þá gerð viðskipta sem eru stunduð og áformað er að stunda í váttrygginga- eða endurtryggingafélaginu sem fyrirhugað er að yfirtaka,

d) því hvort váttrygginga- eða endurtryggingafélagið getur farið að og haldið áfram að fara að varfærniskröfunum, sem byggjast á þessari tilskipun og, eftir atvikum, öðrum tilskipunum, nánar til tekið tilskipun 2002/87/EB, einkum hvort uppbygging samstæðunnar, sem það verður hluti af, sé þannig að hægt sé að hafa skilvirkt eftirlit með henni, skiptast á upplýsingum um hana milli eftirlitsyfirvalda á skilvirkan hátt og ákvarða skiptingu ábyrgðar milli eftirlitsyfirvalda,

e) því hvort gildar ástæður séu til að ætla að peningþvætti eða fjármögnun hryðjuverka, í skilningi 1. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2005/60/EB frá 26. október 2005 um ráðstafanir gegn því að fjármálakerfið sé notað til peningþvættis og til fjármögnunar hryðjuverkastarfsemi⁽¹⁾, eigi sér stað, hafi átt sér stað eða hafi verið framin, eða hvort fyrirhuguð yfirtaka geti aukið hættuna á því.

2. Eftirlitsyfirvöld geta ekki andmælt fyrirhugaðri yfirtöku nema fyrir því liggja gildar ástæður á grundvelli viðmiðananna sem sett eru fram í 1. mgr. eða ef upplýsingarnar sem fyrirhugaður yfirtökuáðili veitir eru ófullnægjandi.

3. Aðildarríki skulu hvorki setja nein skilyrði fyrirfram hvað varðar hlutfall eignarhlutdeildar sem verður að yfirtaka né heimila eftirlitsyfirvöldum sínum að kanna fyrirhugaða yfirtöku m.t.t. hagrænna þarfa markaðarins.

4. Aðildarríkin skulu birta opinberlega skrá með nauðsynlegum upplýsingum til að framkvæma matið og sem ber að senda eftirlitsyfirvöldum um leið og tilkynninguna sem um getur í 1. mgr. 57. gr. Upplýsingarnar sem krafist er skulu vera í réttu hlutfalli við og lagaðar að eðli fyrirhugaðs yfirtökuáðila og fyrirhugaðrar yfirtöku. Aðildarríkin skulu ekki krefjast annarra upplýsinga en þeirra sem skipta máli fyrir varfærnismat.

5. Hafi eftirlitsyfirvaldi verið tilkynnt um tvær eða fleiri fyrirhugaðar yfirtökur eða tvö eða fleiri tilvik fyrirhugaðrar aukningar á virkri eignarhlutdeild í sama váttrygginga- eða endurtryggingafélagi skal, með fyrirvara um 1., 2. og 3. mgr. 58. gr., meðferð þess á fyrirhuguðum yfirtökuáðilum vera án mismununar.

60. gr.

Yfirtökur af hálfu eftirlitsskyldra fjármálafyrirtækja

1. Viðeigandi eftirlitsyfirvöld skulu hafa fullt samráð sín á milli þegar þau framkvæma mat ef fyrirhugaður yfirtökuáðili er:

a) lánastofnun, váttrygginga- eða endurtryggingafélag, fjárfestingarfyrirtæki eða rekstrarfélag í skilningi 2. liðar 1. gr. a í tilskipun 85/611/EBE (rekstrarfélag verðbréfasjóðs) með starfsleyfi í öðru aðildarríki eða öðrum geira en þeim þar sem yfirtakan er fyrirhuguð,

b) móðurfélag lánastofnunar, váttrygginga- eða endurtryggingafélags, fjárfestingarfyrirtækis eða rekstrarfélags verðbréfasjóðs með starfsleyfi í öðru aðildarríki eða öðrum geira en þeim þar sem yfirtakan er fyrirhuguð eða

c) einstaklingur eða lögaðili sem hefur yfirráð yfir lánastofnun, váttrygginga- eða endurtryggingafélagi, fjárfestingarfyrirtæki eða rekstrarfélagi verðbréfasjóðs með starfsleyfi í öðru aðildarríki eða öðrum geira en þeim þar sem yfirtakan er fyrirhuguð.

2. Eftirlitsyfirvöld skulu veita hvert öðru, án óþarfa tafa, allar upplýsingar sem nauðsynlegar eru eða skipta máli fyrir matið. Að því er þetta varðar skulu eftirlitsyfirvöldin senda hvert öðru allar upplýsingar sem málið varðar ef óskað er eftir því og allar mikilvægar upplýsingar að eigin frumkvæði. Taki eftirlitsyfirvaldið, sem veitt hefur váttrygginga- eða endurtryggingafélaginu, sem fyrirhugað er að yfirtaka, starfsleyfi, ákvörðun skal tilgreina í henni sjónarmið eða fyrirvara sem eftirlitsyfirvaldið, sem ber ábyrgð á fyrirhuguðum yfirtökuáðila, hefur látið í ljósi eða gert.

61. gr.

Upplýsingar frá váttrygginga- eða endurtryggingafélagi til eftirlitsyfirvalds

Þegar váttrygginga- eða endurtryggingafélag fær vitneskju um öflun og ráðstöfun á eignarhlutum í eigin fé sínu, sem veldur því að þessir eignarhlutar fara yfir eða undir mörkin sem tilgreind eru í 57. gr. og 1.-7. mgr. 58. gr., skal það tilkynna það eftirlitsyfirvöldum í heimaaðildarríkinu.

Váttrygginga- eða endurtryggingafélagið skal einnig, a.m.k. einu sinni á ári, tilkynna eftirlitsyfirvöldunum í heimaaðildarríkinu nöfn þeirra hluthafa og aðila sem eiga virka eignarhlutdeild og upphæð þess hlutafjár svo sem gefið er upp t.d. á aðalfundum hluthafa eða félagsaðila eða vegna reglna sem settar eru um fyrirtæki sem skráð eru í kauphöllum.

⁽¹⁾ Stjútíð. ESB L 309, 25.11.2005, bls. 15.

62. gr.

Virk eignarhlutdeild, heimildir eftirlitsyfirvalda

Aðildarríkin skulu krefjast þess að þegar áhrif þeirra aðila sem um getur í 57. gr. eru líkleg til að ganga gegn traustri og varfærinni stjórnun váttrygginga- eða endurtryggingafélags skuli eftirlitsyfirvöld í heimaaðildarríki þess félags þar sem sóst er eftir virkri eignarhlutdeild eða hún aukin, grípa til viðeigandi ráðstafana til að binda enda á það ástand. Slíkar ráðstafanir geta t.d. verið lögban, viðurlög gagnvart stjórnendum og forstöðumönnum eða svipting atkvæðisréttar sem fylgir hlutabréfum þeirra hluthafa og aðila sem um ræðir.

Svipaðar ráðstafanir skulu gilda gagnvart einstaklingum eða lögaðilum sem ekki standa við skuldbindinguna um að veita upplýsingar sem kveðið er á um í 57. gr.

Ef eignarhlutdeildar er aflað þrátt fyrir andstöðu eftirlitsyfirvalda skulu aðildarríkin, óháð öðrum refsiaðgerðum sem gripið er til, kveða á um:

- 1) sviptingu atkvæðisréttar eða
- 2) ógildingu á öllum greiddum atkvæðum eða að hægt sé að ógilda þau.

63. gr.

Atkvæðisréttur

Að því er varðar þennan lið ber að taka tillit til atkvæðisréttarinnar sem um getur í 9. og 10. gr. tilskipunar 2004/109/EB, svo og til skilyrða um samlagningu sem mælt er fyrir um í 4. og 5. mgr. 12. gr. þeirrar tilskipunar.

Aðildarríki skulu ekki taka tillit til atkvæðisréttar eða hlutabréfa sem fjárfestingarfyrirtæki eða lánastofnanir kunna að eiga eftir að hafa veitt sölutryggingu vegna fjármálagerna og/eða markaðssett fjármálagerna á skuldbindandi grundvelli skv. 6. lið A-þáttar í I. viðauka við tilskipun 2004/39/EB, að því tilskildu að þessi réttindi séu ekki nýtt eða notuð á annan hátt til að hlutast til um stjórn útgefandans og að þeim sé ráðstafað innan eins árs frá yfirtökunni.

5. þáttur

Þagnarskylda, upplýsingaskipti og kynning á samleitni eftirlits

64. gr.

Þagnarskylda

Aðildarríkin skulu mæla svo fyrir að allir þeir sem vinna fyrir eða hafa unnið fyrir eftirlitsyfirvöld, sem og endurskoðendur eða sérfræðingar sem koma fram fyrir hönd þessara yfirvalda, séu bundnir þagnarskyldu.

Þessir einstaklingar skulu ekki skýra neinum einstaklingum eða yfirvöldum frá trúnaðarmálum sem þeir öðlast vitneskju um við skyldustörf sín nema um sé að ræða ágríp eða samantekt af því tagi að ekki sé unnt að bera kennsl á einstök váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, þó með fyrirvara um mál sem heyra undir hegningarlög.

Þó má skýra frá trúnaðarupplýsingum í málum sem heyra undir einkamálrétt eða verslunarrétt ef váttrygginga- eða endurtryggingafélag hefur verið lýst gjaldþrota eða tekið nauðugt til slitameðferðar, snerti þau ekki þriðju aðila sem reyna að bjarga áður nefndu félagi.

65. gr.

Upplýsingaskipti milli eftirlitsyfirvalda aðildarríkjanna

Ákvæði 64. gr. skulu ekki útiloka að eftirlitsyfirvöld í mismunandi aðildarríkjum skiptist á upplýsingum. Slíkar upplýsingar skulu háðar þagnarskyldu svo sem kveðið er á um í 64. gr.

66. gr.

Samvinna við þriðju lönd

Aðildarríkjunum er því aðeins heimilt að gera samstarfssamninga um upplýsingaskipti við eftirlitsyfirvöld í þriðju löndum, eða yfirvöld eða stofnanir í þriðju löndum, eins og skilgreint er í 1. og 2. mgr. 68. gr., að um upplýsingarnar sem veita skal ríki þagnarskylda í a.m.k. sama mæli og um getur í þessum þætti. Slík upplýsingaskipti skulu fara fram í þeim tilgangi að fyrrgreind yfirvöld eða stofnanir geti sinnt eftirlitsstörfum sínum.

Séu upplýsingarnar, sem aðildarríki skal veita þriðja landi, upprunnar í öðru aðildarríki skal ekki afhenda þær án skýlauss samþykkis eftirlitsyfirvalda í því aðildarríki og, þar sem við á, einungis til þeirra nota sem sömu yfirvöld hafa gefið samþykki fyrir.

67. gr.

Notkun trúnaðarupplýsinga

Eftirlitsyfirvöld, sem fá upplýsingar um trúnaðarmál skv. 64. eða 65. gr. mega einungis notfæra sér þær við skyldustörf sín í eftirfarandi tilgangi:

- 1) til að fylgjast með því að skilyrði fyrir því að stofnað er til váttrygginga- eða endurtryggingastarfsemi séu uppfyllt, og til að auðvelda eftirlit með slíkri starfsemi, einkum m.t.t. eftirlits með váttryggingaskuldum, gjaldþolskröfu, lágmarkskröfum um eigið fé og stjórnkerfi,
- 2) til að beita viðurlögum,
- 3) þegar ákvörðun eftirlitsyfirvalds er skotið til æðra stjórnsýslustígs,
- 4) í málarekstri fyrir dómstóli samkvæmt þessari tilskipun.

68. gr.

Upplýsingaskipti við önnur yfirvöld

1. Ákvæði 64. og 67. gr. skulu ekki útiloka neitt af eftirfarandi:
  - a) upplýsingaskipti milli nokkurra eftirlitsyfirvalda í sama aðildarríki þegar þau gegna eftirlitshlutverki sínu,
  - b) upplýsingaskipti milli eftirlitsyfirvalda, þegar þau gegna eftirlitshlutverki sínu, og einhverra af eftirtöldum aðilum sem eru staðsettir í sama aðildarríki:
    - i. yfirvöld sem annast eftirlit með lánastofnunum og öðrum fjármálastofnunum og yfirvöld sem annast eftirlit með fjármálamörkuðum,
    - ii. stofnanir sem hafa afskipti af félagsslitum og gjaldþroti váttrygginga- eða endurtryggingafélaga og annarri sambærilegri málsmeðferð,
    - iii. aðilar sem annast lögboðna endurskoðun á reikningum váttryggingafélaga, endurtryggingafélaga og annarra fjármálastofnana,
  - c) birtingu nauðsynlegra upplýsinga til handa stofnunum sem stjórna lögboðinni slitameðferð eða ábyrgðasjóðum til að þær geti gegnt starfi sínu.

Upplýsingaskiptin sem um getur í b- og c-liðum geta einnig farið fram milli mismunandi aðildarríkja.

Upplýsingar, sem þessi yfirvöld, stofnanir og aðilar fá, skulu háðar skilyrðum um þagnarskyldu svo sem mælt er fyrir um í 64. gr.

2. Ákvæði 64. og 67. gr. skulu ekki koma í veg fyrir að aðildarríki heimili upplýsingaskipti milli eftirlitsyfirvalda og einhverra eftirfarandi aðila:
  - a) yfirvalda sem annast eftirlit með stofnunum sem hafa afskipti af félagsslitum og gjaldþrotaskiptum váttryggingafélaga, endurtryggingafélaga og annarri sambærilegri málsmeðferð,
  - b) yfirvalda sem annast eftirlit með aðilum sem falin er lögboðin endurskoðun reikninga váttryggingafélaga, endurtryggingafélaga, lánastofnana, fjárfestingarfyrirtækja og annarra fjármálastofnana,
  - c) óháðra tryggingafræðinga váttryggingafélaga eða endurtryggingafélaga sem annast lögboðið eftirlit með þessum félögum, svo og stofnana sem annast eftirlit með þessum tryggingafræðingum.

Aðildarríki sem beita ákvæði fyrstu undirgreinar skulu krefjast þess að eftirfarandi skilyrðum sé fullnægt hið minnsta:

- a) upplýsingarnar skal nota í því skyni að hafa umsjón með og annast lögboðið eftirlit eins og um getur í fyrstu undirgrein,

- b) upplýsingarnar sem fengnar eru skulu háðar skilyrðum um þagnarskyldu svo sem mælt er fyrir um í 64. gr.,

- c) Séu upplýsingarnar upprunnar í öðru aðildarríki er ekki heimilt að afhenda þær án skýlauss samþykkis eftirlitsyfirvalds þaðan sem þær eru upprunnar, og þá einungis til þeirra nota sem sama yfirvald hefur gefið samþykki fyrir.

Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni og hinum aðildarríkjunum hvaða yfirvöld, aðilar og stofnanir megi taka við upplýsingum samkvæmt 1. og 2. undirgrein.

3. Ákvæði 64.–67. gr. skulu ekki koma í veg fyrir að aðildarríkin geti, með það að markmiði að auka stöðugleika fjármálakerfisins og gera það heilsteypara, leyft skipti á upplýsingum milli eftirlitsyfirvalda og yfirvalda eða stofnana sem hafa það hlutverk að ljóstra upp um og rannsaka brot á félagarétti.

Aðildarríki sem beita ákvæði fyrstu undirgreinar skulu krefjast þess að eftirfarandi skilyrðum sé fullnægt hið minnsta:

- a) upplýsingarnar verða að vera ætlaðar til uppljóstrana og rannsókna eins og um getur í fyrstu undirgrein,
- b) upplýsingar sem fengnar eru skulu háðar skilyrðum um þagnarskyldu svo sem mælt er fyrir um í 64. gr.,
- c) séu upplýsingarnar upprunnar í öðru aðildarríki skulu þær ekki afhentar án skýlauss samþykkis eftirlitsyfirvalds þaðan sem þær eru upprunnar, og þá einungis til þeirra nota sem sama yfirvald hefur gefið samþykki fyrir.

Ef svo ber undir í aðildarríki að yfirvöld eða stofnanir, sem um getur í fyrstu undirgrein, njóta við uppljóstranir eða rannsóknir sínar aðstoðar einstaklinga, sem hafa verið tilnefndir í þessu skyni vegna sérþekkingar sinnar en starfa ekki á vegum hins opinbera, er heimilt að láta hugsanleg upplýsingaskipti, sem kveðið er á um í fyrstu undirgrein, ná einnig til slíkra einstaklinga með þeim skilyrðum sem sett eru fram í annarri undirgrein.

Við beitingu c-liðar annarrar undirgreinar ber yfirvöldum eða stofnunum, sem um getur í fyrstu undirgrein, að gera eftirlitsyfirvaldinu, þaðan sem upplýsingarnar eru upprunnar, grein fyrir nöfnum og nákvæmu umboði aðilanna sem eiga að fá þær.

4. Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni og hinum aðildarríkjunum hvaða yfirvöld, aðilar eða stofnanir megi þiggja upplýsingar samkvæmt 3. mgr.

69. gr.

Upplýsingar sem veittar eru stjórnarskrifstofum sem bera ábyrgð á fjármálalöggjöf

Ákvæði 64. og 67. gr. skulu ekki koma ekki í veg fyrir að aðildarríkin leyfi, samkvæmt ákvæðum í lögum, að öðrum deildum

stjórnarskrifstofa sem bera ábyrgð á löggjöf um eftirlit með lánastofnunum, fjármálastofnunum, fjárfestingarþjónustu og váttrygginga- eða endurtryggingafélögum og eftirlitsmönnum, sem koma fram fyrir hönd þessara deilda, sé skýrt frá vissum upplýsingum.

Slíkar upplýsingar skal þó aðeins veita þegar þess er þörf vegna varfærnieftirlits með starfsemi. Þó skulu aðildarríkin kveða á um að upplýsingar, sem fengnar eru skv. 65. gr. og 1. mgr. 68. gr. eða með sannpröfun á staðnum, svo sem um getur í 32. gr., megi aldrei veita í þeim tilvikum sem um getur í þessari grein nema með skýlausu samþykki eftirlitsyfirvalda aðildarríkisins sem veitti upplýsingarnar eða eftirlitsyfirvalda aðildarríkisins þar sem sannpröfunin á staðnum fór fram.

70. gr.

Miðlun upplýsinga til seðlabanka og yfirvalda á sviði peningamála

Með fyrirvara um þennan þátt getur eftirlitsyfirvald sent upplýsingar, sem ætlað er að komi að haldi við störf þeirra, til eftirfarandi aðila:

- 1) seðlabanka og annarra stofnana sem gegna svipuðu hlutverki og yfirvöld á sviði peningamála,
- 2) eftir atvikum, annarra opinberra yfirvalda sem bera ábyrgð á eftirliti með greiðslukerfum.

Þessi yfirvöld eða stofnanir geta einnig sent eftirlitsyfirvöldum upplýsingar sem þau geta þurft á að halda að því er varðar 67. gr. Um upplýsingar, sem eru fengnar í þessu sambandi, skulu gilda ákvæði um þagnarskyldu sem mælt er fyrir um í þessum þætti.

71. gr.

Samleitni eftirlits

1. Aðildarríkin skulu sjá til þess að umboð eftirlitsyfirvalda miðist við tilhlýðilegt tillit til hagsmuna Evrópusambandsins.

2. Aðildarríkin skulu sjá til þess að við skyldustörf sín taki eftirlitsyfirvöld tillit til samleitni að því er varðar eftirlitstæki og framkvæmd eftirlits við beitingu laga og stjórnáskrár, sem samþykkt eru samkvæmt þessari tilskipun. Í þeim tilgangi skulu aðildarríkin sjá til þess að eftirlitsyfirvöld taki þátt í starfsemi samstarfsnefndar evrópskra váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsaðila samkvæmt ákvörðun 2009/79/EB og taki viðeigandi tillit til leiðbeininga og tilmæla sem um getur í 3. mgr. þessarar greinar.

3. Ef nauðsyn krefur skal samstarfsnefnd evrópskra váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsaðila kveða á um leiðbeiningar og tilmæli, sem ekki eru bindandi að lögum, varðandi innleiðingu ákvæðanna í þessari tilskipun og framkvæmdarráðstafanir þeirra, til þess að auka samleitni eftirlitsaðferða. Þá skal samstarfsnefnd evrópskra váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsaðila reglulega gefa Evrópuþinginu, ráðinu og framkvæmdastjórninni skýrslu, eigi sjaldnar en annað hvert ár, um framvindu samleitni eftirlitsaðferða í Bandalaginu.

6. þáttur

Skyldur endurskoðenda

72. gr.

Skyldur endurskoðenda

1. Aðildarríkin skulu að lágmarki kveða á um að aðilum sem til þess hafa heimild í skilningi áttundu tilskipunar ráðsins 84/253/EBE frá 10. apríl 1984 sem byggð er á g-lið 3. mgr. 54. gr. sáttmálans um löggildingu einstaklinga sem falið er að annast lögboðna endurskoðun bókhaldsgagna⁽¹⁾, og annast í váttrygginga- eða endurtryggingafélögum hina lögboðna endurskoðun sem um getur í 51. gr. tilskipunar 78/660/EBE, 37. gr. tilskipunar 83/349/EBE eða 31. gr. tilskipunar 85/611/EBE eða einhverja aðra lögboðna endurskoðun, skuli skylt að upplýsa endurskoðunaryfirvöld þegar í stað um málsatvik eða ákvarðanir sem snerta félagið, sem viðkomandi hefur orðið áskynja í starfi sínu og getur leitt til einhvers af eftirfarandi:

- a) verulega er gengið á svig við lög eða stjórnáskrár, þar sem mælt er fyrir um skilyrði fyrir veitingu starfsleyfis eða sem fjalla sérstaklega um starfsemi váttryggingafélaga, þ.m.t. endurtryggingafélaga,
- b) skerðing á áframhaldandi starfsemi váttrygginga- eða endurtryggingafélagsins,
- c) ekki er skrifað upp á reikningana eða fyrirvarar settir,
- d) ekki er farið að ákvæðum hvað varðar gjaldþolskröfu,
- e) ekki er farið að ákvæðum hvað varðar lágmarkskröfur um eigið fé.

Einstaklingarnir sem um getur í fyrstu undirgrein skulu einnig upplýsa um málsatvik og ákvarðanir sem þeir hafa orðið áskynja í starfi sínu, eins og um getur í fyrstu undirgrein, í félagi sem hefur nán tengsl vegna yfirráðatengsla við váttrygginga- eða endurtryggingafélagið þar sem þeir vinna það starf.

2. Ekki skal litið svo á að það athæfi einstaklinga, sem til þess hafa heimild í skilningi tilskipunar 84/253/EBE, að upplýsa í góðri trú eftirlitsyfirvöld um málsatvik eða ákvarðanir samkvæmt 1. mgr., sé brot á þagnarskyldu sem komið hefur verið á með samningi eða lögum eða stjórnáskrár og skal ekki kalla þá til ábyrgðar með neinum hætti.

⁽¹⁾ Stjútíð. EB L 126, 12.5.1984, bls. 20.

V. KAFLI

Rekstur líftrygginga- og skaðatryggingastarfsemi

73. gr.

Rekstur líftrygginga- og skaðatryggingastarfsemi

1. Vátryggingafélögum skal ekki heimilt að reka líftryggingar og skaðatryggingar samtímis.
2. Þrátt fyrir 1. mgr., geta aðildarríkin kveðið á um að:
  - a) félög sem hafa starfsleyfi til að reka líftryggingastarfsemi geti fengið starfsleyfi fyrir skaðatryggingastarfsemi sem tekur til áhættu sem skráð er í 1. og 2. flokki A-hluta í I. viðauka,
  - b) félög sem aðeins hafa starfsleyfi vegna áhættu sem skráð er í 1. og 2. flokki A-hluta í I. viðauka geta fengið starfsleyfi til að reka líftryggingastarfsemi.

Rekstur hvorrar starfsemi fyrir sig skal þó vera aðgreindur í samræmi við 74. gr.

3. Aðildarríkin geta kveðið á um að félögin, sem um getur í 2. mgr., hlíti gildandi bókhaldsreglum um líftryggingafélög að því er varðar alla starfsemi þeirra. Þar til samræming fer fram á þessu sviði er aðildarríkjunum einnig heimilt að kveða á um að, að því er varðar reglur um félagsslit, skuli reglur um vátryggingastarfsemi einnig eiga við um starfsemi í tengslum við áhættu sem talin er upp í 1. og 2. flokki A-hluta í I. viðauka.

4. Ef skaðatryggingafélag hefur fjárhagsleg, viðskiptaleg eða stjórnunarleg tengsl við líftryggingarfélag skulu eftirlitsyfirvöld í heimaaðildarríkinu sjá til þess að ekki séu í gildi samningar eða fyrirkomulag milli þessara félaga sem eru þannig að reikningar viðkomandi félaga gefi ranga mynd eða geti haft áhrif á skiptingu tekna og gjalda milli þeirra.

5. Félög sem á eftirfarandi dagsetningum ráku samtímis bæði líftrygginga- og skaðatryggingastarfsemi sem þessi tilskipun tekur til geta haldið því áfram að því tilskildu að rekstur starfseminnar sé aðgreindur skv. 74. gr.

- a) 1. janúar 1981, að því er varðar félög með starfsleyfi í Grikklandi,
- b) 1. janúar 1986, að því er varðar félög með starfsleyfi á Spáni og í Portúgal,
- c) 1. janúar 1995, að því er varðar félög með starfsleyfi í Austurríki, Finnlandi og Svíþjóð,
- d) 1. maí 2004, að því er varðar félög með starfsleyfi í Tékklandi, Eistlandi, Kýpur, Lettlandi, Litháen, Ungverjalandi, Möltu, Póllandi, Slóvakíu og Slóveníu,
- e) 1. janúar 2007, að því er varðar félög með starfsleyfi í Búlgaríu og Rúmeníu,
- f) 15. mars 1979, að því er varðar öll önnur félög.

Heimaaðildarríkið getur krafist þess af vátryggingafélögum að þau hætti samhliða rekstri líftrygginga- og skaðatryggingastarfsemi sem þau stunduðu á þeim dögum sem um getur í fyrstu undirgrein, innan tiltekins frests sem aðildarríkið setur.

74. gr.

Aðskilinn rekstur líftrygginga- og skaðatryggingastarfsemi

1. Aðgreindum rekstri skv. 73. gr. skal haga þannig að líftryggingastarfsemi sé haldið aðskilinni frá skaðatryggingastarfsemi.

Hagsmunir líftryggingartaka og skaðatryggingataka hverra um sig skulu ekki skaðast og skal þess einkum gætt að hagnaður af líftryggingastarfsemi komi líftryggingartökum til góða á sama hátt og ef félagið ræki einungis líftryggingastarfsemi.

2. Með fyrirvara um 100. og 128. gr. skulu vátryggingafélögin sem um getur í 2. og 5. mgr. 73. gr. reikna út:

- a) hugsaða lágmarkskröfu um eigið fé að því er varðar líftrygginga- eða endurtryggingastarfsemi, og er hún reiknuð út eins og viðkomandi félag ræki aðeins þá starfsemi, á grundvelli aðskilins bókhalds sem um getur í 6. mgr., og
- b) hugsaða lágmarkskröfu um eigið fé að því er varðar skaðatrygginga- eða endurtryggingastarfsemi, og er hún reiknuð út eins og viðkomandi félag ræki aðeins þá starfsemi, á grundvelli aðskilins bókhalds sem um getur í 6. mgr.

3. Vátryggingafélögin sem um getur í 2. og 5. mgr. 73. gr. skulu að minnsta kosti veita eftirfarandi tryggingarvernd, með jafnhárrí fjárhæð í viðurkenndum liðum í eiginfjárgrunni:

- a) hin hugsaða lágmarkskrafa um eigið fé, að því er varðar líftryggingastarfsemi,
- b) hin hugsaða lágmarkskrafa um eigið fé, að því er varðar skaðatryggingastarfsemi.

Lágmarksfjárhagsskuldbindingarnar sem um getur í fyrstu undirgrein, að því er varðar líftryggingastarfsemi og skaðatryggingastarfsemi, skulu vera með þeim hætti að hvorug starfsemin standi straum af kostnaði hinnar.

4. Að uppfylltum fjárhagslegum lágmarksskilyrðum sem um getur í 3. mgr., og að því tilskildu að eftirlitsyfirvöldum sé tilkynnt þar um, getur félagið látið viðurkennda hluta eiginfjárlíða, sem enn eru tiltækir fyrir aðra hvora starfsemina, taka til gjaldþolskröfunnar sem um getur í 100. gr.

5. Eftirlitsyfirvöld skulu bæði greina niðurstöðurnar fyrir líffrygginga- og skaðatryggingastarfsemi til að tryggja að kröfunum í 1.–4. mgr. sé fullnægt.

6. Reikningar skulu gerðir þannig að þeir sýni aðskildar niðurstöður fyrir líffryggingar og skaðatryggingar. Allar tekjur, einkum iðgjöld, greiðslur frá endurtryggjendum og fjárfestingatekjur, og útgjöld, einkum váttryggingabætur, aukning váttryggingaskuldar, endurtryggingariðgjöld og rekstrarútgjöld í tengslum við váttryggingastarfsemi, skulu sundurliðuð samkvæmt uppruna sínum. Skipting þess sem sameiginlegt er báðum tegundum starfseminnar skal bókfært samkvæmt reglum sem eftirlitsyfirvöld samþykkja.

Váttryggingafélög skulu semja skýrslu á grundvelli reikninga þar sem skýrt koma fram viðurkenndir liðir eiginfjárgrunns sem taka til hvernar hugsaðrar lágmarkskröfu um eigið fé sem um getur í 2. mgr., í samræmi við 4. mgr. 98. gr.

7. Ef fjárhæð viðurkenndra liða eiginfjárgrunns, hvað varðar aðra hvora tegund starfseminnar, dugar ekki til að taka til lágmarksfjárskuldbindinga sem um getur í fyrstu undirgrein 3. gr. skulu eftirlitsyfirvöld beita þeim ráðstöfunum sem kveðið er á um í þessari reglugerð gagnvart þeirri starfsemi, óháð niðurstöðunum í hinni tegund starfseminnar.

Þrátt fyrir aðra undirgrein 3. mgr. geta ráðstafanir þessar tekið til heimilda til færslu sérstakra viðurkenndra liða eiginfjárgrunns frá annarri tegund starfseminnar til hinnar.

VI. KAFLI

Reglur um mat á eignum og skuldum, váttryggingaskuldum, eiginfjárliðum, gjaldþolskröfum, lágmarkskröfum um eigið fé og fjárfestingarreglum

1. þáttur

Mat á eignum og skuldum

75. gr.

Mat á eignum og skuldum

1. Aðildarríkin skulu sjá til þess, nema annað sé tekið fram, að váttryggingarfélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, meti eignir og skuldir sem hér segir:

a) eignir skulu metnar á þá fjárhæð sem unnt er að skipta þeim fyrir í viðskiptum ótengdra aðila sem eru upplýstir og fúsir til viðskiptanna.

b) skuldir skulu metnar á þá fjárhæð sem unnt er að yfirfæra þær, eða gera upp, í viðskiptum ótengdra aðila sem eru upplýstir og fúsir til viðskiptanna.

Þegar mat er lagt á skuldir í b-lið skal ekki framkvæma neinar leiðréttingar til að hafa hliðsjón af lánsfjárstöðu váttrygginga eða endurtryggingafélagsins.

2. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framkvæmdarráðstafanir til að setja fram aðferðir og forsendur sem nota skal við mat á eignum og skuldum eins og mælt er fyrir um í 1. mgr.

Þessar ráðstafanir, sem er ætlað að breyta veigalitlum þáttum þessarar tilskipunar með því að auka við hana, skulu samþykktar í samræmi við reglunefndarmeðferð með grannskoðun sem um getur í 3. mgr. 301. gr.

2. þáttur

Reglur um váttryggingaskuldir

76. gr.

Almenn ákvæði

1. Aðildarríki skulu sjá til þess að váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, komi á váttryggingaskuldum að því er varðar allar váttryggingaskuldbindingar þeirra, þ.m.t. endurtryggingaskuldbindingar, gagnvart váttryggingatökum og réttihöfum samninga um váttryggingar eða endurtryggingar.

2. Virði váttryggingaskulda skal samsvara fjárhæðinni sem váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, þyrftu að greiða ef þau flyttu váttryggingaskuldbindingar sínar, þ.m.t. endurtryggingaskuldbindingar, til annars váttrygginga- eða endurtryggingafélags.

3. Við útreikning á váttryggingaskuld skal notast við upplýsingar frá fjármálamörkuðunum og almenn aðgengileg gögn um sölutryggingaráhættu (samkvæmni á markaði) og vera í samræmi við þau gögn.

4. Váttryggingaskuldir skulu reiknaðar á varfærinn, áreiðanlegan og hlutlægan hátt.

5. Útreikningur á váttryggingaskuldum skal vera í samræmi við 77.–82. gr. og 86. gr., samkvæmt meginreglunum sem settar eru fram í 2., 3. og 4. mgr. og með tilliti til meginreglnanna sem settar eru fram í 1. mgr. 75. gr.

77. gr.

Útreikningur á váttryggingaskuldum

1. Virði váttryggingaskulda skal vera jafnt samanlagðri fjárhæð besta mats og vikmörkum áhættu eins og sett er fram í 2. og 3. mgr.

2. Besta mat skal samsvara líkindavegnu meðaltali framtíðarsjóðstreymis, taka tillit til tímavirðis fjármuna (vænt núvirði framtíðarsjóðstreymis), og nota viðeigandi tímavirði hvað varðar áhættulausa vexti.

Útreikning á besta mati skal byggja á uppfærðum og trúverðugum upplýsingum og raunhæfum forsendum, og skal fullnægjandi, gildandi og viðeigandi tryggingafræðilegum og tölfræðilegum aðferðum beitt.

Sjóðstreymisspáin sem notuð er við útreikning á besta mati skal taka tillit til alls inn- og útstreymis handbærs fjár sem þörf er á til að gera upp váttryggingaskuldbindingar, þ.m.t. endurtryggingaskuldbindingar, á meðan þær gilda.

Besta mat skal reiknað brúttó, án þess að dregnar séu frá endurheimtanlegar fjárhæðir vegna endurtryggingarsamninga og félaga með sérstakan tilgang. Þessar fjárhæðir skal reikna sérstaklega, í samræmi við 81. gr.

3. Vikmörk áhættu skulu ákvörðuð þannig að þau tryggji að váttryggingaskuldir séu jafnar fjárhæðinni sem vænst sé að váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, krefjist til að taka yfir og uppfylla váttryggingaskuldbindingar, þ.m.t. endurtryggingaskuldbindingar.

4. Váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, skulu meta besta mat og vikmörk áhættu aðskilið.

Ef unnt er að endurgera framtíðarsjóðstreymi í tengslum við váttryggingaskuldbindingar, þ.m.t. endurtryggingaskuldbindingar, með áreiðanlegum hætti með því að nota fjármálagerninga með áreiðanlegt og sannreynanlegt markaðsgildi, skal gildi váttryggingaskulda sem tengjast þessu framtíðarsjóðstreymi þó ákveðið á grundvelli markaðsvirðis þessara váttryggingaskulda. Í þessu tilviki skal ekki gerð krafa um aðskilda útreikninga á besta mati og vikmörkum áhættu.

5. Ef váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, meta besta mat og vikmörk áhættu aðskilið skal reikna vikmörk áhættu með því að ákvarða kostnaðinn við að útvega fjárhæð viðurkenndra eiginfjárliða sem eru jafnir gjaldþolskröfunni sem nauðsynleg er til að standa undir váttryggingaskuldbindingum, þ.m.t. endurtryggingaskuldbindingum, meðan þær gilda.

Vextirnir sem notaðir eru til að ákvarða kostnaðinn við að útvega þá fjárhæð viðurkenndra eiginfjárliða (vextir fjármagnskostnaðar) skulu vera hinir sömu fyrir öll váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, og skulu endurskoðaðir reglulega.

Vextir fjármagnskostnaðar sem notaðir eru skulu vera jafnir viðbótavöxtunum, hærrí en viðeigandi áhættulausir vextir, sem váttrygginga- eða endurtryggingafélag stofnar til með fjárhæð viðurkenndra eiginfjárliða eins og sett er fram í 3. þætti, jafnháir gjaldþolskröfu sem nauðsynleg er til að standa undir skuldbindingum á sviði váttrygginga, þ.m.t. endurtrygginga, á meðan þessar skuldbindingar eru við lýði.

78. gr.

Aðrir þættir sem taka þarf tillit til við útreikning á váttryggingaskuldum

Til viðbótar við ákvæði 77. gr. skulu váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, taka eftirfarandi til greina við útreikning á váttryggingaskuldum:

- 1) allan kostnað sem stofnað er til í því skyni að uppfylla skuldbindingar á sviði váttrygginga, þ.m.t. endurtrygginga,
- 2) verðbólgu, þ.m.t. verðbólga vegna kostnaðar og tjóna,
- 3) allar greiðslur til váttryggingartaka og rétthafa, þ.m.t. valkvæð ágóðahlutdeild í framtíðinni, sem váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, reikna með að greiða, hvort sem þær greiðslur eru tryggðar í samningum eða ekki, nema þær greiðslur falli undir 2. mgr. 91. gr.

79. gr.

Mat á fjárhagslegum tryggingum og sammingsbundnum réttindum sem váttryggingasamningar, þ.m.t. endurtryggingasamningar, taka til

Við útreikning á váttryggingaskuldum skulu váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, taka fjárhagslegar tryggingar til greina, sem og öll sammingsbundin réttindi sem stefna váttryggingafélaga, þ.m.t. endurtryggingafélaga, tekur til.

Allar forsendur váttryggingafélaga, þ.m.t. endurtryggingafélaga, að því er varðar líkurnar á því að váttryggingartakar beiti sammingsbundnum réttindum, þ.m.t. niðurfelling og endurkaup, skulu vera raunhæfar og byggðar á gildandi, trúverðugum upplýsingum. Í forsendunum skulu þau áhrif sem framtíðarbreytingar á fjárhagslegum og ófjárhagslegum skilyrðum kunna að hafa á framkvæmd þessara kosta tekin til greina, með beinum eða óbeinum hætti.

80. gr.

Liðun

Váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, skulu sundurliða váttryggingaskuldbindingar sínar, þ.m.t. endurtryggingaskuldbindingar, í einsleita áhættuflokka, a.m.k. eftir atvinnugreinum, þegar þau reikna út váttryggingaskuldir sínar.

81. gr.

Endurheimtanlegar fjárhæðir vegna endurtryggingarsamninga og félaga með sérstakan tilgang

Útreikningar váttryggingafélaga, þ.m.t. endurtryggingafélaga, á endurheimtanlegum fjárhæðum vegna endurtryggingarsamninga og félaga með sérstakan tilgang skulu vera í samræmi við 76.–80. gr.

Við útreikning á endurheimtanlegum fjárhæðum vegna endurtryggingarsamninga og félaga með sérstakan tilgang skulu váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, hafa tímamismuninn milli endurheimta og beinna greiðslna til hliðsjónar.

Niðurstaða þeirra útreikninga skal lögð að því að taka til greina vænt töl, vegna þess að mótaðili lendir í vanskilum. Sú aðlögun skal byggð á mati á líkunum á því að mótaðili lendi í vanskilum og meðaltapi sem af því stafar (tap vegna vanskila).

82. gr.

Gæði gagna og beiting nálgana, þ.m.t. útreikningur á hverju tilviki fyrir sig, vegna váttryggingaskulda

Aðildarríki skulu tryggja að váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, komi á innri ferlum og málsmeðferðum til að sjá til þess að þau gögn sem notuð eru við útreikning á váttryggingaskuldum séu viðeigandi, heilleg og nákvæm.

Ef váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, hafa við sérstakar aðstæður, aðeins yfir að ráða ófullnægjandi gögnum af viðeigandi gæðum til að beita áreiðanlegri tryggingafræðilegri aðferð á mengi eða hlutmengi váttryggingaskuldbindinga sinna, þ.m.t. endurtryggingaskuldbindinga, eða endurheimtanlegra fjárhæða vegna endurtryggingarsamninga og félaga með sérstakan tilgang, má nota viðeigandi nálgun, þ.m.t. útreikning á hverju tilviki fyrir sig, til að reikna út besta mat.

83. gr.

Samanburður við fyrri reynslu

Váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, skulu koma á ferlum og málsmeðferðum til að sjá til þess að besta mat, og þær forsendur sem liggja til grundvallar útreikningum á því, sé reglulega borið saman við fyrri reynslu.

Ef samanburðurinn leiðir í ljós kerfisbundið frávik milli fyrri reynslu og útreiknings á besta mati váttrygginga- eða endurtryggingafélaga skal hlutaðeigandi félag gera viðeigandi leiðréttingar á þeim tryggingafræðilegu aðferðum sem beitt var og/eða forsendunum sem bjuggu að baki.

84. gr.

Viðeigandi stig váttryggingaskulda

Ef eftirlitsyfirvöld fara fram á það skulu váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, sýna fram á viðeigandi stig váttryggingaskulda, sem og beitingu og gildi aðferða sem notaðar voru og hversu vel tölfræðigögnin dugðu sem lögð voru til grundvallar.

85. gr.

Hækkun á váttryggingaskuld

Að því marki sem útreikningar váttryggingafélaga, þ.m.t. endurtryggingafélaga, á váttryggingaskuldum fara ekki að ákvæðum 76.–83. gr. geta eftirlitsyfirvöld krafist þess að váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, hækki fjárhæð váttryggingaskulda til þess að hún samsvari því stigi sem ákvarðað er samkvæmt þessum greinum.

86. gr.

Framkvæmdarráðstafanir

Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framkvæmdarráðstafanir sem mæla fyrir um eftirfarandi:

- tryggingafræðilega og tölfræðilega aðferðafræði til að reikna út besta matið sem um getur í 2. mgr. 77. gr.,
- viðeigandi tímavirði hvað varðar áhættulausa vexti sem nota skal til að reikna út besta matið sem um getur í 2. mgr. 77. gr.,
- þau tilvik þar sem váttryggingaskuldir skulu reiknaðar í heild, eða sem samanlögð fjárhæð besta mats og vikmörk áhættu, og þær aðferðir sem nota skal þegar váttryggingaskuldir eru reiknaðar út í heild,
- þær aðferðir og forsendur sem nota skal við útreikning á vikmörkum áhættu, þ.m.t. að ákvarða fjárhæð viðurkenndra eiginfjárlíða sem nauðsynlegir eru til að standa undir skuldbindingum á sviði váttrygginga, þ.m.t. endurtrygginga, og kvörðun vaxta fjármagnskostnaðar,
- atvinnugreinar sem liggja til grundvallar niðurhlutun skuldbindinga á sviði váttrygginga, þ.m.t. endurtrygginga, við útreikning á váttryggingaskuldum,
- staðla sem þarf að uppfylla til að tryggja að gögnin sem notuð eru við útreikning á váttryggingaskuldum séu viðeigandi, heilleg og nákvæm, og þær sérstöku aðstæður þar sem viðeigandi væri að beita nálgunum, þ.m.t. skoðun á hverju tilviki fyrir sig, til að reikna út besta matið,

- g) aðferðafræðina sem beita skal við útreikning á vanskilaaðlögun mótaðila sem um getur í 81. gr. og er til þess gerð að ná yfir vænt tap vegna vanskila mótaðila,
- h) einfaldaðar aðferðir og tækni, ef nauðsyn krefur, við útreikning á váttryggingaskuldum, til að sjá til þess að þær tryggingafræðilegu og tölfraðilegu aðferðir sem um getur í a- og d-lið séu í samræmi við eðli og umfang áhættunnar og það hversu flókin hún er, sem váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, standa undir, þ.m.t. bundin frumtryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög.

Þessar ráðstafanir, sem er ætlað að breyta veigalitlum þáttum þessarar tilskipunar með því að auka við hana, skulu samþykktar í samræmi við reglunefndar meðferð með grannskoðun sem um getur í 3. mgr. 301. gr.

3. Þáttur

Eiginfjárliðir

1. undirþáttur

Ákvörðun eiginfjárliða

87. gr.

Eiginfjárliðir

Eiginfjárliðir skulu samanstanda af summu eiginfjárgrunns, sem um getur í 88. gr., og fylgiliði eigin fjár sem um getur í 89. gr.

88. gr.

Eiginfjárgrunnur

Eiginfjárgrunnur skal settur saman úr eftirfarandi:

- 1) eignum umfram skuldir, metnar í samræmi við 75. gr. og 2. þátt,
- 2) víkjandi skuldbindingum.

Umframfjárhæð sem um getur í 1. tölulið skal lækkuð sem nemur fjárhæð eigin hlutabréfa váttrygginga- eða endurtryggingafélags.

89. gr.

Fylgiliðir eigin fjár

1. Fylgiliðir eigin fjár skulu samanstanda af öðrum hlutum en eiginfjárgrunni sem hægt er að innkalla til að bera tap.

Fylgiliðir eigin fjár geta tekið til eftirfarandi hluta, að því marki sem þeir eru ekki hlutar viðurkenndra eiginfjárliða:

- a) óinnborgað hlutafé eða stofnfé sem ekki hefur verið innkallað,
- b) loforð um lánveitingu og tryggingar,
- c) allar aðrar lagalega bindandi skuldbindingar sem váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, hafa tekið á sig.

Ef um er að ræða gagnkvæm félög eða félög hliðstæðrar gerðar með breytileg iðgjöld geta fylgiliðir eigin fjár einnig tekið til allra krafna í framtíðinni sem viðkomandi félag kann að eiga á hendur meðlimum sínum, í forni kröfu um viðbótarframlag innan næstu tólf mánaða.

2. Ef fylgiliðir eigin fjár hafa verið innborgaðir eða innkallaðir skal farið með þá sem eign og eru þeir þá ekki lengur hlutar fylgiliða eigin fjár.

90. gr.

Samþykki eftirlitsyfirvalda á fylgiliðum eigin fjár

1. Fjárhæðir fylgiliða eigin fjár sem taka skal tillit til þegar eigið fé er ákvarðað skal háð fyrirvara um fyrirframsamþykki eftirlitsyfirvalda.
2. Fjárhæðin sem ákvörðuð er fyrir hvern fylgilið eigin fjár skal endurspegla getu liðarins til að taka á sig tap og skal byggt á varfærnum og raunhæfum forsendum. Ef fylgiliður eigin fjár hefur fast nafnverð skal fjárhæð þess liðar jafngilda nafnverði þess, ef hún endurspeglar getu liðarins til að taka á sig tap.
3. Eftirlitsyfirvöld skulu samþykkja annað hvort eftirfarandi atriða:
  - a) fjárhæð fyrir hvern fylgilið eigin fjár,
  - b) aðferð til að ákvarða fjárhæð fyrir hvern hluta fylgihluta eigin fjár, og skal þá samþykki eftirlitsyfirvalda á fjárhæðinni ákveðið í samræmi við þá aðferð og veitt í tiltekinn tíma.
4. Fyrir hvern fylgilið eigin fjár skulu eftirlitsyfirvöld byggja samþykki sitt á mati á eftirfarandi:
  - a) stöðu viðkomandi mótaðila, m.t.t. þess hvort þeir geta greitt og séu fúsir til þess,
  - b) endurheimtanleika fjármunanna, m.t.t. lagalegs forms liðarins og allra skilyrða sem gætu komið í veg fyrir að liðurinn yrði innborgaður eða innkallaður,

c) öllum upplýsingum um niðurstöður fyrri innkallana sem váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, hafa gert hvað varðar slíka fylgiliði eigin fjár, að því marki sem unnt er að nota upplýsingarnar með áreiðanlegum hætti til að meta vænta niðurstöðu innkallana í framtíðinni.

91. gr.

Umframtekjur

1. Umframtekjur skulu teljast uppsafnaður hagnaður sem ekki hefur verið gerður aðgengilegur til útgreiðslu til váttryggingataka og réttthafa.

2. Að svo miklu leyti sem landslög heimila, skal ekki litið á umframtekjur sem váttryggingaskuldbindingar, þ.m.t. endurtryggingaskuldbindingar, að því marki sem þær uppfylla viðmiðanirnar sem settar eru fram í 1. mgr. 94. gr.

92. gr.

Framkvæmdarráðstafanir

1. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framkvæmdarráðstafanir sem tilgreina eftirfarandi:

- a) viðmiðanir fyrir veitingu samþykkis eftirlitsyfirvalda í samræmi við 90. gr.
- b) hvernig farið skal með hlutdeild í skilningi 3. undirgreinar 2. mgr. 212. gr. í fjármála- og lánastofnunum, að því er varðar ákvörðun eigin fjár.

Þessar ráðstafanir, sem er ætlað að breyta veigalitlum þáttum þessarar tilskipunar með því að auka við hana, skulu samþykktar í samræmi við reglugerðarmæðferð með grannskoðun sem um getur í 3. mgr. 301. gr.

2. Eftirfarandi telst hlutdeild í fjármála- og lánastofnunum sem um getur í b-lið 1. gr.:

- a) hlutdeild sem váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, eiga í:

i. lána- og fjármálastofnunum í skilningi 1. og 5. mgr. 4. gr. tilskipunar 2006/48/EB,

ii. fjárfestingarfyrirtækjum í skilningi 1. liðar 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 2004/39/EB,

- b) víkjandi kröfur og gerningar, sem um getur í 63. gr. og 3. mgr. 64. gr. tilskipunar 2006/48/EB, sem váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, eiga að því er varðar einingar sem skilgreindar eru í a-lið þessarar málsgreinar, þar sem þau eiga hlutdeild.

2. undirþáttur

Flokkun eiginfjárliða

93. gr.

Einkenni og aðrir eiginleikar sem notaðir eru til að flokka eiginfjárliði í stig

1. Liðir eigin fjár skulu flokkaðir í þrjú stig. Flokkun þessara liða ræðst af því hvort um viðurkennda eiginfjárliði eða fylgiliði eigin fjár er að ræða, og að hve miklu leyti þeir búa yfir eftirfarandi eiginleikum:

- a) liðurinn er tiltækur, eða hægt er gera kröfu um að hann verði innkallaður, til að bera tap í áframhaldandi rekstrarhæfi og við slit (ávallt til staðar),
- b) komi til slita er heildarfjárhæð liðarins tiltæk til að bera tap og er eiganda meinað um endurgreiðslu liðarins þar til allar skuldbindingar, þ.m.t. váttryggingaskuldbindingar, þ.m.t. endurtryggingarskuldbindingar, til váttryggingataka og réttthafa vegna váttryggingasamninga, þ.m.t. endurtryggingasamninga, hafa verið greiddar (undirskipun).

2. Þegar metið er að hve miklu leyti liðir eigin fjár hafi yfir þeim einkennum að ráða sem sett eru fram í a- og b-lið 1. mgr. nú þegar og í framtíðinni, skal fullt tillit tekið til varanleika liðarins, einkum þess hvort hann er í gildi eða ekki. Ef liður eigin fjár er fallinn úr gildi skal litið til tiltölulegs varanleika hans, borið saman við varanleika váttryggingaskuldbindinga, þ.m.t. endurtryggingaskuldbindinga, fyrirtækisins (nægilegur varanleiki).

Að auki skal litið til eftirfarandi:

- a) þess hvort liðurinn sé háður kröfum eða hvötum til að innleysa nafnvirðisfjárhæð (engir hvatar til innlausnar),
- b) þess hvort hluturinn sé háður skyldubundnum, föstum gjöldum (enginn skyldubundinn kostnaður vegna þjónustu),
- c) þess hvort hluturinn sé laus við íþyngjandi ákvæði (engin íþyngjandi ákvæði).

94. gr.

Helstu viðmiðanir fyrir flokkun í stig

1. Liði eiginfjárgrunns skal flokka í 1. stig ef þeir búa í meginatriðum yfir einkennum sem sett eru fram í a- og b-lið 1. mgr. 93. gr., að teknu tilliti til einkenna sem sett eru fram í 2. mgr. 93. gr.

2. Liði eiginfjárgrunns skal flokka í 2. stig ef þeir búa í meginatriðum yfir einkennum sem sett er fram í b-lið 1. mgr. 93. gr., að teknu tilliti til eiginleika sem settir eru fram í 2. mgr. 93. gr.

Fylgiliði eigin fjár skal flokka í 2. stig ef þeir búa í meginatriðum yfir einkennum sem sett eru fram í a- og b-lið 1. mgr. 93. gr., að teknu tilliti til eiginleika sem settir eru fram í 2. mgr. 93. gr.

97. gr.

Framkvæmdarráðstafanir

3. Alla liði eiginfjárgrunns og fylgiliði eigin fjár sem falla ekki undir 1. og 2. mgr. skal flokka í 3. stig.

95. gr.

Flokkun eiginfjárliða í stig

Aðildarríki skulu sjá til þess að váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, flokka liði eigin fjár þeirra á grundvelli þeirra viðmiðana sem mælt er fyrir um í 94. gr.

Í því skyni skulu váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, vísa til skrárinnar um eiginfjárliði sem vísað er til í a-lið 1. mgr. 97. gr. þar sem það á við.

Ef eiginfjárliður er ekki í skránni skulu váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, meta hann og flokka, í samræmi við 1. mgr. Sú flokkun skal háð samþykki eftirlitsyfirvalds.

96. gr.

Flokkun sértækra eiginfjárliða hvað varðar váttryggingar

Með fyrirvara um 95. gr. og a-lið 1. mgr. 97. gr. að því er varðar þessa tilskipun skal eftirfarandi flokkunum beitt:

- 1) umframtekjur sem falla undir 2. mgr. 91. gr. skulu flokkaðar í 1. stig,
- 2) loforð um lánveitingu og ábyrgðir sem óháður fjárvörsluaðili varðveitir í fjárvörslusjúðum í þágu váttryggingalánardrottna og lögð eru fram af lánastofnunum sem eru með starfsleyfi í samræmi við tilskipun 2006/48/EB, skulu flokkuð í 2. stig,
- 3) allar kröfur í framtíðinni sem gagnkvæm félög og svipuð félög skipaeigenda með breytileg iðgjöld, sem eingöngu tryggja áhættur sem taldar eru upp í flokkum 6, 12 og 17 í A-hluta I. viðauka, kunna að eiga á hendur meðlimum sínum í formi kröfu um viðbótarframlag innan næstu tólf mánaða, skulu flokkaðar í 2. stig.

Í samræmi við annan undirlið 2. mgr. 94. gr. skulu allar kröfur í framtíðinni sem gagnkvæm félög og félög hliðstæðrar gerðar með breytileg iðgjöld kunna að eiga á hendur meðlimum sínum í formi kröfu um viðbótarframlag innan næstu tólf mánaða og falla ekki undir 3. lið fyrstu undirgreinar, flokkaðar í 2. stig, ef þær búa í meginatriðum yfir þeim einkennum sem sett eru fram í a- og b-lið 1. mgr. 93. gr., með tilliti til þeirra einkenna sem sett eru fram í 2. mgr. 93. gr.

1. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framkvæmdarráðstafanir sem mæla fyrir um eftirfarandi:

- a) skrá yfir eiginfjárliði, þ.m.t. þá sem um getur í 96. gr. og teljast uppfylla viðmiðanir, sem um getur í 94. gr. og innihalda nákvæma lýsingu, fyrir hvern eiginfjárlið, á þeim einkennum sem réðu flokkuninni,
- b) aðferðirnar sem eftirlitsyfirvöld skulu nota við samþykki á mati og flokkun eiginfjárliða sem ekki falla undir skrána sem um getur í a-lið.

Þessar ráðstafanir, sem er ætlað að breyta veigalitlum þáttum þessarar tilskipunar með því að auka við hana, skulu samþykktar í samræmi við reglunefndarmedferð með grannskoðun sem um getur í 3. mgr. 301. gr.

2. Framkvæmdastjórnin skal endurskoða reglulega og uppfæra, eftir því sem við á, skrána sem um getur í a-lið 1. mgr., í ljósi markaðsþróunar.

3. undirþáttur

Viðurkenning á eiginfjárliðum

98. gr.

Viðurkenning og takmarkanir sem gilda um 1., 2. og 3. stig

1. Hvað varðar að farið sé að gjaldþolskröfunni skulu viðurkenndar fjárhæðir 2. og 3. stigs vera háðar magntakmörkunum. Þessar takmarkanir skulu sjá til þess að eftirfarandi skilyrði séu uppfyllt að minnsta kosti:

- a) hlutfall 1. stigs hluta viðurkenndra eiginfjárliða er herra en einn þriðji af heildarfjárhæð viðurkenndra eiginfjárliða,
- b) aðstoðarhæf fjárhæð 3. stigs hluta er lægri en einn þriðji af heildarfjárhæð viðurkenndra eiginfjárliða.

2. Hvað varðar að farið sé að lágmarkskröfum um eigið fé skulu viðurkenndir liðir eiginfjárgrunns, sem taka til lágmarkskröfunnar um eigið fé og flokkaðir eru á 2. stig, vera háðir magntakmörkunum. Þessar takmarkanir skulu að lágmarki tryggja að hlutfall viðurkenndra eiginfjárliða á 1. stigi sé herra en heildarfjárhæð viðurkenndra liða eiginfjárgrunns.

3. Viðurkennd fjárhæð eigin fjár til að ná yfir gjaldþolskröfuna sem sett er fram í 100. gr. skal vera jöfn summu fjárhæðarinnar á 1. stigi, viðurkenndu fjárhæðinni á 2. stigi og viðurkenndu fjárhæðinni á 3. stigi.

4. Viðurkennd fjárhæð viðurkenndra liða eiginfjárgrunns til að ná yfir lágmarkskröfuna um eigið fé sem sett er fram í 128. gr. skal vera jöfn summu fjárhæðarinnar á 1. stigi og hinnar viðurkenndu fjárhæðar viðurkenndra liða eiginfjárgrunns á 2. stigi.

99. gr.

Framkvæmdarráðstafanir

Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framkvæmdarráðstafanir sem mæla fyrir um:

- magntakmarkanir sem um getur í 1. og 2. mgr. 98. gr.,
- aðlaganir sem gera skal til að endurspeglar framsalshæfisskort þessara eiginfjárliða sem aðeins er hægt að nota til að standa straum af tapi vegna sérstakra starfsþátta skulda eða vegna sérstakra áhætta (sjóðir sem haldið er aðgreindum).

Þessar ráðstafanir, sem er ætlað að breyta veigalitlum þáttum þessarar tilskipunar með því að auka við hana, skulu samþykktar í samræmi við reglunefndar meðferð með grannskoðun sem um getur í 3. mgr. 301. gr.

4. þáttur

Gjaldþolskrafa

1. undirþáttur

Almenn ákvæði um gjaldþolskröfuna með því að nota stöðluðu formúluna eða innra líkan

100. gr.

Almenn ákvæði

Aðildarríki skulu krefjast þess að váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, hafi yfir viðurkenndum eiginfjárliðum að ráða sem ná yfir gjaldþolskröfuna.

Gjaldþolskrafan skal annaðhvort reiknuð út í samræmi við stöðluðu formúluna í 2. undirþætti eða með því að nota innra líkan eins og sett er fram í 3. undirþætti.

101. gr.

Útreikningur á gjaldþolskröfu

- Gjaldþolskrafan skal reiknuð út í samræmi við 2.- 5. mgr.
- Forsenda útreiknings á gjaldþolskröfunni skal vera að félagið framfylgi áframhaldandi rekstrarhæfi.

3. Gjaldþolskrafan skal kvörðuð þannig að hún tryggi að reiknað sé með öllum magnáhættum váttrygginga- eða endurtryggingafélaga. Hún skal ná yfir núverandi starfsemi og starfsemi sem reiknað er með að hefjist innan næstu tólf mánaða. Að því er varðar núverandi starfsemi skal hún aðeins ná yfir óvænt töp.

Hún skal samsvara vágildi viðurkenndra eiginfjárliða váttrygginga- eða endurtryggingafélags, með fyrirvara um 99,5% öryggisstig á ársgrundvelli.

4. Gjaldþolskrafan skal a.m.k. ná yfir eftirfarandi áhættu:

- skaðatryggingaráhættu,
- líftryggingaráhættu,
- heilsutryggingaráhættu,
- markaðsáhættu,
- lánsáhættu,
- rekstraráhættu.

Rekstraráhætta sem um getur í f-lið fyrstu undirgreinar skal taka til lagalegrar áhættu og undanskilja áhættu vegna stefnumótandi ákvarðana og orðsporsáhættu.

5. Við útreikning á gjaldþolskröfunni skulu váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, taka mið af aðferðum til að draga úr áhættu, að því tilskildu að lánsáhætta og aðrar áhættur sem stafa af slíkum aðferðum komi nægjanlega vel fram í gjaldþolskröfunni.

102. gr.

Tíðni útreikninga

1. Váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, skulu reikna gjaldþolskröfuna a.m.k. einu sinni á ári og gefa eftirlitsyfirvöldum skýrslu um niðurstöðu útreikninganna.

Váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, skulu hafa yfir viðurkenndum eiginfjárliðum að ráða til að ná yfir gjaldþolskröfuna sem síðast var gefin skýrsla um.

Váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, skulu stöðugt fylgjast með fjárhæð viðurkenndra eiginfjárliða og gjaldþolskröfunni.

Ef áhættusnið váttrygginga- eða endurtryggingafélags vikur í veigamiklum atriðum frá forsendum þeim sem liggja til grundvallar nýjustu skýrslu um gjaldþolskröfu skal viðkomandi félag endurreikna gjaldþolskröfuna án tafar og gefa eftirlitsyfirvöldum skýrslu.

2. Ef vísendingar eru um að áhættusnið váttrygginga- eða endurtryggingafélags hafi breyst marktækt frá dagsetningu síðustu skýrslu um gjaldþolskröfu geta eftirlitsyfirvöld krafist viðkomandi félag um endurútreikning á gjaldþolskröfunni.

2. undirþáttur

Stöðluð formúla gjaldþolskröfu (SCR)

103. gr.

Gerð stöðluðu formúlunnar

Gjaldþolskrafan sem reiknuð er á grunni stöðluðu formúlunnar skal vera summan af eftirfarandi:

- grunn gjaldþolskröfu eins og mælt er fyrir um í 104. gr.
- eiginfjákröfu vegna rekstraráhættu eins og mælt er fyrir um í 107. gr.
- breytingu á getu váttryggingaskulda og frestaðra skatta til að taka á sig tap, eins og mælt er fyrir um í 108. gr.

104. gr.

Útfærsla grunn gjaldþolskröfunnar

1. Grunn gjaldþolskrafan skal ná til einstakra áhættueininga, sem safnað er saman í samræmi við 1. lið í IV. viðauka.

Hún skal ná yfir eftirfarandi áhættueiningar hið minnsta:

- skaðatryggingaráhættu,
- líftryggingaráhættu,
- heilsutryggingaráhættu,
- markaðsáhættu,
- áhættu vegna vanskila mótaðila.

2. Að því er varðar a-, b- og c-lið 1. mgr. skal váttrygginga- eða endurtryggingastarfsemi falin þeirri áhættueiningu sem endurspeglar best teknilega eiginleika þeirrar áhættu sem liggur til grundvallar.

3. Fylgnistuðull fyrir söfnun áhættueininga sem um getur í 1. mgr., sem og kvörðun eiginfjákrafna fyrir hverja áhættueiningu, skal leiða til heildargjaldþolskröfu sem er í samræmi við meginreglurnar sem settar eru fram í 101. gr.

4. Hver þessara áhættueininga sem um getur í 1. mgr. skal kvörðuð með mælingu vágildis, með 99,5% öryggisstig, á ársgrundvelli.

Tekið skal tillit til áhrifa fjölbreytileika við útfærslu hvernar áhættueiningar, eftir því sem við á.

5. Nota skal sömu útfærslu og sömu forskriftir fyrir áhættueiningarnar fyrir öll váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, bæði með tilliti til grunn gjaldþolskröfu og allra einfaldaðra útreikninga, eins og mælt er fyrir um í 109. gr.

6. Með tilliti til áhættu vegna hamfara má nota landfræðilegar forskriftir, eftir því sem við á, við útreikning á áhættueiningum líffrygginga, skaðatrygginga og heilsutrygginga.

7. Að fengnu samþykki eftirlitsyfirvalda geta váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, í krafti útfærslu stöðluðu formúlunnar, skipt hlutmengi breyta sinna út fyrir breytur sem eiga sérstaklega við um viðkomandi félag, við útreikning á áhættueiningum líffrygginga, skaðatrygginga og heilsutrygginga.

Þessar breytur skulu kvarðaðar á grundvelli innri gagna viðkomandi félags, eða gagna sem skipta beinlínis máli við rekstur þess félags, með beitingu staðlaðra aðferða.

Þegar eftirlitsyfirvöld veita samþykki sitt skulu þau sannreyna að gögnin sem notuð eru séu fullnægjandi, nákvæm og viðeigandi.

105. gr.

Útreikningur á grunn gjaldþolskröfu

1. Grunn gjaldþolskrafan skal reiknuð út í samræmi við ákvæði 2.-6. mgr.

2. Áhættueining fyrir skaðatryggingu skal endurspeglar áhættuna sem stafar af tryggingaskuldbindingum skaðatrygginga, m.t.t. áhættu sem tryggt er gegn og vinnsluferla sem beitt er við starfseminu.

Hún skal hafa til hliðsjónar óvissu niðurstaðna váttryggingafélaga, þ.m.t. endurtryggingafélaga, hvað varðar gildandi váttrygginga- og endurtryggingaskuldbindingar, og hvað varðar nýja starfsemi sem reiknað er með að hefjist innan næstu tólf mánaða.

Í samræmi við 2. lið í IV. viðauka skal hún reiknuð út sem samsetning eiginfjákrafna fyrir eftirfarandi undireiningar hið minnsta:

- hættu á tapi eða neikvæðri breytingu á virði váttryggingaskulda sem stafar af sveiflum í tímasetningum, tíðni og því hversu alvarlegir hinir tryggðu atburðir eru, sem og tímasetningu og fjölda bótakrafna (skaðatryggingaiðgjöld og varasjóðsáhætta),

b) hættu á tapi eða neikvæðri breytingu á virði váttryggingaskulda sem stafar af umtalsverðri óvissu hvað varðar verðlagningu og skuldbindingar í tengslum við aftakaviðburði og óvænta viðburði (stórslysaáhætta skaðatrygginga).

3. Áhættueining fyrir líftryggingu skal endurspeglar áhættuna sem stafar af tryggingaskuldbindingum líftrygginga, með tilliti til áhætta sem tryggt er gegn og vinnsluferla sem beitt er við starfseminna.

Í samræmi við 3.°lið í IV.°viðauka skal hún reiknuð út sem samsetning eiginfjárfkrafa fyrir eftirfarandi undireiningar hið minnsta:

- a) hættu á tapi eða neikvæðri breytingu á virði váttryggingaskulda sem stafar af breytingum á stigi, þróun og óstöðugleika í dánartíðni, ef aukin dánartíðni veldur því að virði váttryggingaskulda eykst (áhætta vegna dauða),
- b) hættu á tapi eða neikvæðri breytingu á virði váttryggingaskulda sem stafar af breytingum á stigi, þróun og óstöðugleika í dánartíðni, ef lækkuð dánartíðni veldur því að virði váttryggingaskulda eykst (áhætta vegna langlífis),
- c) hættu á tapi eða neikvæðri breytingu á virði váttryggingaskulda sem stafar af breytingum á stigi, þróun og óstöðugleika tíðni á sviði fötlunar, veikinda og sjúkdóma (áhætta vegna fötlunar eða sjúkdóma),
- d) hættu á tapi eða neikvæðri breytingu á virði váttryggingaskulda sem stafar af breytingum á stigi, þróun og óstöðugleika útgjalda sem stofnað er til í því skyni að staðið verði við samninga á sviði váttrygginga- eða endurtrygginga (rekstrarkostnaðaráhætta vegna líftrygginga),
- e) hættu á tapi eða neikvæðri breytingu á virði váttryggingaskulda sem stafar af breytingum á stigi, þróun og óstöðugleika endurskoðunarhlutfalls sem beitt er á lífeyri, vegna breytinga á lagaumhverfinu eða breytingum á heilsufari hins tryggða (endurskoðunaráhætta),
- f) hættu á tapi eða neikvæðri breytingu á virði váttryggingaskulda sem stafa af breytingum á stigi eða óstöðugleika hvað varðar fjölda fyrninga tryggingasamninga, niðurfellinga, endurnýjunar og endurkaupa (fyrningaráhætta),
- g) hættu á tapi eða neikvæðri breytingu á virði váttryggingaskulda sem stafar af umtalsverðri óvissu hvað varðar verðlagningu og skuldbindingar í tengslum við aftakaviðburði og óvænta viðburði (stórslysaáhætta líftrygginga).

4. Áhættueiningin fyrir heilsutryggingu skal endurspeglar áhættuna sem stafar af tryggingaskuldbindingum fyrir heilsutryggingu, hvort sem henni er framfylgt tæknilega á svipaðan hátt og líftryggingum eða ekki, m.t.t. áhættu sem tryggt er gegn og vinnsluferla sem beitt er við starfseminna.

Hún skal a.m.k. taka til eftirfarandi atriða:

- a) hættu á tapi eða neikvæðri breytingu á virði váttryggingaskulda sem stafar af breytingum á stigi, þróun og óstöðugleika útgjalda sem stofnað er til í því skyni að staðið verði við samninga á sviði váttrygginga- eða endurtrygginga,
- b) hættu á tapi eða neikvæðri breytingu á virði váttryggingaskulda sem stafar af sveiflum í tímasetningum, tíðni og því hversu alvarlegir hinir tryggðu atburðir eru, sem og tímasetningu og fjölda bótakrafna þegar gengið er frá þeim,
- c) hættu á tapi eða neikvæðri breytingu á virði váttryggingaskulda sem stafar af umtalsverðri óvissu hvað varðar verðlagningu og skuldbindingar í tengslum við alvarlegar farsóttir sem koma upp, sem og óvenjulega uppsöfnun áhættu við svo alvarlegar aðstæður.

5. Markaðsáhættueiningin skal endurspeglar áhættuna sem stafar af óstöðugleikastigi á markaðsverði fjármálagerninga sem hafa áhrif á virði eigna og skulda félagsins. Hún skal endurspeglar á tilhlýðilegan hátt misræmið milli eigna og skulda, einkum að því er það varðar hve lengi það skal vara.

Í samræmi við 4.°lið í IV.°viðauka skal hún reiknuð út sem samsetning eiginfjárfkrafa fyrir eftirfarandi undireiningar hið minnsta:

- a) næmi verðgildis eigna, skulda og fjármálagerninga gagnvart breytingum á vaxtaskilmálum eða óstöðugleika vaxta (vaxtaáhætta),
- b) næmi verðgildis eigna, skulda og fjármálagerninga gagnvart breytingum á stigi eða óstöðugleika markaðsvirðis hlutabréfa (hlutabréfaáhætta),
- c) næmi verðgildis eigna, skulda og fjármálagerninga gagnvart breytingum á stigi eða óstöðugleika markaðsvirðis fasteigna (fasteignaáhætta),
- d) næmi verðgildis eigna, skulda og fjármálagerninga gagnvart breytingum á stigi eða óstöðugleika áhættuálags gagnvart áhættulausum vaxtaskilmálum (áhættudreifing),
- e) næmi verðgildis eigna, skulda og fjármálagerninga gagnvart breytingum á stigi eða óstöðugleika gengis gjaldmiðla (gjaldmiðilsáhætta),

f) viðbótaráhættur váttrygginga- eða endurtryggingafélaga sem annaðhvort eru tilkomnar vegna skorts á fjölbreytni í eignasafninu eða vegna mikillar hættu á vanskilaáhöttu frá einum útgefanda verðbréfa eða flokki tengdra útgefanda (samþjöppun markaðsáhöttu).

6. Áhættueining vanskila mótaðila skal endurspegla hugsanlegt tap vegna óvæntra vanskila, eða versnandi fjárhagsstöðu mótaðila og skuldara váttryggingafélaga, þ.m.t. endurtryggingafélaga, næstu tólf mánuði. Áhættueining vanskila mótaðila skal taka til samninga sem draga úr áhöttu, t.d. tilhögun endurtrygginga, verðbréfunar og afleiðna, viðskiptakröfur frá miðlurum, sem og öll önnur lánaáætta sem undireining áhöttudreifingar tekur ekki til. Hún skal taka viðeigandi mið af tryggingum eða öðrum verðbréfum í eigu eða í reikningi váttrygginga- eða endurtryggingafélagsins og þeim áhöttum sem þessu tengjast.

Fyrir hvern mótaðila skal áhættueining vanskila mótaðila taka mið af heildarmótaðilaáhöttu viðkomandi váttrygginga- eða endurtryggingafélags gagnvart mótaðilanum, án tillits til lagalegs forms samningsbundinna skyldna þess félags.

106. gr.

Útreikningur á undireiningu hlutabréfaáhöttu: samhverfur stillibúnaður

1. Undireining hlutabréfaáhöttu sem reiknuð er út í samræmi við stöðluðu formúluna skal ná yfir samhverfa aðlögun að eiginfjárkröfum sem beitt er til að ná yfir áhöttur sem verða til við breytingar á verði eigin fjár.

2. Hin samhverfa aðlögun sem gerð er á hinni stöðluðu eiginfjárkröfu, kvörðuð í samræmi við 4. mgr. 104. gr. og nær yfir áhöttuna sem verður til vegna breytinga á verði eigin fjár, skal byggð á hlutverki núverandi stigs viðeigandi hlutabréfavísitölu og vagnu meðaltalsstigi þeirrar vísitölu. Hið vegna meðaltal skal reiknað út fyrir viðeigandi tímabil og skal það vera hið sama fyrir öll váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög.

3. Hin samhverfa aðlögun sem gerð er á hinni stöðluðu eiginfjárkröfu og, nær yfir áhöttuna sem verður til vegna breytinga á verði eigin fjár, skal ekki leiða til þess að beitt sé eiginfjárkröfu sem er 10% lægri eða hærri en hin staðlaða eiginfjárfkrafa.

107. gr.

Eiginfjárfkrafa vegna rekstraráhöttu

1. Eiginfjárfkrafa vegna rekstraráhöttu skal endurspegla rekstraráhöttu að því marki sem hún endurspeglar ekki nú þegar í áhöttueiningunum sem um getur í 104. gr. Skal sú krafa kvörðuð í samræmi við 3. mgr. 101. gr.

2. Að því er varðar líftryggingarsamninga þar sem váttryggingartakar bera fjárfestingaráhöttuna skal útreikningur eiginfjárkröfu vegna rekstraráhöttu taka mið af árlegum kostnaði sem þessar váttryggingaskuldbindingar hafa í för með sér.

3. Að því er varðar váttryggingastarfsemi, þ.m.t. endurtryggingastarfsemi, aðra en þá sem um getur í 2. mgr., skal útreikningur eiginfjárkröfu vegna rekstraráhöttu taka mið af umfangi starfseminnar hvað varðar iðgjöld ársins og váttryggingaskuldir sem hún hefur yfir að ráða hvað varðar þessar váttryggingaskuldbindingar, þ.m.t. endurtryggingaskuldbindingar. Í þessu tilviki skal eiginfjárfkrafa vegna rekstraráhöttu ekki hafa verið hærri en 30% af grunnjaldþolskröfunni hvað varðar þessa váttryggingastarfsemi, þ.m.t. endurtryggingastarfsemi.

108. gr.

Breyting á getu váttryggingaskulda og frestaðra skatta til að taka á sig tap

Breytingin sem um getur í c-lið 103. gr. um getu váttryggingaskulda og frestaðra skatta til að taka á sig tap skal endurspegla mögulegar bætur fyrir óvænt tap með því að lækka samtímis váttryggingaskuldir eða frestaða skatta eða hvort tveggja.

Sú breyting skal hafa hliðsjón af áhrifum þess að draga úr áhöttu vegna eigin ákvarðana um ávinning af tryggingasamningum í framtíðinni, að því marki sem váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, geta sýnt fram á að nota megi lækkan slíkra bóta til að ná yfir óvænt töp þegar þau verða til. Áhrifin við að draga úr áhöttu vegna eigin ávinnings skulu ekki vera hærri en summan af váttryggingaskuldum og frestuðum sköttum sem varða eigin ávinning í framtíðinni.

Að því er varðar 2. mgr. skal virði eigin ávinnings í framtíðinni við óhagstæði skilyrði borið saman við virði slíks ávinnings samkvæmt grundvallarforsendum útreiknings á besta mati.

109. gr.

Einfaldanir í stöðluðu formúlunni

Váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, geta beitt einfölduðum útreikningum á tiltekna undireiningar eða áhöttueiningar ef eðli, umfang og það hversu flókna áhöttur eru sem þau standa frammi fyrir réttlæta það, og ef óhóflegt væri að krefjast þess að öll váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, beiti stöðluðum útreikningum.

Einfaldaðir útreikningar skulu kvarðaðir í samræmi við 3. mgr. 101. gr.

110. gr.

Umtalsverð frávík frá forsendunum sem liggja útreikningum stöðluðu formúlunnar til grundvallar

Ef ekki er viðeigandi að reikna gjaldþolskröfuna í samræmi við stöðluðu formúluna, eins og sett er fram í 2. undirþætti, vegna þess að áhættusnið viðkomandi váttrygginga- eða endurtryggingafélags vikur í veigamiklum atriðum frá forsendum þeim sem liggja útreikningum á stöðluðu formúlunni til grundvallar, geta eftirlitsyfirvöld, með rökstuddri ákvörðun, krafist þess að viðkomandi félag skipti út hlutmengi breyta sinna í útreikningum á stöðluðu formúlunni fyrir breytur sem eiga sérstaklega við um það félag þegar áhættueiningar líftrygginga, skaðatrygginga og heilsutrygginga eru reiknaðar út, eins og sett er fram í 7. mgr. 104. gr. Þessar sérstöku breytur skulu reiknaðar þannig út að tryggt sé að félagið uppfylli ákvæði 3. mgr. 101. gr.

111. gr.

Framkvæmdarráðstafanir

1. Til að tryggja að öll váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, sitji við sama borð við útreikning á gjaldþolskröfunni á grundvelli stöðluðu formúlunnar, eða með hliðsjón af markaðsþróun, skal framkvæmdastjórnin samþykkja framkvæmdarráðstafanir til að tilgreina nákvæmlega eftirfarandi:

- a) staðlaða formúlu í samræmi við ákvæði 101.°gr. og 103.°-109.°gr.,
- b) allar undireiningar sem eru nauðsynlegar eða ná nákvæmar yfir áhættur sem falla undir viðkomandi áhættueiningar sem um getur í 104.°gr., sem og allar síðari uppfærslur,
- c) aðferðir þær, forsendur og staðalbreytur sem beita skal við útreikning á áhættueiningum eða undireiningum grunngjaldþolskröfunnar sem mælt er fyrir um í 104.°gr., 105.°gr. og 304.°gr., samhverfan stillibúnað og viðeigandi tímabil í mánuðum eins og um getur í 106.°gr., og viðeigandi nálgun til að fella aðferðina sem um getur í 304.°gr. inn í gjaldþolskröfuna eins og hún er reiknuð út í samræmi við stöðluðu formúluna,
- d) samsvörunarbreytur, þ.m.t. ef nauðsyn krefur þær sem settar eru fram í IV.°viðauka, og verklagsreglur til að uppfæra þessar breytur,
- e) ef váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, nota aðferðir til að draga úr áhættu, aðferðir þær og forsendur sem nota skal til að meta breytingarnar á áhættusniði viðkomandi félags og leiðrétta útreikninginn á gjaldþolskröfunni,
- f) þau eigindlegu viðmið sem aðferðirnar til að draga úr áhættu sem um getur í e-lið verða að uppfylla til að sjá til þess að áhættan hafi í raun verið flutt yfir á þriðja aðila,

- g) þær aðferðir og breytur sem nota skal við mat á eiginfjárkröfu fyrir rekstraráhættu eins og sett er fram í 107.°gr., þ.m.t. það hlutfall sem um getur í 3. mgr. 107.°gr.,
  - h) þær aðferðir og breytingar sem nota skal til að endurspegla minnkað gildissvið vegna áhættudreifingar váttryggingafélaga, þ.m.t. endurtryggingafélaga, í tengslum við sjóði sem haldið er aðgreindum,
  - i) aðferðin sem nota skal til að reikna út breytingu á getu váttryggingaskulda eða frestaðra skatta til að taka á sig tap, eins og mælt er fyrir um í 108.°gr.,
  - j) hlutmengi staðalbreyta í áhættueiningum líftrygginga, skaðatrygginga og heilsutrygginga sem hægt er að skipta út fyrir breytur sem eiga við tiltekið félag eins og sett er fram í 7.°mgr. 104.°gr.,
  - k) staðalaðferðir sem váttrygginga- eða endurtryggingafélagið skal nota til að reikna út breytur sem eiga við tiltekið félag sem um getur í j-lið, og allar viðmiðanir m.t.t. þess að gögnin sem notuð eru séu fullnægjandi, nákvæm og viðeigandi, áður en eftirlitsyfirvöld gefa samþykki sitt,
  - l) einfaldaða útreikninga sem nota má á tiltekna undireiningar og áhættueiningar, sem og viðmiðanir sem váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, þ.m.t. bundin frumtryggingafélög og bundin endurtryggingafélög, skulu krafín um að uppfylla til að fá leyfi til að nota þessar einfaldanir eins og sett er fram í 109.°gr.,
  - m) nálgun sem beita skal gagnvart tengdum félögum, í skilningi 212.°gr. við útreikning á gjaldþolskröfunni, einkum útreikning á undireiningu hlutabréfaáhættu sem um getur í 5.°mgr. 105.°gr., að teknu tilliti til líkindanna á minnkandi óstöðugleika í virði þessara tengdu félaga sem stafa af stefnumarkandi eðli þessara fjárfestinga og áhrifunum sem þáttökufélagið hefur á þessi tengdu félög.
- Þessar ráðstafanir, sem er ætlað að breyta veigalitlum þáttum þessarar tilskipunar með því að auka við hana, skulu samþykktar í samræmi við reglunefndarmeðferð með grannskoðun sem um getur í 3. mgr. 301. gr.
2. Framkvæmdastjórnin getur samþykkt framkvæmdarráðstafanir um magntakmarkanir og hæfisviðmiðanir fyrir eignir til að taka á áhættu sem undireining tryggir ekki nægjanlega. Slíkar framkvæmdarráðstafanir skulu gilda um fjármuni sem ná yfir váttryggingaskuldir, að undanskildum fjármunum sem haldið er vegna líftryggingarsamninga ef váttryggingatakar bera fjárfestingaráhættuna. Framkvæmdastjórnin skal endurskoða þessar ráðstafanir í ljósi þróunar stöðluðu formúlunnar og fjármálamarkaða.

Þessar ráðstafanir, sem er ætlað að breyta veigalitlum þáttum þessarar tilskipunar með því að auka við hana, skulu samþykktar í samræmi við reglunefndarmeðferð með grannskoðun sem um getur í 3. mgr. 301. gr.

3. undirþáttur

Heildstæð eða hlutstæð innri líkön gjaldþolskröfu

112. gr.

Almenn ákvæði um samþykki heildstæðra eða hlutstæðra innri líkana

1. Aðildarríki skulu sjá til þess að váttrygginga- eða endurtryggingafélög geti reiknað út gjaldþolskröfuna með því að nota heildstætt eða hlutstætt innra líkan sem samþykkt er af eftirlitsyfirvöldum.

2. Váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, geta notað hlutstæð innri líkön til að reikna út eitt eða fleiri eftirtalinna atriða:

- eina eða fleiri áhættueiningar, eða undireiningar, grunngjaldþolskröfunnar eins og hún er sett fram í 104. og 105. gr.,
- eiginfjárkröfu vegna rekstraráhættu eins og hún er sett fram í 107. gr.,
- breytinguna sem um getur í 108. gr.

Að auki má nota hlutstæð reiknilíkon á alla starfsemi váttryggingafélaga, þ.m.t. endurtryggingafélaga, eða einungis eina eða fleiri hinna stærri rekstrareininga.

3. Í öllum umsóknum um samþykki skulu váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, að lágmarki leggja fram skjalfesta sönnun þess að innra líkanið uppfylli kröfurnar sem settar eru fram í 120.–125. gr.

Ef umsókn um það samþykki tengist hlutstæðu innra líkani skal aðlaga kröfurnar sem settar eru fram í 120.-125. gr. svo að tekið sé tillit til takmarkaðs gildissviðs líkansins.

4. Eftirlitsyfirvöld skulu taka ákvörðun um umsóknina innan sex mánaða frá því að fullfrágenginni umsókn var veitt viðtaka.

5. Eftirlitsyfirvöld skulu því aðeins samþykkja umsóknina að þau hafi fullvissað sig um að kerfin sem váttrygginga- eða endurtryggingafélagið notar til að greina, mæla, fylgjast með, stjórna og tilkynna um áhættu séu fullnægjandi, og einkum að innra líkanið uppfylli kröfurnar sem um getur í 3. mgr.

6. Ef eftirlitsyfirvöld ákveða að hafna umsókn um leyfi til að nota innra líkan skulu þau tilgreina ástæður höfnunarinnar.

7. Að fengnu samþykki eftirlitsyfirvalda fyrir notkun innra líkans má krefjast þess að váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, leggi fram rökstudda ákvörðun við eftirlitsyfirvöld, með mati á gjaldþolskröfunni sem ákveðin er í samræmi við stöðluðu formúluna eins og hún er sett fram í 2. undirþætti.

113. gr.

Sértæk ákvæði um samþykki hlutstæðra innri líkana

1. Eftirlitsyfirvöld samþykkja því aðeins hlutstætt innra líkan að það uppfylli kröfurnar sem settar eru fram í 112. gr., auk eftirtalinna skilyrða:

- félagið rökstyður ástæðuna fyrir takmörkuðu gildissviði líkansins á tilhlýðilegan hátt,
- gjaldþolskráfan sem leiðir af líkaninu endurspeglar betur áhættusnið félagsins og samrýmst einkum meginreglunum sem settar eru fram í 1. undirþætti,
- útfærsla líkansins er í samræmi við meginreglurnar sem settar eru fram í 1. undirþætti, svo að hægt er að aðlaga það staðlaðri formúlu gjaldþolskröfunnar að fullu.

2. Við mat á umsókn um leyfi til að nota hlutstætt innra líkan sem aðeins tekur til ákveðinna undireininga tiltekinnar áhættueiningar, eða nokkurra rekstrareininga váttryggingafélags, eða endurtryggingafélags að því er varðar tiltekna áhættueiningu eða hvort tveggja, geta eftirlitsyfirvöld krafist þess að viðkomandi váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, leggi fram raunhæfa bráðabirgðaáætlun til að auka við gildissvið líkansins.

Í bráðabirgðaáætluninni skal sett fram hvernig váttryggingafélögin, þ.m.t. endurtryggingafélögin, áætla að auka við gildissvið líkansins þannig að það taki til annarra undireininga eða rekstrareininga, til þess að sjá til þess að líkanið nái yfir stærsta hluta tryggingastarfsemi þeirra, að því er varðar þá tilteknu áhættueiningu.

114. gr.

Framkvæmdarráðstafanir

Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framkvæmdarráðstafanir sem tilgreina eftirfarandi:

- tilhögunina sem fylgja skal við samþykki innra líkansins,

2) breytingarnar sem gera skal á stöðlunum sem settir eru fram í 120.-°125. gr. til þess að höfð sé hliðsjón af takmörkuðu gildissviði hins hlutstæða innra líkans.

118. gr.

Ekki er farið að ákvæðum innra líkansins

Þessar ráðstafanir, sem er ætlað að breyta veigalitlum þáttum þessarar tilskipunar með því að auka við hana, skulu samþykktar í samræmi við reglunefndarmeðferð með grannskoðun sem um getur í 3. mgr. 301. gr.

115. gr.

Stefna fyrir breytingar á heildstæðum eða hlutstæðum innri líkönunum

Sem hluta af upphaflegu samþykktarferli innra líkans skulu eftirlitsyfirvöld samþykkja stefnuna fyrir breytingar á líkani váttrygginga- eða endurtryggingafélags. Váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, geta breytt innri líkönun sínum í samræmi við þessa stefnu.

Í stefnunni skulu tilgreindar allar minni háttar og meiri háttar breytingar á innra líkaninu.

Meiri háttar breytingar á innra líkaninu, sem og breytingar á stefnunni, skulu alltaf háðar fyrirframsamþykki eftirlitsyfirvalda eins og mælt er fyrir um í 112. gr.

Minni háttar breytingar á innra líkaninu skulu ekki háðar fyrirframsamþykki eftirlitsyfirvalda, að því leyti sem þær eru þróaðar í samræmi við stefnuna.

116. gr.

Ábyrgð stjórnar, framkvæmdastjórnar eða eftirlitsstjórnar

Stjórn, framkvæmdastjórn eða eftirlitsstjórn váttryggingafélaga, þ.m.t. endurtryggingafélaga, skal samþykkja umsóknina til eftirlitsyfirvalda um samþykki innra líkansins sem um getur í 112.°gr., sem og umsókn um samþykki fyrir öllum síðari meiri háttar breytingum á því líkani.

Stjórn, framkvæmdastjórn eða eftirlitsstjórn skal bera ábyrgð á að koma á kerfum sem sjá til þess að innra líkanið virki rétt og með stöðugum hætti.

117. gr.

Skipti yfir í stöðluðu formúluna

Að fengnu samþykki í samræmi við 112.°gr. skulu váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, ekki hverfa aftur til þess að reikna gjaldþolskröfuna, að hluta eða öllu leyti, í samræmi við stöðluðu formúluna eins og hún er sett fram í 2. undirþætti, nema við tilhlýðilega rökstuddar kringumstæður og að fengnu samþykki eftirlitsyfirvalda.

1. Ef váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, að fengnu samþykki eftirlitsyfirvalda til að nota innra líkan, uppfylla ekki lengur kröfurnar sem settar eru fram í 120.–125. gr. skulu þau án tafar annað hvort kynna eftirlitsyfirvöldum áætlun um að fara að ákvæðum innan hæfilegs tíma eða sýna fram á að áhrifin af því að fara ekki að ákvæðum skipti litlu máli.

2. Ef váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, framkvæma ekki áætlunina sem um getur í 1. mgr. geta eftirlitsyfirvöld krafist þess að váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, hverfi aftur til þess að reikna gjaldþolskröfuna í samræmi við stöðluðu formúluna eins og hún er sett fram í 2. undirþætti.

119. gr.

Umtalsverð frávík frá forsendunum sem liggja útreikningum staðlaðrar formúlu til grundvallar

Ef ekki er viðeigandi að reikna gjaldþolskröfuna í samræmi við stöðluðu formúluna eins og sett er fram í 2. undirþætti, vegna þess að áhættusnið viðkomandi váttrygginga- eða endurtryggingafélags víkur í veigamiklum atriðum frá forsendum þeim sem liggja útreikningum á stöðluðu formúlunni til grundvallar, geta eftirlitsyfirvöld, með rökstuddri ákvörðun, krafist þess að viðkomandi félag noti innra líkan til að reikna út gjaldþolskröfuna, eða viðeigandi áhættueiningar hennar.

120. gr.

Notkunarpróf

Váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, skulu sýna fram á að innra líkanið sé mikið notað og að það gegni mikilvægu hlutverki í stjórnkerfi þeirra sem um getur í 41.–50. gr., einkum:

- áhættustýringarkerfi þeirra eins og mælt er fyrir um í 44. gr. og ferli þeirra við ákvarðanatöku,
- mats- og úthlutunarferlum þeirra sem lúta að efnahag og gjaldþoli, þ.m.t. matið sem um getur í 45. gr.

Með því að beita innra líkaninu skulu váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, að auki sýna fram á að tíðni útreikninga á gjaldþolskröfunni sé í samræmi við tíðni annarrar beitingar á innra líkaninu sem fellur undir 1. mgr.

Stjórn, framkvæmdastjórn eða eftirlitsstjórn skal bera ábyrgð á að sjá til þess að hönnun og virkni innra líkansins eigi ávallt við, og að innra líkanið haldi áfram að endurspegla, með viðeigandi hætti, áhættusnið viðkomandi váttryggingafélaga, þ.m.t. endurtryggingafélaga.

121. gr.

Gæðastaðlar hagskýrslna

1. Innra líkanið, einkum útreikningar á líkindadreifingu byggðri á spá sem liggur því til grundvallar, skal vera í samræmi við viðmiðanirnar sem settar eru fram í 2.–9. mgr.

2. Aðferðirnar sem notaðar eru til að reikna líkindadreifingu sem byggist á spá skulu byggðar á fullnægjandi, gildandi og viðeigandi tryggingafræðilegum og tölfræðilegum aðferðum og skulu vera í samræmi við þær aðferðir sem beitt er við útreikning á váttryggingaskuldum.

Aðferðirnar sem beitt er við útreikninga á líkindadreifingu byggðri á spá skulu byggðar á gildandi, trúverðugum upplýsingum og raunhæfum forsendum.

Váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, skulu geta fært rök fyrir forsendunum sem búa að baki innri líkönum þeirra, gagnvart eftirlitsyfirvöldum.

3. Gögnin sem notuð eru fyrir innra líkanið skulu vera nákvæm, fullgerð og viðeigandi.

Váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, skulu uppfæra gagnasöfnin sem notuð eru við útreikning á líkindadreifingu byggðri á spá a.m.k. árlega.

4. Ekki skal mælt fyrir um neina sérstaka aðferð við útreikning á líkindadreifingu byggðri á spá.

Óháð reikningsaðferðinni sem beitt er skal geta innra líkansins til að forgangsraða áhættum vera nægjanleg til að tryggja að því sé almennt beitt og að það gegni mikilvægu hlutverki í stjórnkerfi váttryggingafélaga, þ.m.t. endurtryggingafélaga, einkum hvað varðar áhættustýringarkerfi þeirra og ferli við ákvarðanatöku, auk ráðstöfunar eigin fjár í samræmi við 120. gr.

Innra líkanið skal taka til hvers konar efnislegra áhætta sem váttryggingafélagin, þ.m.t. endurtryggingafélagin, verða fyrir. Innri líkón skulu hið minnsta taka til þeirra áhætta sem settar eru fram í 4. mgr.°101. gr.

5. Hvað varðar áhrif áhættudreifingar geta váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, litið til innri líkana sinna hvað varðar að vera háð innan áhættuflokka og þvert á þá, að því tilskildu að eftirlitsyfirvöld séu sannferð um að kerfin sem notuð eru til að mæla áhrif áhættudreifingar séu fullnægjandi.

6. Váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, geta að fullu tekið til greina áhrif aðferða til að draga úr áhættu í innri líkönum sínum, að því tilskildu að lánsáhætta og aðrar áhættur sem aðferðir til að draga úr áhættu valda endurspeglis með tilhlýðilegum hætti í innra líkaninu.

7. Váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, skulu meta af nákvæmni þær tilteknu tegundir áhættu sem tengjast fjárhagslegum tryggingum og öllum samningskostum í innri líkönum sínum, ef þau eru mikilvæg. Þau skulu einnig meta áhættuna sem bæði tengist kostum váttryggingartaka og samningskostum váttryggingafélaga, þ.m.t. endurtryggingafélaga. Í forsendunum skal, með beinum eða óbeinum hætti, taka þau áhrif til greina sem framtíðarbreytingar á fjárhagslegum og ófjárhagslegum skilyrðum kunna að hafa á framkvæmd þessara kosta.

8. Váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, geta í innri líkönum sínum tekið tillit til rekstraraðgerða í framtíðinni sem reikna má með að þau hafi vænst að framkvæma við tilteknar aðstæður.

Í þeim tilvikum sem sett eru fram í fyrstu undirgrein skal viðkomandi félag taka tillit til þess tíma sem nauðsynlegur er til að framkvæma slíkar aðgerðir.

9. Í innri líkönum sínum skulu váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, hafa hliðsjón af öllum greiðslum til váttryggingartaka og réttihafa sem þau reikna með að inna af hendi, einnig þeim greiðslum sem eru tryggðar með samningum.

122. gr.

Kvörðunarstaðlar

1. Váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, geta notað annað tímabil eða áhættumat en það sem sett er fram í 3. mgr. 101. gr. við gerð innri líkana sinna, svo framarlega sem þessi félög geta notað niðurstöður innra líkansins til að reikna út gjaldþolskröfuna á þann hátt að váttryggingartökum og réttihöfum sé séð fyrir umfangi verndunar sem jafngildi því sem sett er fram í 101. gr.

2. Þar sem því verður komið við skulu váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, leiða gjaldþolskröfuna beint af líkindadreifingu byggðri á spá sem stafar af innri líkönum þessara félaga, og nota til þess mælikvarða vágildis sem settur er fram í 3. mgr. 101. gr.

3. Ef váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, geta ekki leitt gjaldþolskröfuna beint af líkindadreifingu byggðri á spá sem stafar af innra líkaninu, geta eftirlitsyfirvöld heimilað að nálgunum sé beitt við útreikning á gjaldþolskröfunni, svo framarlega sem félagin geta sýnt eftirlitsyfirvöldum fram á að váttryggingartökum sé séð fyrir vernd sem jafngildi þeirri sem kveðið er á um í 101. gr.

4. Eftirlitsyfirvöld geta krafist þess að váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, starfræki innri líkón á viðeigandi váttryggingasöfnum til viðmiðunar og noti forsendur sem byggðar eru á ytri frekar en innri gögnum til að sannreyna kvörðun innra líkansins og ganga úr skugga um að forskriftin sé í samræmi við almennt viðurkenndar markaðsvenjur.

123. gr.

Skipting hagnaðar og taps

Vátryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, skulu endurskoða, að minnsta kosti árlega, orsakir og upptök hagnaðar og taps fyrir stærri rekstrareiningar.

Þau skulu sýna fram á hvernig áhættuflokkun í innra líkaninu sýnir fram á orsakir og upptök hagnaðar og taps. Áhættuflokkun og skipting hagnaðar og taps skal endurspeglja áhættusnið vátryggingafélaga, þ.m.t. endurtryggingafélaga.

124. gr.

Fullgildingarstaðlar

Vátryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, skulu reglulega fullgilda líkanið, en slík fullgilding tekur til þess að vakta hvernig innra líkanið virkar, fylgjast með því að forskriftirnar séu við hæfi og bera niðurstöðurnar saman við reynsluna.

Fullgildingarferli líkansins skal taka til skilvirks tölfræðiferlis til fullgildingar á innra líkaninu, en það gerir vátryggingafélögum, þ.m.t. endurtryggingafélögum, kleift að sýna eftirlitsyfirvöldum fram á að eiginfjárkröfumnar sem af þessu stafa séu viðeigandi.

Tölfræðiaðferðirnar sem beitt er skulu prófa hversu viðeigandi líkindadreifingin sem byggð er á spá er, ekki einungis borið saman við reynslu af tapi heldur einnig öll efnisleg ný gögn og upplýsingar sem tengjast þeim.

Fullgildingarferli líkansins skal taka til greiningar á stöðugleika innra líkansins, einkum prófunar á því hve næmar niðurstöður innra líkansins eru á breytingar á þeim forsendum sem að baki búa. Það skal einnig taka til mats á því hve nákvæm, heildstæð og viðeigandi gögnin eru sem innra líkanið styðst við.

125. gr.

Staðlar vegna skjalahalds

Vátryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, skulu skrá hönnun og rekstraratriði innra líkans síns.

Skjölín skulu sýna að líkanið sé í samræmi við 120.–124. gr.

Í skjölunum skal vera nákvæmt yfirlit yfir kenningar, forsendur og þann stærðfræðilega og empíríska grunn sem býr að baki innra líkaninu.

Í skjölunum skulu gefin til kynna öll tilvik þegar innra líkan virkar ekki með skilvirkum hætti.

Vátryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, skulu skrá helstu breytingar á innri líkönum þeirra, eins og sett er fram í 115. gr.

126. gr.

Ytri líkón og gögn

Ekki skal litið á notkun líkans eða gagna sem fengin eru frá þriðja aðila sem réttlætingu á undanþágu frá neinum krafanna til innra líkansins sem settar eru fram í 120.–125. gr.

127. gr.

Framkvæmdarráðstafanir

Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framkvæmdarráðstafanir að því er varðar 120.–126. gr. til að tryggja samhæfða nálgun við notkun innri líkana í gervöllu Bandalaginu, og til að stuðla að betra mati á áhættusniði og stjórnun vátryggingafélaga, þ.m.t. endurtryggingafélaga.

Þessar ráðstafanir, sem er ætlað að breyta veigalitlum þáttum þessarar tilskipunar með því að auka við hana, skulu samþykktar í samræmi við reglunefndarmeðferð með grannskoðun sem um getur í 3. mgr. 301. gr.

5. þáttur

Lágmarkskröfur um eigið fé

128. gr.

Almenn ákvæði

Aðildarríki skulu krefjast þess að vátryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, hafi yfir viðurkenndum eiginfjárlíðum að ráða til að ná yfir lágmarkskröfur um eigið fé.

129. gr.

Útreikningur á lágmarkskröfum um eigið fé

1. Lágmarkskrafan um eigið fé skal reiknuð út í samræmi við eftirfarandi meginreglur:

- hún skal reiknuð á skýran og einfaldan hátt, og þannig að tryggt sé að hægt sé að endurskoða útreikningana,
- hún skal samsvara lágmarksfjárhæð viðurkennds eiginfjárlíðar til að vátryggingartakar og réttihafar þurfi ekki að sæta óviðunandi áhættu ef vátryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, fá leyfi fyrir áframhaldandi starfsemi,

c) línulegt fall sem um getur í 2. mgr. og notað er við útreikning á lágmarkskröfunni um eigið fé skal kvarða að vágildi viðurkenndra eiginfjárliða váttrygginga- eða endurtryggingafélags, með fyrirvara um 85% öryggisstig á ársgrundvelli,

d) algjört lágmark hennar skal vera:

i. hvað varðar skaðatryggingafélög, þ.m.t. bundin frumtryggingafélög, 2 200 000 evrur, nema í þeim tilvikum þegar allar eða hluti af áhættunum eru innifaldar í einhverjum flokka 10-15 sem skráðir eru í A-hluta I. viðauka, og skal þá ekki vera lægri en 3 200 000 evrur,

ii. hvað varðar líftryggingafélög, þ.m.t. bundin frumtryggingafélög, 3 200 000 evrur,

iii. hvað varðar endurtryggingafélög, 3 200 000 evrur, nema ef um bundin endurtryggingafélög er að ræða og skal lágmarkskrafan um eigið fé þá ekki vera undir 1 000 000 evrum,

iv. summan af þeim fjárhæðum sem settar eru fram í i. og ii. lið fyrir váttryggingafélög eins og um getur í 5. mgr. 73. gr.

2. Með fyrirvara um 3. lið skal lágmarkskrafan um eigið fé reiknuð sem línulegt fall af mengi eða hlutmengi eftirtalinna breyta: váttryggingaskuldir félagsins, bókfærð iðgjöld, áhættufjárhæð, frestaður skattur og stjórnunarkostnaður. Breyturnar sem notaðar eru skulu metnar að frádregnum hluta endurtryggjenda.

3. Með fyrirvara um d-lið 1. mgr. skal lágmarkskrafan um eigið fé hvorki falla undir 25% né fara yfir 45% af gjaldþolskröfu félagsins, reiknuð í samræmi við 2. eða 3. undirþátt 4. þáttar VI. kafla, og að meðtöldum öllum viðbótargjaldþolskröfum sem komið er á í samræmi við 37. gr.

Á tímabili sem lýkur eigi síðar en 31. október 2014 skulu aðildarríki veita eftirlitsyfirvöldum leyfi til að krefjast þess að váttryggingafélag eða endurtryggingafélag beiti hlutföllunum sem um getur í 1. undirlið eingöngu á gjaldþolskröfu félagsins, í samræmi við 2. undirþátt 4. þáttar VI. kafla.

4. Váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, skulu reikna lágmarkskröfu um eigin fé að minnsta kosti ársfjórðungslega og gefa eftirlitsyfirvöldum skýrslu um niðurstöðurnar.

Ef önnur hvor mörkin sem um getur í 3. mgr. ákvarða lágmarkskröfu um eigið fé félags skal félagið veita eftirlitsyfirvöldum upplýsingar sem leiða ástæður þessa skýrt í ljós.

5. Framkvæmdastjórnin skal leggja skýrslu fyrir Evrópuþingið og nefnd evrópskra eftirlitsaðila með váttryggingum og starfstengdum líffeyrissjóðum sem komið var á með ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2004/9/EB⁽¹⁾, fyrir 31. október 2017, um reglur aðildarríkjanna og starfsreglur eftirlitsyfirvalda samkvæmt 1.–4. mgr.

Í skýrslunni skal einkum fjallað um notkun og stig hámarks og lágmarks sem sett er fram í 3. mgr., sem og vandamál sem eftirlitsyfirvöld og félög kunna að þurfa að fást við þegar þessari grein er beitt.

130. gr.

Framkvæmdarráðstafanir

Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framkvæmdarráðstafanir þar sem tilgreint er hvernig útreikningi á lágmarkskröfu um eigið fé skal háttað, eins og um getur í 128. og 129. gr.

Þessar ráðstafanir, sem er ætlað að breyta veigalitlum þáttum þessarar tilskipunar með því að auka við hana, skulu samþykktar í samræmi við reglunefndarmeðferð með grannskoðun sem um getur í 3. mgr. 301. gr.

131. gr.

Aðlögunarfyrirkomulag varðandi það að farið sé að ákvæðum um lágmarkskröfu um eigið fé

Þrátt fyrir ákvæði 139. og 144. gr. þar sem váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, fara að ákvæðum um lágmarksgjaldþol sem um getur í 28. gr. tilskipunar 2002/83/EB, 16. gr. a í tilskipun 73/239/EBE, eða 37., 38., eða 39. gr. tilskipunar 2005/68/EB, eftir því sem við á, þann 31. október 2012, en hafa ekki yfir að ráða lágmarksfjárhæð viðurkennds eiginfjárgrunns til að standa straum af lágmarkskröfu um eigið fé skulu viðkomandi félög fara að ákvæðum 128. gr. eigi síðar en 31. október 2013.

Ef viðkomandi félag fer ekki að 128. gr. innan þess tíma sem settur er fram í 1. mgr. skal starfsleyfi félagsins afturkallað. með fyrirvara um viðeigandi málsmeðferð sem kveðið er á um í landslöggjöf.

6. þáttur

Fjárfestingar

132. gr.

Varfærismeginregla

1. Aðildarríkin skulu sjá til þess að váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, fjárfesti allar eignir sínar í samræmi við varfærismeginregluna, eins og tilgreint er í 2., 3. og 4. mgr.

⁽¹⁾ Stjútíð. ESB L 3, 7.1.2004, bls. 34.

2. Að því er varðar eignasafnið í heild, skulu váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, einungis fjárfesta í eignum og gervingum sem hlutaðeigandi félag getur með viðeigandi hætti skilgreint, metið, haft eftirlit með, stýrt, stjórnað og gefið skýrslu um, og tekið með viðeigandi hætti tillit til við mat á heildargjaldþolsþörf í samræmi við a-lið annarrar undirgreinar 1. mgr. 45. gr.

Allar eignir, einkum þær sem nýttar eru til að uppfylla lágmarkskröfur um eigið fé og gjaldþolskröfu, skulu fjárfestar með þeim hætti að öryggi, gæði, seljanleiki og arðsemi eignasafnsins í heild sinni sé tryggt. Auk þess skulu eignirnar staðsettar þannig að tryggt sé að þær séu aðgengilegar.

Við fjárfestingar í eignum til jöfnunar á móti váttryggingaskuld skal hafa hliðsjón af eðli og tímalengd váttryggingaskuldbindinga, þ.m.t. endurtryggingaskuldbindinga. Þessar eignir skulu fjárfestar með hagsmuni allra váttryggingartaka og rétthafa í huga m.t.t. allra framlagðra váttryggingamála.

Ef um er að ræða hagsmunaárekstur skulu váttryggingafélögin eða einingin sem stýrir eignasafni þeirra sjá til þess að fjárfestingin sé eingöngu í þágu váttryggingartaka og rétthafa.

3. Með fyrirvara um ákvæði 2. mgr., skulu önnur, þriðja og fjórða undirgrein þessarar málsgreinar gilda að því er varðar eignir í tengslum við líftryggingarsamninga ef váttryggingartakar bera fjárfestingaráhættuna.

Þegar bætur samkvæmt samningi eru með beinum hætti tengdar verðgildi eininga í verðbréfasjóði eins og skilgreint í tilskipun 85/611/EBE eða verðgildi eigna í sjóðum, sem eru í vörslu váttryggingafélaganna, yfirleitt skipt í einingar, skal váttryggingaskuld vegna bótanna mætt, eins og hægt er, með þessum einingum eða, þegar slíkar einingar eru ekki fyrir hendi, með þessum eignum.

Ef bætur samkvæmt samningi eru með beinum hætti tengdar hlutabréfavisitölu eða einhverju öðru viðmiðunargildi en því sem um getur í annari undirgrein skal váttryggingaskuld vegna bótanna mætt, eins og hægt er, annaðhvort með einingum sem taldar eru sýna viðmiðunargildið eða, ef þessar einingar eru ekki fyrir hendi, með hæfilega öruggum og söluhæfum eignum sem samsvara eins og hægt er þeim eignum sem hið tiltekna viðmiðunargildi byggist á.

Ef bæturnar sem um getur í annari og þriðju undirgrein fela í sér ábyrgð á fjárfestingarárangri eða annars konar ábyrgðan ávinning, skulu eignirnar, sem nýttar eru til að uppfylla ákvæði um samsvarandi viðbótarváttryggingaskuld, falla undir 4. mgr.

4. Með fyrirvara um 2. mgr., skulu ákvæði annarrar til fimmtu undirgreinar þessarar málsgreinar gilda um eignir, aðrar en þær sem falla undir 3. mgr.

Notkun afleiðugerninga skal vera möguleg að því marki sem þeir geta dregið úr áhættu eða stuðlað að hagkvæmri stýringu váttryggingastofns.

Fjárfestingar og eignir, sem ekki eru skráðar á skipulegum fjármálamarkaði, verða ávallt að vera innan varfærnismarka.

Eignir skulu vera nægilega fjölbreytilegar þannig að komast megi hjá því að treyst sé óþarflega mikið á tiltekna eign, útgefanda eða fyrirtækjasamstæðu eða landsvæði og uppsöfnun áhættu í eignasafninu í heild.

Fjárfestingar í eignum sem gefnar eru úr af sama útgefanda eða útgefendum, sem tilheyra sömu samstæðu, skulu ekki leiða til þess að áhætta safnist fyrir í of miklum mæli hjá váttryggingafélaginu.

133. gr.

Frelsi til fjárfestinga

1. Aðildarríkin skulu ekki krefja váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, um að þau fjárfesti í tilteknum eignaflokkum.

2. Aðildarríkin skulu ekki skilyrða fjárfestingarákvarðanir váttrygginga- eða endurtryggingafélags eða forstöðumanns fjárfestinga þess við neins konar fyrirframsamþykki eða kerfisbundna tilkynningarskyldu.

3. Þessi grein hefur ekki áhrif á kröfur aðildarríkja um takmarkanir á tegundum eigna eða viðmiðunargilda sem tryggingabætur geta verið tengdar. Þess háttar reglum skal einungis beitt ef váttryggingartaki, sem er einstaklingur, ber fjárfestingaráhættu og skulu ekki vera meira takmarkandi en þær sem settar eru fram í tilskipun 85/611/EBE.

134. gr.

Staðsetning eigna og bann við veðsetningu eigna

1. Að því er varðar váttryggingaráhættu innan Bandalagsins, skulu aðildarríki ekki krefjast þess að eignir sem ætlaðar eru til að bæta váttryggingaskuld í tengslum við þá áhættu séu staðsettar innan Bandalagsins eða í tilteknu aðildarríki.

Auk þess skulu aðildarríki, að því er varðar kröfur vegna endurtryggingarsamninga við félög, sem hafa leyfi í samræmi við þessa tilskipun eða hafa aðalskrifstofu í þriðja landi sem hefur eftirlitsfyrirkomulag sem talið er jafngilt í samræmi við 172. gr., ekki krefjast þess að eignir sem eru ætlaðar vegna þeirra krafna séu staðsettar innan Bandalagsins.

2. Aðildarríki skulu ekki viðhalda eða taka upp, vegna myndunar váttryggingaskuldar, kerfi með brúttóvarasjóðum sem binda eignir til að mæta væntum iðgjöldum og útistandandi tjónaskuld ef endurtryggingandinn er váttrygginga- eða endurtryggingafélag með starfsleyfi í samræmi við þessa tilskipun.

135. gr.

Framkvæmdarráðstafanir

1. Til að tryggja samræmda beitingu þessarar tilskipunar, getur framkvæmdastjórnin samþykkt framkvæmdarráðstafanir sem tilgreina meginlegar kröfur á eftirfarandi sviðum:

- a) greiningu, mælingu, vöktun, stýringu og skýrslugjöf vegna áhættu sem leiðir af fjárfestingum í tengslum við fyrstu undirgrein 2. mgr. 132. gr.,
- b) greiningu, mælingu, vöktun, stýringu og skýrslugjöf vegna sérstakrar áhættu sem leiðir af fjárfestingum í afleiðugerningum og eignum sem um getur í annari undirgrein 4. mgr. 132. gr.

2. Til að tryggja stöðugleika þvert á atvinnugreinar og til að koma í veg fyrir misræmi milli hagsmuna fyrirtækja sem „endurpakka“ útlán í seljanleg verðbréf og aðra fjármálagerninga (útgefanda) og hagsmuna váttrygginga- eða endurtryggingafélaga sem fjárfesta í þess háttar verðbréfum eða gerningum, skal framkvæmdastjórnin samþykkja framkvæmdarráðstafanir sem setja fram:

- a) kröfurnar sem útgefandi þarf að uppfylla til þess að váttrygginga- eða endurtryggingafélagi sé heimilt að fjárfesta í þess háttar verðbréfum eða gerningum eftir 1. janúar 2011, þ.m.t. kröfur sem tryggja að útgefandi viðhaldi hluta af hreinni, fjárhagslegri hlutdeild sem nemur ekki minna en 5 %,
- b) eigindlegar kröfur sem váttrygginga- eða endurtryggingafélag, sem fjárfesta í þess háttar verðbréfum eða gerningum, skulu uppfylla.

3. Þessar ráðstafanir, sem er ætlað að breyta veigalitlum þáttum þessarar tilskipunar með því að auka við hana, skulu samþykktar í samræmi við reglunefndar meðferð með grannskoðun sem um getur í 3. mgr. 301. gr.

VII. KAFLI

Váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, sem eiga í erfiðleikum eða búa við óvenjulegar aðstæður

136. gr.

Greining og tilkynning váttryggingafélags, þ.m.t. endurtryggingafélags, um versnandi fjárhagsleg skilyrði

Váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, skulu hafa verklagsreglur til að greina versnandi fjárhagsleg skilyrði og skulu tafarlaust tilkynna eftirlitsyfirvöldum um versnandi skilyrði.

137. gr.

Ekki er farið að ákvæðum um váttryggingaskuldir

Fari váttrygginga- eða endurtryggingafélag ekki að ákvæðum 2. þátta VI. kafla geta eftirlitsyfirvöld í heimaaðildarríki þess bannað fjálsa ráðstöfun eigna þess eftir að hafa áður tilkynnt eftirlitsyfirvöldum gístiaðildarríkisins um fyrirætlun sína. Eftirlitsyfirvöld heimaaðildarríkis skulu tilnefna eignir sem skulu falla undir þess háttar ráðstafanir.

138. gr.

Ekki er farið að ákvæðum um gjaldþolskröfu

1. Váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, skulu tafarlaust upplýsa eftirlitsyfirvöld ef þau telja að ekki sé farið að gjaldþolskröfu, eða ef hætta er á að ekki verði farið að ákvæðunum á næstu þremur mánuðum.

2. Innan tveggja mánaða frá því að í ljós kemur að ekki er farið að ákvæðum um gjaldþolskröfu, skal hlutaðeigandi váttrygginga- eða endurtryggingafélag leggja fram raunhæfa endurreisnaráætlun til samþykkis fyrir eftirlitsyfirvaldið.

3. Eftirlitsyfirvöld skulu krefjast þess að hlutaðeigandi váttrygginga- eða endurtryggingafélag geri viðeigandi ráðstafanir, innan sex mánaða frá því að kemur í ljós að ekki sé farið að ákvæðum um gjaldþolskröfu, til að ná aftur nauðsynlegu stigi viðurkenndra eiginfjárliða sem þarf til að uppfylla kröfur um gjaldþol eða lækkun á áhættusniði til að tryggja að farið sé að ákvæðum um gjaldþolskröfu.

Eftirlitsyfirvöld geta, ef við á, framlengt það tímabil um þrjú mánuði.

4. Ef um er að ræða óvenjulegt hrun á fjármálamörkuðum, getur eftirlitsyfirvald framlengt tímabilið sem sett er fram í annari undirgrein 3. mgr. um viðeigandi tímabil að teknu tilliti til allra viðeigandi þátta.

Hlutaðeigandi váttrygginga- eða endurtryggingafélag skal, á þriggja mánaða fresti, leggja fram framvinduskýrslu til eftirlitsyfirvalda sinna þar sem settar eru fram ráðstafanir sem gerðar eru og framvinda við að ná aftur nauðsynlegu stigi viðurkenndra eiginfjárliða, sem þarf til að uppfylla kröfur um gjaldþol, eða til að lækka áhættusnið til að tryggja að farið sé að ákvæðum um gjaldþolskröfu.

Framlengingin sem um getur í fyrstu undirgrein skal afturkölluð ef framvinduskýrsla sýnir fram á að engin marktæk framvinda hafi átt sér stað til að ná aftur nauðsynlegu stigi viðurkenndra eiginfjárliða, sem þarf til að uppfylla gjaldþolskröfuna, eða lækkun áhættusniðs til að tryggja að farið sé að ákvæðum um gjaldþolskröfu, frá þeim degi sem kom í ljós að ekki var farið að ákvæðum um gjaldþolskröfu og þeim degi sem framvinduskýrslan er lögð fram.

5. Í undantekningartilvikum getur eftirlitsyfirvald, telji það að fjárhagsstaða hlutaðeigandi félags eigi eftir að versna enn frekar, takmarkað eða bannað frjálsa ráðstöfun eigna þess félags. Viðkomandi eftirlitsyfirvald skal upplýsa eftirlitsyfirvöld gístiaðildarríkis um gerðar ráðstafanir. Þau yfirvöld skulu, samkvæmt beiðni eftirlitsyfirvalds heimaaðildarríkis, gera sömu ráðstafanir. Eftirlitsyfirvald heimaaðildarríkis skal tilnefna eignir sem skulu falla undir þess háttar ráðstafanir.

139. gr.

Ekki er farið að ákvæðum hvað varðar lágmarkskröfur um eigið fé

1. Váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, skulu tafarlaust upplýsa eftirlitsyfirvöld ef þau telja að lágmarkskröfur um eigið fé séu ekki lengur uppfylltar, eða ef hætta er á að ekki verði farið að ákvæðunum á næstu þremur mánuðum.

2. Innan eins mánaðar frá því að kemur í ljós að ákvæði um lágmarkskröfur um eigið fé eru ekki uppfylltar, skal hlutaðeigandi váttrygginga- eða endurtryggingafélag leggja fram raunhæfa skammtíma fjárhagsáætlun, til eftirlitsyfirvalds til samþykktar, um að ná aftur nauðsynlegum viðurkenndum eiginfjárliðum, að lágmarki sem nemur lágmarkskröfum um eigið fé, eða lækkun áhættusniðs til að tryggja að farið sé að ákvæðum um lágmarkskröfur um eigið fé.

3. Eftirlitsyfirvald heimaaðildarríkis getur einnig takmarkað eða bannað frjálsa ráðstöfun eigna váttrygginga- eða endurtryggingafélags. Það skal upplýsa eftirlitsyfirvöld gístiaðildarríkis til samræmis við það. Þau yfirvöld skulu, samkvæmt beiðni eftirlitsyfirvalds heimaaðildarríkis, gera sömu ráðstafanir. Eftirlitsyfirvald heimaaðildarríkis skal tilnefna eignir sem skulu falla undir þess háttar ráðstafanir.

140. gr.

Bann við frjálsri ráðstöfun eigna sem eru á yfirráðasvæði aðildarríkis

Aðildarríki skulu gera nauðsynlegar ráðstafanir svo þau geti, í samræmi við landslög, bannað frjálsa ráðstöfun eigna sem eru á yfirráðasvæði þess, að beiðni heimaaðildarríkis félagsins, í þeim tilvikum sem um getur í 137.–139. og 2. mgr. 144. gr., en heimaaðildarríkið skal tilgreina um hvaða eignir þessar ráðstafanir gilda.

141. gr.

Eftirlitsheimildir við versnandi fjárhagsleg skilyrði

Ef gjaldþolsstaða félags heldur áfram að versna, skulu eftirlitsyfirvöld, þrátt fyrir 138. og 139. gr., hafa heimild til að gera nauðsynlegar verndarráðstafanir til að gæta hagsmuna váttryggingartaka ef um er að ræða váttryggingarsamninga, eða skuldbindingar sem leiða af endurtryggingarsamningum.

Þessar ráðstafanir skulu vera í réttu hlutfalli við og endurspegla stig og tímalengd versnandi gjaldþolsstöðu hlutaðeigandi váttrygginga- eða endurtryggingafélags.

142. gr.

Endurreisnaráætlun og fjárhagsáætlun

1. Endurreisnaráætlunin sem um getur í 2. mgr. 138. gr. og fjárhagsáætlun sem um getur í 2. mgr. 139. gr. skal að lágmarki tilgreina eftirfarandi atriði eða staðfestingu á þeim:

- a) áætlaðan rekstrarkostnað, einkum almennan kostnað vegna daglegs reksturs og umboðslauna,
- b) spá um tekjur og kostnað vegna frumtryggingastarfsemi, móttöku endurtrygginga og vegna endurtryggingaverndar,
- c) áætlaðan efnahagsreikning,
- d) mat á fjármagni sem ætlað er að standa straum af váttryggingaskuldum, gjaldþolskröfum og lágmarkskröfum um eigið fé,
- e) heildarstefnu varðandi endurtryggingar.

2. Ef eftirlitsyfirvöld hafa krafist þess að gerð sé endurreisnaráætlun sem um getur í 2. mgr. 138. gr. eða fjárhagsáætlun sem um getur í 2. mgr. 139. gr. í samræmi við 1. mgr. þessarar greinar, skulu þau láta vera að gefa út skírteini í samræmi við 39. gr. svo lengi sem þau telja að réttindum váttryggingartaka, eða samningsskuldbindingum endurtryggingafélags, sé ógnað.

143. gr.

Framkvæmdarráðstafanir

Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framkvæmdarráðstafanir sem tilgreina þá þætti sem skulu teknir til greina við beitingu 4. mgr. 138. gr., þ.m.t. lengsta viðeigandi tímabil, tilgreint í heildarfjölda mánaða, sem skal vera það sama að því er varðar öll váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, eins og um getur í fyrstu undirgrein 4. mgr. 138. gr.

Ef nauðsynlegt er að bæta samleitni, getur framkvæmdastjórnin samþykkt framkvæmdarráðstafanir þar sem mælt er fyrir um frekari forskriftir með tilliti til endurreisnaráætlunarinnar sem um getur í 2. mgr. 138. gr., fjárhagsáætlunar sem um getur í 2. mgr. 139. gr. og með tilliti til 141. gr. og þess vandlega gætt að forðast sveifluaukandi áhrif.

Þessar ráðstafanir, sem er ætlað að breyta veigalitlum þáttum þessarar tilskipunar með því að auka við hana, skulu samþykktar í samræmi við reglunefndar meðferð með grannskoðun sem um getur í 3. mgr. 301. gr.

144. gr.

Afturköllun starfsleyfis

1. Eftirlitsyfirvald heimaaðildarríkis getur afturkallað leyfi sem veitt er váttrygginga- eða endurtryggingafélögum í eftirfarandi tilvikum:

- a) hlutaðeigandi félag nýtir ekki starfsleyfið innan tólf mánaða, afsalar sér því afdráttarlaust eða hættir rekstri starfseminnar í meira en sex mánuði, nema hlutaðeigandi aðildarríki hafi kveðið á um að starfsleyfið renni út í slíkum tilvikum,
- b) hlutaðeigandi félag uppfyllir ekki lengur skilyrði fyrir leyfi,
- c) hlutaðeigandi félag bregst alvarlega skyldum sem á því hvíla samkvæmt gildandi reglugerðum.

Eftirlitsyfirvald heimaaðildarríkis skal afturkalla leyfi sem veitt er váttrygginga- eða endurtryggingafélagi í því tilviki ef félag uppfyllir ekki lágmarkskröfur um eigið fé og eftirlitsyfirvald telur að fjárhagsáætlun sem lögð er fram sé augljóslega ófullnægjandi eða hlutaðeigandi félagi tekst ekki að standa við samþykta áætlun innan þriggja mánaða eftir að athugun leiddi í ljós að ekki er farið að ákvæðum um lágmarkskröfur um eigið fé.

2. Sé starfsleyfi afturkallað eða ef það rennur út skal eftirlitsyfirvald í heimaaðildarríkinu tilkynna það til eftirlitsyfirvalda í hinum aðildarríkjunum og skulu þau gera viðeigandi ráðstafanir til að koma í veg fyrir að váttrygginga- eða endurtryggingafélagið hefji á ný starfsemi á yfirráðsvæði þeirra.

Eftirlitsyfirvald heimaaðildarríkis skal, í samvinnu við þau yfirvöld, gera nauðsynlegar ráðstafanir til að gæta hagsmuna hinna trygðu aðila og sérstaklega hamlu frjálsri ráðstöfun eigna váttryggingafélags í samræmi við 140. gr.

3. Ákvörðun um að afturkalla starfsleyfi skal ítarlega rökstudd og skal tilkynna hana hlutaðeigandi váttrygginga- eða endurtryggingafélagi.

VIII. KAFLI

Staðfesturéttur og frelsi til að veita þjónustu

1. Þáttur

Stofnsetning váttryggingafélaga

145. gr.

Skilyrði fyrir stofnun útíbús

1. Aðildarríki skulu sjá til þess að váttryggingafélag sem óskar eftir að stofna útíbú á yfirráðsvæði annars aðildarríkis skuli tilkynna það eftirlitsyfirvöldum í heimaaðildarríki sínu.

Fara skal með fast aðsetur félags í aðildarríki eins og um útíbú væri að ræða enda þótt það sé ekki í formi útíbús heldur felist einungis í skrifstofu sem rekin er af starfsfólki félagsins sjálfs eða óháðum aðila sem hefur ótímabundna heimild til að koma fram fyrir hönd félagsins með sama hætti og umboð myndi gera.

2. Aðildarríki skulu gera kröfu um að váttryggingafélag sem óskar eftir að stofna útíbú á yfirráðsvæði annars aðildarríkis láti eftirfarandi fylgja tilkynningunni sem um getur í 1. mgr.:

- a) upplýsingar um í hvaða aðildarríki það óskar eftir að stofna útíbú,
- b) rekstraráætlun þar sem a.m.k. er tilgreint hvaða starfsemi það hyggst stunda og uppbygging útíbúsins,
- c) nafn aðila sem hefur umboð til að skuldbinda váttryggingafélagið, í tengslum við þriðja aðila, eða, í tilviki Lloyd's, viðkomandi váttryggjanda og til að koma fram fyrir hönd þess í tengslum við yfirvöld og dómstóla gístaðildarríkis (viðurkenndur umboðsmaður),
- d) heimilisfang í gístaðildarríki þar sem hægt er að nálgast skjöl og afhenda skjöl, þ.m.t. allar tilkynningar til viðurkennds umboðsmanns.

Hvað Lloyd's-vátryggingendur varðar skulu tryggðir einstaklingar, komi til málaferla í gístiaðildarríki vegna vátryggingaskuldbindinga, hljóta sambærilega meðferð og ef mál hefði verið höfðað gegn starfsemi af hefðbundinni gerð.

3. Ef skaðatryggingafélag hefur í hyggju að láta útibú sitt tryggja gegn áhættu sem flokkast í 10. flokk í A-hluta I. viðauka, burtséð frá ábyrgð vegna flutninga, skal það leggja fram yfirlýsingu um að það sé aðili að landsskrifstofu og landsbundnum ábyrgðarsjóði gístiaðildarríkis.

4. Ef breytingar verða á einstökum atriðum, sem tilkynnt eru skv. b-, c- eða d-lið 2. mgr., skal vátryggingafélag tilkynna eftirlitsyfirvöldum heimaaðildarríkisins og aðildarríki útibúsins skriflega um viðkomandi breytingu a.m.k. mánuði áður en breytingin er gerð til að gera eftirlitsyfirvöldum heimaaðildarríkisins og eftirlitsyfirvöldum aðildarríkisins þar sem útibúið er staðsett, kleift að uppfylla hlutaðeigandi skyldur sínar skv. 146. gr.

146. gr.

Upplýsingar veittar

1. Eftirlitsyfirvöld í heimaaðildarríkinu skulu, að teknu tilliti til fyrirhugaðs rekstrar, og innan þriggja mánaða frá móttöku upplýsinganna sem um getur í 2. mgr. 145. gr., senda upplýsingarnar til eftirlitsyfirvalda gístiaðildarríkisins og láta hlutaðeigandi vátryggingafélag vita nema þau hafi ástæðu til að efast um fullnægjandi stjórnskipulag eða fjárhagsstöðu vátryggingafélagsins, kröfur um hæfni og heiðvirði viðurkennds umboðsmanns í samræmi við 42. gr.

Eftirlitsyfirvöld heimaaðildarríkisins skulu einnig votta að vátryggingafélagið uppfylli gjaldpolskröfur og lágmarkskröfur um eigið fé sem er reiknað út skv. 100. gr. og 129. gr.

2. Neiti eftirlitsyfirvöld heimaaðildarríkisins að veita eftirlitsyfirvöldum í gístiaðildarríkinu upplýsingarnar sem um getur í 2. mgr. 145. gr. ber þeim að greina hlutaðeigandi vátryggingafélagi frá ástæðum fyrir synjuninni innan þriggja mánaða frá því að allar upplýsingar bárust.

Heimilt er að áfrýja til dómstóla í heimaaðildarríkinu ef um er að ræða synjun eða ef ekkert svar berst.

3. Áður en útibú vátryggingafélags hefur starfsemi skulu eftirlitsyfirvöld í gístiaðildarríki útibúsins, eigi síðar en tveimur mánuðum eftir að upplýsingarnar sem um ræðir í 1. mgr. hafa borist, tilkynna eftirlitsyfirvaldi í heimaaðildarríkinu um hvaða skilyrðum starfsemin skuli hlíta í gístiaðildarríki útibúsins svo almennra hagsmuna sé gætt. Eftirlitsyfirvald heimaaðildarríkis skal upplýsa hlutaðeigandi vátryggingafélag um þetta.

Vátryggingafélagið getur stofnað útibú og hafið starfsemi frá og með þeim degi sem eftirlitsyfirvald heimaaðildarríkis hefur móttekið þess háttar upplýsingar eða, ef engar upplýsingar hafa verið mótteknar, þegar tímabilinu sem kveðið er á um í fyrstu undirgrein lýkur.

2. þáttur

Frelsi vátryggingafélaga til að veita þjónustu

1. undirþáttur

Almenn ákvæði

147. gr.

Fyrirframtilkynning til heimaaðildarríkis

Vátryggingafélag, sem hyggst reka starfsemi í fyrsta sinn í einu eða fleiri aðildarríkjum samkvæmt frelsi til að veita þjónustu, skal fyrst tilkynna það eftirlitsyfirvöldum í heimaaðildarríkinu og tilgreina hvers konar áhættur eða skuldbindingar það hyggst gangast undir.

148. gr.

Tilkynning heimaaðildarríkis

1. Eftirlitsyfirvöld í heimaaðildarríkinu skulu, innan eins mánaðar frá tilkynningunni sem kveðið er á um í 147. gr., senda aðildarríkinu eða -ríkjunum þar sem vátryggingafélagið hyggst reka starfsemi samkvæmt frelsi til að veita þjónustu eftirfarandi:

- vottorð um að vátryggingafélagið taki til þess lágmarksgjaldpols og uppfylli lágmarkskröfur um eigið fé sem reiknað er út skv. 100. og 129. gr.,
- upplýsingar um í hvaða flokkum vátrygginga vátryggingafélagið hefur starfsleyfi,
- eðli áhætta eða skuldbindinga sem vátryggingafélagið ætlar að gangast undir í gístiaðildarríki.

Á sama tíma skulu eftirlitsyfirvöld heimaaðildarríkis upplýsa hlutaðeigandi vátryggingafélag um það.

2. Ef skaðatryggingafélag ætlar, á grundvelli frelsis til að veita þjónustu, að gangast undir ábyrgðir á áhættu sem flokkast í 10. flokk í A-hluta I. viðauka, fyrir utan ábyrgð vegna flutninga, á yfirráðasvæði aðildarríkis, getur það aðildarríki krafist þess að vátryggingafélag leggi fram eftirfarandi:

- nafn og heimilisfang fulltrúans sem um getur í h-lið 1. mgr. 18. gr.,
- yfirlýsingu um að félagið sé aðili að landsskrifstofu og innlendum ábyrgðarsjóði gístiaðildarríkis.

3. Sendi eftirlitsyfirvöld heimaáðildarríkisins upplýsingarnar sem um getur í 1. mgr. ekki innan tilskilins frests þeim að greina váttryggingafélaginu frá ástæðum fyrir synjuninni innan sama frests.

Heimilt er að áfrýja til dómstóla í heimaáðildarríkinu ef um er að ræða synjun eða ef ekkert svar berst.

4. Váttryggingafélaginu er heimilt að hefja starfsemi frá og með þeim degi sem staðfest er að það hafi verið látið vita um tilkynninguna sem um getur í fyrstu undirgrein 1. mgr.

149. gr.

Breytingar á eðli áhættanna eða skuldbindinganna

Málsmeðferðin í 147. og 148. gr. gildir um allar breytingar sem váttryggingafélagið hyggist gera á upplýsingunum sem um getur í 145. gr.

2. undirþáttur

Bótaábyrgð þriðja aðila á vélknúnum ökutækjum

150. gr.

Lögboðnar bótaábyrgðir þriðja aðila á vélknúnum ökutækjum

1. Ef skaðatryggingafélag, fyrir milligöngu stofnunar sem staðsett er í einu aðildarríkjanna, ábyrgist áhættu, aðra en ábyrgð vegna flutninga, sem flokkast í 10. flokk í A-hluta I. viðauka sem er í öðru aðildarríki, skal gístiaðildarríki krefjast þess að það félag verði aðili að og taki þátt í fjármögnun landsskrifstofu og innlendum ábyrgðarsjóði þess.

2. Fjárframlag sem um getur í 1. mgr. skal aðeins lagt fram í tengslum við áhættur, aðrar en ábyrgð vegna flutninga, sem flokkast í 10. flokk í A-hluta I. viðauka sem fellur undir þjónustustarfsemi. Það framlag skal reiknað út á sama grundvelli og fyrir skaðatryggingafélög sem gangast undir þær áhættur fyrir milligöngu stofnunar sem staðsett er í því aðildarríki.

Útreikningurinn skal gerður með vísan í iðgjaldatekjur váttryggingafélags af þeim flokki í gístiaðildarríkinu eða fjölda áhætta í þeim flokki sem félagið ber ábyrgð á þar.

3. Gístiaðildarríkið getur krafist þess að váttryggingafélag, sem veitir þjónustu, starfi í samræmi við reglur í því aðildarríki að því er varðar ábyrgð á aukinni áhættu, að svo miklu leyti sem þær eiga við um skaðatryggingafélög sem komið er á fót í því ríki.

151. gr.

Bann við mismunun aðila sem sækja kröfur

Gístiaðildarríkið skal krefjast þess að skaðatryggingafélag sjái til þess að aðilar sem sækja kröfur, sem leiða af atburðum sem eiga sér stað á yfirráðasvæði þess, séu ekki í verri stöðu vegna þess að félagið ber ábyrgð á áhættu, fyrir utan ábyrgð vegna flutninga, sem flokkast í 10. flokk í A-hluta I. viðauka sem fellur undir þjónustustarfsemi, frekar en fyrir milligöngu stofnunar sem staðsett er í því ríki.

152. gr.

Fulltrúi

1. Í þeim tilgangi sem um getur í 151. gr., skal gístiaðildarríki krefjast þess að skaðatryggingafélag tilnefni fulltrúa sem er búsettur eða hefur staðfestu á yfirráðasvæði þess, sem skal safna öllum nauðsynlegum upplýsingum í tengslum við kröfur, og skal hafa umboð til að koma fram fyrir hönd félagsins í tengslum við aðila sem orðið hafa fyrir tjóni og gætu sótt kröfur, þ.m.t. greiðslu þess háttar krafna, og komið fram fyrir hönd þess eða, ef nauðsyn krefur, frammi fyrir dómstólum og yfirvöldum þess aðildarríkis í tengslum við þær kröfur.

Þess getur einnig verið krafist að sá fulltrúi komi fram fyrir hönd skaðatryggingafélags frammi fyrir eftirlitsyfirvöldum gístiaðildarríkis að því er varðar athugun á tilvist og lögmati ábyrgðartrygginga vélknúinna ökutækja.

2. Gístiaðildarríki skal ekki krefjast þess að fulltrúi skuldbindi sig til að annast önnur störf fyrir hönd skaðatryggingafélags sem tilnefndi hann en þau sem sett eru fram í 1. mgr.

3. Tilnefning fulltrúa skal ekki í sjálfu sér tákna stofnun útibús að því er varðar ákvæði 145. gr.

4. Ef váttryggingafélag hefur ekki tilnefnt fulltrúa geta aðildarríkin samþykkt að tjónauppgjörfulltrúi, sem tilnefndur er í samræmi við 4. gr. tilskipunar 2000/26/EB annist störf fulltrúans sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar.

3. þáttur

Valdsvið eftirlitsyfirvalda gístiaðildarríkisins

1. undirþáttur

Váttryggingar

153. gr.

Tungumál

Eftirlitsyfirvöld gístiaðildarríkisins geta krafist þess að upplýsingarnar, sem þau geta farið fram á varðandi starfsemi váttryggingafélags á yfirráðasvæði þess, séu veittar á opinberu tungumáli eða tungumálum þess ríkis.

154. gr.

Fyrirframtilkynning og fyrirframsamþykki

1. Gistiaðildarríkjnum er óheimilt að samþykka ákvæði þar sem krafist er fyrirframsamþykkis við eða reglubundinna tilkynninga á almennum og sérstökum tryggingaskilmálum, iðgjaldatöxtum, eða í tilvikum líftrygginga, tæknilegum grundvelli sem er einkum notaður við útreikning á iðgjaldatöxtum og líftryggingaskuldum eða eyðublöðum og öðrum skjölum sem váttryggingafélagið hefur í hyggju að nota í skiptum sínum við váttryggingataka.
2. Í því skyni að hafa eftirlit með því að váttryggingafélag fari að innlendum ákvæðum um váttryggingarsamninga, er gistiaðildarríkinu aðeins heimilt að krefjast ókerfisbundinna tilkynninga vegna tryggingaskilmála og annarra skjala frá váttryggingafélagi sem fyrirhugar að reka váttryggingastarfsemi á yfirráðasvæði þess, og þær kröfur skulu ekki vera skilyrði þess að váttryggingafélag stundi starfsemi.
3. Gistiaðildarríki skulu ekki viðhalda eða taka upp kröfur um fyrirframtilkynningar eða samþykki hækkunar iðgjalda, nema sem hluta af almennu verðstýringakerfi.

155. gr.

Váttryggingafélög sem fara ekki að lagaákvæðum

1. Þar sem eftirlitsyfirvöld gistiaðildarríkis komast að því að váttryggingafélag, sem hefur útibú eða rekur starfsemi samkvæmt frelsi til að veita þjónustu á yfirráðasvæði þess, fer ekki að þeim lagaákvæðum sem um það gilda í því aðildarríki skulu þau krefjast þess af váttryggingafélaginu að það bindi enda á hinar óvenjulega aðstæður.
2. Þar sem umrætt váttryggingafélag gerir ekki nauðsynlegar ráðstafanir skulu eftirlitsyfirvöld viðkomandi aðildarríkis tilkynna það eftirlitsyfirvöldum heimaaðildarríkisins.

Eftirlitsyfirvöld heimaaðildarríkisins skulu við fyrsta tækifæri gera allar viðeigandi ráðstafanir til að tryggja að váttryggingafélag sem hlut á að máli bindi enda á þetta óeðlilega ástand.

Eftirlitsyfirvald heimaaðildarríkisins skal tilkynna eftirlitsyfirvaldi gistiaðildarríkisins um ráðstafanir sem gerðar eru.

3. Þar sem váttryggingafélagið heldur áfram að brjóta gegn lagaákvæðum sem í gildi eru í viðkomandi gistiaðildarríki þrátt fyrir áður nefndar ráðstafanir af hálfu heimaaðildarríkis eða vegna þess að ráðstafanirnar eru ónógar eða hafa ekki verið gerðar geta yfirvöld gistiaðildarríkis, er þau hafa skýrt eftirlitsyfirvöldum heimaaðildarríkisins frá því, gert viðeigandi ráðstafanir til að koma í veg fyrir eða refsa fyrir frekari brot og þar á meðal, að því marki sem það er nauðsynlegt, komið í veg fyrir að félagið geri fleiri váttryggingasamninga á yfirráðasvæði þess.

Aðildarríkin skulu sjá til þess að á þeirra yfirráðasvæði sé unnt að birta váttryggingafélögum nauðsynleg lagaskjöl vegna slíkra ráðstafana.

4. Ákvæði 1., 2. og 3. mgr. hafa ekki áhrif á rétt viðkomandi aðildarríkis til að gera nauðsynlegar ráðstafanir í neyðartilvikum til að koma í veg fyrir eða refsa fyrir lagabrot á yfirráðasvæði þess. Þetta felur einnig í sér þann möguleika að koma í veg fyrir að váttryggingafélag geri fleiri váttryggingasamninga á yfirráðasvæði þess.
5. Ákvæði 1., 2. og 3. mgr. hafa ekki áhrif á rétt aðildarríkis til að refsa fyrir brot sem eru framin á yfirráðasvæði þess.
6. Þar sem váttryggingafélag, sem hefur gerst brotlegt, hefur starfsstöð eða á eignir í viðkomandi aðildarríki geta eftirlitsyfirvöld hins síðarnefnda beitt þeim stjórnsýsluviðurlögum sem gilda í landslögum þeirra, með refsiaðgerðum gagnvart þeirri starfsstöð eða þeirri eign sem um ræðir.
7. Allar ráðstafanir, sem gripið er til skv. 2. til 6. mgr. og fela í sér takmörkun váttryggingastarfsemi, skulu rökstuddar og tilkynntar því váttryggingafélagi sem í hlut á.

8. Váttryggingafélög skulu afhenda eftirlitsyfirvöldum gistiaðildarríkis öll gögn sem þau óska eftir að þau afhendi að því er varðar 1. til 7. mgr., að því marki sem váttryggingafélögum sem hafa aðalskrifstofu í því aðildarríki er einnig skylt að gera það.

9. Aðildarríki skulu upplýsa framkvæmdastjórnina um fjölda og tegundir tilvika sem leiða til synjunar skv. 146. og 148. gr., þar sem ráðstafanir hafa verið gerðar skv. 4. mgr. þessarar greinar.

Á grundvelli þeirra upplýsinga skal framkvæmdastjórnin upplýsa nefnd evrópskra eftirlitsaðila með váttryggingum og starfstengdum lífeyrissjóðum á tveggja ára fresti.

156. gr.

Auglýsingastarfsemi

Váttryggingafélögum sem hafa aðalskrifstofur í aðildarríkjum er heimilt að auglýsa þjónustu sína í öllum tiltækum miðlum í gistiaðildarríkinu, svo fremi farið sé eftir reglum um framsetningu og efni slíkra auglýsinga sem settar hafa verið í þágu almennra hagsmuna.

157. gr.

Skattlagning iðgjalda

1. Með fyrirvara um síðari samþæfingu, skulu váttryggingarsamningar einungis falla undir óbeina skattlagningu og skattatengda gjaldtöku af tryggingariðgjöldum í þeim aðildarríkjum sem áhættan er staðsett í eða í aðildarríkinu þar sem gengist er undir skuldbindinguna.

Að því er varðar fyrstu undirgrein, teljast færanlegar eignir, sem staðsettar eru í fasteign sem er innan yferráðasvæðis aðildarríkis, að undanskildum vörum í umflutningi, áhætta staðsett í því aðildarríki, jafnvel ef fasteignin og innihald hennar falla ekki undir sama váttryggingarsamning.

Á Spáni eru einnig lögð aukagjöld á váttryggingarsamninga, sem komið er á með löglegum hætti í þágu „Consorcio de Compensación de Seguros“ svo þau geti sinnt hlutverki sínu í tengslum við bætur vegna taps af völdum óvenjulegra atburða sem eiga sér stað í því aðildarríki.

2. Löggjöf, sem við á um samninginn skv. 178. gr. þessarar tilskipunar og samkvæmt reglugerð (EB) nr. 593/2008, skal óháð hinni skattalegu tilhögun sem í gildi er.

3. Hvert aðildarríki skal beita eigin innlendum ákvæðum gagnvart þeim váttryggingafélögum sem ábyrgjast áhættu eða skuldbindingar innan yferráðasvæðis síns varðandi ráðstafanir sem gerðar eru til að tryggja innheimtu óbeinna skatta og skattatengdra gjalda til greiðslu skv. 1. mgr.

2. undirþáttur

Endurtryggingar

158. gr.

Endurtryggingafélög sem fara ekki að lagaákvæðum

1. Þar sem eftirlitsyfirvöld gístiaðildarríkis komast að því að endurtryggingafélag, sem hefur útibú eða rekur starfsemi samkvæmt frelsi til að veita þjónustu á yferráðasvæði þess, fer ekki að þeim lagaákvæðum sem um það gilda í því aðildarríki skulu þau krefjast þess af endurtryggingafélaginu að það bindi enda á það ástand og fari að settum reglum. Á sama tíma skulu þau vísa málinu til eftirlitsyfirvalds í heimaaðildarríkinu.

2. Þar sem endurtryggingafélagið heldur áfram að brjóta gegn lagaákvæðum sem í gildi eru í viðkomandi gístiaðildarríki, þrátt fyrir áður nefndar ráðstafanir af hálfu heimaaðildarríkis eða vegna þess að ráðstafanirnar eru ónógar, geta yfirvöld gístiaðildarríkis, eftir að þau hafa skýrt eftirlitsyfirvöldum heimaaðildarríkisins frá því, gert viðeigandi ráðstafanir til að koma í veg fyrir eða refsar fyrir frekari brot þ.m.t., að því marki sem það er nauðsynlegt, komið í veg fyrir að endurtryggingafélagið geri fleiri endurtryggingasamninga á yferráðasvæði þess.

Aðildarríkin skulu sjá til þess að á þeirra yferráðasvæði sé unnt að birta endurtryggingafélögum nauðsynleg lagaskjöl vegna slíkra ráðstafana.

3. Allar ráðstafanir, sem gripið er til skv. 1. og 2. mgr. og fela í sér viðurlög eða takmörkun á endurtryggingastarfsemi, skulu vel rökstuddar og tilkynntar því endurtryggingafélagi sem í hlut á.

4. þáttur

Tölfræðilegar upplýsingar

159. gr.

Tölfræðilegar upplýsingar um starfsemi sem nær yfir landamæri

Váttryggingafélög skulu, sundurliðað eftir því hvort um er að ræða viðskipti sem eru stunduð samkvæmt staðfesturétti eða viðskipti sem stunduð eru samkvæmt frelsi til að veita þjónustu, skýra lögbæru eftirlitsyfirvaldi í heimaaðildarríkinu frá fjárhæð iðgjalda, krafna og þóknana áður en endurtryggingariðgjöld eru dregin frá, fyrir hvert aðildarríki og hvern eftirfarandi:

- að því er varðar skaðatryggingar, hóp flokka eins og sett er fram í V. viðauka,
- að því er varðar líftryggingar, hvern flokk I til IX eins og sett er fram í II. viðauka.

Að því er varðar 10. flokk A-hluta I. viðauka, að undanskilinni ábyrgð vegna flutninga, skal hlutaðeigandi félag einnig upplýsa það eftirlitsyfirvald um tíðni og meðalkostnað krafna.

Eftirlitsyfirvald heimaaðildarríkis skal framsenda upplýsingar, sem um getur í fyrstu og annarri undirgrein, innan hæfilegs frests og í samanteknu formi til eftirlitsyfirvalda hlutaðeigandi aðildarríkja, óski þau eftir því.

5. þáttur

Meðferð samninga útibúa í slitameðferð

160. gr.

Slit váttryggingafélaga

Þar sem váttryggingafélagi er slitið skal gera upp skuldbindingar vegna samninga, sem gerðir hafa verið fyrir milligöngu útibús eða samkvæmt frelsi til að veita þjónustu, á sama hátt og þær sem eiga rætur að rekja til annarra váttryggingasamninga félagsins og burtséð frá þjóðerni tryggðra einstaklinga eða réttahafa.

161. gr.

Slit endurtryggingafélaga

Þar sem endurtryggingafélagi er slitið skal gera upp skuldbindingar vegna samninga sem gerðir hafa verið fyrir milligöngu útibús eða samkvæmt frelsi til að veita þjónustu, á sama hátt og þær sem eiga rætur að rekja til annarra endurtryggingasamninga félagsins.

IX. KAFLI

*Útibú með staðfestu innan Bandalagsins og tilheyra
váttryggingafélögum, þ.m.t. endurtryggingafélögum, sem hafa
aðalskrifstofur utan Bandalagsins*

1. þáttur

Stofnun rekstrar

162. gr.

Meginreglur um leyfisveitingu og skilyrði

1. Aðildarríki skulu krefjast þess að félag, sem hefur aðalskrifstofu sína utan Bandalagsins, afli sér starfsleyfis til að stunda í ríkinu þá starfsemi sem um getur í 1. mgr. 2. gr.
2. Aðildarríki er heimilt að veita félagi starfsleyfi að uppfylltum eftirfarandi lágmarksskilyrðum:
  - a) það hefur leyfi til að stunda váttryggingastarfsemi samkvæmt landslögum sínum,
  - b) það stofni útibú innan yfirráðasvæðis þess aðildarríkis þar sem sóst er eftir leyfi,
  - c) það skuldbindi sig til að halda reikninga fyrir atvinnureksturinn, á þeim stað þar sem útibúið hefur aðsetur og geyma þar öll gögn viðvíkjandi starfsemi,
  - d) það tilnefni aðalumboðsmann sem eftirlitsyfirvöld samþykkja,
  - e) það hafi yfir að ráða, í því aðildarríki þar sem það óskar eftir starfsleyfi, eignum sem jafngilda a.m.k. helmingi lágmarksfjárhæðar, sem kveðið er á um í d-lið 1. mgr. 129. gr. að því er varðar lágmarkskröfur um eigið fé, og leggi fram sem geymslufé einn fjórða af lágmarksfjárhæðinni,
  - f) það skuldbindur sig til að uppfylla gjaldþolskröfur og lágmarkskröfur um eigið fé í samræmi við kröfurnar sem um getur í 100. og 128. gr.,
  - g) það tilkynni nafn og heimilisfang tjónauppgjörsfulltrúa sem tilnefndur er í hverju aðildarríki öðru en því þar sem sótt er um starfsleyfið, ef áhættan sem tryggt er gegn flokkast í 10. flokk í A-hluta I. viðauka, að undanskilinni ábyrgð vegna flutninga,
  - h) það leggi fram rekstraráætlun samkvæmt ákvæðum 163. gr.,
  - i) það uppfylli kröfur um stjórnunarhætti sem mælt er fyrir um í 2. þætti IV. kafla.

3. Að því er varðar þennan kafla merkir „útibú“ stöðug viðvera félags sem um getur í 1. mgr. á yfirráðasvæði aðildarríkis, sem fær starfsleyfi í því aðildarríki og stundar váttryggingastarfsemi.

163. gr.

Rekstraráætlun útibús

1. Í rekstraráætlun útibús sem um getur í h-lið 2. mgr. 162. gr. skal eftirfarandi sett fram:

- a) eðli þeirra áhætta eða skuldbindinga sem félagið hyggst taka að sér,
  - b) meginreglur endurtryggingar,
  - c) mat á framtíðargjaldþolskröfum, eins og mælt er fyrir um í 4. þætti VI. kafla, á grundvelli áætlaðs efnahagsreiknings og einnig reikningsaðferðin sem beitt er til að leiða fram þetta mat,
  - d) mat á framtíðarlágmarkskröfum um eigið fé, eins og mælt er fyrir um í 5. þætti VI. kafla, á grundvelli áætlaðs efnahagsreiknings og einnig reikningsaðferðin sem beitt er til að leiða fram þetta mat,
  - e) yfirlit yfir viðurkennda eiginfjárliði og viðurkennda liði eiginfjárgrunns félagsins með tilliti til gjaldþolskröfu og lágmarkskrafna um eigið fé eins og um getur í 4. og 5. þætti VI. kafla,
  - f) áætlaðan kostnað við að koma upp stjórnsluþjónustu og skipulagi til að tryggja áframhaldandi starfsemi, fjármagn sem ætlað er að standa straum af honum og, ef áhættan sem tryggt er gegn flokkast í 18. flokk í A-hluta I. viðauka, aðgengilegir fjármunir til að veita þá aðstoð,
  - g) upplýsingar um skipulag stjórnkerfis.
2. Auk skilyrðanna sem sett eru fram í 1. mgr. skal eftirfarandi koma fram í rekstraráætluninni fyrir þrjú fyrstu fjárhagsárin:
- a) áætlaður efnahagsreikningur,
  - b) mat á fjármagni sem ætlað er að standa straum af váttryggingaskuldum, lágmarkskröfum um eigið fé og gjaldþolskröfum,
  - c) þegar um er að ræða skaðatryggingar:
    - i. áætlaður stjórnunarkostnaður, annar en uppsetningarkostnaður, einkum almennur kostnaður vegna daglegs reksturs og umboðslauna,
    - ii. áætluð iðgjöld eða framlög og kröfur,
  - d) þegar um er að ræða líftryggingar, áætlun með nákvæmri spá um tekjur og kostnað vegna frumtryggingastarfsemi, móttöku endurtrygginga og vegna endurtryggingaverndar.

3. Að því er varðar líftryggingar getur aðildarríki krafist þess að váttryggingafélag tilkynni reglulega um hvaða tæknilegi grundvöllur er notaður við útreikning á iðgjaldatöxtum og tryggingaskuldum, en þessi krafa er þó ekki skilyrði fyrir því að líftryggingarfélag geti rekið starfsemi sína.

164. gr.

Yfirfærsla váttryggingastofns

1. Með þeim skilyrðum sem sett eru í landslögum skulu aðildarríki veita útibúum, sem stofnsett eru á yfirráðasvæði þeirra og þessi kafli tekur til, leyfi til að yfirfæra samningasafn þeirra að einhverju eða öllu leyti til viðtökufélags sem stofnsett er í sama aðildarríki, enda staðfesti eftirlitsyfirvöld þess aðildarríkis eða, ef við á, aðildarríkið sem um getur í 167. gr. að viðtökufélagið búi yfir nægilegum viðurkenndum eiginfjárliðum til að ná yfir gjaldþolskröfuna sem vísað er til í fyrstu málsgrein 100. gr., þegar tekið hefur verið tillit til yfirfærslunnar.

2. Með þeim skilyrðum sem sett eru í landslögum skulu aðildarríki veita útibúum, sem stofnsett eru á yfirráðasvæði þeirra og þessi kafli tekur til, leyfi til að yfirfæra samningasafn þeirra að einhverju eða öllu leyti til váttryggingafélags sem hefur aðalskrifstofu í öðru aðildarríki, enda staðfesti eftirlitsyfirvöld þess aðildarríkis að viðtökufélagið búi yfir nauðsynlegum viðurkenndum eiginfjárliðum að því er varðar gjaldþolskröfur sem um getur í fyrstu málsgrein 100. gr. þegar tekið hefur verið tillit til yfirfærslunnar.

3. Ef aðildarríki, samkvæmt skilyrðunum sem kveðið er á um í landslögum, heimilar útibúum á yfirráðasvæði sínu, sem falla undir þennan kafla, að yfirfæra samningasafn sitt að einhverju eða öllu leyti til útibús sem fellur undir þennan kafla og er stofnsett innan yfirráðasvæðis annars aðildarríkis, skal það sjá til þess að eftirlitsyfirvöld aðildarríkis viðtökufélagsins eða, ef við á, aðildarríkisins sem um getur í 167. gr. staðfesti:

- að félagið sem tekur við yfirfærslunni hafi nauðsynlega viðurkennda eiginfjárliði til að uppfylla gjaldþolskröfuna, eftir að hafa tekið við yfirfærslunni,
- að löggiöf aðildarríkis þess félags sem tekur við yfirfærslunni heimili þess háttar yfirfærslu og
- að aðildarríkið hafi samþykkt yfirfærsluna.

4. Í þeim tilvikum sem um getur í 1. til 3. mgr. skal aðildarríkið, þar sem útibúið sem yfirfærir váttryggingastofn sinn er staðsett, heimila yfirfærsluna, að fengnu samþykki eftirlitsyfirvalda þess aðildarríkis þar sem áhættan er staðsett eða gengist er undir skuldbindinguna, ef það er ekki aðildarríkið þar sem útibúið er staðsett sem yfirfærir váttryggingastofn sinn.

5. Eftirlitsyfirvöld í aðildarríkjunum sem samráð er haft við skulu tilkynna eftirlitsyfirvöldum í heimaaðildarríki váttryggingafélagsins sem yfirfærir váttryggingastofn sinn um álit sitt eða samþykki innan þriggja mánaða frá því að þeim barst beiðnin. Ef yfirvöldin sem samráð er haft við hafa ekki svarað innan þess frests telst það jafngilda jákvæðu svari eða þegjandi samþykki.

6. Yfirfærsla váttryggingastofns sem heimiluð er í samræmi við 1.–5. mgr. skal birt eins og mælt er fyrir um í landslögum aðildarríkisins þar sem áhættan er staðsett eða í aðildarríkinu þar sem gengist er undir skuldbindinguna.

Slík yfirfærsla öðlast sjálfkrafa gildi gagnvart váttryggingatökum, tryggðum einstaklingum og öllum þeim öðrum sem eiga rétt eða bera skyldu vegna þeirra samninga sem yfirfærðir hafa verið.

165. gr.

Váttryggingaskuldir

Aðildarríki skulu krefjast þess að félög komi á fullnægjandi váttryggingaskuldum til að tryggja váttryggingaskuldbindingar, þ.m.t. endurtryggingaskuldbindingar, sem þau stofna til innan yfirráðasvæðis þeirra, reiknaðar út í samræmi við 2. þátt VI. kafla. Aðildarríki skulu krefjast þess að félög meti eignir og skuldir í samræmi við 1. þátt VI. kafla og ákvarði eiginfjárliði í samræmi við 3. þátt VI. kafla.

166. gr.

Gjaldþolskrafa og lágmarkskröfur um eigið fé

1. Hvert aðildarríki skal krefjast þess að útibú, sem komið er á fót á yfirráðasvæði þess, hafi yfir að ráða fjárhæð viðurkenndra eiginfjárliða sem samanstendur af þeim þáttum sem um getur í 3. mgr. 98. gr.

Gjaldþolskrafan og lágmarkskröfur um eigið fé skulu reiknaðar út í samræmi við ákvæði 4. og 5. þátta VI. kafla.

Að því er varðar útreikning á gjaldþolskröfu og lágmarkskröfum um eigið fé skal þó aðeins taka tillit til þeirrar starfsemi sem viðkomandi útibú hefur áhrif á, bæði í tilvikum líf- og skaðatrygginga.

2. Fjárhæð viðurkennds eiginfjárliðar sem krafist er til að uppfylla lágmarkskröfur um eigið fé og lágmarksfjárhæð þeirra lágmarkskrafna um eigið fé skal ákvörðuð í samræmi við 4. mgr. 98. gr.

3. Fjárhæð viðurkennds eiginfjárliðar skal ekki vera lægri en helmingur lágmarksfjárhæðar sem krafist er skv. d-lið 1. mgr. 129. gr.

Tryggingarfé sem hefur verið lagt fram í samræmi við e-lið 2. mgr. 162. gr. skal reiknast á móti þess háttar viðurkenndum eiginfjárliði í því skyni að uppfylla lágmarkskröfur um eigið fé.

4. Eignir, sem tryggja gjaldþol, skulu varðveittar í því aðildarríki þar sem starfsemin er rekin að því marki sem samsvarar lágmarkskröfum um eigið fé og það sem umfram er skal varðveitt innan Bandalagsins.

167. gr.

Ávinningur fyrir félög sem hafa starfsleyfi í fleiri en einu aðildarríki

1. Félögum, sem óskað hafa eftir eða fengið hafa starfsleyfi í fleiri en einu aðildarríki, er heimilt að sækja um ávinning af eftirtöldum tegundum sem einungis má veita leyfi fyrir öllum í einu:

- a) að gjaldþolskröfur, sem um getur í 166. gr., verði reiknaðar á grundvelli allrar starfsemi þess innan Bandalagsins,
- b) að geymslufé það, sem krafist er skv. e-lið 2. mgr. 162. gr., skuli aðeins lagt fram í einu aðildarríkjana,
- c) að eignir, sem tryggja lágmarkskröfur um eigið fé, megi í samræmi við 134. gr. vera í einhverju aðildarríkjana þar sem félagið starfar og þá í hverju þeirra sem er.

Í þeim tilvikum sem um getur í a-lið fyrstu undirgreinar, skal aðeins taka til greina starfsemi útibúa sem stofnsett hafa verið innan Bandalagsins þegar þessi útreikningur er gerður.

2. Umsókn um að nýta þær tegundir ávinnings, sem um getur í 1. mgr., skal senda eftirlitsyfirvöldum þeirra aðildarríkja sem í hlut eiga. Í umsókninni skal koma fram það yfirvald aðildarríkis sem framvegis skuli annast eftirlit með gjaldþoli fyrir samanlagða starfsemi útibúa sem hafa staðfestu innan Bandalagsins. Félagið skal skýra frá ástæðu þess að viðkomandi yfirvald varð fyrir valinu.

Tryggingarfé sem um getur í e-lið 2. mgr. 162. gr. skal lagt fram í því aðildarríki.

3. Því aðeins má veita leyfi fyrir þeim tegundum ávinnings sem mælt er fyrir um í 1. mgr. að eftirlitsyfirvöld í öllum aðildarríkjum, þar sem sótt hefur verið um, veiti samþykki sitt.

Þær tegundir ávinnings taka gildi frá þeim tíma þegar eftirlitsyfirvaldið, sem varð fyrir valinu, tilkynnir öðrum eftirlitsyfirvöldum að það muni hafa eftirlit með gjaldþolsstöðu samanlagðrar starfsemi útibúa innan Bandalagsins.

Eftirlitsyfirvaldið, sem valið er, aflar allra nauðsynlegra upplýsinga frá öðrum aðildarríkjum til þess að hafa eftirlit með heildargjaldþoli útibúa sem stofnuð eru á yfirráðasvæðum þeirra.

4. Krefjist eitt eða fleiri hlutaðeigandi aðildarríki þess skulu þær tegundir ávinnings, sem útibúum hefur verið veitt leyfi fyrir samkvæmt 1., 2. og 3. mgr., afturkallaðar samtímis af öllum aðildarríkjum sem hlut eiga að máli.

168. gr.

Reikningsskil, varfærnis- og tölfræðilegar upplýsingar og félög í erfiðleikum

Að því er varðar þennan þátt, gilda 34. gr., 3. mgr. 139. gr. og 140. og 141. gr.

Ef félag uppfyllir skilyrði til að njóta ávinnings sem kveðið er á um í 1., 2. og 3. mgr. 167. gr., að því er varðar beitingu 137.–139. gr., skal farið með eftirlitsyfirvald, sem ber ábyrgð á að votta gjaldþol útibúa með staðfestu innan Bandalagsins að því er varðar alla starfsemi þeirra, á sama hátt og eftirlitsyfirvald aðildarríkis þess yfirráðasvæðis sem félag sem hefur staðfestu í Bandalaginu hefur aðalskrifstofu.

169. gr.

Aðgreining skaða- og líftryggingastarfsemi

1. Útibú sem um getur í þessum þætti skulu ekki stunda líf- og skaðatryggingastarfsemi á sama tíma í sama aðildarríki.

2. Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. er aðildarríkjunum heimilt að kveða á um að þau útibú, sem þessi þáttur á við um og reka samtímis báðar tegundir starfsemi í aðildarríki á viðkomandi degi sem um getur í fyrstu undirgrein 5. mgr. 73. gr., geti haldið því áfram enda sé rekstur hvorrar starfsemi fyrir sig aðgreindur skv. 74. gr.

3. Aðildarríki sem krefst þess samkvæmt annarri undirgrein 5. mgr. 73. gr. að félög, sem stofnuð eru á yfirráðasvæði þess, hætti að reka samtímis báðar tegundir starfsemi, sem stundaðar eru á viðkomandi degi sem um getur í fyrstu undirgrein 5. mgr. 73. gr., skal enn fremur gera sömu kröfur varðandi útibú, sem þessi þáttur á við um, og eru á yfirráðasvæði þess og stunda þar samtímis báðar tegundir starfseminnar.

Aðildarríkjunum er heimilt að leyfa útibúum, sem þessi þáttur á við um, að halda áfram starfsemi sinni þar þótt aðalskrifstofa þeirra reki samtímis, á þeim dögum sem um getur í fyrstu undirgrein 5. mgr. 73. gr., báðar tegundir starfsemi en innan aðildarríkisins einungis líftryggingastarfsemi. Ef félag ætlar að stunda skaðatryggingastarfsemi á því yfirráðasvæði má það einungis stunda skaðatryggingastarfsemi í gegnum dótturfélag.

170. gr.

Afturköllun starfsleyfis til félaga sem hafa starfsleyfi í fleiri en einu aðildarríki

Afturkalli yfirvaldið, sem um getur í 2. mgr. 167. gr., starfsleyfi skal það tilkynna slíkt eftirlitsyfirvöldum hinna aðildarríkjana þar sem félagið er með starfsemi og skulu síðarnefndu yfirvöldin gera viðeigandi ráðstafanir.

Ef ástæða afturköllunar er ófullnægjandi heildargjaldþol eins og það er ákvarðað af aðildarríkjunum sem samþykktu beiðnina sem um getur í 167. gr., skal aðildarríkið sem veitti samþykki sitt einnig afturkalla veitt starfsleyfi.

171. gr.

Samningar við þriðju lönd

Bandalaginu er heimilt að víkja frá ákvæðum sem kveðið er á um í þessum þætti með samningum sem gerðir eru í samræmi við stofnsáttmálann við eitt eða fleiri þriðju lönd á grundvelli gagnkvæmni, í því skyni að tryggja váttryggingatökum og hinum tryggðu í aðildarríkjunum fullnægjandi vernd.

2. þáttur

Endurtryggingar

172. gr.

Jafngildi

1. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framkvæmdarráðstafanir sem tilgreina viðmið til að meta jafngildi gjaldþolsreglna þriðja lands, sem beitt er á endurtryggingastarfsemi félaga með aðalskrifstofu í því þriðja landi, við þær sem mælt er fyrir um í I. bálki.

Þessar ráðstafanir, sem er ætlað að breyta veigalítlum þáttum þessarar tilskipunar með því að auka við hana, skulu samþykktar í samræmi við reglunefndarmeðferð með grannskoðun sem um getur í 3. mgr. 301. gr.

2. Framkvæmdastjórnin getur, í samræmi við reglunefndarmeðferð sem um getur í 2. mgr. 301. gr. og að teknu tilliti til viðmiðana sem samþykkt eru í samræmi við 1. mgr., ákvarðað hvort gjaldþolsreglur þriðja lands, sem beitt er gagnvart endurtryggingastarfsemi félaga með aðalskrifstofu sína í því þriðja landi, séu jafngildar þeim sem kveðið er á um í I. bálki.

Þær ákvarðanir skulu endurskoðaðar reglulega.

3. Ef gjaldþolsreglur þriðja lands teljast jafngildar þeim sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun, í samræmi við 2. mgr., skal farið með endurtryggingarsamninga, sem gerðir eru við félög sem hafa aðalskrifstofu í því þriðja landi, með sama hætti og endurtryggingarsamninga sem gerðir eru við félög sem hafa starfsleyfi í samræmi við þessa tilskipun.

173. gr.

Bann við veðsetningu eigna

Aðildarríki skulu ekki viðhalda eða taka upp, vegna myndunar váttryggingaskuldar, kerfi með brúttóvarasjóðum sem binda eignir til að mæta væntum iðgjöldum og útstandandi tjónaskuld ef endurtryggingandinn er váttrygginga- eða endurtryggingafélag í þriðja landi, staðsettur í landi þar sem gjaldþolsreglur gilda sem teljast jafngildar þeim sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun í samræmi við 172. gr.

174. gr.

Meginregla og skilyrði fyrir rekstri endurtryggingastarfsemi

Aðildarríki skal ekki beita endurtryggingafélögum í þriðju löndum, sem stofna eða reka endurtryggingastarfsemi á yfirráðsvæði þess, ákvæðum sem leiða til hagstæðari meðferðar en veitt er endurtryggingafélagi sem hefur aðalskrifstofu sína í því aðildarríki.

175. gr.

Samningar við þriðju lönd

1. Framkvæmdastjórninni er heimilt að leggja fyrir ráðið tillögur vegna samningaviðræðna við eitt eða fleiri þriðju lönd um hvernig annast skuli viðbótareftirlit með eftirfarandi:

- a) endurtryggingafélögum í þriðja landi sem stunda endurtryggingastarfsemi innan Bandalagsins,
- b) endurtryggingafélögum innan Bandalagsins sem stunda endurtryggingastarfsemi á yfirráðsvæði þriðja lands.

2. Í samningunum, sem um getur í 1. mgr., skal einkum leitast við að tryggja skilvirkan markaðsaðgang, á grundvelli skilyrða um samsvörun í varfærnisreglum, fyrir endurtryggingafélög á yfirráðsvæði hvers samningsaðila og kveða á um gagnkvæma viðurkenningu á eftirlitsreglum og starfsvenjum í endurtryggingum. Einnig skal leitast við að tryggja:

- a) að eftirlitsyfirvöld í aðildarríkjunum geti aflað upplýsinga sem nauðsynlegar eru vegna eftirlits með endurtryggingafélögum sem hafa aðalskrifstofur sínar í Bandalaginu og stunda starfsemi á yfirráðsvæðum viðkomandi þriðju landa,
- b) að eftirlitsyfirvöld í þriðju löndum geti aflað upplýsinga sem nauðsynlegar eru vegna eftirlits með endurtryggingafélögum sem hafa aðalskrifstofur sínar á yfirráðsvæði þeirra og stunda starfsemi í Bandalaginu.

3. Með fyrirvara um 1. og 2. mgr. 300. gr. sáttmálans skal framkvæmdastjórnin, með aðstoð nefndar evrópskra eftirlitsaðila með váttryggingum og starfstengdum lífeyrissjóðum, fara yfir niðurstöður samningaviðræðnanna sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar og meta árangur þeirra.

X. KAFLI

Dótturfélög váttryggingafélaga, þ.m.t. endurtryggingafélög, sem heyra undir löggjöf þriðja lands og öflun slíkra félaga á eignarhlutum

176. gr.

Upplýsingar frá aðildarríkjunum til framkvæmdastjórnarinnar

Eftirlitsyfirvöld aðildarríkjanna skulu upplýsa framkvæmdastjórnina og eftirlitsyfirvöld annarra aðildarríkja um öll starfsleyfi sem veitt eru beinu eða óbeinu dótturfélagi, ef eitt eða fleiri móðurfélaga þeirra heyrir undir löggjöf þriðja lands.

Í þeim tilvikum skal einnig upplýsa um skipulag viðkomandi samstæðu.

Ef félag sem heyrir undir löggjöf þriðja lands yfirtekur eignarhlutdeild í váttrygginga- eða endurtryggingafélagi með starfsleyfi í Bandalaginu, sem myndi breyta því váttrygginga- eða endurtryggingafélagi í dótturfélag þess félags frá þriðja landi, skulu eftirlitsyfirvöld heimaaðildarríkis upplýsa framkvæmdastjórnina og eftirlitsyfirvöld annarra aðildarríkja.

177. gr.

Meðferð þriðja lands á váttryggingafélögum, þ.m.t. endurtryggingafélögum, úr Bandalaginu

1. Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um alla erfðleika almenns eðlis sem váttrygginga- eða endurtryggingafélög þeirra lenda í við að öðlast staðfestu og við rekstur í þriðja landi eða þegar þau stunda starfsemi sína í þriðja landi.
2. Framkvæmdastjórnin skal, reglubundið, leggja fram skýrslu til ráðsins þar sem rannsókuð er sú meðferð sem váttrygginga- eða endurtryggingafélög með starfsleyfi í Bandalaginu fá að því er varðar eftirfarandi:
  - a) stofnun váttrygginga- eða endurtryggingafélaga, með starfsleyfi í Bandalaginu, í þriðja landi
  - b) yfirtaka eignarhlutdeildar í váttrygginga- eða endurtryggingafélögum í þriðja landi,
  - c) rekstur þess háttar félaga, sem komið hefur verið á fót, á váttrygginga- og endurtryggingastarfsemi,
  - d) veiting váttrygginga- eða endurtryggingastarfsemi frá Bandalaginu yfir landamæri til þriðju landa.

Framkvæmdastjórnin skal leggja skýrslurnar fyrir ráðið, ásamt tillögum og tilmælum, eftir því sem við á.

II. BÁLKUR

SÉRTÆK ÁKVÆÐI UM VÁTTRYGGINGAR, Þ.M.T. ENDURTRYGGINGAR

I. KAFLI

Gildandi lög og skilmálar um frumtryggingasamninga

1. þáttur

Gildandi lög

178. gr.

Gildandi lög

Aðildarríki sem ekki eru bundin af beitingu reglugerðar (EB) nr. 593/2008 skulu beita ákvæðum þeirrar reglugerðar til að ákvarða hvaða löggjöf um váttryggingasamninga fellur innan gildissviðs 7. gr. þeirrar reglugerðar.

2. þáttur

Lögboðnar tryggingar

179. gr.

Tengdar skuldbindingar

1. Skaðatryggingafélög geta, að uppfylltum þeim skilyrðum sem sett eru fram í þessari grein, boðið fram og gert samninga um lögboðnar tryggingar.
2. Ef aðildarríki leggur á þá skyldu að kaupa tryggingu, getur váttryggingarsamningur ekki fullnægt þeirri skuldbindingu nema hann samræmist þeim sértæku ákvæðum sem varða trygginguna sem mælt er fyrir um af viðkomandi aðildarríki.
3. Krefjist aðildarríki lögboðinnar tryggingar og sé váttryggingafélagið skyldugt að tilkynna eftirlitsyfirvöldum um stöðvun tryggingar, getur slíkri stöðvun einungis verið beitt gagnvart tjónþola sem er þriðji aðili við þær aðstæður sem mælt er fyrir um af viðkomandi aðildarríki.
4. Sérhvert aðildarríki skal tilkynna framkvæmdastjórninni gegn hvaða áhættu váttrygging er lögboðin samkvæmt löggjöf þess, með eftirfarandi upplýsingum:
  - a) sértæk lagaákvæði að því er varðar trygginguna og
  - b) upplýsingar sem gefa þarf upp í skírteininu sem skaðatryggingafélag þarf að gefa út til váttryggðs aðila þegar það aðildarríki krefst sönnunar um að farið sé að þeirri skyldu að kaupa váttryggingu.

Aðildarríki getur krafist þess að upplýsingarnar sem um getur í b-lið fyrsta undirlíðar feli í sér yfirlýsingu váttryggingafélags þess efnis að samningurinn samrýmist sértækum ákvæðum sem varða þá tryggingu.

Framkvæmdastjórnin skal birta upplýsingarnar sem um getur í b-lið fyrstu undirgreinar í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

3. þáttur

Almennir hagsmunir

180. gr.

Almennir hagsmunir

Hvorki aðildarríkið, þar sem áhætta er staðsett, né aðildarríkið þar sem gengist er undir skuldbindinguna skulu hindra váttryggingartaka í að gera samning við viðurkennt váttryggingafélag samkvæmt skilyrðum 14. gr., svo fremi sem sú samningagerð brjóti ekki gegn lagaákvæðum sem sett eru í þágu almennra hagsmuna í aðildarríkinu þar sem áhættan er staðsett eða í aðildarríkinu þar sem gengist er undir skuldbindinguna.

4. þáttur

Skilmálar váttryggingarsamninga og iðgjalddataxta*181. gr.***Skaðatryggingar**

1. Aðildarríkin mega ekki setja ákvæði þar sem krafist er fyrirframsamþykkis á almennum og sérstökum tryggingaskilmálum, iðgjaldatöxtum og eyðublöðum og öðrum prentuðum skjölum sem tryggingafélagið hyggst nota í skiptum sínum við váttryggingartaka, né að um slíkt sé tilkynnt kerfisbundið.

Aðildarríki geta krafist að tilkynnt sé með ókerfisbundnum hætti um þessa tryggingaskilmála og önnur skjöl, einungis í þeim tilgangi að sannreyna hvort farið sé að ákvæðum landslaga varðandi váttryggingarsamninga. Þessar kröfur eru þó ekki skilyrði fyrir því að váttryggingafélag geti stundað viðskipti.

2. Aðildarríki sem lögfestir váttryggingar er heimilt að krefjast þess að váttryggingafélag tilkynni eftirlitsyfirvöldum um almenn og sértæk skilyrði slíkrar váttryggingar áður en þær eru teknar í notkun.

3. Aðildarríki skulu ekki viðhalda eða taka upp skuldbindingu vegna fyrri tilkynningar eða samþykkis hækkunar iðgjalddataxta, nema að það sé hluti af almennu verðstýringakerfi.

*182. gr.***Líftryggingar**

Aðildarríkjunum er ekki heimilt að setja reglur þar sem krafist er fyrirframsamþykkis við almennum og sérstökum líftryggingaskilmálum, iðgjaldatöxtum, tæknilegum grunni fyrir útreikningi á iðgjöldum og líftryggingaskuld eða eyðublöðum og öðrum prentuðum skjölum sem líftryggingarfélagið hyggst nota í skiptum sínum við váttryggingataka, né að um slíkt sé tilkynnt kerfisbundið.

Þó er heimaaðildarríkinu heimilt að krefjast, en eingöngu í þeim tilgangi að sannreyna hvort farið sé að ákvæðum í landslögum varðandi tryggingafræðilegar grundvallarreglur, að tilkynnt sé reglulega um hvaða tæknilegi grundvöllur sé notaður við útreikning á iðgjaldatöxtum og tryggingaskuld. Þessar kröfur eru þó ekki skilyrði fyrir því að váttryggingafélag geti stundað viðskipti.

5. þáttur

Upplýsingar sem veittar skulu váttryggingatökum

1. undirþáttur

Skaðatryggingar*183. gr.***Almennar upplýsingar sem veittar skulu váttryggingatökum**

1. Áður en skaðatryggingarsamningur er gerður skal skaðatryggingafélagið upplýsa váttryggingartaka um eftirfarandi:

- þau lög sem gilda um samninginn, þar sem aðilar hafa ekki val,
- þá staðreynd að aðilum er frjálst að velja gildandi lög og þau lög sem váttryggjandi leggur til að verði valin.

Váttryggingafélagið skal einnig gera váttryggingartakanum grein fyrir tilhögun við meðhöndlun kvartana váttryggingartaka varðandi samninga, þ.m.t. eftir því sem við á, hvort stofnanir eru fyrir hendi sem hægt er að bera upp kvartanir við, án þess að hafa áhrif á rétt váttryggingartaka til málareksturs.

2. Skuldbindingarnar sem um getur í 1. mgr. skulu aðeins gilda þegar váttryggingartakinn er einstaklingur.

3. Ákveða skal ítarlegar reglur til að hrinda ákvæðum 1. og 2. mgr. í framkvæmd í samræmi við löggjöf aðildarríkisins þar sem áhættan er fyrir hendi.

*184. gr.***Viðbótarupplýsingar ef um er að ræða skaðatryggingar sem eru boðnar samkvæmt staðfesturétti eða frelsi til að veita þjónustu**

1. Þar sem skaðatryggingar eru boðnar samkvæmt staðfesturétti eða frelsi til að veita þjónustu skal váttryggingartaka skýrt frá því, áður en gengist er undir skuldbindingu, í hvaða aðildarríki aðalskrifstofa er staðsett, eða útibú, eftir því sem við á, sem gengið er til samninga við.

Upplýsingarnar sem um getur í fyrstu undirgrein skulu koma fram í öllum skjölum sem gefin eru út til váttryggingartaka.

Skuldbindingarnar sem eru lagðar á í fyrstu og annari undirgrein gilda ekki um stóráhættu.

2. Í samningi eða hverju öðru skjali sem veitir váttryggingavernd, ásamt váttryggingatilboði þar sem það er bindandi fyrir váttryggingartaka, skal heimilisfang aðalskrifstofu tilgreint, eða eftir því sem við á, útibú skaðatryggingafélagsins sem veitir váttryggingaverndina.

Aðildarríkin geta krafist þess að nafn og heimilisfang fulltrúa skaðatryggingafélags sem um getur í a-lið 2. mgr. 148. gr. birtist einnig í skjölunum sem um getur í fyrstu undirgrein þessarar málsgreinar.

2. undirþáttur

Líftryggingar

185. gr.

Upplýsingar sem veittar skulu váttryggingatökum

1. Áður en líftryggingarsamningur er gerður skal upplýsa váttryggingataka a.m.k. um þær upplýsingar sem settar eru fram í 2. til 4. mgr.
2. Upplýsa skal um eftirfarandi varðandi líftryggingarfélagið:
  - a) heiti félagsins og rekstrarform að lögum,
  - b) heiti aðildarríkisins þar sem aðalskrifstofan er staðsett og, ef við á, heiti útibúsins þar sem samningurinn er gerður,
  - c) heimilisfang aðalskrifstofu og, ef við á, heiti útibúsins þar sem samningurinn er gerður,
  - d) raunverulega vísun í skýrslu um gjaldþol og fjárhagsleg skilyrði eins og mælt er fyrir um í 51. gr., sem veitir váttryggingartakanum aðgang að þessum upplýsingum á auðveldan hátt.
3. Upplýsa skal um eftirfarandi að því er varðar skuldbindinguna:
  - a) skilgreiningu á einstökum tryggingum og öllum valmöguleikum,
  - b) samningstíma,
  - c) uppsagnarskilmála,
  - d) greiðslumáta iðgjalda og greiðslutíma,
  - e) aðferðir við útreikning og skiptingu ágóðahlutdeilda,
  - f) upplýsingar um endurkaupsverð og verðmæti gjaldfrjálsra trygginga og að hvaða marki þær eru tryggðar,
  - g) upplýsingar um iðgjöld fyrir einstakar tryggingar, bæði aðaltryggingar og viðbótartryggingar, ef við á,
  - h) að því er varðar líftryggingu með fjárfestingaráhættu líftryggingataka, skilgreiningu á hlutdeildarbréfum sem þessar tryggingar eru tengdar,
  - i) upplýsingar um eðli þeirra eigna sem liggja til grundvallar líftryggingum með fjárfestingaráhættu líftryggingataka,
  - j) skilyrði fyrir beitingu umþóttunartíma,
  - k) almennar upplýsingar um skattafyrirkomulagið sem gildir um tiltekna gerð líftryggingar,

- l) ráðstafanir vegna meðferðar á kvörtunum varðandi samninga af hálfu váttryggingartaka, líftryggðra eða réttthafa samkvæmt samningum, þ.m.t. ef við á, hvort til séu stofnanir sem leita má til með kvartanir með fyrirvara um rétt til að hefja málarekstur,
  - m) gildandi lög um samninga ef aðilar geta ekki valið eða ef aðilar geta valið um viðeigandi löggjöf, lögín sem líftryggingarfélagið leggur til að verði valin.
4. Til viðbótar skal veita sérstakar upplýsingar í þeim tilgangi að tryggja réttan skilning á áhættu sem liggur til grundvallar samningnum sem váttryggingartaki stofnar til.
  5. Váttryggingartaki skal látinn vita um allar breytingar sem verða á samningstímanum á eftirfarandi upplýsingum:
    - a) tryggingaskilmálum, bæði almennum og sérstökum,
    - b) heiti líftryggingarfélagsins, rekstrarformi þess að lögum eða heimilisfangi aðalskrifstofu þess og, ef við á, á útibúi þar sem samningurinn er gerður,
    - c) allar upplýsingar sem taldar eru upp í d- til j-lið 3. mgr. ef breytingar verða á tryggingaskilmálum eða breytingar á lögum sem gilda um samninginn,
    - d) árlega skal veita upplýsingar um stöðu ágóðahlutdeilda.

Þegar váttryggjandi í tengslum við tilboð eða gerð líftryggingarsamnings gefur upp tölur sem varða fjárhæð hugsanlegra greiðslna umfram samningsbundnar greiðslur, skal váttryggjandi veita váttryggingartaka sýnishorn útreiknings þar sem hugsanlegur gjalddagi er settur fram til að leggja grunn að iðgjaldaútreikningi með þrenns konar mismunandi vaxtahlutfalli. Þetta skal ekki gilda að því er varðar trygginga- og samningsskilmála. Váttryggjandi skal upplýsa váttryggingartaka á skýran og auðskiljanlegan hátt um að sýnishorn útreiknings sé einungis útreikningslíkan byggt á huglægum forsendum og að váttryggingartaki geti ekki lagt fram neinar samningskröfur byggðar á sýnishorni útreiknings.

Sé um tryggingar að ræða með ágóðahluti frá endurtryggjendum skal váttryggjandinn árlega upplýsa váttryggingartakann skriflega um stöðu kröfu váttryggingartaka, þ.m.t. um ágóðahluta frá endurtryggjendum. Þegar váttryggjandi hefur lagt fram tölur um mögulega framtíðarþróun ágóðahluta frá endurtryggjendum skal váttryggjandinn upplýsa váttryggingartakann um muninn á raunverulegri þróun og upphaflegum gögnum.

6. Upplýsingarnar sem um getur í 2. til 5. mgr. skulu lagðar fram skriflega á skýran og nákvæman hátt, á opinberu tungumáli aðildarríkisins þar sem gengist er undir skuldbindinguna.

Þó er heimilt að veita slíkar upplýsingar á öðru tungumáli að beiðni váttryggingartaka og ef lög aðildarríkisins heimila það eða ef váttryggingartaki getur valið um löggjöf.

7. Aðildarríkið þar sem gengist er undir skuldbindinguna getur krafist þess að líftryggingarfélag leggi fram upplýsingar til viðbótar við þær sem taldar eru upp í 2. til 5. mgr., en eingöngu ef það er nauðsynlegt til að váttryggingartaki geti skilið fullkomlega helstu þætti skuldbindingarinnar.

8. Aðildarríkið þar sem gengist er undir skuldbindinguna skal ákveða ítarlegar reglur til að hrinda ákvæðum 1. til 7. mgr. í framkvæmd.

186. gr.

Uppsagnarfrestur

1. Hvert aðildarríki skal kveða á um að váttryggingartaki, sem gerir samning um einstaklingslíftryggingu, hafi 14-30 daga frest til að falla frá samningnum frá því honum er tilkynnt um gerð hans.

Uppsagnartilkynning váttryggingartakanna leysir þá undan hvers kyns skuldbindingum sem síðar geta leitt af samningnum.

Réttaráhrif og skilyrði uppsagnar fara að öðru leyti eftir þeim lögum sem um samninginn gilda, þar á meðal um á hvern hátt váttryggingartaka verði tilkynnt að samningur hafi verið gerður.

2. Aðildarríkjum er heimilt að beita ekki 1. mgr. í eftirfarandi tilvikum:

- þegar samningur er gerður til sex mánaða eða skemmri tíma,
- þegar váttryggingartaki þarfnast ekki þessarar sérstöku verndar vegna stöðu sinnar eða þeirra aðstæðna sem ríktu þegar samningurinn var gerður.

Ef aðildarríki notfærir sér þann valkost sem settur er fram í fyrstu undirgrein skal það tilgreina þá staðreynd í lögum sínum.

II. KAFLI

Ákvæði sem gilda sérstaklega um skaðatryggingar

1. Þáttur

Almenn ákvæði

187. gr.

Tryggingaskilmálar

Almennir og sérstakir tryggingaskilmálar skulu ekki hafa að geyma nein skilyrði sem eru sett vegna sérstakra aðstæðna í einstökum tilvikum í tengslum við þá áhættu sem tryggt er gegn.

188. gr.

Afnám einokunar

Aðildarríki skulu sjá til þess að einokun sé afnumin, að því er varðar stofnun reksturs tiltekinna tryggingargreina til handa rekstraraðilum með staðfestu á yfirráðasvæði þeirra og sem um getur í 8. gr.

189. gr.

Þátttaka í innlendum ábyrgðarkerfum

Gistiaðildarríki geta krafist þess að skaðatryggingafélög verði aðilar að og taki þátt í kerfi sem er ætlað að tryggja greiðslu tryggingakrafna til handa þeim tryggðu og tjónþola sem er þriðji aðili með sömu skilmálum og viðurkennt skaðatryggingafélag á þeirra svæði.

2. Þáttur

Samtryggingar í Bandalaginu

190. gr.

Samtryggingastarfsemi innan Bandalagsins

1. Þessi þáttur gildir um þá samtryggingastarfsemi innan Bandalagsins sem tengist einni áhættu eða fleiri í flokkum 3 til 16 í A. hluta I. viðauka og sem uppfylla eftirfarandi skilyrði:

- áhættan er stóráhætta,
- áhættan fellur undir einn samning með heildariðgjaldi og fyrir sama tímabil hjá tveimur eða fleiri váttryggingafélögum, sem hver um sig er samváttryggjandi, þar af er einn af þeim aðalváttryggingafélag,
- áhættan er staðsett í Bandalaginu,
- að því er varðar tryggingavernd er farið með aðalváttryggingafélagið líft og það væri váttryggingafélagið sem gengst undir alla áhættuna,
- að minnsta kosti einn af samváttryggjendunum tekur þátt í samningnum í gegnum aðalskrifstofu eða útibú sem var komið á fót í öðru aðildarríki en því þar sem aðalváttryggingafélag er,
- aðalváttryggingafélagið fylgir til fullnustu aðalhlutverki í samtryggingum og ákveður einkum skilmála og skilyrði trygginga og taxa.

2. Ákvæði 147. til 152. gr. eiga einungis við um aðalváttryggingafélag.

3. Samtryggingastarfsemi sem uppfyllir ekki skilyrðin sem eru sett fram í 1. mgr. skal áfram heyra undir ákvæði þessarar tilskipunar, að undanskildum ákvæðum þessa þáttar.

191. gr.

Þátttaka í samtryggingum Bandalagsins

Réttur váttryggingafélaga til að taka þátt í samtryggingum Bandalagsins skal ekki vera háður öðrum ákvæðum en þeim sem eru í þessum þætti.

192. gr.

Tryggingaskuld

Fjárhæð tryggingaskulda skal ákvörðuð af mismunandi samváttryggjendum samkvæmt þeim reglum sem gilda í þeirra heimaaðildarríki eða, sé ekki um slíkar reglur að ræða, samkvæmt viðteknum venjum í því ríki.

Tryggingaskuld skal þó að lágmarki vera sú sama og aðalváttryggjandi ákveður samkvæmt reglum heimaaðildarríkis síns.

193. gr.

Tölfræðileg gögn

Heimaaðildarríki skulu tryggja að samváttryggjendur haldi utan um tölfræðileg gögn er sýna umfang samtryggingarstarfsemi Bandalagsins sem þau taka þátt í og hlutaðeigandi aðildarríki.

194. gr.

Meðferð samtryggingasamninga við slitameðferð

Komi til slita váttryggingafélags verða skuldbindingar sem leiða af þátttöku í samtryggingasamningum Bandalagsins gerðar upp á sama hátt og þær sem eiga rætur að rekja til annarra váttryggingasamninga þess félags burtséð frá þjóðerni þess váttryggða og réttihafa.

195. gr.

Upplýsingaskipti milli eftirlitsyfirvalda

Eftirlitsyfirvöld í aðildarríkjunum skulu, að því er varðar framkvæmd þessa þáttar, veita hvert öðru allar nauðsynlegar upplýsingar, innan samstarfsrammans sem um getur í 5. þætti, IV. kafla, I. bálks.

196. gr.

Samvinna um framkvæmd

Framkvæmdastjórnin og eftirlitsyfirvöld aðildarríkjanna skulu hafa með sér náð samstarf í þeim tilgangi að rannsaka vandkvæði sem upp geta komið við framkvæmd þessa þáttar.

Sem liður í þeirri samvinnu skal sérstaklega athuga einstök atriði sem gætu bent til þess að aðalváttryggingafélagið gegni ekki því hlutverki sínu sem leiðandi aðili í samtryggingum eða að áhættan sem gengist er við þarfnist ekki þátttöku tveggja eða fleiri váttryggjenda til að bera hana.

3. þ á t t u r

Aðstoð

197. gr.

Starfsemi sem er sambærileg við aðstoð við ferðamenn

Aðildarríki geta kveðið á um aðstoð til handa einstaklingum sem lenda í erfiðleikum í annars konar aðstæðum en um getur í 2. mgr. 2. gr. sem fellur undir þessa tilskipun.

Grípi aðildarríki til slíkra ákvæða skal farið með slíka starfsemi líkt og hún væri flokkuð í 18. flokk í A. hluta I. viðauka.

Önnur málsgrein skal á engan hátt hafa áhrif á flokkunarmöguleikana sem mælt er fyrir um í I. viðauka vegna starfsemi sem greinilega tilheyrir öðrum flokkum.

4. þ á t t u r

Váttryggingar í tengslum við málsvarnarkostnað

198. gr.

Gildissvið þessa þáttar

1. Þessi þáttur skal gilda um tryggingar í tengslum við málsvarnarkostnað sem um getur í 17. flokki í A. hluta I. viðauka en samkvæmt honum heitir váttryggingafélag, gegn greiðslu iðgjalds, að bera kostnað vegna málareksturs og veita aðra þjónustu sem tengist beint tryggingavernd, einkum með eftirfarandi í huga:

- að tryggja bætur vegna skaða, tjóns eða áverka sem hinn tryggði verður fyrir, með uppgjöri utan dómstóla eða við meðferð einkamáls eða sakamáls,
- að verja eða vera fulltrúi hins tryggða í einkamálum, sakamálum, stjórnsýslumálum eða í öðrum málarekstri, eða vegna hvaða annarrar kröfu sem er gerð á hendur þeim aðila.

2. Þessi þáttur skal hins vegar ekki gilda um eftirfarandi:

- málsvarnarkostnaðarváttryggingu þar sem slík trygging varðar ágreiningu eða áhættu sem upp er komin vegna, eða í tengslum við, notkun hafskipa,

b) starfsemi váttryggingafélags sem veitir einkaréttarábyrgð í þeim tilgangi að verja eða koma fram fyrir hönd hins tryggða í hvaða rannsókn eða málshöfðun sem er, þar sem sú starfsemi er á sama tíma rekin í þágu viðkomandi váttryggingafélags,

c) þar sem aðildarríki ákveður svo, starfsemi málsvarnarkostnaðartryggingarfélags sem aðstoðarváttryggjandi ábyrgist, og uppfyllir eftirfarandi skilyrði:

i. starfsemin er rekin í öðru aðildarríki en þar sem hinn váttryggði hefur fasta búsetu,

ii. starfsemin myndar hluta samnings sem nær eingöngu til aðstoðarinnar sem veitt er einstaklingum sem rata í vandræði á ferðalögum, að heiman eða annars staðar en þar sem þeir eiga fasta búsetu.

Að því er varðar c-lið fyrstu undirgreinar skal í samningnum tilgreint á skýran hátt að viðkomandi tryggingarvernd sé takmörkuð við aðstæður sem um getur í þeim lið og sé til viðbótar við aðstoðina.

199. gr.

Aðgreindir samningar

Tryggingarvernd í tengslum við málsvarnarkostnað skal vera viðfangsefni samnings, sem er aðskilinn frá þeim sem eru útbúnir fyrir aðra tryggingaflokka eða sem eru meðhöndlaðir í aðgreindum hluta staks váttryggingarskírteinis þar sem tegund tryggingar í tengslum við málsvarnarkostnað er tilgreind og óski aðildarríki eftir því, þar sem fjárhæð viðeigandi iðgjalds er tilgreind.

200. gr.

Meðferð krafna

1. Heimaaðildarríkið skal sjá til þess að váttryggingafélögin samþykki, í samræmi við þann valkost sem aðildarríkið velur, eða að eigin vali, þar sem aðildarríkið samþykkir svo, að lágmarki eina af aðferðunum fyrir meðferð krafna sem settar voru fram í liðum 2, 3 og 4.

Óháð því hvaða lausn er samþykkt, skal vernda hagsmuni einstaklinga sem tryggðir eru gegn málsvarnarkostnaði á sambærilegan hátt í þessum þætti.

2. Váttryggingafélög skulu sjá til þess að ekkert af starfsfólki sem kemur að meðferð krafna í tengslum við málsvarnarkostnað eða lögfræðiráðgjöf reki á sama tíma sambærilega starfsemi í öðru félagi sem tengist fjárhagslega, viðskiptalega eða stjórnunarlega fyrsta váttryggingafélaginu og nái yfir einn eða fleiri af öðrum váttryggingaflokkum sem settir eru fram í I. viðauka.

Samsett váttryggingafélög skulu sjá til þess að ekkert af starfsfólki sem kemur að meðferð krafna í tengslum við málsvarnarkostnað eða lögfræðiráðgjöf reki á sama tíma sambærilega starfsemi fyrir annan flokk sem þau annast viðskipti með.

3. Váttryggingafélagið skal fela félagi með aðskilda lögformlega stöðu meðferð krafna að því er varðar tryggingar í tengslum við málsvarnarkostnað. Kveðið skal á um það félag í aðskildum samningi eða aðskildum þætti sem um getur í 199. gr.

Þegar félagið hefur aðskilda lögformlega stöðu, og tengist váttryggingafélagi sem hefur einn eða fleiri váttryggingaflokka sem um getur í A. hluta I. viðauka, skal starfsfólk félagsins með aðskilda lögformlega stöðu sem kemur að meðferð krafna, eða lögfræðiráðgjöf í tengslum við slíka meðferð, ekki reka sömu eða sambærilega starfsemi í hinu váttryggingafélaginu á sama tíma. Aðildarríkin geta lagt sömu kröfur á aðila stjórnar, framkvæmdastjórnar eða eftirlitsstjórnar.

4. Í samningnum skal kveðið á um að þeir tryggðu geti falið lögfræðingi að eigin vali að verja hagsmuni sína eða, að því marki sem landslög heimila, annan til þess hæfan einstakling, frá þeirri stund sem þeir tryggðu eiga kröfu samkvæmt þeim samningi.

201. gr.

Frjálst val á lögfræðingi

1. Í sérhverjum váttryggingarsamningi í tengslum við málsvarnarkostnað skal kveðið skýrt á um:

a) að þegar leitað er aðstoðar lögmanns eða annars sem hæfur telst samkvæmt landslögum að verja váttryggðan, reka erindi hans eða gæta hagsmuna við málsrannsókn eða málshöfðun, skuli váttryggðum frjálst að velja sér lögmann eða þann mann annan sem telst hæfur,

b) að váttryggðum sé frjálst að velja sér lögmann, eða ef þeir óski eftir því, annan hæfan mann, að því marki sem landslög leyfa, til þess að gæta hagsmuna þeirra hvenær sem hagsmunaárekstrar koma upp.

2. „Lögmaður“ er í þessum þætti hvaða einstaklingur sem hefur rétt til að stunda atvinnustarfsemi samkvæmt einhverju þeirra heita sem tilgreind eru í tilskipun ráðsins 77/249/EBE frá 22. mars 1977 um að auðvelda lögmonnum að neyta réttar til að veita þjónustu ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Stjútíð. EB L 78, 26.3.1977, bls. 17.

202. gr.

5. þáttur

Undanþága frá reglunni um frjálst val á lögfræðingi

1. Aðildarríki geta veitt undanþágu frá 1. mgr. 201. gr. vegna tryggingar í tengslum við málsvrnarkostnað að öllum eftirfarandi skilyrðum uppfylltum:

- að tryggingin sé takmörkuð við tilvik sem leiða af notkun ökutækja innan yfirráðasvæðis hlutaðeigandi aðildarríkis,
- að tryggingin tengist samningi um veitingu aðstoðar ef slys ber að höndum eða bilun á ökutæki á sér stað,
- að hvorki váttryggingafélag vegna málsvrnarkostnaðar né váttryggjandi vegna aðstoðar veiti einhverja tegund ábyrgðartryggingar,
- að ráðstafanir verði gerðar til að óháðir lögfræðingar og fulltrúar sérhvers aðila annist lögfræðilega ráðgjöf vegna ágreinings, þar sem þessir aðilar eru tryggðir vegna málsvrnarkostnaðar af sama váttryggingafélaginu.

2. Undanþága sem veitt er skv. 1. undirgrein skal ekki hafa áhrif á beitingu 200. gr.

203. gr.

Gerðardómur

Aðildarríki skulu kveða á um gerðardóm eða aðrar aðferðir sem veita sambærilegar ábyrgðir um hlutlægni til lausnar deilumála á milli váttryggingafélags vegna málsvrnarkostnaðar og þess tryggða, og með fyrirvara um rétt til áfrýjunar til dómsaðila sem landslög kveða á um.

Váttryggingarsamningurinn skal kveða á um rétt hins tryggða til endurkröfu við slíka málsmeðferð.

204. gr.

Hagsmunaárekstrar

Komi til hagsmunaárekstra eða ágreinings vegna lausnar deilumála skal váttryggjandi málsvrnarkostnaðar, eða eftir því sem við á skrifstofan sem sér um uppgjör bótakrafna, upplýsa hinn tryggða um þann rétt sem um getur í 1. mgr. 201. gr. og um möguleikann á endurkröfurétti vegna málsmeðferðarinnar sem um getur í 203. gr.

205. gr.

Afnám kröfu um sérhæfingu váttryggingar í tengslum við málsvrnarkostnað

Aðildarríki skulu fella niður öll ákvæði sem banna váttryggingafélagi að reka samtímis váttryggingar í tengslum við málsvrnarkostnað og aðra váttryggingaflokka innan þeirra yfirráðasvæðis.

Sjúkratryggingar

206. gr.

Sjúkratryggingar sem valkostur við almannatryggingar

1. Aðildarríkjum er heimilt að krefjast þess, þar sem samningar sem tryggja gegn áhættu samkvæmt 2. flokki í A. hluta I. viðauka geta að einhverju eða öllu leyti komið í stað sjúkratrygginga sem almannatryggingakerfin bjóða:

- að þessir samningar hlíti sérstökum lagaákvæðum sem samþykkt eru í því aðildarríki til að vernda almenna hagsmunum í viðkomandi váttryggingaflokki,
- að hinum almennu og sérstöku skilyrðum þessarar váttryggingar sé komið á framfæri við eftirlitsyfirvöld í því aðildarríki áður en hún er tekin í notkun.

2. Aðildarríki geta krafist þess að sjúkratryggingakerfið sem um getur í 1. mgr. sé starfrækt á tæknilegum grunni, á sambærilegan hátt og við líftryggingar þar sem uppfylla þarf öll eftirfarandi skilyrði:

- greidd iðgjöld eru reiknuð á grundvelli sjúkratafna og annarra tölfræðilegra gagna er varða aðildarríkið þar sem áhættan er staðsett, í samræmi við stærðfræðilegar aðferðir sem eru notaðar í váttryggingum,
- varasjóði er komið upp vegna hækkandi aldurs,
- váttryggjandinn getur einungis sagt samningnum upp innan ákveðins tímabils sem er ákvarðað af aðildarríkinu þar sem áhættan er staðsett,
- samningurinn gerir ráð fyrir að hækka megi iðgjöld eða lækka bætur, jafnvel þegar um er að ræða gildandi samninga,
- samningurinn kveður á um að váttryggingartakar geti breytt núverandi samningi í nýjan samning sem er í samræmi við ákvæði 1. mgr., sem sama váttryggingarfélag, eða útíby býður og að teknu tilliti til áunninna réttinda þeirra.

Í því tilviki sem um getur í fyrstu undirgrein e-liðar, skal taka tillit til sjóðs vegna hækkandi aldurs og eingöngu er heimilt að gera kröfu um nýja læknisskoðun þegar um er að ræða aukna tryggingu.

Eftirlitsyfirvöld hlutaðeigandi aðildarríkis skulu birta sjúkratölflur og önnur tölfræðileg gögn sem skipta máli, sem um getur í a-lið fyrstu undirgreinar og senda þau til eftirlitsyfirvalda heimaaðildarríkis.

Iðgjöld skulu fullnægjandi, samkvæmt skynsamlegum tryggingafræðilegum forsendum, svo að váttryggingafélög geti staðið við allar skuldbindingar sínar með hliðsjón af öllum þáttum í fjárhagsstöðu þeirra. Heimaaðildarríkið skal krefjast tæknilegs grundvallar vegna útreiknings á iðgjöldum sem tilkynna á til eftirlitsyfirvalda áður en trygging er sett á markað.

Þriðji og fjórði undirliður skulu einnig gilda þegar núverandi samningum er breytt.

6. þáttur

Atvinnuslysatriyggning

207. gr.

Lögbundin atvinnuslysatriyggning

Aðildarríkjum er heimilt að krefjast þess að öll váttryggingafélög sem á eigin ábyrgð bjóða lögbundnar atvinnuslysatriyggningar á yfirráðasvæðum sínum hlíti sértækum ákvæðum í landslögum um slíkar tryggingar, nema þegar um er að ræða ákvæði er varða fjárhagslegt eftirlit, sem er eingöngu á ábyrgð heimaaðildarríkis.

III. KAFLI

Ákvæði sem gilda sérstaklega um líftryggingar

208. gr.

Bann við kröfu um að félög endurtryggi hluta af starfsemi sinni

Aðildarríkin skulu ekki gera kröfu um að líftryggingarfélög endurtryggi hluta af starfsemi sinni, skv. 3. mgr. 2. gr., hjá samtökum, einum eða fleiri, sem tilnefnd eru samkvæmt landslögum.

209. gr.

Iðgjöld fyrir nýja starfsemi

Iðgjöld fyrir nýja starfsemi skulu nægja, samkvæmt skynsamlegu tryggingafræðilegu mati, til að tryggja sé að líftryggingarfélagið geti staðið við allar skuldbindingar sínar, þ.m.t. myndun fullnægjandi líftryggingaskuldar.

Í þessu skyni skal taka til greina fjárhagsstöðu líftryggingarfélagssins frá öllum hliðum, þó skal þess gætt að telja ekki kerfisbundið og stöðugt með aðrar greiðslur en iðgjöld og tekjur af þeim þannig að það geti stofnað gjaldþoli félagsins í hættu til lengri tíma lítið.

IV. KAFLI

Reglur sem gilda sérstaklega um endurtryggingar

210. gr.

Takmarkaðar endurtryggingar

1. Aðildarríki skulu sjá til þess að váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, sem gera takmarkaða endurtryggingasamninga eða reka takmarkaða endurtryggingarstarfsemi séu fær um að greina, mæla, vakta, stjórna, stýra og tilgreina á tilhlýðilegan hátt áhættu sem leiðir af þessum samningum eða starfsemi.

2. Til að tryggja að samhæfð nálgun sé samþykkt að því er varðar takmarkaða endurtryggingarstarfsemi getur framkvæmdastjórnin samþykkt framkvæmdarráðstafanir sem tilgreina ákvæði 1. mgr., með tilliti til vöktunar, stjórnunar og stýringar áhættu sem leiðir af takmarkaðri endurtryggingarstarfsemi.

Samþykkja skal þessar ráðstafanir, sem er ætlað að breyta veigalitlum þáttum þessarar reglugerðar m.a. með því að bæta við hana, í samræmi við reglunefndarmeðferð með grannskoðun sem um getur í 3. mgr. 301. gr.

3. Í 1. og 2. mgr. merkir takmörkuð endurtrygging: endurtrygging þar sem beint mögulegt hámarkstap, mælt sem yfirfærð fjárhagsleg hámarksáhætta, sem leiðir af yfirfærslu verulegrar váttryggingaráhættu er tengist bæði váttryggingarburði og tímasetningu yfirfærslu áhættu, er hærra en iðgjaldið á gildistíma samningsins sem svarar til takmarkaðrar en þó verulegrar fjárhæðar, ásamt a.m.k. einu eftirfarandi atriða:

- skýru og efnislegu mati á tímavirði peninga,
- samningsbundnum ákvæðum um að ná, til lengri tíma lítið, jafnvægi í fjárhagslegri reynslu aðilanna við að ná þeirri yfirfærslu á áhættu sem stefnt er að.

211. gr.

Félög með sérstakan tilgang

1. Aðildarríki skulu heimila að félög með sérstakan tilgang séu stofnuð á yfirráðasvæði sínu, með fyrirvara um fyrirframsamþykki eftirlitsaðila.

2. Til að tryggja samhæfða nálgun að því er varðar félög með sérstakan tilgang skal framkvæmdastjórnin samþykkja framkvæmdarráðstafanir sem ákvarða eftirfarandi:

- gildissvið starfsleyfis,
- lögboðin skilyrði sem skulu vera í öllum útgefnum samningum,

- c) kröfur sem um getur í 42. gr. um hæfni og heiðvirði þeirra sem reka félög með sérstakan tilgang,
- d) hæfilegar og viðeigandi kröfur fyrir hluthafa eða aðila með virka eignarhlutdeild í félagi með sérstakan tilgang,
- e) traustar stjórnunar- og bókhaldsaðferðir, fullnægjandi innra eftirlitskerfi og kröfur um áhættustýringu,
- f) kröfur um reikningsskil, varfærnisupplýsingar og tölfærðilegar upplýsingar,
- g) gjaldþolskröfur.

Samþykkja skal þessar ráðstafanir, sem er ætlað að breyta veigalitlum þáttum þessarar reglugerðar m.a. með því að auka við hana, í samræmi við reglunefndarmeðferð með grannskoðun sem um getur í 3. mgr. 301. gr.

3. Félag með sérstakan tilgang sem fá starfsleyfi fyrir 31. október 2012 skulu falla undir löggjöfina í því aðildarríki sem hefur heimilað félag með sérstakan tilgang. Samt sem áður skal hvaða starfsemi sem hefst hjá slíku félagi með sérstakan tilgang eftir þá dagsetningu falla undir ákvæði 1. og 2. mgr.

III. BÁLKUR

EFTIRLIT MEÐ VÁTRYGGINGAFÉLÖGUM, Þ.M.T. ENDURTRYGGINGAFÉLÖGUM, Í SAMSTÆÐU

I. KAFLI

Samstæðueftirlit: skilgreiningar, dæmi um beitingu, gildissvið og stíg

1. Þáttur

Skilgreiningar

212. gr.

Skilgreiningar

1. Í þessum bálki gilda eftirfarandi skilgreiningar:
  - a) „hluteignarfélag“: félag sem er annaðhvort móðurfélag eða annað félag sem á hlutdeild í öðru félagi eða félag sem hefur tengsl við annað félag í skilningi 1. mgr. 12. gr. tilskipunar 83/349/EBE,
  - b) „tengt félag“: annaðhvort dótturfélag eða annað félag sem önnur félög eiga hlutdeild í eða félag með tengsl við annað félag í skilningi 1. mgr. 12. gr. tilskipunar 83/349/EBE,

- c) „samstæða“: fyrirtækjasamstæða sem:
  - i. í eru hluteignarfélag, dótturfélög þess og aðilar sem hluteignarfélagið eða dótturfélögin eiga hlutdeild í og einnig félög sem tengjast hvert öðru með tengslum sem um getur í 1. mgr. 12. gr. tilskipunar 83/349/EBE eða
  - ii. grundvallast á sterkum og sjálfbærum fjárhagslegum tengslum með samningi eða á annan hátt á meðal þessara fyrirtækja og getur falið í sér gagnkvæm félög eða félög hliðstæðrar gerðar, að því tilskildu að:
    - eitt þessara félaga hafi í reynd í hendi sér, með miðlægri samræmingu, ráðandi áhrif yfir ákvörðunum, þ.m.t. fjárhagslegum ákvörðunum, hinna félaganna sem eru hluti samstæðunnar og
    - að stofnun og slit slíkra tengsla að því er varðar þennan bálk séu með fyrirvara um fyrirframsamþykki eftirlitsaðila samstæðu,

þar sem félagið sem beitir miðlægri samræmingu skal teljast móðurfélagið og hin félögin skulu teljast dótturfélög,

- d) „eftirlitsaðili samstæðu“: ábyrgt eftirlitsyfirvald með eftirliti samstæðu, ákvarðað í samræmi við 247. gr.,
- e) „samstarfshópur eftirlitsaðila“: varanlegt en sveigjanlegt skipulag fyrir samvinnu og samræmingu á meðal eftirlitsyfivalda hlutaðeigandi aðildarríkis,
- f) „eignarhaldsfélag á váttryggingasviði“: móðurfélag sem er ekki blandað eignarhaldsfélag á fjármálasviði í skilningi tilskipunar 2002/87/EB og aðalstarfsemi þess er að yfirtaka og eiga hlutdeild í dótturfélögum, þar sem þessi dótturfélög eru eingöngu eða aðallega váttrygginga- eða endurtryggingafélög, eða váttrygginga- eða endurtryggingafélög í þriðja landi, þar sem að lágmarki eitt af slíkum dótturfélögum er váttrygginga- eða endurtryggingafélag,
- g) „blandað eignarhaldsfélag á váttryggingasviði“: móðurfélag sem er ekki váttryggingafélag, váttryggingafélag í þriðja landi, endurtryggingafélag, endurtryggingafélag í þriðja landi, eignarhaldsfélag á váttryggingasviði eða blandað eignarhaldsfélag á fjármálasviði í skilningi tilskipunar 2002/87/EB þar sem a.m.k. eitt dótturfélaganna er váttryggingafélag eða endurtryggingafélag.

2. Að því er varðar þennan bálk skulu eftirlitsyfirvöld einnig telja hvaða félag móðurfélag, sem að þeirra mati beittir á skilvirkan hátt ráðandi áhrifum yfir öðru félagi.

Þau skulu einnig líta á félag sem dótturfélag þar sem móðurfélag, að mati eftirlitsyfirvalda, beittir í reynd ráðandi áhrifum.

Þau skulu einnig líta á eignarhlutdeild, sem með beinum eða óbeinum hætti býr yfir atkvæðisrétti eða hlutafé í félagi, sem hlutdeild þar sem að mati eftirlitsyfirvalda verulegum áhrifum er beitt í reynd.

2. Þáttur

Dæmi um beitingu og gildissvið

213. gr.

Dæmi um beitingu samstæðueftirlits

1. Aðildarríki skulu, í samræmi við þennan bálk, kveða á um eftirlit á samstæðustigi með váttryggingafélögum, þ.m.t. endurtryggingafélögum, sem eru hluti samstæðu.

Ákvæði þessarar tilskipunar sem mæla fyrir um reglur vegna eftirlits með einstökum váttryggingafélögum, þ.m.t. endurtryggingafélögum, skulu gilda áfram um slík félög, nema kveðið sé sérstaklega á um annað samkvæmt þessum bálki.

2. Aðildarríki skulu sjá til þess að eftirlit á samstæðustigi eigi við eftirfarandi:

- um váttrygginga- eða endurtryggingafélög sem eru hluteignarfélög í a.m.k. einu váttryggingafélagi, endurtryggingafélagi, váttryggingafélagi í þriðja landi eða endurtryggingafélagi í þriðja landi, í samræmi við 218.–258. gr.,
- um váttrygginga- eða endurtryggingafélög þar sem móðurfélagið er eignarhaldsfélag á váttryggingasviði sem hefur aðalskrifstofu í Bandalaginu, í samræmi við 218.–258. gr.,
- váttrygginga- eða endurtryggingafélög þar sem móðurfélagið er eignarhaldsfélag á váttryggingasviði sem hefur aðalskrifstofu í Bandalaginu eða váttrygginga- eða endurtryggingafélag í þriðja landi, í samræmi við 260.–263. gr.,
- váttrygginga- eða endurtryggingafélög þar sem móðurfélagið er eignarhaldsfélag á váttryggingasviði sem er með blandaða starfsemi, í samræmi við 265. gr.

3. Í þeim tilvikum sem um getur í a- og b-lið 2. mgr., þar sem hluteignarfélag á trygginga- eða endurtryggingasviði eða eignarhaldsfélag á váttryggingasviði sem er með aðalskrifstofu sína í Bandalaginu er fyrirtæki tengt eftirlitsskyldum aðila eða blönduðu eignarhaldsfélagi á fjármálasviði sem fellur undir viðbótareftirlit í samræmi við 2. mgr. 5. gr. tilskipunar 2002/87/EB, er eftirlitsaðila samstæðu heimilt, að höfðu samráði við önnur hlutaðeigandi eftirlitsyfirvöld, að ákveða að viðhafa ekki eftirlit með áhættusambjöppun á stigi hluteignarfélags á tryggingafélags- eða endurtryggingasviði eða eignarhaldsfélags á fjármálasviði sem um getur í 244. gr. þessarar tilskipunar, eftirlit með viðskiptum innan samstæðu sem um getur í 245. gr. þessarar tilskipunar eða hvoru tveggja.

214. gr.

Umfang samstæðueftirlits

1. Framkvæmd eftirlits með samstæðu í samræmi við ákvæði 213. gr. gerir ekki þá kröfu á hendur eftirlitsyfirvöldum að þau takist á hendur eftirlit í tengslum við váttryggingafélag í þriðja landi, endurtryggingafélag í þriðja landi, eignarhaldsfélag á váttryggingasviði eða eignarhaldsfélag á váttryggingasviði sem er með blandaða starfsemi, með fyrirvara um ákvæði 257. gr. að því er varðar eignarhaldsfélög á váttryggingasviði.

2. Eftirlitsaðili samstæðu getur ákveðið í hverju tilviki fyrir sig að telja ekki félag með í samstæðueftirliti sem um getur í 213. gr. þegar:

- félagið er staðsett í þriðja landi þar sem eru lagalegar hömlur á flutningi nauðsynlegra upplýsinga, með fyrirvara um ákvæði 229. gr.,
- félagið, sem taka ber með, hefur litla þýðingu sé tekið mið af markmiðum samstæðueftirlitsins eða
- óviðeigandi eða villandi væri að telja félagið með, m.t.t. markmiðanna um samstæðueftirlit.

Ef undanskilja á mörg félög í sömu samstæðu, hvert fyrir sig, skv. b-lið fyrstu undirgreinar, verður þó að taka þau með ef áhrif þeirra samanlagt eru ekki óveruleg.

Sé eftirlitsaðili samstæðu þeirrar skoðunar að ekki eigi að taka váttryggingafélag eða endurtryggingafélag með í samstæðueftirliti samkvæmt b- eða c-lið fyrstu undirgreinar, skal hann hafa samráð við önnur hlutaðeigandi eftirlitsyfirvöld áður en ákvörðunin er tekin.

Taki eftirlitsaðili samstæðu ekki váttryggingafélag eða endurtryggingafélag með í samstæðueftirliti samkvæmt b- eða c-lið fyrstu undirgreinar, geta eftirlitsyfirvöld í aðildarríkinu þar sem viðkomandi félag er staðsett beðið félagið sem er í forsvari fyrir samstæðuna um allar upplýsingar sem geta greitt fyrir eftirliti hlutaðeigandi váttryggingafélags eða endurtryggingafélags.

3. þáttur

Stig

215. gr.

Endanlegt móðurfélag innan Bandalagsins

1. Þar sem hluteignarfélag á trygginga- eða endurtryggingasviði eða eignarhaldsfélag á váttryggingasviði sem um getur í a- og b-lið 2. mgr. 213. gr. er sjálft dótturfélag annars váttrygginga- eða endurtryggingafélags eða annars eignarhaldsfélags á váttryggingasviði sem hefur aðalskrifstofu sína í Bandalaginu, skulu 218.–258. gr. einungis gilda gagnvart endanlegu móðurtryggingafélagi eða endurtryggingafélagi eða eignarhaldsfélagi á váttryggingasviði sem hefur aðalskrifstofu í Bandalaginu.

2. Þar sem endanlegt móðurtryggingafélag eða endurtryggingafélag eða eignarhaldsfélag á váttryggingasviði sem er með aðalskrifstofu í Bandalaginu, sem um getur í 1. mgr., er dótturfélag félags sem fellur undir viðbótarefirlit í samræmi við 2. mgr. 5. gr. tilskipunar 2002/87/EB, er eftirlitsaðila samstæðu heimilt, að höfðu samráði við önnur hlutaðeigandi eftirlitsyfirvöld, að ákveða að viðhafa ekki efirlit með áhættusambjöppun á stigi endanlegs móðurtryggingafélags sem um getur í 244. gr., efirlit með viðskiptum innan samstæðu sem um getur í 245. gr. eða hvoru tveggja.

216. gr.

Endanlegt móðurfélag á landsvísu

1. Þar sem hluteignarfélag á váttrygginga- eða endurtryggingasviði eða eignarhaldsfélag á váttryggingasviði sem hefur aðalskrifstofu í Bandalaginu, sem um getur í a- og b-lið 2. mgr. 213. gr., hefur ekki aðalskrifstofu í sama aðildarríki og endanlegt móðurfélag innan Bandalagsins sem um getur í 215. gr. geta aðildarríki heimilað eftirlitsyfirvöldum að ákvarða, að höfðu samráði við eftirlitsaðila samstæðu og endanlegt móðurfélag innan Bandalagsins, að nota samstæðuefirlit vegna endanlegs móðurtryggingafélags eða endurtryggingafélags eða eignarhaldsfélags á váttryggingasviði á landsvísu.

Í slíku tilfalli skal eftirlitsyfirvald útskýra ákvörðun sína gagnvart bæði eftirlitsaðila samstæðu og endanlegu móðurfélagi innan Bandalagsins.

Ákvæðum 218.–258. gr. skal beita að breyttu breytanda, með fyrirvara um ákvæði sem sett eru fram í 2.–6. mgr.

2. Eftirlitsyfirvald getur takmarkað samstæðuefirlit endanlegs móðurfélags á landsvísu við einn eða nokkra þætti II. kafla.

3. Þegar eftirlitsyfirvald ákveður að láta 1. þátt, II. kafla gilda um endanlegt móðurfélag á landsvísu, skal líta á val aðferðarinnar sem ákvarðandi af eftirlitsaðila samstæðu í samræmi við 220. gr. að því er varðar endanlegt móðurfélag á landsvísu sem um getur í 215. gr. og skal henni beitt af eftirlitsyfirvaldi í hlutaðeigandi aðildarríki.

4. Þegar eftirlitsyfirvald ákveður að láta 1. þátt, II. kafla gilda um endanlegt móðurfélag á landsvísu og þar sem endanlegt móðurfélag á landsvísu, sem um getur í 215. gr., hefur fengið leyfi innan Bandalagsins í samræmi við 231. gr. eða 5. mgr. 233. gr. til að reikna gjaldþolskröfu samstæðu, sem og gjaldþolskröfu váttryggingafélaga, þ.m.t. endurtryggingafélaga, í samstæðunni, á grunni innra líkans, skal ákvörðunin viðurkennd sem ákvarðandi og skal beita henni af eftirlitsyfirvaldi í hlutaðeigandi aðildarríki.

Í slíkum aðstæðum, þar sem eftirlitsyfirvaldið telur áhættusnið endanlegs móðurfélags á landsvísu víkja marktækt frá samþykktu innra líkani innan Bandalagsins, og svo lengi sem það félag tekst ekki á við áhyggjur eftirlitsyfirvalds á viðeigandi hátt, getur það eftirlitsyfirvald ákveðið að leggja viðbótargjaldþolskröfu á gjaldþolskröfu samstæðu þess félags sem er reiknað á grunni gildandi líkans, eða í undantekningartilvikum, þar sem slík viðbótargjaldþolskröfu væri ekki viðeigandi, að krefja félagið um útreikning gjaldþolskröfu samstæðunnar á grunni staðlaðrar formúlu.

Eftirlitsyfirvald skal útskýra slíkar ákvarðanir bæði gagnvart félaginu og eftirlitsaðila samstæðunnar.

5. Þegar eftirlitsyfirvald ákveður að láta 1. þátt, II. kafla gilda um endanlegt móðurfélag á landsvísu skal félaginu ekki heimilt, í samræmi við ákvæði 236. gr. eða 243. gr. að sækja um leyfi til að beita ákvæðum 238. gr. og 239. gr. á neitt af dótturfélögum sínum.

6. Þegar aðildarríki leyfa eftirlitsyfirvöldum sínum að taka þá ákvörðun sem um getur í 1. mgr. skulu þau sjá til þess að ekki sé hægt að taka eða viðhalda neinni slíkri ákvörðun þegar endanlegt móðurfélag á landsvísu er dótturfélag þess endanlega móðurfélags innan Bandalagsins sem um getur í 215. gr. og hið síðara hefur í samræmi við 237. gr. eða 243. gr. hlotið heimild til að 238. gr. og 239. gr. gildi um það dótturfélag.

7. Framkvæmdastjórnin getur samþykkt framkvæmdarráðstafanir sem tilgreina við hvaða kringumstæður er hægt að taka ákvörðunina sem um getur í 1. mgr.

Þessar ráðstafanir, sem er ætlað að breyta veigalitlum þáttum þessarar tilskipunar með því að auka við hana, skulu samþykktar í samræmi við reglunefndar meðferð með grannskoðun sem um getur í 3. mgr. 301. gr.

217. gr.

Móðurfélag sem nær til nokkurra aðildarríkja

1. Þegar aðildarríki leyfa eftirlitsyfirvöldum sínum að taka þá ákvörðun sem um getur í 216. gr. eiga þau einnig að leyfa þeim að ákvarða um gerð samnings við eftirlitsyfirvöld í öðrum aðildarríkjum þar sem annað tengt endanlegt móðurfélag á landsvísi er fyrir hendi, í því skyni að framkvæma samstæðueftirlit á stigi undirhóps sem nær til nokkurra aðildarríkja.

Þegar viðkomandi eftirlitsyfirvöld hafa gert samning eins og um getur í fyrstu undirgrein, skal ekki viðhafa samstæðueftirlit á stigi neins endanlegs móðurfélags sem um getur í 216. gr. sem er í öðrum aðildarríkjum en því aðildarríki þar sem undirhópurinn sem um getur í fyrstu undirgrein þessarar málsgreinar er staðsettur.

2. Ákvæði 2.–6. mgr. 216. gr. gilda að breyttu breytanda.

3. Framkvæmdastjórnin getur samþykkt framkvæmdarráðstafanir sem tilgreina undir hvaða kringumstæðum er hægt að taka ákvörðunina sem um getur í 1. mgr.

Þessar ráðstafanir, sem er ætlað að breyta veigalitlem þáttum þessarar tilskipunar með því að auka við hana, skulu samþykktar í samræmi við reglunefndarmedferð með grannskoðun sem um getur í 3. mgr. 301. gr.

II. KAFLI

Fjárhagsstaða

1. Þáttur

Gjaldþoli samstæðu

1. undirþáttur

Almenn ákvæði

218. gr.

Eftirlit með gjaldþoli samstæðu

1. Eftirlit með gjaldþoli samstæðu skal viðhaft í samræmi við 2. og 3. málsgrein þessarar greinar, 246. gr. og III. kafla.

2. Í því tilviki sem um getur í a-lið 2. mgr. 213. gr. skulu aðildarríki krefjast þess að hluteignarfélög á trygginga- eða endurtryggingasviði tryggi að viðurkenndir eiginfjárliðir séu tiltækir í samstæðunni sem er ætíð að lágmarki jafnt útreiknaðri gjaldþolskröfu samstæðu í samræmi við 2., 3. og 4. undirþátt.

3. Í því tilviki sem um getur í b-lið 2. mgr. 213. gr. skulu aðildarríki krefjast þess að váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, í samstæðu tryggi að viðurkenndir eiginfjárliðir séu tiltækir í samstæðu sem er ætíð að lágmarki jafnt útreiknaðri gjaldþolskröfu samstæðu í samræmi við 5. undirþátt.

4. Kröfurnar sem um getur í 2. og 3. mgr. skulu háðar eftirliti eftirlitsaðila samstæðu í samræmi við III. kafla. Ákvæði 136. gr. og 1.–4. mgr. 138. gr. skulu gilda að breyttu breytanda.

5. Um leið og hluteignarfélag hefur gengið úr skugga um og upplýst eftirlitsaðila samstæðu um að gjaldþolskrafa samstæðu sé ekki lengur uppfyllt, eða að hætta sé á að það uppfylli hana ekki á næstu þremur mánuðum skal eftirlitsaðili samstæðu upplýsa önnur eftirlitsyfirvöld innan samstarfshóps eftirlitsaðila sem skulu þá greina stöðu samstæðunnar.

219. gr.

Tíðni útreikninga

1. Eftirlitsaðili samstæðu skal sjá til þess að útreikningarnir sem um getur í 2. og 3. mgr. 218. gr. séu gerðir að lágmarki árlega, annaðhvort af hluteignarfélögum á váttrygginga- eða endurtryggingarsviði eða af eignarhaldsfélagi á váttryggingasviði.

Hluteignarfélag á váttrygginga- eða endurtryggingarsviði skal senda viðeigandi upplýsingar og niðurstöður þess útreiknings til eftirlitsaðila samstæðu, eða þar sem aðalfyrirtæki samstæðu er ekki váttryggingafélag eða endurtryggingafélag skal senda upplýsingar frá eignarhaldsfélagi á váttryggingasviði eða af félagi í samstæðu sem er auðkennt af eftirlitsaðila samstæðu að höfðu samráði við önnur hlutaðeigandi eftirlitsyfirvöld og samstæðuna sjálfa.

2. Váttryggingafélag, þ.m.t. endurtryggingafélag, og eignarhaldsfélag á váttryggingasviði skulu reglulega fylgjast með gjaldþolskröfu samstæðu. Þar sem áhættusnið samstæðu vikir umtalsvert frá undirliggjandi forsendum síðast tilkynntrar gjaldþolskröfu samstæðu skal endurreikna gjaldþolskröfu samstæðu án tafar og tilkynna hana til eftirlitsaðila samstæðu.

Þar sem vísbendingar eru um að áhættusnið samstæðu hafi breyst marktækt frá síðast tilkynntri dagsetningu gjaldþolskröfu samstæðu getur eftirlitsaðili samstæðu krafist endurútreiknings á gjaldþolskröfu samstæðu.

2. undirþáttur

Val á útreikningsaðferð og almennar grundvallarreglur

220. gr.

Val á aðferð

1. Útreikningur á gjaldþoli samstæðu váttryggingafélaga, þ.m.t. endurtryggingafélaga, sem um getur í a-lið 2. mgr. 213. gr., skal fara fram í samræmi við tæknilegar meginreglur og eina af aðferðunum sem er sett fram í 221.–233. gr.

2. Aðildarríki skulu sjá til þess að útreikningur á gjaldþoli samstæðu váttryggingafélaga, þ.m.t. endurtryggingafélaga, sem um getur í a-lið 2. mgr. 213. gr., fari fram í samræmi við 1. aðferð sem mælt er fyrir um í 230.–232. gr.

222. gr.

Afnám tvínotkunar viðurkenndra eiginfjárliða

Samt sem áður skulu aðildarríki heimila eftirlitsyfirvöldum sínum, þar sem þau taka sér hlutverk eftirlitsaðila samstæðu að því er varðar tiltekna samstæðu að ákvarða, að höfðu samráði við önnur hlutaðeigandi eftirlitsyfirvöld og samstæðuna sjálfa, að beita 2. aðferð á samstæðuna sem er mælt fyrir um í 233. gr. og 234. gr., eða samsetningu aðferða 1 og 2 þar sem notkun 1. aðferðar eingöngu væri ekki viðeigandi.

221. gr.

Hlutfallslegur eignarhluti talinn með

1. Þegar gjaldþol samstæðu er reiknað skal tekið tillit til hlutfallslegs eignarhluta hluteignarfélagsins í félögum því tengdu.

Að því er varðar fyrstu undirgreinina skal hlutfallslegur eignarhluti ná yfir annað af eftirfarandi:

- þar sem 1. aðferð er notuð, hlutföll sem eru notuð við gerð samstæðureikninga eða
- þar sem 2. aðferð er notuð, hluti skráðs hlutafjár sem beint eða óbeint, er í vörslu hluteignarfélagsins.

Ef tengda félagið er dótturfélag með ófullnægjandi viðurkennda eiginfjárliði til að ná yfir gjaldþolskröfu sína verður að taka tillit til slíks ófullnægjandi gjaldþols dótturfélagsins í heild, sama hvaða aðferð er beitt.

Telji eftirlitsyfirvöld á hinn bóginn að ábyrgð móðurfélags, sem á hlutafé í félaginu, sé skýrt og ótvírætt bundin við það hlutafé getur eftirlitsaðili samstæðu samt sem áður heimilað að hlutfallslega verði tekið tillit til ófullnægjandi gjaldþols dótturfélagsins.

2. Eftirlitsaðili samstæðu skal ákvarða, að höfðu samráði við önnur hlutaðeigandi eftirlitsyfirvöld og samstæðuna sjálfa að taka skuli tillit til hlutfallslegs eignarhluta í eftirfarandi tilvikum:

- þar sem engin fjármagnstengsl eru á milli sumra félaganna í samstæðu,
- þar sem eftirlitsyfirvald hefur ákvarðað að eignarhlutdeild atkvæðisréttar, með beinum eða óbeinum hætti, eða hlutafé í félagi sé hlutdeild, þar sem verulegum áhrifum er beitt í reynd í því félagi að þess mati,
- þar sem eftirlitsyfirvald hefur ákvarðað að félag sé móðurfélag annars félags, þar sem það, að mati eftirlitsyfirvalds, beitir í reynd ráðandi áhrifum í því félagi.

1. Ekki skal heimila tvínotkun viðurkenndra eiginfjárliða til borgunar gjaldþolskröfu á meðal mismunandi váttryggingafélaga, þ.m.t. endurtryggingafélaga, í þeim útreikningi.

Í því skyni skal undanskilja eftirtaldir fjárhæðir þegar gjaldþol samstæðu er reiknað út og ekki er kveðið á um það í aðferðunum sem lýst er í 4. undirþætti:

- verðmæti sérhverrar eignar hluteignarfélags á váttryggingar- eða endurtryggingasviði, sem ætlað er að fjármagna viðurkennda eiginfjárliði með, sem getur verið hluti af gjaldþolskröfu eins af tengdu váttryggingafélögum eða endurtryggingafélögum þess,
- verðmæti sérhverrar eignar tengds váttryggingafélags eða endurtryggingafélags hluteignarfélags á váttrygginga- eða endurtryggingasviði, sem ætlað er að fjármagna eigið fé með, sem getur verið hluti af gjaldþolskröfu eins af tengdum hluteignarfélögum þess á váttrygginga- eða endurtryggingasviði,
- verðmæti sérhverrar eignar tengds váttryggingafélags eða endurtryggingafélags hluteignarfélags á trygginga- eða endurtryggingasviði, sem ætlað er að fjármagna eigið fé með, sem getur verið hluti af gjaldþolskröfu eins af tengdum váttryggingafélögum eða endurtryggingafélögum við hluteignarfélagið á váttrygginga- eða endurtryggingasviði.

2. Með fyrirvara um 1. málsgrein er einungis hægt að telja eftirfarandi atriði með í útreikningi svo fremi sem þau séu tæk vegna gjaldþolskröfu tengds hlutaðeigandi félags:

- umframtekjur sem falla undir ákvæði 2. mgr. 91. gr. sem verða til í tengdu líftrygginga- eða endurtryggingafélagi hluteignarfélags á váttrygginga- eða endurtryggingasviði sem gjaldþol samstæðu er reiknað fyrir,
- allt skráð, óinnborgað hlutafé tengds váttryggingafélags eða endurtryggingafélags hjá hluteignarfélaginu á váttrygginga- eða endurtryggingasviði sem gjaldþol samstæðu er reiknað fyrir.

Eftirfarandi atriði skulu þó útilokuð frá útreikningnum:

- skráð, óinnborgað hlutafé sem hugsanlega skuldbindur hluteignarfélagið,

ii. skráð, óinnborgað hlutafé hluteignarfélags á váttrygginga- eða endurtryggingasviði sem hugsanlega skuldbindur tengt váttryggingafélag eða endurtryggingafélag,

iii. skráð, óinnborgað hlutafé tengds váttryggingafélags eða endurtryggingafélags, sem hugsanlega skuldbindur annað tengt váttryggingafélag eða endurtryggingafélag sama hluteignarfélags á váttryggingasviði eða endurtryggingasviði.

3. Ef eftirlitsyfirvöld telja að tiltekið viðurkennt eigið fé, sem getur verið hluti af gjaldpolskröfu tengds váttryggingafélags eða endurtryggingafélags annarra en þeirra sem um getur í 2. mgr., sé ekki raunverulega til umráða til að mæta gjaldpolskröfu hluteignarfélagsins á váttryggingasviði eða endurtryggingasviði, sem verið er að reikna gjaldþol samstæðu fyrir, má aðeins taka þetta eigin fé með við útreikninginn að því marki sem það getur fullnægt gjaldpolskröfu tengda félagsins.

4. Samtala eigin fjár, sem um getur í 2. og 3. mgr., má ekki vera hærri en gjaldpolskrafa tengda váttryggingafélagsins eða endurtryggingafélagsins.

5. Einungis skal telja viðurkennt eigin fé tengds váttryggingafélags eða endurtryggingafélags hluteignarfélags á váttryggingasviði eða endurtryggingasviði sem gjaldþol samstæðu er reiknað fyrir, sem er með fyrirvara um fyrri heimild frá eftirlitsyfirvaldi í samræmi við 90. gr., með í útreikningi svo fremi það hafi verið heimilað á viðeigandi hátt af eftirlitsyfirvaldi, sem ber ábyrgð á eftirliti viðkomandi tengds félags.

223. gr.

Útilokun fjármögnunar innan samstæðunnar

1. Þegar gjaldþol samstæðu er reiknað skal ekki taka tillit til neins viðurkennds eigin fjár sem getur verið hluti af gjaldpolskröfu og fellur til við gagnkvæma fjármögnun hluteignarfélags á váttryggingasviði eða endurtryggingafélagsins og einhvers af eftirfarandi:

a) tengds félags,

b) hluteignarfélags,

c) annars félags sem er tengt einhverju hluteignarfélagi þess.

2. Við útreikning gjaldþols samstæðu skal ekki tekið tillit til neins viðurkennds eigin fjár sem getur verið hluti af gjaldpolskröfu tengds váttryggingafélags eða endurtryggingafélags sem er tengt hluteignarfélaginu á váttrygginga- eða endurtryggingasviði, sem aðlagð gjaldþol er reiknað fyrir, þegar viðkomandi eigið fé verður til við gagnkvæma fjármögnun með öðru tengdu félagi þess hluteignarfélags á váttrygginga- eða endurtryggingasviði.

3. Að lágmarki telst um gagnkvæma fjármögnun að ræða þegar váttryggingafélag eða endurtryggingafélag, eða eitthvert félag því tengt, á hlutabréf í eða veitir lán til annars félags sem, beint eða óbeint, ræður yfir viðurkenndu eigin fé sem getur verið hluti af gjaldpolskröfu fyrst nefnda félagsins.

224. gr.

Mat

Virði eigna og skulda skal metið í samræmi við ákvæði 75. gr.

3. undirþáttur

Beiting útreikningsaðferða

225. gr.

Tengd váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög

Þegar váttryggingafélag eða endurtryggingafélag er tengt fleiri en einu váttryggingafélagi eða endurtryggingafélagi, skal reikna gjaldþol samstæðu með hliðsjón af hverju og einu þessara tengdu váttryggingafélaga eða endurtryggingafélaga.

Hafi tengt váttryggingafélag eða tengt endurtryggingafélag aðalskrifstofu í öðru aðildarríki en váttryggingafélagið eða endurtryggingafélagið, sem verið er að reikna gjaldþol samstæðu fyrir, geta aðildarríkin kveðið á um að við útreikninginn sé, að því er varðar tengda félagið, tekið tillit til gjaldpolskröfu þess og viðurkennds eigin fjár til að uppfylla þá kröfu sem mælt er fyrir um í viðkomandi aðildarríki.

226. gr.

Eignarhaldsfélög á váttryggingasviði sem eru milliliðir

1. Við útreikning á gjaldþoli samstæðu váttryggingafélags eða endurtryggingafélags, sem á hlutdeild í tengdu váttryggingafélagi, tengdu endurtryggingafélagi, váttryggingafélagi þriðja lands eða endurtryggingafélagi þriðja lands, í gegnum eignarhaldsfélag á váttryggingasviði, er tekið tillit til stöðu eignarhaldsfélagsins á váttryggingasviði.

Eingöngu að því er varðar þennan útreikning skal farið með eignarhaldsfélagið á váttryggingasviði sem er milliliður eins og það væri váttryggingafélag eða endurtryggingafélag sem fellur undir reglurnar sem mælt er fyrir um í 1., 2. og 3. undirliði 4. þáttar VI. kafla I. bólsks að því er varðar gjaldþolskröfuna og sem fellur undir sömu skilyrði og mælt er fyrir um í 1., 2. og 3. undirþætti 3. þáttar VI. kafla I. bólsks að því er varðar viðurkennt eigin fé fyrir gjaldþolskröfuna.

2. Í tilvikum þar sem eignarhaldsfélag á váttryggingasviði sem er milliliður hefur víkjandi skuldir undir höndum eða annað viðurkennt eigið fé sem fellur undir takmörkun í samræmi við ákvæði 98. gr. skal það fært sem viðurkenndir eiginfjárliðir upp að útreiknuðum fjárhæðum með beitingu framsettra takmarkana í 98. gr. að heildartölu útistandandi viðurkenndra eiginfjárliða á samstæðustigi, í samburði við gjaldþolskröfuna á samstæðustigi.

Einungis má telja viðurkennda eiginfjárliði eignarhaldsfélags á váttryggingasviði sem er milliliður, sem myndi krefjast fyrirframleyfis frá eftirlitsyfirvaldi í samræmi við 90. gr. ef það væri í vörslu váttryggingafélags eða endurtryggingafélags, með í útreikningi gjaldþols samstæðu að svo miklu leyti sem það er heimilað af eftirlitsaðila samstæðu.

227. gr.

Tengd váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, þriðja lands

1. Við útreikning gjaldþols samstæðu váttrygginga- eða endurtryggingafélags sem er hluteignarfélag á váttrygginga- eða endurtryggingasviði í þriðja landi, í samræmi við ákvæði 233. gr., skal farið með síðarnefnda félagið, einungis að því er varðar útreikninginn, á hliðstæðan hátt og tengt váttryggingafélag eða tengt endurtryggingafélag.

Sé þess hins vegar krafist í þriðja landi, þar sem þetta félag hefur aðalskrifstofu, að það hafi starfsleyfi, auk þess sem gjaldþolsreglur gilda um það sem eru a.m.k. sambærilegar við þær sem mælt er fyrir um í VI. kafla I. bólsks, geta aðildarríkin kveðið á um að í útreikningnum sé tekið tillit til kröfunnar um gjaldþol og viðurkennt eigið fé sem fullnægir þeirri kröfu eins og mælt er fyrir um af viðkomandi þriðja landi, að því er varðar það félag.

2. Eftirlitsaðili samstæðu skal framkvæma sannpröfun á jafngildi reglu um þriðju lönd að beiðni hluteignarfélags eða að eigin frumkvæði.

Eftirlitsaðili samstæðu skal hafa samráð við önnur hlutaðeigandi eftirlitsyfirvöld og samstarfsnefnd evrópskra váttrygginga- og lífeyrissjóðaefirlita áður en ákvörðun um jafngildi er tekin.

3. Framkvæmdastjórnin getur samþykkt framkvæmdarráðstafanir sem tilgreina viðmið vegna mats á jafngildi gjaldþolsreglna þriðja lands við það sem mælt var fyrir um í VI. kafla, I. bólsks.

Þessar ráðstafanir, sem er ætlað að breyta veigalitum þáttum þessarar tilskipunar með því að auka við hana, skulu samþykktar í samræmi við reglunefndarmeðferð með grannskoðun sem um getur í 3. mgr. 301. gr.

4. Framkvæmdastjórnin getur, að höfðu samráði við nefnd evrópskra eftirlitsaðila með váttryggingum og starfstengdum lífeyrissjóðum og í samræmi við reglunefndarmeðferð sem um getur í 2. mgr. 301. gr. og með tilliti til samþykktra viðmiðana í samræmi við 3. mgr. þessarar greinar, ákveðið hvort gjaldþolsreglur í þriðja landi séu jafngildar þeim sem mælt var fyrir um í VI. kafla, I. bólsks.

Þessar ákvarðanir skal endurskoða reglulega með tilliti til breytinga á gjaldþolsreglum sem mælt var fyrir um í VI. kafla I. bólsks og gjaldþolsreglna þriðja lands.

5. Ákvæði 2. málsgreinar eiga ekki við þegar framkvæmdastjórnin samþykkir ákvörðun um jafngildi gjaldþolsreglna þriðja lands í samræmi við ákvæði 4. málsgreinar.

Þegar samþykkt ákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar í samræmi við 4. mgr. leiðir til þess að gjaldþolsreglur þriðja lands séu ekki jafngildar, skal valkosturinn sem um getur í annari undirgrein 1. mgr. um að taka tillit til gjaldþolskröfunnar og viðurkenndra eiginfjárliða eins og hlutaðeigandi þriðja land mælti fyrir um, ekki gilda og skal farið með váttrygginga- eða endurtryggingafélag þriðja lands einungis í samræmi við fyrstu undirmálsgrein 1. mgr.

228. gr.

Tengdar lánastofnanir, fjárfestingarfyrirtæki og fjármálastofnanir

Við útreikning gjaldþols samstæðu váttryggingafélags, þ.m.t. endurtryggingafélags, sem er hluteignarfélag í lánastofnun, fjárfestingarfyrirtæki eða fjármálastofnun skulu aðildarríki heimila sínum hluteignarfélögum á váttrygginga- eða endurtryggingasviði að beita aðferðum 1 eða 2 sem settar eru fram í I. viðauka við tilskipun 2002/87/EB að breyttu breytanda. Einungis má beita aðferð 1 sem sett er fram í þeim viðauka ef eftirlitsaðili samstæðu hefur fulla vissu fyrir því að hve miklu leyti stjórnun er samþætt og innra eftirlit viðhaft að því er varðar einingar sem á að taka með í samstæðureikningsskilunum. Jafnan skal beita aðferðinni, sem valin er, á samræmdan hátt.

Aðildarríkin skulu samt sem áður heimila eftirlitsyfirvöldum sínum, þar sem þau taka að sér hlutverk eftirlitsaðila samstæðu að því er varðar tiltekna samstæðu, að ákvarða, að beiðni hluteignarfélags eða að þeirra frumkvæði að draga hlutdeild sem um getur í fyrstu málsgrein frá viðurkenndu eigin fé gjaldþols samstæðu hluteignarfélags.

229. gr.

Fáist nauðsynlegar upplýsingar ekki

Hafi hlutaðeigandi eftirlitsyfirvöld ekki aðgang að upplýsingum, sem eru nauðsynlegar til að reikna gjaldþol samstæðu fyrir váttryggingafélag eða endurtryggingafélag er varða tengt félag með aðalskrifstofu í aðildarríki eða þriðja landi, skal draga bókfært virði þess félags í hluteignarfélaginu á váttryggingasviði eða endurtryggingasviði frá viðurkenndu eigin fé sem getur verið hluti af gjaldþoli samstæðu.

Þegar svo ber undir er ekki hægt að færa dulinn hagnað af slíkri hlutdeild sem viðurkennt eigið fé vegna gjaldþols samstæðu.

4. undirþáttur

Útreikningsaðferðir

230. gr.

Aðferð 1 (Notuð í flestum tilfellum): Aðferð byggð á samstæðureikningsskilum

1. Samstæðugjaldþol hluteignarfélags á váttryggingasviði eða endurtryggingasviði skal reiknað á grundvelli samstæðureikninga.

Samstæðugjaldþol hluteignarfélags á váttryggingasviði eða endurtryggingasviði er mismunurinn á eftirfarandi:

- viðurkenndu eigin fé sem nær yfir gjaldþolskröfuna, reiknuðu út á grunni samstæðugagna,
- gjaldþolskröfu samstæðustigs, reiknaðri út á grunni samstæðugagna.

Reglurnar sem mælt er fyrir um í 1., 2. og 3. undirþætti 3. þáttar VI. kafla I. bóls og í 1., 2. og 3. undirþætti 4. þáttar VI. kafla I. bóls skulu gilda fyrir útreikning viðurkennds eigin fjár vegna gjaldþolskröfu og gjaldþolskröfu samstæðustigs á grundvelli samstæðugagna.

2. Til útreiknings á gjaldþolskröfu samstæðustigs sem byggir á samstæðugögnum (gjaldþolskrafa samstæðu) skal annaðhvort byggja á grunni staðlaðrar formúlu eða samþykks innra líkans, á samræmdan hátt við meginreglu sem er innifalín í 1. og 2. undirþætti 4. þáttar VI. kafla I. bóls og 1. og 3. undirþætti 4. þáttar VI. kafla I. bóls, eftir því sem við á.

Gjaldþolskrafa samstæðu skal að lágmarki vera summa eftirfarandi:

- lágmarkskröfu um eigið fé hluteignarfélags á váttryggingasviði eða endurtryggingasviði sem um getur í 129. gr.,

- hlutfallslegs eignarluta lágmarkskröfunnar um eigið fé í tengdu váttryggingafélagunum, þ.m.t. endurtryggingafélagunum.

Þetta lágmark fellur undir viðurkenndan eiginfjárgrunn í samræmi við ákvæði 4. mgr. 98. gr.

Til að ákvarða hvort slíkir viðurkenndir eiginfjárliðir séu hæfir til að ná yfir lágmarksgjaldþolskröfu samstæðu skulu meginreglurnar sem settar eru fram í 221.–229. gr. gilda að breyttu breytanda. Ákvæði 1. og 2. mgr. 139. gr. gilda að breyttu breytanda.

231. gr.

Innra líkan samstæðu

1. Leggi váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, og félög tengd þeim fram umsókn um heimild til að reikna út gjaldþolskröfu samstæðu, sem og gjaldþolskröfu váttryggingafélaga, þ.m.t. endurtryggingafélaga samstæðu, á grunni innra líkans, eða ef umsókn er lögð fram sameiginlega af tengdum félögum eignarhaldsfélags á váttryggingasviði, skulu hlutaðeigandi eftirlitsyfirvöld vinna saman til að ákveða hvort veita eigi þá heimild og til að ákvarða skilmála og skilyrði, ef einhver eru, sem slík heimild er veitt með fyrirvara um.

Leggja skal fram umsókn, eins og um getur í fyrstu undirgrein, til eftirlitsaðila samstæðu.

Eftirlitsaðili samstæðu skal án tafar upplýsa önnur hlutaðeigandi eftirlitsyfirvöld.

2. Hlutaðeigandi eftirlitsyfirvöld skulu gera allt sem í þeirra valdi stendur til að komast að sameiginlegri niðurstöðu um umsóknina innan sex mánaða frá viðtökudegi fullgerðrar umsóknar til eftirlitsaðila samstæðu.

Eftirlitsaðili samstæðu skal án tafar áframsenda fullgerðu umsóknina til annarra hlutaðeigandi eftirlitsyfirvalda.

3. Á tímabilinu sem um getur í 2. mgr. geta eftirlitsaðili samstæðu og einhver hinna hlutaðeigandi eftirlitsyfirvalda haft samráð við samstarfsnefnd evrópskra váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlita (CEIOPS). Einnig skal samráð haft við samstarfsnefnd evrópskra váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlita fari hluteignarfélagið fram á það.

Sé samráð haft við samstarfsnefnd evrópskra váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlita skal upplýsa öll hlutaðeigandi eftirlitsyfirvöld þar um og tímabilið sem um getur í 2. mgr. skal framlengt um tvo mánuði.

4. Sé samráð ekki haft við samstarfsnefnd evrópskra váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlita í samræmi við ákvæði fyrstu undirgreinar 3. mgr. og sé ekki um sameiginlega ákvörðun hlutaðeigandi eftirlitsyfirvalda að ræða innan sex mánaða frá viðtökudegi fullgerðrar umsóknar til eftirlitsaðila samstæðu, skal eftirlitsaðili samstæðu fara fram á það við samstarfsnefnd evrópskra váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlita, innan tveggja mánaða til viðbótar, að öllum hlutaðeigandi eftirlitsyfirvöldum sé veitt ráðgjöf. Eftirlitsaðili samstæðu skal í síðasta lagi taka ákvörðun þremur vikum eftir sendingu þeirrar ráðgjafar og taka fullt tillit til hennar.

5. Þrátt fyrir að samráð hafi verið haft við samstarfsnefnd evrópskra váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlita skal ákvörðun eftirlitsaðila samstæðu tilgreina allar ástæður og taka tillit til álita annarra hlutaðeigandi eftirlitsyfirvalda.

Eftirlitsaðili samstæðu skal veita umsækjanda og öðrum hlutaðeigandi eftirlitsyfirvöldum upplýsingar um ákvörðunina.

Hlutaðeigandi eftirlitsyfirvöld skulu fara að ákvörðuninni.

6. Ef ekki er komist að sameiginlegri niðurstöðu á þeim tímabilum sem sett eru fram í 2. og 3. mgr. eftir því sem við á, skal eftirlitsaðili samstæðu taka eigin ákvörðun varðandi umsóknina.

Eftirlitsaðili samstæðu skal á viðeigandi hátt við ákvarðanatöku sína taka tillit til eftirfarandi:

- a) skoðana og fyrirvara annarra hlutaðeigandi eftirlitsyfirvalda sem þau hafa látið í ljós á gildandi tímabili,
- b) ráðlegginga samstarfsnefndar evrópskra váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlita, hafi samráð verið haft við hana.

Í ákvörðuninni skulu allar ástæður tilgreindar og hún skal innihalda útskýringu á sérhverju umtalsverðu fráviki frá samþykktri afstöðu samstarfsnefndar evrópskra váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlita.

Eftirlitsaðili samstæðu skal senda ákvörðunina til umsækjandans og annarra hlutaðeigandi eftirlitsyfirvalda.

Sú ákvörðun skal viðurkennd sem ákvarðandi og skulu hlutaðeigandi eftirlitsyfirvöld beita henni.

7. Þegar einhver af hlutaðeigandi eftirlitsyfirvöldum telur áhættusnið váttrygginga- eða endurtryggingafélags undir sínu eftirliti víkja marktækt frá undirliggjandi forsendum samþykktis innra líkans á samstæðustigi, og svo fremi sem það félag hefur ekki fjallað um áhyggjuefni eftirlitsyfirvalda á tilhlýðilegan hátt, getur yfirvaldið, í samræmi við 37. gr. lagt viðbótargjaldpólskröfu á gjaldpólskröfu þess váttrygginga- eða endurtryggingafélags sem beitir slíku innra líkani við útreikning hennar.

Í undantekningartilvikum, þar sem slík viðbótargjaldpólskrafa væri ekki viðeigandi getur eftirlitsyfirvaldið krafist hlutaðeigandi félag um útreikning á gjaldpólskröfu sinni á grunni staðlaðrar formúlu sem um getur í 1. og 2. undirþætti 4. þáttar VI. kafla I. bólkis. Í samræmi við a- og c-lið 1. mgr. 37. gr. getur eftirlitsyfirvaldið lagt viðbótargjaldpólskröfu á gjaldpólskröfu þess váttrygginga- eða endurtryggingafélags sem leiðir af beitingu stöðluðu formúlunnar.

Eftirlitsyfirvaldið skal útskýra hvaða ákvörðun sem um getur í fyrstu og annari undirgrein gagnvart bæði váttrygginga- eða endurtryggingafélaginu og eftirlitsaðila samstæðu.

232. gr.

Viðbótargjaldpólskrafa samstæðu

Við ákvörðun þess hvort samsteypt gjaldpólskrafa samstæðu endurspeglar áhættusnið samstæðu á viðeigandi hátt skal eftirlitsaðili samstæðu veita sérstakan gaum sérhverju tilviki þar sem aðstæður sem um getur í a- til c-lið 1. mgr. 37. gr. geta komið fram á samstæðustigi, einkum þar sem:

- a) sérstök áhætta sem er fyrir hendi á samstæðustigi fellur ekki nægjanlega að staðlaðri formúlu eða innra líkani sem notað er, þar sem erfitt er að meta hana,
- b) viðbótargjaldpólskrafa er lögð við gjaldpólskröfu tengdra váttrygginga- eða endurtryggingafélaga af hlutaðeigandi eftirlitsyfirvöldum, í samræmi við 37. gr. og 7. mgr. 231. gr.

Þar sem áhættusnið samstæðu endurspeglar ekki nægilega er leyfilegt að leggja viðbótargjaldpólskröfu á samsteypta gjaldpólskröfu samstæðu.

Beita skal ákvæðum 1.–5. mgr. 37. gr. ásamt framkvæmdarráðstöfunum sem gripið hefur verið til í samræmi við 6. mgr. 37. gr. að breyttu breytanda.

233. gr.

Aðferð 2 (frávikaðferð): Frádráttar- og samlagningaraðferð

1. Samstæðugjaldpól hluteignarfélags á váttryggingasviði eða endurtryggingasviði á að vera mismunurinn á eftirfarandi:

- a) uppsöfnuðum viðurkenndum eiginfjárliðum samstæðu, líkt og kveðið er á um í 2. mgr.,
- b) virði hlutdeildarfélaga á váttrygginga- eða endurtryggingasviði í tengdu váttrygginga- eða endurtryggingafélagi og uppsafnaðri gjaldpólskröfu samstæðu, líkt og kveðið er á um í 3. mgr.

2. Uppsafnaðir viðurkenndir eiginfjárliðir samstæðu eru summa eftirfarandi:

234. gr.

Framkvæmdarráðstafanir

- a) nægilegs viðurkennds eigin fjár vegna gjaldþolskröfu hluteignarfélags á váttryggingasviði eða endurtryggingasviði,
- b) hlutfallslegs eignarluta hluteignarfélags á váttryggingasviði eða endurtryggingasviði í viðurkenndu eigin fé vegna gjaldþolskröfu tengdra váttrygginga- eða endurtryggingafélaga.

Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framkvæmdarráðstafanir sem tilgreina tæknilegar meginreglur og aðferðir sem eru settar fram í 220.–229. gr. og beitingu ákvæða 230.–233. gr. til að tryggja samræmda beitingu innan Bandalagsins.

Þessar ráðstafanir, sem er ætlað að breyta veigalitlum þáttum þessarar tilskipunar með því að auka við hana, skulu samþykktar í samræmi við reglunefndarmeðferð með grannskoðun sem um getur í 3. mgr. 301. gr.

3. Uppsöfnuð gjaldþolskrafa samstæðu er summa eftirfarandi:

- a) gjaldþolskröfu hluteignarfélags á váttryggingasviði eða endurtryggingasviði,
- b) hlutfallslegs eignarluta gjaldþolskröfu tengdu váttrygginga- eða endurtryggingafélaganna.

5. undirþáttur

Eftirlit með gjaldþoli samstæðna hjá váttryggingafélögum, þ.m.t. endurtryggingafélögum, sem eru dótturfélög eignarhaldsfélags á váttryggingasviði

235. gr.

Samstæðugjaldþol eignarhaldsfélags á váttryggingasviði

4. Ef hlutdeild í tengdu váttryggingafélagi eða tengdu endurtryggingafélagi felst, algjörlega eða að hluta til, í óbeinu eignarhaldi skal telja virði hlutdeildarfélags á váttrygginga- eða endurtryggingasviði í tengdum váttrygginga- eða endurtryggingafélögum með í virði slíks óbeins eignarhalds, að teknu tilliti til viðkomandi raðtengdra hagsmuna, og liðir sem um getur í b-lið 2. mgr. og b-lið 3. mgr. skulu innihalda samsvarandi hlutfallslegan eignarluta, eftir því sem við á vegna viðurkennds eigin fjár fyrir gjaldþolskröfu tengdra váttrygginga- eða endurtryggingafélaga og vegna gjaldþolskröfu tengdra váttrygginga- eða endurtryggingafélaga.

Þegar váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, eru dótturfélög eignarhaldsfélags á váttryggingasviði skal eftirlitsaðili samstæðu sjá til þess að útreikningur gjaldþols samstæðu sé framkvæmdur á stigi eignarhaldsfélagsins á váttryggingasviði með beitingu ákvæða 2. mgr. 220. gr. og 233. gr.

Að því er varðar þennan útreikning skal farið með móðurfélagið sem váttrygginga- eða endurtryggingafélag sem fellur undir reglurnar sem mælt er fyrir um í 1., 2. og 3. undirþætti 4. þáttar VI. kafla I. bólsks að því er varðar gjaldþolskröfuna og sem fellur undir sömu skilyrði og mælt var fyrir um í 1., 2. og 3. undirþætti 3. þáttar VI. kafla I. bólsks að því er varðar viðurkennt eigið fé fyrir gjaldþolskröfuna.

6. undirþáttur

Eftirlit með gjaldþoli samstæðna hjá samstæðum með miðlæga áhættustýringu

236. gr.

6. Við ákvörðun þess hvort uppsöfnuð gjaldþolskrafa samstæðu, reiknuð út eins og sett er fram í þriðju málsgrein, endurspeglir áhættusnið samstæðunnar á viðeigandi hátt, skulu hlutaðeigandi eftirlitsyfirvöld gefa því sérstakan gaum hvort sérstök áhætta sé fyrir hendi á samstæðustigi sem ekki er náð fullkomlega fyrir, þar sem erfitt er að meta hana.

Dótturfélög váttrygginga- eða endurtryggingafélags: skilyrði

Þar sem áhættusnið samstæðu vikur umtalsvert frá undirliggjandi forsendum uppsafnaðrar gjaldþolskröfu samstæðu, er heimilt að leggja viðbótargjaldþolskröfu á gjaldþolskröfuna.

Aðildarríkin skulu kveða á um að reglurnar sem mælt er fyrir um í 238. gr. og 239. gr. skulu gilda varðandi hvaða váttrygginga- eða endurtryggingafélag sem er, sé það dótturfélag váttrygginga- eða endurtryggingafélags þar sem öll eftirfarandi skilyrði eru uppfyllt:

Beita skal ákvæðum 1.–5. mgr. 37. gr. ásamt framkvæmdarráðstöfunum sem gripið hefur verið til í samræmi við 6. mgr. 37. gr. að breyttu breytanda.

- a) dótturfélagið, sem eftirlitsaðili samstæðu hefur ekki tekið ákvörðun fyrir samkvæmt 2. mgr. 214. gr., er innifalið í samstæðueftirliti sem er framkvæmt af eftirlitsaðila samstæðu á stigi móðurfélagsins í samræmi við þennan bólsk,

- b) ferli við áhættustýringu og innri eftirlitskerfi móðurfélagsins ná yfir dótturfélagið og eftirlitsyfirvöld viðurkenna að móðurfélagið viðhafi varfærna stjórnun dótturfélags,
- c) móðurfélagið hefur mótttekið samkomulagið sem um getur í þriðju undirgrein 4. mgr. 246. gr.,
- d) móðurfélagið hefur mótttekið samkomulagið sem um getur í 2. mgr. 256. gr.,
- e) móðurfélagið hefur sent umsókn um heimild til að falla undir ákvæði 238. og 239. gr. og hagstæð ákvörðun hefur verið tekin um slíka umsókn í samræmi við málsmeðferðina sem sett er fram í 237. gr.

237. gr.

Dótturfélög váttrygginga- eða endurtryggingafélags: ákvörðun umsóknar

1. Þegar um er að ræða umsóknir um heimild til að heyra undir reglurnar sem kveðið er á um í 238. og 239. gr. skulu hlutaðeigandi eftirlitsyfirvöld vinna saman innan samstarfshóps eftirlitsaðila í fullu samráði að ákvörðun um hvort heimild sem sótt er um verði veitt og til að ákvarða aðra skilmála og skilyrði, ef einhver eru, sem slík heimild ætti að vera háð.

Einungis skal leggja fram umsókn, eins og um getur í fyrstu undirgrein, til eftirlitsyfirvalda sem hafa veitt dótturfélaginu leyfi. Það eftirlitsyfirvald skal upplýsa og áframsenda fullgerðu umsóknina til annarra eftirlitsyfirvalda innan samstarfshóps eftirlitsaðila án tafar.

2. Hlutaðeigandi eftirlitsyfirvöld skulu gera allt sem í þeirra valdi stendur til að komast að sameiginlegri niðurstöðu um umsóknina innan þriggja mánaða frá viðtökudegi fullgerðrar umsóknar til allra eftirlitsyfirvalda innan samstarfshóps eftirlitsaðila.

3. Ef um skiptar skoðanir er að ræða varðandi samþykki umsóknar sem um getur í 1. mgr., á tímabilinu sem um getur í 2. mgr., geta eftirlitsaðili samstæðu eða einhver hinna hlutaðeigandi eftirlitsyfirvalda haft samráð við samstarfsnefnd evrópskra váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlita. Sé samráð haft við samstarfsnefnd evrópskra váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlita skal upplýsa öll hlutaðeigandi eftirlitsyfirvöld þar um og tímabilið sem um getur í 2. mgr. skal framlengt um einn mánuð.

Sé samráð haft við samstarfsnefnd evrópskra váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlita skulu hlutaðeigandi eftirlitsyfirvöld íhuga slíka ráðleggingu á viðeigandi hátt áður en þau taka sameiginlega ákvörðun.

4. Eftirlitsyfirvaldið sem hefur veitt dótturfélaginu leyfi skal veita umsækjanda sameiginlegu ákvörðunina sem um getur í 2. og 3. mgr., skal tilgreina allar ástæður og hafi samráð verið haft við samstarfsnefnd evrópskra váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlita, útskýra umtalsverð frávík frá samþykktri stöðu samstarfsnefndar evrópskra váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlita. Sameiginlega ákvörðunin skal viðurkennd sem ákvarðandi og skal beita henni af hlutaðeigandi eftirlitsyfirvöldum.

5. Komist hlutaðeigandi eftirlitsyfirvöld ekki að sameiginlegri niðurstöðu á þeim tímabilum sem sett eru fram í 2. og 3. mgr., skal eftirlitsaðili samstæðu taka eigin ákvörðun að því er varðar umsóknina.

Eftirlitsaðili samstæðu skal á viðeigandi hátt taka eftirfarandi til athugunar við ákvarðanatöku sína:

- a) skoðanir og fyrirvara hlutaðeigandi eftirlitsyfirvalda sem þau hafa látið í ljós á viðeigandi tímabili,
- b) fyrirvara annarra hlutaðeigandi eftirlitsyfirvalda innan samstarfshóps eftirlitsaðila sem þau hafa látið í ljós á viðeigandi tímabili,
- c) ráðlegginga samstarfsnefndar evrópskra váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlita, hafi samráð verið haft við hana.

Í ákvörðuninni skulu tilgreindar allar ástæður og skal hún innihalda útskýringu á umtalsverðu fráviki frá bókunum annarra hlutaðeigandi eftirlitsyfirvalda og frá ráðleggingum samstarfsnefndar evrópskra váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlita. Eftirlitsaðili samstæðu skal veita umsækjanda og öðrum hlutaðeigandi eftirlitsyfirvöldum afrit af ákvörðuninni.

238. gr.

Dótturfélög váttrygginga- eða endurtryggingafélags: ákvörðun gjaldþolskröfu

1. Með fyrirvara um 231. gr. skal reikna gjaldþolskröfu dótturfélags líkt og sett er fram í ákvæðum 2., 4. og 5. málsgreinar þessarar greinar.

2. Þegar gjaldþolskrafa dótturfélags er reiknuð á grunni innra líkans sem samþykkt er á samstæðustigi í samræmi við 231. gr. og telji eftirlitsyfirvaldið sem veitti dótturfélaginu leyfi að áhættusnið þess víki marktækt frá þessu innra líkani og svo fremi sem það félag takist ekki á tilhlýðilegan hátt við áhyggjur eftirlitsyfirvaldsins, getur það yfirvald, í þeim tilvikum sem um getur í 37. gr. lagt til að sett verði viðbótargjaldþolskrafa á gjaldþolskröfu þess dótturfélags sem leiðir af beitingu slíks líkans, eða í undantekningartilvikum þar sem slík viðbótargjaldþolskrafa væri ekki viðeigandi, krafði félagið um útreikning á gjaldþolskröfu á grunni stöðluðu formúlunnar. Eftirlitsyfirvaldið skal ræða tillögur sínar innan samstarfshóps eftirlitsaðila og tilkynna ástæður slíkra tillagna til bæði dótturfélags og samstarfshóps eftirlitsaðila.

3. Þegar gjaldþolskrafa dótturfélags er reiknuð á grunni stöðluðu formúlunnar og eftirlitsyfirvaldið sem veitti dótturfélaginu leyfi telur að áhættusnið þess víki marktækt frá þeim forsendum sem liggja til grundvallar stöðluðu formúlunnar, og svo lengi sem það félag tekst ekki á tilhlýðilegan hátt við áhyggjur eftirlitsyfirvaldsins, getur það yfirvald, í undantekningartilvikum lagt til að félagið skipti út hlutmengi breyta sem notaðar eru í útreikningi stöðluðu formúlunnar með breytum sem eiga sérstaklega við það félag þegar áhættueiningar líftrygginga, skaðtrygginga og heilsuþrygginga eru reiknaðar út, líkt

og sett fram í 110. gr., eða í þeim tilvikum sem um getur í 37. gr. til að ákveða viðbótargjaldþolskröfu við gjaldþolskröfu þess dótturfélags.

Eftirlitsyfirvaldið skal fjalla um tillögu sína innan samstarfshóps eftirlitsaðila og tilkynna ástæður slíkrar tillögu til bæði dótturfélagsins og samstarfshóps eftirlitsaðila.

4. Samstarfshópur eftirlitsaðila skal gera allt sem í hans valdi stendur til að komast að samkomulagi um tillögu eftirlitsyfirvalds sem veitti dótturfélaginu leyfi eða um aðrar hugsanlegar ráðstafanir.

5. Rísi ágreiningur á milli eftirlitsyfirvalds og eftirlitsaðila samstæðu, skal málinu innan mánaðar frá tillögu eftirlitsyfirvalds, vísað áfram til samráðs hjá samstarfsnefnd evrópskra váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlita, sem skal veita ráðleggingar innan tveggja mánaða frá slíkri vísun.

Eftirlitsyfirvaldið sem veitti dótturfélaginu leyfi skal íhuga slíka ráðleggingu á viðeigandi hátt áður en það tekur sína endanlegu ákvörðun.

Í ákvörðuninni skal tilgreina allar ástæður og taka tillit til sjónarmiða, þ.m.t. fyrirvara annarra eftirlitsyfirvalda innan samstarfshóps eftirlitsaðila, og til ráðlegginga frá samstarfsnefnd evrópskra váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlita.

Senda skal ákvörðunina til dótturfélagsins og samstarfshóps eftirlitsaðila.

239. gr.

Dótturfélög váttrygginga- eða endurtryggingafélags: ekki er farið að gjaldþolskröfum og lágmarkskröfum um eigið fé

1. Sé ekki farið að gjaldþolskröfu og þrátt fyrir 138. gr. skal eftirlitsyfirvaldið sem veitti dótturfélaginu leyfi án tafar áframsenda endurreisnaráætlunina, sem dótturfélagið hefur lagt fram, til samstarfshóps eftirlitsaðila til að ná, innan sex mánaða frá athugun þess að ekki sé farið að gjaldþolskröfu, að koma að nýju á nægilegum viðurkenndum eiginfjárlíðum eða skerðingu á áhættusniði til að tryggja að farið sé að gjaldþolskröfunni.

Samstarfshópur eftirlitsaðila skal gera allt sem í hans valdi stendur til að komast að samkomulagi um tillögu eftirlitsyfirvalds varðandi samþykki endurreisnaráætlunarinnar innan fjögurra mánaða frá þeim degi sem fyrst var tekið eftir að ekki væri farið að gjaldþolskröfu.

Sé slíkt samkomulag ekki fyrir hendi skal eftirlitsyfirvaldið sem veitti dótturfélaginu leyfi ákveða hvort samþykkja eigi endurreisnaráætlunina, að teknu tilliti til skoðana og fyrirvara annarra eftirlitsyfirvalda innan samstarfshóps eftirlitsaðila.

2. Komist eftirlitsyfirvaldið sem veitti dótturfélaginu leyfi að því, í samræmi við 136. gr., að fjárhagsleg skilyrði hafi versnað, skal það tilkynna samstarfshópi eftirlitsaðila án tafar um fyrirhugaðar ráðstafanir sem grípa skal til. Fyrir utan neyðarástand, skal fjalla um ráðstafanir sem grípa skal til innan samstarfshóps eftirlitsaðila.

Samstarfshópur eftirlitsaðila skal, innan mánaðar frá tilkynningu, gera allt sem í hans valdi stendur til að komast að samkomulagi um fyrirhugaðar ráðstafanir sem grípa skal til.

Sé slíkt samkomulag ekki fyrir hendi skal eftirlitsyfirvaldið sem veitti dótturfélaginu leyfi ákveða hvort samþykkja eigi fyrirhugaðar ráðstafanir, að teknu tilliti til skoðana og fyrirvara annarra eftirlitsyfirvalda innan samstarfshóps eftirlitsaðila.

3. Sé ekki farið að lágmarkskröfum um eigið fé og þrátt fyrir 139. gr. skal eftirlitsyfirvaldið sem veitti dótturfélaginu leyfi áframsenda án tafar skammtímafjárhagsáætlunina sem dótturfélagið lagði fram til samstarfshóps eftirlitsaðila til að ná, innan þriggja mánaða frá þeim degi sem fyrst var tekið eftir að ekki var farið að lágmarkskröfum um eigið fé, að koma að nýju á nægilegu viðurkenndu eigin fé sem nær yfir lágmarkskröfu um eigið fé eða skerðingu á áhættusniði til að sjá til þess að farið sé að lágmarkskröfunni um eigið fé. Einnig skal upplýsa samstarfshóp eftirlitsaðila um allar ráðstafanir sem gripið er til, til að framfylgja lágmarkskröfunni um eigið fé á stigi dótturfélags.

240. gr.

Dótturfélög váttrygginga- eða endurtryggingafélags: lok undanþága fyrir dótturfélag

1. Reglurnar sem kveðið er á um í 238. og 239. gr., skulu falla úr gildi þegar:

- a) skilyrði sem um getur í a-lið 236. gr. er ekki lengur uppfyllt,
- b) skilyrði sem um getur í b-lið 236. gr. er ekki lengur uppfyllt og samstæðan fer ekki að ákvæðinu innan hæfilegs tímabils,
- c) skilyrðin sem um getur í c- og d-lið 236. gr. eru ekki lengur uppfyllt.

Í því tilviki sem um getur í a-lið fyrstu undirgreinar, þar sem eftirlitsaðili samstæðu, að höfðu samráði við samstarfshóp eftirlitsaðila, ákveður að taka dótturfélagið ekki lengur með í samstæðueftirlitinu sem hann framkvæmir, skal hann tafarlaust upplýsa hlutaðeigandi eftirlitsyfirvald og móðurfélagið.

Að því er varðar ákvæði b-, c- og d-liðar 236. gr. skal móðurfélagið bera ábyrgð á að sjá til þess að stöðugt sé farið að skilyrðum. Sé ekki farið að skilyrðum, skal móðurfélagið upplýsa eftirlitsaðila samstæðu og eftirlitsyfirvald hlutaðeigandi dótturfélags án tafar. Móðurfélagið skal kynna áætlun um að farið sé að ákvæðum að nýju innan hæfilegs tímabils.

Með fyrirvara um þriðju undirgreinina skal eftirlitsaðili samstæðu a.m.k. árlega sannreyna, að eigin frumkvæði, að áfram sé farið að skilyrðunum sem um getur í b-, c- og d-lið 236. gr. Eftirlitsaðili samstæðu skal einnig framkvæma slíka sannpröfun að beiðni hlutaðeigandi eftirlitsyfirvalds, þar sem hið síðara hefur umtalsverðar áhyggjur sem tengjast því hvort stöðugt sé farið að ákvæðum þessara skilyrða.

Þegar komið er auga á veikleika við framkvæmd sannpröfunarinnar skal eftirlitsaðili samstæðu krefja móðurfélagið um að setja fram áætlun um að farið sé að ákvæðum að nýju innan hæfilegs tímabils.

Þegar eftirlitsaðili samstæðu, að höfðu samráði við samstarfshóp eftirlitsaðila, ákvarðar að áætlunin sem um getur í þriðju eða fimmtu undirgrein sé ófullnægjandi eða síðar að hún hafi ekki verið framkvæmd innan samþykks tímabils, skal eftirlitsaðili samstæðu komast að þeirri niðurstöðu að ekki sé lengur farið að skilyrðunum sem um getur í b-, c- og d-lið 236. gr. og skal hann tafarlaust upplýsa hlutaðeigandi eftirlitsyfirvald þar um.

2. Fyrirkomulagið sem kveðið er á um í 238. og 239. gr. skal gilda aftur þegar móðurfélagið sendir nýja umsókn og hlýtur hagstæða ákvörðun í samræmi við framsetta tilhögun í 237. gr.

241. gr.

**Dótturfélög váttrygginga- eða endurtryggingafélags:
framkvæmdarráðstafanir**

Til að tryggja samræmda beitingu 236.–240. gr. skal framkvæmdastjórnin samþykkja framkvæmdarráðstafanir sem tilgreina:

- viðmiðanir sem á að beita við mat á því hvort skilyrðin sem tilgreind eru í 236. gr. eru uppfyllt,
- viðmiðanir sem á að beita við mat á því hvað skal teljast neyðarástand skv. 2. mgr. 239. gr. og
- málsmeðferðarreglur sem eftirlitsyfirvöld eiga að fylgja við upplýsingaskipti, til að leita réttar síns og til að uppfylla skyldur sínar í samræmi við 237.–240. gr.

Þessar ráðstafanir, sem er ætlað að breyta veigalitlum þáttum þessarar tilskipunar með því að auka við hana, skulu samþykktar í samræmi við reglunefndarmeðferð með grannskoðun sem um getur í 3. mgr. 301. gr.

242. gr.

Endurskoðun

1. Framkvæmdastjórnin skal fyrir 31. október 2014 leggja mat á beitingu III. bóls, einkum að því er varðar samvinnu eftirlitsyfirvalda, og virkni, innan samstarfshóps eftirlitsaðila, réttarstöðu samstarfsnefndar evrópskra váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlita og eftirlitsstarfsemi varðandi ákvörðun viðbótargjaldþolskrafna og skal hún leggja fram skýrslu til Evrópuþingsins og ráðsins, ásamt tillögum að breytingu þessarar tilskipunar, eftir því sem við á.

2. Framkvæmdastjórnin skal fyrir 31. október 2015 leggja mat á hagræði af því að bæta samstæðueftirlit og fjármagnsstýringu innan samstæðu váttrygginga- eða endurtryggingafélaga, þ.m.t. vísun í COM(2008)0119 og skýrslu nefndar Evrópuþingsins um efnahags- og peningamál varðandi þessa tillögu frá 16. október 2008 (A6-0413/2008). Það mat skal innihalda líklegar ráðstafanir til að bæta áreiðanleika stjórnunar váttryggingasamstæða yfir landamæri, einkum varðandi áhættu- og eignastýringu. Framkvæmdastjórnin skal m.a. taka tillit til nýrrar þróunar og framþróunar í mati sínu varðandi:

- samræmdan ramma til snemmíhlutunar,
- starfsvenjur miðlægrar áhættustýringar og rekstur innri líkana samstæðu, þ.m.t. álagspröfun,
- viðskipti innan samstæðu og áhættusamþjappanir,
- áhrif fjölbreytileika og samþjöppunar með tímanum,
- bindandi lagaramma vegna sáttaumleitana vegna ágreinings eftirlitsyfirvalda,
- samræmdan ramma um framsalshæfi eigna, ógjaldfærimeðferð og slitameðferð sem upprætir landsbundnar hindranir félaga- eða fyrirtækjaréttar sem skipta máli vegna framsalshæfis eigna,
- sambærilega vernd váttryggingartaka og réttthafa félaga sama hóps, einkum í krísuástandi,
- samræmda og fullnægjandi fjármagnaða lausn innan Evrópusambandsins fyrir ábyrgðarkerfi váttrygginga,
- samræmdan og bindandi lagaramma á milli lögbærra yfirvalda, seðlabanka og fjármálaráðuneyta hvað varðar hættustjórnun, lausnir og skiptingu efnahagsbyrði sem samræmir eftirlitsheimildir og fjárhagslega ábyrgð.

Framkvæmdastjórnin skal leggja fram skýrslu fyrir Evrópuþingið og ráðið, auk tillagna um breytingu þessarar tilskipunar, eftir því sem við á.

243. gr.

Dótturfélög eignarhaldsfélags á váttryggingasviði

Ákvæði 236.–242. gr. skulu gilda að breyttu breytanda um váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, sem eru dótturfélög eignarhaldsfélags á váttryggingasviði.

2. þáttur

Samþjöppun áhættu og viðskipti innan samstæðu

244. gr.

Eftirlit með áhættusamþjöppun

1. Eftirlit með áhættusamþjöppun á samstæðustigi skal viðhaft í samræmi við 2. og 3. málsgrein þessarar greinar, 246. gr. og III. kafla.

2. Aðildarríki skulu krefja váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, eða eignarhaldsfélög á váttryggingasviði um að senda reglulega skýrslu, og a.m.k. árlega, til eftirlitsaðila samstæðu um verulega áhættusamþjöppun á samstæðustigi.

Váttrygginga- eða endurtryggingafélagið sem fer fyrir samstæðunni skal senda nauðsynlegar upplýsingar til eftirlitsaðila samstæðu, eða þar sem fyrir samstæðunni fer ekki váttryggingafélag eða endurtryggingafélag skal senda upplýsingar frá eignarhaldsfélagi á váttryggingasviði eða af váttrygginga- eða endurtryggingafélagi í samstæðu sem er auðkennd af eftirlitsaðila samstæðu, að höfðu samráði við önnur hlutaðeigandi eftirlitsyfirvöld og samstæðuna sjálfa.

Áhættusamþjöppun skal háð eftirliti eftirlitsaðila samstæðu.

3. Eftirlitsaðili samstæðu skal, að höfðu samráði við önnur hlutaðeigandi eftirlitsyfirvöld og samstæðuna, greina áhættuflokkka sem váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, í tiltekinni samstæðu skulu tilkynna um við allar kringumstæður.

Þegar eftirlitsaðili samstæðu og önnur hlutaðeigandi eftirlitsyfirvöld skilgreina eða gefa álit sitt á áhættuflokkum skulu þau taka tillit til sérstakrar uppbyggingar samstæðna og áhættustýringaraðferða í samstæðunni.

Til að geta greint verulega áhættusamþjöppun sem ber að tilkynna, skal eftirlitsaðili samstæðu, að höfðu samráði við önnur hlutaðeigandi eftirlitsyfirvöld og samstæðuna, leggja á viðeigandi viðmiðunarmörk byggð á gjaldþolskröfum, váttryggingaskuld eða hvoru tveggja.

Við endurskoðun áhættusamþjöppunar skal eftirlitsaðili samstæðu einkum fylgjast með mögulegri smíðu innan samstæðunnar, hættu á hagsmunaaðrekstrum og stigi eða umfangi áhættu.

4. Framkvæmdastjórnin getur samþykkt framkvæmdarráðstafanir, að því er varðar skilgreiningu og auðkenningu umtalsverðrar áhættusamþjöppunar og tilkynningu slíkrar áhættusamþjöppunar, að því er varðar 2. og 3. málsgrein.

Þessar ráðstafanir, sem er ætlað að breyta veigalitlum þáttum þessarar tilskipunar með því að auka við hana, skulu samþykktar í samræmi við reglunefndarmeðferð með grannskoðun sem um getur í 3. mgr. 301. gr.

245. gr.

Eftirlit með viðskiptum innan samstæðu

1. Eftirlit með viðskiptum innan samstæðu skal viðhaft í samræmi við 2. og 3. málsgrein þessarar greinar, 246. gr. og III. kafla.

2. Aðildarríki skulu krefja váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, eða eignarhaldsfélög á váttryggingasviði um að senda reglulega skýrslu, a.m.k. árlega til eftirlitsaðila samstæðu varðandi öll veruleg viðskipti váttryggingarfélaga innan samstæðu, þ.m.t. endurtryggingarfélaga, innan samstæðu, þ.m.t. þeirra sem eru gerð við einstakling með nán tengsl við félag í samstæðunni.

Til viðbótar skulu aðildarríki krefjast tilkynningar um veruleg viðskipti innan samstæðu eins fljótt og auðið er.

Váttrygginga- eða endurtryggingafélag sem fer fyrir samstæðunni skal senda nauðsynlegar upplýsingar til eftirlitsaðila samstæðu, eða þar sem fyrir samstæðunni fer ekki váttryggingafélag eða endurtryggingafélag skal senda upplýsingar frá eignarhaldsfélagi á váttryggingasviði eða af váttrygginga- eða endurtryggingafélagi í samstæðu sem er auðkennt af eftirlitsaðila samstæðu að höfðu samráði við önnur hlutaðeigandi eftirlitsyfirvöld og samstæðuna sjálfa.

Viðskipti innan samstæðu skulu falla undir eftirlit eftirlitsaðila samstæðu.

3. Eftirlitsaðili samstæðu skal, að höfðu samráði við önnur hlutaðeigandi eftirlitsyfirvöld og samstæðuna, greina eðli viðskipta váttryggingarfélaga innan samstæðu, þ.m.t. endurtryggingarfélaga, í tiltekinni samstæðu sem skal tilkynna við allar kringumstæður. Ákvæði 3. mgr. 244. gr. gilda, að breyttu breytanda.

4. Framkvæmdastjórnin getur samþykkt framkvæmdarráðstafanir, að því er varðar skilgreiningu og greiningu verulegra viðskipta innan samstæðu og tilkynningu slíkra viðskipta innan samstæðu, að því er varðar 2. og 3. málsgrein.

Þessar ráðstafanir, sem er ætlað að breyta veigalitlum þáttum þessarar tilskipunar með því að auka við hana, skulu samþykktar í samræmi við reglunefndarmeðferð með grannskoðun sem um getur í 3. mgr. 301. gr.

3. þáttur

Áhættustýring og innra eftirlit

246. gr.

Eftirlit með stjórnkerfi

1. Kröfurnar sem eru settar fram í 2. þætti IV. kafla I. bóls skulu gilda að breyttu breytanda á samstæðustigi.

Með fyrirvara um fyrstu undirgrein skal koma áhættustýringu og innri eftirlitskerfum og verklagi við skýrslugjöf á með samræmdum hætti í öllum félögum sem eru innan samstæðueftirlits samkvæmt ákvæðum a- og b-liðar 2. mgr. 213. gr. til að hægt sé að stýra þessum kerfum og verklagi við skýrslugjöf á samstæðustigi.

2. Með fyrirvara um ákvæði 1. málsgreinar skal innra eftirlitskerfi samstæðu að lágmarki innihalda eftirfarandi:

a) fullnægjandi kerfi að því er varðar gjaldþol samstæðu til að greina og mæla alla verulega áhættu sem stofnað er til og tengja viðurkennt eigið fé áhættunni á viðeigandi hátt,

b) traust fyrirkomulag við skýrslugjöf og bókhald til að fylgjast með og stýra viðskiptum innan samstæðunnar og áhættusambjöppun.

3. Eftirlitsaðili samstæðu hefur eftirlit kerfismeðferðar og verklags við skýrslugjöf með höndum sem um getur í 1. og 2. málsgrein, í samræmi við reglurnar sem mælt er fyrir um í III. kafla.

4. Aðildarríki skulu fara fram á að hluteignarfélag á váttryggingasviði eða endurtryggingasviði eða eignarhaldsfélag á váttryggingasviði taki að sér matið á samstæðustigi sem krafist er skv. 45. gr. Matið á eigin áhættu og gjaldþoli sem fer fram á samstæðustigi skal vera háð eftirliti eftirlitsaðila samstæðu í samræmi við III. kafla.

Þar sem útreikningur gjaldþols á samstæðustigi er framkvæmdur í samræmi við 1. aðferð sem um getur í 230. gr., skulu hluteignarfélag á váttryggingasviði eða endurtryggingasviði eða eignarhaldsfélag á váttryggingasviði veita eftirlitsaðila samstæðu viðeigandi upplýsingar um mismuninn á milli summu gjaldþolskrafna allra tengdra váttrygginga- eða endurtryggingafélaga samstæðu og samsteyptri gjaldþolskröfu samstæðu.

Þar sem hluteignarfélag á tryggingasviði eða endurtryggingasviði eða eignarhaldsfélag á váttryggingasviði ákveður svo, og með fyrirvara um samkomulag eftirlitsaðila samstæðu, getur það framkvæmt hvaða mat sem krafist er í 45. gr. á samstæðustigi og á stigi hvaða dótturfélags sem er í samstæðunni á sama tíma og getur búið til eitt skjal sem tekur til allra mata.

Áður en samkomulag er veitt í samræmi við þriðju undirgrein skal eftirlitsaðili samstæðu hafa samráð við aðila að samstarfshópi eftirlitsaðila og taka tillit til skoðana þeirra eða fyrirvara á viðeigandi hátt.

Þegar samstæðan beitir valkostinum í þriðju undirgrein skal hún senda skjalið til allra hlutaðeigandi eftirlitsyfirvalda á sama tíma. Með beitingu þess valkosta skulu hlutaðeigandi dótturfélög ekki undanþegin frá skuldbindingunni sem tryggir að skilyrðin í 45. gr. séu uppfyllt.

III. KAFLI

Ráðstafanir til að auðvelda samstæðueftirlit

247. gr.

Eftirlitsaðili samstæðu

1. Tilnefna skal einstakan eftirlitsaðila sem ber ábyrgð á samræmingu og beitingu eftirlits með samstæðu (eftirlitsaðili samstæðu), úr hópi eftirlitsyfirvalda hlutaðeigandi aðildarríkja.

2. Þar sem sama eftirlitsyfirvaldið er lögbært fyrir öll váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, samstæðu skal verkefni eftirlitsaðila samstæðu vera í höndum þess eftirlitsyfirvalds.

Í öllum öðrum tilvikum og með fyrirvara um 3. mgr. skulu verkefni eftirlitsaðila samstæðu framkvæmd á eftirfarandi hátt:

a) þar sem váttrygginga- eða endurtryggingafélag fer fyrir samstæðunni, af eftirlitsyfirvaldi sem hefur heimilað viðkomandi félag,

b) þar sem váttrygginga- eða endurtryggingafélag fer ekki fyrir samstæðunni, af eftirlitsyfirvaldi sem eftirfarandi á við um:

i. þar sem móðurfélag váttrygginga- eða endurtryggingafélags er eignarhaldsfélag á váttryggingasviði, af eftirlitsyfirvaldi sem hefur heimilað það váttrygginga- eða endurtryggingafélag,

ii. þar sem eitt eða fleiri váttrygginga- eða endurtryggingafélag hefur aðalskrifstofu í Bandalaginu þar sem móðurfélag þeirra er sama eignarhaldsfélag á váttryggingasviði og eitt þessara félaga hefur fengið starfsleyfi í aðildarríkinu þar sem eignarhaldsfélag á fjármálasviði hefur aðalskrifstofu sína, af eftirlitsyfirvaldi váttrygginga- eða endurtryggingafélags sem hefur fengið starfsleyfi í því aðildarríki,

- iii. Þar sem fleiri en eitt eignarhaldsfélag á váttryggingasviði fer fyrir samstæðunni sem hefur aðalskrifstofu í mismunandi aðildarríkjum og þar sem váttrygginga- eða endurtryggingafélag er í hverju þessara aðildarríkja, af eftirlitsyfirvaldi váttrygginga- eða endurtryggingafélags með hæstu niðurstöðutölu efnahagsreiknings,
- iv. Þar sem eitt eða fleiri váttrygginga- eða endurtryggingafélög hafa aðalskrifstofu í Bandalaginu þar sem móðurfélagið er sama eignarhaldsfélag á váttryggingasviði og ekkert þessara félaga hefur fengið starfsleyfi í aðildarríkinu þar sem eignarhaldsfélag á fjármálasviði hefur aðalskrifstofu sína, af eftirlitsyfirvaldi sem veitti váttrygginga- eða endurtryggingafélagi með hæstu niðurstöðutölu efnahagsreiknings starfsleyfi eða
- v. Þar sem samstæðan er samstæða án móðurfélags, eða við einhverjar kringumstæður þar sem hennar er ekki getið í i.–iv. lið, af eftirlitsyfirvaldi sem veitti váttrygginga- eða endurtryggingafélagi með hæstu niðurstöðutölu efnahagsreiknings starfsleyfi.

3. Í sérstökum tilvikum geta hlutaðeigandi eftirlitsyfirvöld, að beiðni einhverra yfirvalda, tekið sameiginlega ákvörðun um að víkja frá framsettum viðmiðunum í 2. mgr. þar sem beiting þeirra væri óviðeigandi, með tilliti til uppbyggingar samstæðunnar og hlutfallslegs mikilvægis starfsemi váttryggingafélaga, þ.m.t. endurtryggingafélaga, í mismunandi löndum og tilnefnt annað eftirlitsyfirvald sem eftirlitsaðila samstæðu.

Í því skyni getur eitthvert hlutaðeigandi eftirlitsyfirvald farið fram á að fjallað sé um hvort viðmiðunin sem um getur í 2. mgr. sé viðeigandi. Slík umfjöllun skal ekki fara fram oftar en árlega.

Hlutaðeigandi eftirlitsyfirvöld skulu gera allt sem í þeirra valdi stendur til að komast að sameiginlegri niðurstöðu um val á eftirlitsaðila samstæðu innan þriggja mánaða frá beiðninni um umfjöllun. Áður en hlutaðeigandi eftirlitsyfirvöld taka ákvörðun skulu þau gefa samstæðunni tækifæri á að tjá álit sitt.

4. Á þriggja mánaða tímabilinu sem um getur í þriðju undirgrein 3. mgr. getur hvert hlutaðeigandi eftirlitsyfirvald farið fram á að samráð sé haft við samstarfsnefnd evrópskra váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlita. Sé samráð haft við samstarfsnefnd evrópskra váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlita skal tímabilið framlengt um tvo mánuði.

5. Komi til þess að samráð sé haft við samstarfsnefnd evrópskra váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlita, skulu hlutaðeigandi eftirlitsyfirvöld á viðeigandi hátt taka tillit til ráðlegginga samstarfsnefndar evrópskra váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlita áður en þau taka sameiginlega ákvörðun. Í sameiginlegu ákvörðuninni skal tilgreina allar ástæður og skal hún innihalda útskýringu á umtalsverðu fráviki frá öllum ráðleggingum sem samstarfsnefnd evrópskra váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlita hefur veitt.

6. Ef ekki er komist að sameiginlegri ákvörðun um að víkja frá framsettum viðmiðunum í 2. mgr. skal verkefni eftirlitsaðila samstæðu framkvæmt af auðkenndu eftirlitsyfirvaldi í samræmi við 2. málsgrein.

7. Samstarfsnefnd evrópskra váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlita skal upplýsa Evrópuþingið, ráðið og framkvæmdastjórnina a.m.k. árlega um veruleg vandkvæði varðandi beitingu 2., 3. og 6. málsgreinar.

Komi upp veruleg vandkvæði vegna beitingar framsettra viðmiðana í 2. og 3. mgr. skal framkvæmdastjórnin samþykka framkvæmdar-ráðstafanir sem tilgreina þessar viðmiðanir.

Þessar ráðstafanir, sem er ætlað að breyta veigalitlum þáttum þessarar tilskipunar með því að auka við hana, skulu samþykktar í samræmi við reglunefndarmeðferð með grannskoðun sem um getur í 3. mgr. 301. gr.

8. Ef í aðildarríki eru fleiri en eitt eftirlitsyfirvald sem hafa með höndum varfærnisefirlit váttryggingafélaga, þ.m.t. endurtryggingafélaga, skulu þau aðildarríki grípa til nauðsynlegra ráðstafana til að tryggja samræmingu á milli þessara yfirvalda.

248. gr.

Réttindi og skyldur eftirlitsaðila samstæðu og annarra eftirlitsaðila - samstarfshópur eftirlitsaðila

1. Réttindi og skyldur sem úthlutað er til eftirlitsaðila samstæðu að því er varðar samstæðueftirlit skulu taka til eftirfarandi:

- a) samræmingar söfnunar og miðlunar viðeigandi eða mikilvægra upplýsinga, vegna áframhaldandi rekstrarhæfis og neyðartilvika, þ.m.t. miðlun upplýsinga sem eru mikilvægar fyrir eftirlitsverkefni eftirlitsyfirvalds,
- b) sérstaks eftirlits og mats á fjárhagsstöðu samstæðu,
- c) mats á því hvort farið sé að reglunum um gjaldþol og áhættusamþjöppun og viðskiptum innan samstæðunnar eins og fram kemur í 218.–245. gr.,
- d) mats á stjórnkerfi samstæðunnar, líkt og sett er fram í 246. gr. og hvort aðilar að stjórn, framkvæmdastjórn eða eftirlitsstjórn hluteignarfélags uppfylli kröfurnar sem settar eru fram í 42. gr. og 257. gr.,
- e) áætlanagerðar og samræmingar, með reglulegum fundum sem eru haldnir að lágmarki árlega eða með öðrum viðeigandi leiðum, með eftirlitsstarfsemi fyrir áframhaldandi rekstrarhæfi sem og í neyðartilvikum í samstarfi við hlutaðeigandi eftirlitsyfirvöld þar sem tekið er tillit til eðlis, umfangs og þess hve flókin innbyggð áhætta er í viðskiptum allra félaga sem eru hluti samstæðunnar,

f) annarra verkefna, ráðstafana og ákvarðana sem úthlutað er til eftirlitsaðila samstæðu með þessari tilskipun eða hljóttast af beitingu þessarar tilskipunar, einkum vegna þess sem leiðir fullgildingarferli innra líkans á samstæðustigi líkt og sett er fram í 231. og 233. gr. og leiðir ferlið til að heimila beitingu reglna sem var komið á með ákvæðum 237.–240. gr.

2. Til að greiða fyrir beitingu verkefna samstæðueftirlits sem um getur í 1. mgr. skal koma á fót samstarfshópi eftirlitsaðila undir forystu eftirlitsaðila samstæðu.

Samstarfshópur eftirlitsaðila skal sjá til þess að samvinna, upplýsingaskipti og samráðsferli fari fram á skilvirkan hátt á meðal eftirlitsyfirvalda sem eru meðlimir í samstarfshópi eftirlitsaðila, í samræmi við III. bálk, með það í huga að kynna samleitni viðkomandi ákvarðana og aðgerða.

3. Aðild að samstarfshópi eftirlitsaðila skal ná yfir eftirlitsaðila samstæðu og eftirlitsyfirvöld allra aðildarríkjanna þar sem aðalskrifstofa allra dótturfélaga er staðsett.

Eftirlitsyfirvöldum mikilvægra útibúa og tengdra félaga skal einnig gert kleift að taka þátt í samstarfshópi eftirlitsaðila. Þó skal takmarka þátttöku þeirra við að ná markmiðinu um skilvirk upplýsingaskipti.

Til að ná árangursríkri starfsemi samstarfshóps eftirlitsaðila, gæti þess verið krafist að einhver verkefni séu í höndum færri eftirlitsyfirvalda.

4. Án þess að hafa áhrif á ráðstafanir sem eru samþykktar samkvæmt þessari tilskipun, skal byggja stofnun og rekstur samstarfshóps eftirlitsaðila á samræmingarfyrirkomulagi sem var komið á af eftirlitsaðila samstæðu og öðrum hlutaðeigandi eftirlitsyfirvöldum.

Séu skiptar skoðanir varðandi samræmingarfyrirkomulag getur hvaða aðili að samstarfshópi eftirlitsaðila sem er vísað málinu til samstarfsnefndar evrópskra váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlita.

Að höfðu samráði við hlutaðeigandi eftirlitsyfirvöld skal eftirlitsaðili samstæðu íhuga ráðleggingar samstarfsnefndar evrópskra váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlita á viðeigandi hátt innan tveggja mánaða frá móttöku þeirra áður en hann tekur endanlega ákvörðun. Í ákvörðuninni skal tilgreina allar ástæður og skal hún innihalda útskýringu á umtalsverðu fráviki frá hvers konar ráðleggingum sem samstarfsnefnd evrópskra váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlita hefur veitt. Eftirlitsaðili samstæðu skal senda ákvörðunina til annarra hlutaðeigandi eftirlitsyfirvalda.

5. Með fyrirvara um ráðstafanir sem samþykktar eru samkvæmt þessari tilskipun, skal samræmingarfyrirkomulagið sem um getur í 4. mgr. tilgreina málsmeðferð fyrir:

- a) ferli við ákvarðanatöku á meðal hlutaðeigandi eftirlitsyfirvalda í samræmi við 231., 232. og 247. gr.,
- b) samráð skv. 4. mgr. þessarar greinar og samkvæmt 5. mgr. 218. gr.

Með fyrirvara um réttindi og skyldur sem úthlutað er til eftirlitsaðila samstæðu og til annarra eftirlitsyfirvalda með þessari tilskipun getur samræmingarfyrirkomulagið haft í för með sér viðbótarverkefni til handa eftirlitsaðila samstæðu eða til annarra eftirlitsyfirvalda þar sem þetta gæti leitt til skilvirkara eftirlits með samstæðunni og myndi ekki skerða eftirlitsstarfsemi aðila að samstarfshópi eftirlitsaðila að því er varðar einstaklingsábyrgð.

Til viðbótar getur samræmingarfyrirkomulagið sett fram málsmeðferðarreglur fyrir:

- a) samráð hlutaðeigandi eftirlitsyfirvalda, einkum sem um getur í 213.–217. gr., 219.–221. gr., 227. gr., 244.–246. gr., 250. gr., 256. gr., 260. gr. og 262. gr.,
- b) samvinnu við önnur eftirlitsyfirvöld.

6. Samstarfsnefnd evrópskra váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlita skal útfæra viðmiðunarreglur fyrir rekstrarþætti samstarfshóps eftirlitsaðila á grunni ítarlegrar endurskoðunar á vinnu þeirra til að meta stig samleitni á milli þeirra. Slík endurskoðun skal að lágmarki fara fram á þriggja ára fresti. Aðildarríki skulu sjá til þess að eftirlitsaðili samstæðu sendi upplýsingar til samstarfsnefndar evrópskra váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlita um rekstur samstarfshóps eftirlitsaðila og um alla erfiðleika sem koma í ljós sem skipta máli vegna þessarar endurskoðunar.

7. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framkvæmdarráðstafanir vegna samræmingar samstæðueftirlits að því er varðar 1. til 6. mgr., þ.m.t. skilgreiningin „mikilvægt útibú“.

Þessar ráðstafanir, sem er ætlað að breyta veigalitlum þáttum þessarar tilskipunar með því að auka við hana, skulu samþykktar í samræmi við reglunefndarmedferð með grannskoðun sem um getur í 3. mgr. 301. gr.

249. gr.

Samvinna og upplýsingaskipti milli eftirlitsyfirvalda

1. Yfirvöld sem bera ábyrgð á eftirliti einstakra váttryggingafélaga, þ.m.t. endurtryggingafélaga, í samstæðu og eftirlitsaðili samstæðu skulu vinna náið saman, einkum þegar váttrygginga- eða endurtryggingafélag á í fjárhagserfiðleikum.

Með það að markmiði að tryggja að eftirlitsyfirvöld, þ.m.t. eftirlitsaðili samstæðu, búi yfir sömu upplýsingum sem skipta máli, með fyrirvara um viðkomandi ábyrgð þeirra, og án tillits til staðfestu þeirra í sama aðildarríki, skulu þau veita hvort öðru slíkar upplýsingar til að heimila og greiða fyrir beitingu eftirlitsverkefna annarra

yfirvalda samkvæmt ákvæðum þessarar tilskipunar. Með það fyrir augum skulu hlutaðeigandi eftirlitsyfirvöld og eftirlitsaðili samstæðu tilkynna hvort öðru án tafar allar upplýsingar sem skipta máli, jafnskjótt og þær eru fáanlegar. Upplýsingarnar sem um getur í þessari undirgrein ná yfir, en eru ekki afmarkaðar við, upplýsingar um aðgerðir samstæðunnar og eftirlitsyfirvalda og upplýsingar sem hafa verið veittar af samstæðunni.

2. Yfirvöld sem bera ábyrgð á eftirliti einstakra váttryggingafélaga, þ.m.t. endurtryggingafélaga, í samstæðu og eftirlitsaðili samstæðu skulu hver um sig boða öll eftirlitsyfirvöld sem hafa tekið þátt í samstæðueftirliti til fundar a.m.k. við eftirfarandi kringumstæður:

- a) þegar þau verða þess áskynja að um umtalsvert brot einstakra váttrygginga- eða endurtryggingafélaga á gjaldþolskröfu eða brot á lágmarkskröfu um eigið fé er að ræða,
- b) þegar þau verða þess áskynja að um umtalsvert brot á gjaldþolskröfu á samstæðustigi er að ræða, reiknað út á grunni samsteypra gagna eða uppsafnaðrar gjaldþolskröfu samstæðu, í samræmi við hvaða útreikniáðferð er notuð skv. 4. undirþætti 1. þáttar II. kafla III. bóls,
- c) þegar aðrar sérstakar aðstæður koma upp eða hafa komið upp.

3. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framkvæmdarráðstafanir þar sem ákvarðað er hvaða upplýsingum eftirlitsaðili samstæðu skal safna á kerfisbundinn hátt og miðla til annarra hlutaðeigandi eftirlitsyfirvalda eða sem önnur hlutaðeigandi eftirlitsyfirvöld skulu senda eftirlitsaðila samstæðu.

Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framkvæmdarráðstafanir þar sem þær upplýsingar eru tilgreindar sem eru mikilvægar eða viðeigandi fyrir eftirlit á samstæðustigi með það í huga að bæta samleitni skýrslugjafar eftirlitsaðila.

Þær ráðstafanir, sem um getur í þessari málsgrein og er ætlað að breyta veigalitlum þáttum þessarar tilskipunar með því að bæta við hana, skulu samþykktar í samræmi við þá reglugerðarmæðferð með grannskoðun sem um getur í 3. mgr. 301. gr.

250. gr.

Samráð eftirlitsyfirvalda

1. Með fyrirvara um 248. gr. skulu hlutaðeigandi eftirlitsyfirvöld, áður en mikilvæg ákvörðun varðandi eftirlitsverkefni annarra eftirlitsyfirvalda er tekin, hafa samráð sín á milli innan samstarfshóps eftirlitsaðila að því er varðar eftirfarandi:

- a) breytingar á hluthafafyrirkomulagi, stjórnskipulagi eða stjórnunarfyrirkomulagi váttryggingafélaga, þ.m.t. endurtryggingafélaga, í samstæðu sem þarfnast samþykkis eða leyfis eftirlitsyfirvalda og

- b) ströng viðurlög eða sérstakar neyðarráðstafanir sem eftirlitsyfirvöld grípa til, þ.m.t. álagning viðbótargjaldþolskröfu á gjaldþolskröfuna, skv. 37. gr. og álagningu takmarkana á notkun innra líkans við útreikning á gjaldþolskröfunni skv. 3. undirþætti, 4. þáttar, VI. kafla, I. bóls.

Að því er varðar b-lið, skal ávallt hafa samráð við eftirlitsaðila samstæðu.

Þar að auki skulu hlutaðeigandi eftirlitsyfirvöld hafa samráð sín á milli fyrir ákvarðanatöku, ef ákvörðun er byggð á upplýsingum frá öðrum eftirlitsyfirvöldum.

2. Með fyrirvara um 248. gr. getur eftirlitsyfirvald ákveðið að hafa ekki samráð í málum sem þola enga bið eða þegar slíkt samráð getur teft skilvirkni ákvörðunar í tvísýnu. Í því tilviki skal eftirlitsyfirvaldið án tafar tilkynna öðrum hlutaðeigandi eftirlitsyfirvöldum um það.

251. gr.

Beiðnir eftirlitsaðila samstæðu til annarra eftirlitsyfirvalda um upplýsingar

Eftirlitsaðili samstæðu getur farið fram á að eftirlitsyfirvöld aðildarríkisins þar sem móðurfélag hefur aðalskrifstofu sína, og sem hafa ekki sjálf samstæðueftirlit með höndum skv. 247. gr., leiti eftir öllum upplýsingum frá móðurfélaginu sem gætu skipt máli fyrir framkvæmd réttinda til samræmingar, sem mælt er fyrir um í 248. gr., og sendi eftirlitsaðila samstæðunnar þær upplýsingar.

Ef eftirlitsaðili samstæðu þarfnast upplýsinga sem um getur í 2. mgr. 247. gr., sem hafa þegar verið gefnar öðru eftirlitsyfirvaldi, skal hann hafa samband við það yfirvald, þegar unnt er, til að koma í veg fyrir tvítekingu skýrslugjafar til hinna ýmsu yfirvalda, sem koma að eftirliti.

252. gr.

Samstarf við yfirvöld sem bera ábyrgð á lánastofnunum og fjárfestingarfyrirtækjum

Ef váttrygginga- eða endurtryggingafélag og annaðhvort lánastofnun eins og hún er skilgreind í tilskipun 2006/48/EB eða fjárfestingarfyrirtæki eins og það er skilgreint í tilskipun 2004/39/EB eða bæði, eru tengd beint eða óbeint eða hafa sameiginlegt hluteignarfélag, skulu hlutaðeigandi eftirlitsyfirvöld og yfirvöld sem bera ábyrgð á eftirliti með þessum öðru félögum hafa með sér náð samstarf.

Með fyrirvara um ábyrgð hvers fyrir sig skulu þessi yfirvöld veita hvert öðru allar upplýsingar sem geta auðveldað störf þeirra, einkum eins og sett er fram í þessum bóli.

253. gr.

Þagnarskylda og trúnaðarkvöð

Aðildarríkin skulu heimila upplýsingaskipti á milli eftirlitsyfirvalda sinna og á milli eftirlitsyfirvalda sinna og annarra yfirvalda eins og um getur í ákvæðum 249.–252. gr.

Um upplýsingar sem aflað er innan rammafyrirkomulags við samstæðueftirlit, einkum hvers konar upplýsingaskipti á milli eftirlitsyfirvalda og á milli eftirlitsyfirvalda og annarra yfirvalda, sem kveðið er á um í þessum bálki, gilda ákvæði 295. gr.

254. gr.

Aðgangur að upplýsingum

1. Aðildarríki skulu sjá til þess að einstaklingar og lögaðilar sem falla undir samstæðueftirlit, og tengd félög og hluteignarfélög þeirra, geti skipt á upplýsingum sem gætu skipt máli við samstæðueftirlit.

2. Aðildarríki skulu kveða á um að yfirvöld þeirra sem bera ábyrgð á framkvæmd samstæðueftirlits skuli hafa aðgang að öllum upplýsingum, sem skipta máli að því er varðar það eftirlit, án tillits til tegundar hlutaðeigandi félags. Ákvæði 35. gr. gilda að breyttu breytanda.

Hlutaðeigandi eftirlitsyfirvöld mega aðeins hafa beint samband við félög í samstæðunni í þeim tilgangi að nálgast nauðsynlegar upplýsingar ef váttrygginga- eða endurtryggingafélagið sem fellur undir samstæðueftirlitið hefur beðið um þær upplýsingar og félagið hefur ekki gefið þær upp innan hæfilegs tíma.

255. gr.

Sannprófun upplýsinga

1. Aðildarríki skulu sjá til þess að eftirlitsyfirvöldum þeirra sé heimilt að sannprófa á vettvangi, innan yfirráðasvæða þeirra, annað hvort sjálf eða fyrir milligöngu einstaklinga sem þau tilnefna í því skyni, upplýsingarnar sem um getur í 254. gr. á athafnasvæði eftirfarandi:

- váttrygginga- eða endurtryggingafélags sem fellur undir samstæðueftirlit,
- félaga sem eru tengd váttrygginga- eða endurtryggingafélaginu,
- móðurfélaga váttrygginga- eða endurtryggingafélagsins,
- félaga sem eru tengd móðurfélagi váttrygginga- eða endurtryggingafélagsins.

2. Kjósi eftirlitsyfirvöld að sannprófa, í sérstökum tilvikum, upplýsingar um félag sem er hluti af samstæðu og staðsett í öðru aðildarríki, hvort sem það er eftirlitsskyldt eða ekki, skulu þau fara þess á leit að eftirlitsyfirvöld þess aðildarríkis annist sannprófunina.

Yfirvöld, sem fá slíka beiðni, skulu bregðast við beiðninni innan ramma síns valdsviðs, annaðhvort með því að framkvæma sannprófunina sjálf, með því að heimila endurskoðanda eða sérfræðingi að framkvæma hana eða með því að heimila yfirvaldinu, sem lagði fram beiðnina, að annast sannprófunina sjálft. Upplýsa skal eftirlitsaðila samstæðu um þá aðgerð sem gripið er til.

Eftirlitsyfirvaldið, sem lagði fram beiðnina, getur tekið þátt í sannprófun sem það annast ekki sjálft ef það óskar eftir því.

256. gr.

Skýrsla um gjaldþol samstæðu og fjárhagsstöðu

1. Aðildarríki skulu krefjast þess að hluteignarfélög á váttryggingasviði, þ.m.t. endurtryggingasviði, eða eignarhaldsfélög á váttryggingasviði birti opinberlega, á ársgrundvelli, skýrslu um gjaldþol og fjárhagsstöðu á samstæðustigi. Ákvæði 51. gr. og 53.–55. gr. gilda að breyttu breytanda.

2. Ef hluteignarfélag á váttrygginga- eða endurtryggingasviði eða eignarhaldsfélag á váttryggingasviði ákveður svo, og með fyrirvara um samþykki eftirlitsaðila samstæðu, getur það lagt fram eina skýrslu um gjaldþol og fjárhagsstöðu sem skal taka til eftirfarandi:

- upplýsinga á samstæðustigi sem skulu birtar í samræmi við 1. mgr.,
- upplýsinga um öll dótturfélög innan samstæðu, sem hægt verður að greina fyrir hvert þeirra, og birta í samræmi við 51. gr. og 53.–55. gr.

Áður en samþykki er veitt í samræmi við fyrstu undirgrein, skal eftirlitsaðili samstæðu ráðfæra sig við aðila samstarfshóps eftirlitsaðila og taka tillit til álita og fyrirvara þeirra.

3. Ef skýrslan sem um getur í 2. mgr. tekur ekki til upplýsinga sem eftirlitsyfirvald, sem hefur viðurkennt dótturfélag innan samstæðu, hefur krafist frá sambærilegum félögum og vöntun þeirra upplýsinga er veigamikil, skal hlutaðeigandi eftirlitsyfirvald hafa heimild til að krefjast þess að viðkomandi dótturfélag birti nauðsynlegar viðbótarupplýsingar.

4. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framkvæmdarráðstafanir og tilgreina þar með nánar þær upplýsingar sem verður að birta, og með hvaða aðferðum því verði náð að því er varðar eina skýrslu um gjaldþol og fjárhagsstöðu.

Þessar ráðstafanir, sem er ætlað að breyta veigalitlum þáttum þessarar tilskipunar með því að auka við hana, skulu samþykktar í samræmi við reglunefndarmeðferð með grannskoðun sem um getur í 3. mgr. 301. gr.

257. gr.

Stjórn, framkvæmdastjórn eða eftirlitsaðili eignarhaldsfélaga á váttryggingasviði

Aðildarríki skulu tryggja að allir þeir aðilar sem í reynd stjórna rekstri eignarhaldsfélags á váttryggingasviði séu hæfir og heiðarlegir til að uppfylla skyldur sínar.

Ákvæði 42. gr. gilda að breyttu breytanda.

258. gr.

Fullnusturáðstafanir

1. Uppfylli váttrygginga- eða endurtryggingafélög í samstæðu ekki kröfurnar, sem um getur í 218.–246. gr., eða, ef kröfunum er fullnægt en gjaldþoli kann engu að síður að vera teflt í tvísýnu eða ef viðskipti innan samstæðunnar eða áhættusamþjöppun ógnar fjárhagsstöðu váttrygginga- eða endurtryggingafélaganna, er þess krafist að eftirfarandi aðilar geri nauðsynlegar ráðstafanir til að ráða bót á vandanum eins fljótt og unnt er:

- a) eftirlitsaðili samstæðu að því er varðar eignarhaldsfélag á váttryggingasviði,
- b) eftirlitsyfirvöld að því er varðar váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög.

Ef eftirlitsaðili samstæðu er ekki eitt eftirlitsyfirvalda þess aðildarríkis þar sem eignarhaldsfélag á váttryggingasviði hefur aðalskrifstofu sína, í tilviki sem um getur í a-lið fyrstu undirgreinar, skal eftirlitsaðili samstæðu upplýsa þau eftirlitsyfirvöld um niðurstöður sínar með það í huga að gera þeim kleift að gera viðeigandi ráðstafanir.

Ef eftirlitsaðili samstæðu er ekki eitt eftirlitsyfirvalda þess aðildarríkis þar sem váttrygginga- eða endurtryggingafélag hefur aðalskrifstofu sína, í tilviki sem um getur í b-lið fyrstu undirgreinar, skal eftirlitsaðili samstæðu upplýsa þau eftirlitsyfirvöld um niðurstöður sínar með það í huga að gera þeim kleift að gera viðeigandi ráðstafanir.

Með fyrirvara um 2. mgr. skulu aðildarríkin ákvarða hvaða ráðstafana eftirlitsyfirvöld þeirra geta gripið til varðandi eignarhaldsfélög á váttryggingasviði.

Hlutaðeigandi eftirlitsyfirvöld, þ.m.t. eftirlitsaðili samstæðu, skulu samræma fullnusturáðstafanir eftir því sem við á.

2. Án þess að hafa áhrif á ákvæði hegningarlaga sinna, skulu aðildarríki sjá til þess að hægt sé að beita viðurlögum eða gera ráðstafanir vegna eignarhaldsfélaga á váttryggingasviði sem brjóta í bága við lög, reglugerðir eða stjórnýsluákvæði sem samþykkt eru vegna framkvæmdar á þessum bálki, eða vegna aðila sem í reynd stýra þeim félögum. Eftirlitsyfirvöld skulu hafa með sér nána samvinnu til að sjá til þess að þessi viðurlög eða ráðstafanir séu skilvirk, einkum ef yfirstjórn eða höfuðstöðvar eignarhaldsfélags á váttryggingasviði eru ekki á aðalskrifstofu þess.

3. Framkvæmdastjórnin getur samþykkt framkvæmdarráðstafanir vegna samræmingar á ráðstöfunum til framfylgdar sem um getur í 1. og 2. málsgrein.

Þessar ráðstafanir, sem er ætlað að breyta veigalitlum þáttum þessarar tilskipunar með því að bæta við hana, skulu samþykktar í samræmi við reglunefndarmedferð með grannskoðun sem um getur í 3. mgr. 301. gr.

259. gr.

Skýrslugjöf samstarfsnefndar evrópskra váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlita (CEIOPS)

1. Samstarfsnefnd evrópskra váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlita skal árlega taka þátt í almennri skýrslugjöf þingmannanefndar í Evrópuþinginu. Ef þess háttar þátttaka fellur saman við kröfu samstarfsnefndar evrópskra váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlita um upplýsingaskyldu skv. 3. mgr. 71. gr., skal uppfylla þá kröfu, að því er varðar Evrópuþingið, með þátttöku samstarfsnefndar evrópskra váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlita í þeirri skýrslugjöf.

2. Við skýrslugjöfina sem um getur í 1. mgr. skal samstarfsnefnd evrópskra váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlita m.a. gefa skýrslu um alla viðkomandi og mikilvæga reynslu af eftirlitsstarfsemi og samstarfi milli eftirlitsaðila innan ramma III. bóls og einkum:

- a) ferlið við útnefningu eftirlitsaðila samstæðu, fjölda eftirlitsaðila samstæðu og landfræðilega dreifingu,
- b) starfsemi samstarfshóps eftirlitsaðila, einkum þátttöku og skuldbindingu eftirlitsyfirvalda ef þau eru ekki eftirlitsaðili samstæðu.

3. Samstarfsnefnd evrópskra váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlita er einnig heimilt, að því er varðar 1. mgr., að gefa skýrslu um helstu reynslu sem draga má af endurskoðuninni sem um getur í 6. mgr. 248. gr., eftir því sem við á.

IV. KAFLI**Þriðju lönd**

260. gr.

Móðurfélög utan Evrópubandalagsins: sannprófun á jafngildi

1. Í því tilviki sem um getur í c-lið 2. mgr. 213. gr., skulu hlutaðeigandi eftirlitsyfirvöld sannprófa hvort váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, sem hafa móðurfélag sem hefur aðalskrifstofu utan Bandalagsins, falli undir eftirlit eftirlitsyfirvalds þriðja lands, sem er jafngilt því sem kveðið er á um í þessum bálki um eftirlit á samstæðustigi váttryggingafélaga, þ.m.t. endurtryggingafélaga, sem um getur í a- og b-lið 2. mgr. 213. gr.

Eftirlitsyfirvaldið, sem væri eftirlitsaðili samstæðu ef viðmiðanirnar, sem eru settar fram í 2. mgr. 247. gr. giltu, skal framkvæma sannprófunina að beiðni móðurfélagsins eða einhvers af váttryggingafélagunum, þ.m.t. endurtryggingafélagunum, sem fengið hafa starfsleyfi í Bandalaginu, eða að eigin frumkvæði, nema ef framkvæmdastjórnin hefur áður komist að niðurstöðu að því er varðar jafngildi hlutaðeigandi þriðja lands. Í því sambandi skal eftirlitsyfirvald hafa samráð við önnur hlutaðeigandi eftirlitsyfirvöld og samstarfsnefnd evrópskra váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlita áður en ákvörðun er tekin.

2. Framkvæmdastjórnin getur samþykkt framkvæmdarráðstafanir sem tilgreina viðmiðanir vegna mats á jafngildi varfærnisfyrirkomulags þriðja lands við það sem mælt var fyrir um í þessum bálki. Þessar ráðstafanir, sem er ætlað að breyta veigalitlum þáttum þessarar tilskipunar með því að auka við hana, skulu samþykktar í samræmi við reglunefndarmeðferð með grannskoðun sem um getur í 3. mgr. 301. gr.

3. Framkvæmdastjórnin getur, að höfðu samráði við nefnd evrópskra eftirlitsaðila með váttryggingum og starfstengdum lífeyrissjóðum og í samræmi við reglunefndarmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 301. gr. og með tilliti til viðmiðana sem samþykkt eru í samræmi við ákvæði 2. mgr., ákveðið hvort varfærnisfyrirkomulag vegna eftirlits með samstæðum í þriðja landi sé jafngilt því sem mælt er fyrir um í þessum bálki.

Þær ákvarðanir skulu endurskoðaðar reglulega til að taka tillit til breytinga á varfærnisfyrirkomulagi við eftirlit með samstæðum, sem mælt er fyrir um í þessum bálki, og breytinga á varfærnisfyrirkomulagi í þriðja landi við eftirlit með samstæðum og allar aðrar breytingar á reglugerðum sem gætu haft áhrif á ákvörðun um jafngildi.

Þegar ákvörðun hefur verið samþykkt af framkvæmdastjórninni, í samræmi við fyrstu undirgrein, að því er varðar þriðja land, skal sú ákvörðun viðurkennd sem ákvarðandi að því er varðar sannpröfunina sem um getur í 1. mgr.

261. gr.

Móðurfélög utan Bandalagsins: jafngildi

1. Ef um er að ræða jafngilt eftirlit sem um getur í 260. gr., skulu aðildarríki reida sig á jafngilt samstæðueftirlit sem framkvæmt er af eftirlitsyfirvöldum í þriðja landi, í samræmi við 2. málsgrein.

2. Ákvæði 247.–258. gr. skulu gilda að breyttu breytanda að því er varðar samstarf við eftirlitsyfirvöld þriðja lands.

262. gr.

Móðurfélög utan Evrópubandalagsins: jafngildi er ekki fyrir hendi

1. Ef ekki er um jafngilt eftirlit að ræða eins og um getur í 260. gr., skulu aðildarríki beita annaðhvort ákvæðum 218.–258. gr. á váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, að breyttu breytanda, fyrir utan ákvæði 236.–243. gr., eða einni af þeim aðferðum sem settar eru fram í 2. málsgrein.

Almennar meginreglur og aðferðir sem settar eru fram í 218.–258. gr. gilda á stigi eignarhaldsfélags á váttryggingasviði, váttryggingafélags í þriðja landi eða endurtryggingafélags í þriðja landi.

Farið skal með móðurfélag sem váttrygginga- eða endurtryggingafélag, sem fellur undir sömu kröfur og settar eru fram í 1., 2. og 3. undirþætti 3. þáttar VI. kafla I. bóks, einungis að því er varðar útreikning á gjaldþoli samstæðu, að því er varðar eigið fé sem er viðurkennt fyrir gjaldþolskröfu og annað hvort eftirfarandi:

- gjaldþolskröfu sem er ákvörðuð í samræmi við meginreglur 226. gr. ef um er að ræða eignarhaldsfélag á váttryggingasviði,
- gjaldþolskröfu sem er ákvörðuð í samræmi við meginreglur 227. gr. ef um er að ræða váttryggingafélag í þriðja landi eða endurtryggingafélag í þriðja landi.

2. Aðildarríki skulu heimila eftirlitsyfirvöldum sínum að beita öðrum aðferðum sem tryggja viðeigandi eftirlit með váttryggingafélögum, þ.m.t. endurtryggingafélögum, í samstæðu. Þessar aðferðir skulu samþykktar af eftirlitsaðila samstæðu, að höfðu samráði við önnur hlutaðeigandi eftirlitsyfirvöld.

Eftirlitsyfirvöld geta einkum krafist þess að komið sé á fót eignarhaldsfélagi á váttryggingasviði með aðalskrifstofu í Bandalaginu og beitt þessum bálki gagnvart váttryggingafélögum, þ.m.t. endurtryggingafélögum, í samstæðu sem eignarhaldsfélagið á váttryggingasviði fer fyrir.

Markmiðin með samstæðueftirlitinu skulu nást með þessum völdu aðferðum eins og skilgreint er í þessum bálki og skal tilkynna öðrum hlutaðeigandi eftirlitsyfirvöldum, sem málið varðar, og framkvæmdastjórninni um þær.

263. gr.

Móðurfélög utan Bandalagsins: stig

Ef móðurfélag sem um getur í 260. gr. er dótturfélag eignarhaldsfélags á váttryggingasviði sem hefur aðalskrifstofu utan Bandalagsins eða váttrygginga- eða endurtryggingafélags í þriðja landi, skulu aðildarríki aðeins beita sannpröfun sem kveðið er á um í 260. gr. á stigi endanlegs móðurfélags sem er eignarhaldsfélag á váttryggingasviði í þriðja landi, váttryggingafélag í þriðja landi eða endurtryggingafélag í þriðja landi.

Þó skulu aðildarríki heimila eftirlitsyfirvöldum sínum að ákveða, ef ekki er um að ræða jafngildi eftirlits sem um getur í 260. gr., að framkvæma nýja sannpröfun á lægra stigi ef móðurfélag váttrygginga- eða endurtryggingafélaga er til staðar, hvort sem það er eignarhaldsfélag á váttryggingasviði í þriðja landi, váttryggingafélag í þriðja landi eða endurtryggingafélag í þriðja landi.

Í slíku tilviki, skal eftirlitsyfirvaldið sem um getur í annarri undirgrein 1. mgr. 260. gr. skýra ákvörðun sína fyrir samstæðunni.

Ákvæði 262. gr. gilda að breyttu breytanda.

264. gr.

Samvinna við eftirlitsyfirvöld í þriðja landi

1. Framkvæmdastjórninni er heimilt að leggja fyrir ráðið tillögur vegna samningaviðræðna við eitt eða fleiri þriðju lönd um hvernig annast skuli samstæðueftirlit með:

- a) váttrygginga- eða endurtryggingafélögum sem eiga, sem hluteignarfélög, félög í skilningi 213. gr. sem hafa aðalskrifstofu sína í þriðja landi, og
- b) váttrygginga- eða endurtryggingafélögum í þriðja landi sem eiga, sem hluteignarfélög, félög í skilningi 213. gr. sem hafa aðalskrifstofu sína í Bandalaginu.

2. Í samningunum, sem um getur í 1. mgr., skal einkum leitast við að tryggja:

- a) að eftirlitsyfirvöld í aðildarríkjunum geti fengið þær upplýsingar sem nauðsynlegar eru vegna eftirlits váttryggingafélaga, þ.m.t. endurtryggingafélaga, á samstæðustigi sem hafa aðalskrifstofu í Bandalaginu og eiga dótturfélög eða hlutdeild í félögum utan Bandalagsins og
- b) að eftirlitsyfirvöld í þriðju löndum geti fengið þær upplýsingar sem nauðsynlegar eru fyrir eftirlit á samstæðustigi váttryggingafélaga, þ.m.t. endurtryggingafélaga, í þriðja landi sem hafa aðalskrifstofu á yfirráðasvæðum þeirra og eiga dótturfélög eða hlutdeild í félögum í einu eða fleiri aðildarríkjum.

3. Með fyrirvara um 1. og 2. mgr. 300. gr. sáttmálans skal framkvæmdastjórnin, með aðstoð nefndar evrópskra eftirlitsaðila með váttryggingum og starfstengdum lífeyrissjóðum, fara yfir niðurstöður samningaviðræðnanna sem um getur í 1. mgr.

V. KAFLI

Eignarhaldsfélög á váttryggingasviði með blandaða starfsemi

265. gr.

Viðskipti innan samstæðu

1. Aðildarríki skulu tryggja að eftirlitsyfirvöld sem bera ábyrgð á eftirliti með þess háttar váttrygginga- eða endurtryggingafélögum hafi almennt eftirlit með viðskiptum milli þessara váttrygginga- eða endurtryggingafélaga og blandaða eignarhaldsfélagsins og tengdum félögum þess ef móðurfélag eins eða fleiri váttrygginga- eða endurtryggingafélaga er eignarhaldsfélag á váttryggingasviði með blandaða starfsemi.

2. Ákvæði 245. gr., 249.–255. gr. og 258. gr. skulu gilda að breyttu breytanda.

266. gr.

Samvinna við þriðju lönd

Að því er varðar samvinnu við þriðju lönd gilda ákvæði 264. gr. að breyttu breytanda.

IV. BÁLKUR

ENDURSKIPULAGNING OG SLIT VÁTTRYGGINGAFÉLAGA

I. KAFLI

Gildissvið og skilgreiningar

267. gr.

Gildissvið þessa hluta

Þessi bálkur gildir um endurskipulagningarráðstafanir og slitameðferð sem tengist eftirfarandi:

- a) váttryggingafélögum,
- b) útibúum váttryggingafélaga þriðja lands á yfirráðasvæði Bandalagsins.

268. gr.

Skilgreiningar

1. Í þessum bálki gilda eftirfarandi hugtök:

- a) „lögbær yfirvöld“: stjórnvöld eða dómsmálafyrirvöld í aðildarríkjunum sem eru til þess bær að sjá um endurskipulagningarráðstafanir eða slitameðferð,
- b) „útibú“: hvers kyns fast aðsetur váttryggingafélags á yfirráðasvæði aðildarríkis, sem ekki er heimaaðildarríki, sem stundar váttryggingastarfsemi,
- c) „endurskipulagningarráðstafanir“: ráðstafanir sem fela í sér hvers kyns íhlutun af hálfu lögbærra yfirvalda í þeim tilgangi að viðhalda fjárhagsstöðu váttryggingafélags eða koma henni í eðlilegt horf og hafa áhrif á þau réttindi þriðju aðila, annarra en váttryggingafélagsins sjálfs, sem þegar eru til, þ.m.t., en þó ekki eingöngu, ráðstafanir sem fela í sér hugsanlega greiðslustöðvun, frestun fullnusturáðstafana eða lækkan á kröfum,
- d) „slitameðferð“: sameiginleg málsmeðferð sem felur í sér innlausn eigna og skiptingu afrakstursins milli lánardrottna, hluthafa eða félaga, eftir því sem við á, og felur í sér hvers konar íhlutun lögbærra yfirvalda, þ.m.t. þau tilvik þegar sameiginlegri málsmeðferð lýkur með nauðasamningi eða annarri hliðstæðri ráðstöfun, hvort sem hún er vegna gjaldþrots, að eigin frumkvæði eða lögbodin,

- e) „stjórnandi“: hver einstaklingur eða aðili sem tilnefndur er af lögbæru yfirvaldi til að hafa umsjón með endurskipulagningarráðstöfunum,
- f) „skiptastjóri“: hver sá einstaklingur eða aðili sem tilnefndur er af lögbæru yfirvaldi eða stjórn váttryggingafélags til að fara með stjórn slitameðferðar,
- g) „váttryggingakrafa“: hver sú fjárhæð sem váttryggingafélag skuldar váttryggðum, váttryggingartökum, réttihöfum eða öðrum sem eiga beina kröfu á váttryggingafélagið og er til komin á grundvelli váttryggingarsamnings eða hvernar annarrar aðgerðar sem er, eins og kveðið er á um í b- og c-lið 3. mgr. 2. gr. í frumtryggingarstarfsemi, þ.m.t. fjárhæð sem lögð hefur verið til hliðar fyrir þá einstaklinga, þegar ekki er vitað um suma þætti skuldarinnar.

Einnig skulu iðgjöld, sem váttryggingafélag skuldar og eru til komin vegna þess að þessum váttryggingasamningum hefur ekki verið komið á eða ekki verið lokið eða váttryggingastarfsemin, sem um getur í g-lið fyrsta undirlíðar, í samræmi við lög um slíka samninga eða starfsemi áður en slitameðferð hefst, talin til váttryggingakrafna.

2. Við beitingu þessa bálks á endurskipulagningarráðstafanir og slitameðferð vegna útíbús í eigu váttryggingafélags í þriðja landi, sem staðsett er í aðildarríki, eiga eftirfarandi skilgreiningar við:

- a) „heimaaðildarríki“: aðildarríkið þar sem útíbúi hefur verið veitt starfsleyfi í samræmi við 145.–149. gr.,
- b) „eftirlitsyfirvöld“: eftirlitsyfirvöld heimaaðildarríkis,
- c) „lögbær yfirvöld“: lögbær yfirvöld heimaaðildarríkis.

II. KAFLI

Endurskipulagningarráðstafanir

269. gr.

Samþykkt endurskipulagningarráðstafana — gildandi lög

- Lögbær yfirvöld heimaaðildarríkis skulu ein hafa heimild til þess að ákveða endurskipulagningarráðstafanir sem snerta váttryggingafélagið, þ.m.t. útíbú þess.
- Endurskipulagningarráðstafanirnar skulu ekki koma í veg fyrir að heimaaðildarríki hefji slitameðferð.
- Endurskipulagningarráðstafanirnar skulu lúta lögum, reglum og málsmeðferð, sem í gildi eru í heimaaðildarríkinu, nema kveðið sé á um annað í 285. til 292. gr.

4. Endurskipulagningarráðstafanir, sem grípa skal til í samræmi við löggjöf heimaaðildarríkis, skulu hafa fullt gildi, án frekari formsatriða, í öllu Bandalaginu, þ.m.t. gagnvart þriðju aðilum í öðrum aðildarríkjum og einnig þegar löggjöf þessara annarra aðildarríkja kveður ekki á um slíkar endurskipulagningarráðstafanir eða gerir framkvæmd þeirra háða skilyrðum sem ekki eru uppfyllt.

5. Endurskipulagningarráðstafanirnar skulu gilda í öllu Bandalaginu þegar þær taka gildi í heimaaðildarríkinu.

270. gr.

Upplýsingar til eftirlitsyfirvalda

Lögbær yfirvöld heimaaðildarríkis skulu tilkynna eftirlitsyfirvöldum heimaaðildarríkisins, svo skjótt sem kostur er, um úrskurð sinn um sérhverja endurskipulagningarráðstöfun, helst áður en ráðstöfunin er samþykkt og, ef það bregst, strax að því loknu.

Eftirlitsyfirvöld heimaaðildarríkis skulu tilkynna eftirlitsyfirvöldum allra hinna aðildarríkjanna, svo skjótt sem kostur er, að þau hafi samþykkt endurskipulagningarráðstafanir og þar með einnig um áþreifanleg áhrif slíkra ráðstafana.

271. gr.

Birting ákvarðana um endurskipulagningarráðstafanir

1. Ef unnt er, í heimaaðildarríki, að krefjast málskots ákvörðunar um endurskipulagningarráðstöfun skulu lögbær yfirvöld í heimaaðildarríkinu, stjórnandi eða hver sá einstaklingur sem er til þess bær í heimaaðildarríkinu birta opinberlega ákvörðun sína um endurskipulagningarráðstöfun í samræmi við málsmeðferð við birtingu sem kveðið er á um í heimaaðildarríkinu og enn fremur að birta við fyrsta tækifæri í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* útdrátt úr skjalinu þar sem endurskipulagningarráðstafanirnar eru ákvarðaðar.

Eftirlitsyfirvöld hinna aðildarríkjanna, sem tilkynnt hefur verið um úrskurðinn um endurskipulagningarráðstöfunina, skv. 270. gr., geta tryggt birtingu slíks úrskurðar á yfirráðasvæði sínu með þeim hætti sem þau telja viðeigandi.

2. Í þeim upplýsingum, sem birtar eru og kveðið er á um í 1. mgr., skal tilgreina lögbært yfirvald heimaaðildarríkisins, gildandi lög, eins og kveðið er á um í 3. mgr. 269. gr., og stjórnanda sem tilnefndur er, ef nokkur. Þær skulu birtar á opinberu tungumáli eða einu af opinberum tungumálum þess aðildarríkis þar sem upplýsingarnar eru birtar.

3. Endurskipulagningarráðstafanirnar skulu gilda þrátt fyrir ákvæðin um birtingu í 1. og 2. mgr. og gilda að fullu gagnvart lánardrottnum, nema lögbær yfirvöld heimaaðildarríkis eða lög þess aðildarríkis kveði á um annað.

4. Ef endurskipulagningarráðstafanir hafa einungis áhrif á rétt hluthafa, félaga eða starfsmanna í váttryggingafélaginu, í þeirri stöðu sem þeir gegna sem slíkri, gilda 1. 2. og 3. mgr. ekki, nema að kveðið sé á um annað í lögum um endurskipulagningarráðstafanir.

Lögbær yfirvöld skulu ákveða með hvaða hætti tilkynning skal send, í samræmi við þá lögjöf sem við á, þeim aðilum sem um getur í fyrsta undirlið.

272. gr.

Upplýsingar til þektra lánardrottna — rétturinn til að lýsa kröfum

1. Þegar þess er krafist samkvæmt lögum heimaaðildarríkis að kröfum sé lýst eigi að taka þær gildar eða að kveðið er á um að lögboðið sé að tilkynna lánardrottnum, sem eru með fasta búsetu, lögheimili eða aðalskrifstofu sína í því ríki, um endurskipulagningarráðstöfunina skulu lögbær yfirvöld heimaaðildarríkisins eða stjórnandi einnig tilkynna það þekktum lánardrottnum sem eru með fasta búsetu, lögheimili sitt eða aðalskrifstofu sína í öðrum aðildarríkjum, í samræmi við ákvæði 281. gr. og 1. mgr. 283. gr.

2. Þegar lög heimaaðildarríkis kveða á um rétt lánardrottna, sem eru með fasta búsetu, lögheimili sitt eða aðalskrifstofu í því ríki, til að lýsa kröfum eða leggja fram athugasemdir varðandi kröfur sínar skulu lánardrottnar með fasta búsetu, lögheimili sitt eða aðalskrifstofu í öðru aðildarríki hafa sama rétt, í samræmi við 282. gr. og 2. mgr. 283. gr.

III. KAFLI

Slitameðferð

273. gr.

Upphaf slitameðferðar — upplýsingar til eftirlitsyfirvalda

1. Lögbær yfirvöld heimaaðildarríkis skulu ein hafa heimild til þess að taka ákvörðun um að hefja slitameðferð váttryggingafélags, þ.m.t. útibúa þess í öðrum aðildarríkjum. Þessa ákvörðun má taka þótt ekki hafi verið gerðar endurskipulagningarráðstafanir eða í kjölfar þess að þær eru samþykktar.

2. Ákvörðun varðandi upphaf slitameðferðar váttryggingafélags, þ.m.t. útibúa þess í öðrum aðildarríkjum, sem samþykkt er í samræmi við lögjöf heimaaðildarríkis, skal viðurkennd án frekari formsatriða í öllu Bandalaginu og gilda þar jafnskjótt og ákvörðunin tekur gildi í aðildarríkinu þar sem slitameðferðin hefst.

3. Lögbær yfirvöld heimaaðildarríkis skulu gera eftirlitsyfirvöldum þess aðildarríkis tafarlaust kunnugt um þá ákvörðun að hefja slitameðferð áður en til hennar kemur, ef því verður við komið, en ef það tekst ekki um leið og slitameðferð er hafin.

Eftirlitsyfirvöld heimaaðildarríkis skulu, svo skjótt sem kostur er, gera eftirlitsyfirvöldum allra hinna aðildarríkjanna kunnugt um þá ákvörðun að hefja slitameðferð og einnig um ápreifanleg áhrif slíkra ráðstafana.

274. gr.

Gildandi lög

1. Ákvörðun um að hefja slitameðferð váttryggingafélags, slitameðferðin og áhrif hennar skulu lúta þeim lögum sem í gildi eru í heimaaðildarríkinu, nema kveðið sé á um annað í 285.–292. gr.

2. Lög heimaaðildarríkis skulu hið minnsta ákvarða eftirfarandi:

- a) hvaða eignir mynda hluta af búinu og meðferð eigna sem váttryggingafélagið hefur aflað eða hafa runnið til þess eftir að slitameðferð hefst,
- b) heimild váttryggingafélags og skiptastjóra hvors um sig,
- c) þær aðstæður þar sem beita má skuldajöfnun,
- d) áhrif slitameðferðar á gildandi samninga sem váttryggingafélagið er aðili að,
- e) áhrif slitameðferðar á málsmeðferð sem einstakir lánardrottnar hefja, að undanskildum yfirstandandi málaferlum, sem um getur í 292. gr.,
- f) þær kröfur sem er lýst á hendur búi váttryggingafélagsins og meðferð krafna sem lýst er eftir að slitameðferð hefst,
- g) reglur sem gilda um lýsingu, sannpröfun og skráningu krafna,
- h) reglur sem gilda um skiptingu afraksturs af sölu eigna, forgangsroðun krafna og réttindi lánardrottna sem hafa fengið skuldakröfum sínum fullnægt að hluta eftir að slitameðferð hófst, með skírskotun til hlutbundins veðréttar eða með skuldajöfnun,
- i) skilyrðin og áhrif þess að slitameðferð sé lokið, einkum með nauðungarsamningum,
- j) réttindi lánardrottna eftir að slitameðferð er lokið,
- k) aðilann sem skal bera kostnað og útgjöld sem stofnað er til við slitameðferð og
- l) reglur er varða það hvort löggerningar, sem eru öllum lánardrottnum skaðlegir, séu ógildir, ógildanlegir eða ekki aðfararhæfir.

275. gr.

Meðferð váttryggingakrafna

1. Aðildarríki skulu tryggja að váttryggingakröfur fái forgang fram yfir aðrar kröfur í váttryggingafélagið með annarri hvorri eða báðum eftirfarandi aðferða:

- a) váttryggingakröfur skulu, að því er varðar eignir sem ætlað er að mæta váttryggingarskuld, hafa algeran forgang fram yfir allar aðrar kröfur á hendur váttryggingafélaginu,
- b) váttryggingakröfur skulu, að því er varðar heildareignir váttryggingafélagsins, hafa forgang fram yfir allar aðrar kröfur á hendur váttryggingafélaginu með möguleika á eftirfarandi undantekningum eingöngu:
  - i. kröfur frá starfsmönnum sem til eru komnar vegna ráðningarsamninga eða -sambanda,
  - ii. skattakröfur opinberra aðila,
  - iii. kröfur vegna launa og launatengdra gjalda,
  - iv. kröfur í eignir sem njóta hlutbundins veðréttar.

2. Með fyrirvara um 1. mgr. geta aðildarríki kveðið á um að öll útgjöld eða hluti þeirra sem hljótast af slitameðferð, samkvæmt skilgreiningu í landslögum þeirra, skuli hafa forgang fram yfir váttryggingakröfur.

3. Aðildarríki, sem hafa kosið að beita aðferðinni sem kveðið er á um í a-lið 1. mgr., skulu krefjast þess að váttryggingafélög taki saman sérstaka skrá í samræmi við ákvæði 276. gr.

276. gr.

Sérstök skrá

1. Sérhvert váttryggingafélag skal halda, í aðalskrifstofu sinni, sérstaka skrá yfir þær eignir sem notaðar eru til að jafna þá váttryggingarskuld sem reiknuð er og ávöxtuð í samræmi við lög heimaaðildarríkisins.

2. Ef váttryggingafélag stundar bæði rekstur skaðatrygginga og líftrygginga skal það halda aðskildar skrár fyrir hvorn reksturinn um sig í aðalskrifstofu sinni.

Ef aðildarríki heimilar hins vegar váttryggingafélögum að reka bæði líftryggingar og mæta áhættunni, sem skráð er í 1. og 2. flokki A-hluta í I. viðauka, má kveða á um að þessi váttryggingafélög skuli halda eina skrá um alla starfsemi sína.

3. Heildarverðgildi eigna, sem skráðar eru og metnar í samræmi við gildandi lög í heimaaðildarríkinu, skal aldrei vera lægra en verðgildi váttryggingarskuldarinnar.

4. Ef eign, sem færð er í skrána, er háð hlutbundnum veðrétti sem er í hag lánardrottni eða þriðja aðila og af því hlýst að sá hluti verðgildis eignarinnar er ekki tiltækur til að mæta skuldbindingum, er sú staðreynd færð í skrána og fjárhæðin, sem ekki er tiltæk, er ekki reiknuð með í heildarverðgildinu, sem um getur í 3. lið.

5. Meðferð eignar við slitameðferð váttryggingafélags, að teknu tilliti til aðferðarinnar, sem kveðið er á um í a-lið 1. mgr. 275. gr., skal lúta löggjöf heimaaðildarríkisins, nema 286., 287. og 288. gr. gildi um þessa eign þegar:

- a) eignin, sem notuð er til jöfnunar váttryggingarskuldar, er háð hlutbundnum veðrétti sem er í hag lánardrottne eða þriðja aðila, en uppfyllir ekki skilyrði 4. liðar,
- b) slík eign er háð eignarréttarfyrirvara sem er lánardrottne eða þriðja aðila í hag eða
- c) lánardrottinn á rétt á að krefjast skuldajöfnunar kröfu sinnar gagnvart kröfu váttryggingafélagsins.

6. Samsetningu þeirra eigna sem færðar eru í skrána í samræmi við 1.–5. lið, þegar slitameðferð hefst, skal ekki breytt eftir það og ekki skal færa neinar breytingar í skrárnar aðrar en leiðréttingar á augljósum ritvillum nema með leyfi lögbærs yfirvalds.

Eigi að síður skulu skiptastjórar leggja ávöxtun téðra eigna við þær sem og virði hreinna iðgjalda sem móttækin eru í tengslum við þá tilteknu váttryggingagrein, frá því slitameðferð hefst og þar til váttryggingakröfur eru greiddar eða þar til váttryggingastofn hefur verið fluttur.

7. Ef afraksturinn af sölu eigna er minni en virði þeirra, eins og það er metið í skránum, skulu skiptastjórar rökstyðja að svo sé gagnvart eftirlitsstjórnvöldum í heimaaðildarríkjunum.

277. gr.

Framsál kröfu til ábyrgðasjóðs

Ef réttur váttryggingalánardrottna hefur verið framseldur til ábyrgðarsjóðs, sem komið hefur verið á fót í heimaaðildarríkinu, getur heimaaðildarríkið kveðið á um að kröfur úr þessum sjóði skuli ekki njóta góðs af ákvæðum 1. mgr. 275. gr.

278. gr.

Jöfnun eigna á móti kröfum sem hafa forgang

Þau aðildarríki sem velja aðferðina, sem sett er fram í b-lið 1. mgr. 275. gr., skulu krefjast þess af sérhverju váttryggingafélagi að sjá til þess að kröfum, sem kunna að hafa forgang fram yfir váttryggingakröfur skv. b-lið 1. mgr. 275. gr. og sem skráðar eru í reikninga váttryggingafélagsins, sé lýst hvenær sem er og óháð hugsanlegum slitum með eignum.

279. gr.

Afturköllun starfsleyfis

1. Ef tekin er ákvörðun um að hefja slitameðferð í tengslum við váttryggingafélag skal afturkalla starfsleyfi fyrir váttryggingafélagið í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 144. gr., nema að því leyti sem nauðsynlegt er vegna ákvæða 2. mgr.

2. Afturköllun starfsleyfis skv. 1. mgr. skal ekki hindra skiptastjóra eða aðra einstaklinga, sem lögbær yfirvöld fela framkvæmd slitanna, í því að halda áfram starfsemi váttryggingafélagsins að hluta til að svo miklu leyti sem það er nauðsynlegt eða viðeigandi vegna slitanna.

Heimaaðildarríki getur kveðið á um að slíkri starfsemi sé haldið áfram með samþykki og undir eftirliti eftirlitsstjórnvalda þess aðildarríkis.

280. gr.

Birting ákvarðana um slitameðferðir

1. Lögbært yfirvald, skiptastjóri eða annar einstaklingur, sem lögbæra yfirvaldið tilnefnir í þessu skyni, skal birta ákvörðunina um að hefja slitameðferð í samræmi við málsmeðferð við birtingu, sem kveðið er á um í heimaaðildarríkinu, og skal einnig birta útdrátt úr ákvörðuninni um slit í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins.

Eftirlitsstjórnvöld allra hinna aðildarríkjanna, sem tilkynnt hefur verið um ákvörðunina um slitameðferð í samræmi við 3. mgr. 273. gr., geta tryggt birtingu slíkrar ákvörðunar á yfirráðasvæði sínu með þeim hætti sem þau telja viðeigandi.

2. Í þeim upplýsingum sem um getur í 1. mgr. skal tilgreina lögbært yfirvald heimaaðildarríkisins, gildandi lög og þann skiptastjóra sem tilnefndur hefur verið. Upplýsingarnar skulu birtar á opinberu tungumáli eða einu af opinberum tungumálum aðildarríkisins þar sem þær eru birtar.

281. gr.

Upplýsingar til þekktra lánardrottna

1. Þegar slitameðferð hefst skulu lögbær yfirvöld heimaaðildarríkisins, skiptastjórinn eða hver sá einstaklingur, sem lögbær yfirvöld hafa tilnefnt í því skyni, tafarlaust senda skriflega tilkynningu þess efnis til allra þekktra lánardrottna sem eru með fasta búsetu, lögheimili eða aðalskrifstofu í öðru aðildarríki.

2. Í tilkynningunni, sem um getur í 1. mgr., skulu vera upplýsingar um tímamörk og viðurlög varðandi þau, hvaða aðili eða yfirvald hefur umboð til að viðurkenna kröfur sem lýst er eða athugasemdir um kröfur og aðrar ráðstafanir.

Í tilkynningunni skal einnig koma fram hvort lánardrottinn, sem eiga kröfur, sem hafa forgang, eða njóta hlutbundins veðréttar þurfi að lýsa kröfum sínum.

Þegar um váttryggingakröfur er að ræða skal enn fremur koma fram í tilkynningunni almenn áhrif slitameðferðarinnar á váttryggingasamninga, einkum dagsetningin þegar váttryggingasamningar eða starfsemin hætta að hafa áhrif og réttindi og skyldur váttryggðra að því er varðar samninginn eða starfsemina.

282. gr.

Réttur til að lýsa kröfum

1. Allir lánardrottinnar með lögheimili, fasta búsetu eða aðalskrifstofu í öðru aðildarríki en heimaaðildarríkinu, þ.m.t. opinber yfirvöld aðildarríkja, skulu hafa rétt til að lýsa kröfum eða leggja fram skriflegar athugasemdir er varða kröfur.

2. Með kröfur allra lánardrottna, sem um getur í 1. mgr., skal farið á sama hátt og þeim forgangsraðað eins og samsvarandi kröfum sem lánardrottinnar með fasta búsetu, lögheimili eða aðalskrifstofu í heimaaðildarríkinu geta lýst. Lögbær yfirvöld skulu því starfa án mismununar á vettvangi Bandalagsins.

3. Ef undan eru skilin þau tilvik þegar annað er heimilt samkvæmt lögum heimaaðildarríkis skal lánardrottinn senda lögbærum yfirvöldum afrit af fylgiskjölum og tilgreina eftirfarandi:

- a) eðli og fjárhæð kröfunnar,
- b) daginn þegar krafan er stofnuð,
- c) hvort hann skírskoti til forgangs, hlutbundins veðréttar eða eignarréttarfyrirvara að því er varðar kröfuna,
- d) eftir því sem við á, hvaða eignir falla undir trygginguna.

Ekki er nauðsynlegt að tilgreina þann forgang sem váttryggingakröfur hafa skv. 275. gr.

283. gr.

Tungumál og eyðublað

1. Upplýsingarnar í tilkynningunni, sem um getur í 1. mgr. 281. gr., skulu vera á opinberu tungumáli eða einu af opinberum tungumálum heimaðildarríkisins.

Nota skal eyðublað sem á er lettrað önnur hvor eftirfarandi fyrirsgna á öllum opinberum tungumálum Evrópusambandsins:

- a) „Innköllun krafna; tímamörk sem skulu virt“ eða
- b) ef lög heimaðildarríkisins kveða á um að athugasemdir varðandi kröfuna séu lagðar fram, „Boð um að leggja fram athugasemdir varðandi kröfu; tímamörk sem skulu virt“.

Sé þekktur lánardrottinn, hins vegar, kröfuhafi váttryggingarkröfu skal veita upplýsingarnar í tilkynningunni, sem getið er um í 1. mgr. 281. gr., á opinberu tungumáli eða einu af opinberum tungumálum þess aðildarríkis þar sem lánardrottinn er með fasta búsetu, lögheimili eða aðalskrifstofu.

2. Lánardrottnar sem hafa fasta búsetu, lögheimili eða aðalskrifstofu í öðru aðildarríki en heimaðildarríkinu geta lýst kröfu eða lagt fram athugasemdir varðandi kröfuna á opinberu tungumáli eða einu af opinberum tungumálum þess aðildarríkis.

Ef svo ber undir skal krafan sem hann lýsir eða athugasemdirnar sem hann leggur fram við kröfuna, eftir því sem við á, bera fyrirögnina „Kröfulýsing“ eða „Afhending athugasemda er varða kröfu“, eftir því sem við á, á opinberu tungumáli eða einu af opinberum tungumálum heimaðildarríkisins.

284. gr.

Reglubundnar upplýsingar til lánardrottna

1. Skiptastjórar skulu reglulega veita lánardrottnum upplýsingar, með þeim hætti sem við á, um framvindu slitanna.

2. Eftirlitsyfirvöld í aðildarríkjnum geta farið fram á upplýsingar um framvindu slitameðferðar frá eftirlitsyfirvöldum í heimaðildarríkinu.

IV. KAFLI

Sameiginleg ákvæði

285. gr.

Áhrif á tiltekna samninga og réttindi

Þrátt fyrir ákvæði 269. og 274. gr. ákvarðast áhrif upphafs endurskipulagningarráðstafana eða slitameðferðar af eftirfarandi reglum:

- a) að því er varðar ráðningarsamninga og -sambönd, einvörðungu af lögum aðildarríkisins sem gilda um ráðningarsamninginn eða -sambandið,
- b) að því er varðar samninga sem veita réttindi til að nýta eða eignast fasteign, einvörðungu af lögum þess aðildarríkis þar sem fasteignin er,

- c) að því er varðar réttindi váttryggingafélagsins er varða fasteignir, skip eða loftfar háð skráningu í opinbera skrá, einvörðungu af lögum þess aðildarríkis þar sem skráin er færð.

286. gr.

Hlutbundinn veðréttur þriðju aðila

1. Innleiðing endurskipulagningarráðstafana eða upphaf slitameðferðar skal ekki hafa áhrif á hlutbundinn veðrétt lánardrottna eða þriðju aðila að því er varðar efnislegar eða óefnislegar eignir, lausafé eða fasteignir — bæði sérstakar eignir og söfn ótiltekinna eigna sem heildar, og sem breytast öðru hverju — sem tilheyra váttryggingafélaginu og eru á yfirráðasvæði annars aðildarríkis á þeim tíma þegar slíkar ráðstafanir voru innleiddar eða málsmeðferð hófst.

2. Rétturinn, sem um getur í 1. mgr., er einkum:

- a) rétturinn til að selja eða láta selja eignir og njóta góðs af afrakstrinum eða af tekjunum af þessum eignum, einkum með veði eða fasteignaveði,
- b) einkaréttur á því að fallist sé á kröfu, einkum réttur sem tryggður er með veði í kröfunni eða með framsali kröfunnar með ábyrgð,
- c) rétturinn til að krefjast eignanna eða skila af hverjum þeim sem hefur yfirráð yfir eignunum eða not af þeim í trássi við óskir aðila sem til þess hefur rétt,
- d) réttindi til að njóta afraksturs af eignunum.

3. Rétturinn, sem skráður er í opinbera skrá og nýtur réttarverndar gagnvart þriðja aðila, og sem á þann hátt veitir hlutbundinn veðrétt í skilningi 1. mgr., skal teljast hlutbundinn veðréttur.

4. Ákvæði 1. mgr. skulu ekki koma í veg fyrir aðgerðir vegna ógildingar, ógildanleika eða skorts á aðfararhæfi sem getið er um í lið 2. mgr. 274. gr.

287. gr.

Eignarréttarfyrirvari

1. Innleiðing endurskipulagningarráðstafana eða það að hafin er slitameðferð gagnvart váttryggingafélagi, sem kaupir eignir, skal ekki hafa áhrif á réttindi seljandans, sem eru byggð á eignarréttarfyrirvara, í þeim tilvikum þegar eignin er á yfirráðasvæði aðildarríkis annars en aðildarríkisins þar sem ráðstafanirnar voru innleiddar eða málsmeðferðin hófst.

2. Innleiðing endurskipulagningarráðstafana, eða það að slitameðferð er hafin gagnvart váttryggingafélagi, sem selur eign eftir að afhending á eigninni hefur farið fram, skal ekki vera ástæða riftunar eða ógildingar sölunnar og hindra kaupandann í að öðlast eignarrétt í þeim tilvikum þegar eignin, sem seld er, er staðsett á yfirráðasvæði aðildarríkis annars en aðildarríkisins þar sem ráðstafanirnar eða málsmeðferðin hófst á þeim tíma þegar slíkar ráðstafanir voru innleiddar eða málsmeðferð hófst.

3. Ákvæði 1. og 2. mgr. skulu ekki koma í veg fyrir aðgerðir vegna ógildingar, ógildanleika eða skorts á aðfararhæfi, sem um getur í 1-lið 2. mgr. 274. gr.

288. gr.

Skuldajöfnun

1. Innleiðing endurskipulagningarráðstafana eða það að slitameðferð er hafin skal ekki hafa áhrif á rétt lánardrottna til að krefjast skuldajöfnunar krafna sinna gegn kröfum váttryggingafélagsins þegar slík skuldajöfnun er heimilud í lögum sem gilda um kröfu váttryggingafélagsins.

2. Ákvæði 1. mgr. skulu ekki koma í veg fyrir aðgerðir vegna ógildingar, ógildanleika eða skorts á aðfararhæfi sem getið er um í 1-lið 2. mgr. 274. gr.

289. gr.

Markaðir undir opinberu eftirliti

1. Með fyrirvara um 286. gr. skulu áhrif endurskipulagningar-ráðstöfunar eða þess að slitameðferð hefst á réttindi og skyldur aðila, sem lúta opinberu eftirliti, einvörðungu falla undir lög sem gilda um þann markað.

2. Ákvæði 1. mgr. skulu ekki koma í veg fyrir hvers konar aðgerðir vegna ógildingar, ógildanleika eða skorts á aðfararhæfi sem um getur í 1-lið 2. mgr. 274. gr. sem kann að eiga sér stað í þeim tilgangi að leggja til hliðar greiðslur eða færslur í samræmi við þau lög sem gilda um þann markað.

290. gr.

Löggerningar sem eru lánardrottnum skaðlegir

Ákvæði 1-liðar 2. mgr. 274. gr. gilda ekki ef einstaklingur, sem hefur haft hag af löggerningi sem er skaðlegur öllum lánardrottnum, leggur fram sannanir fyrir því að gerningurinn falli undir lög annars aðildarríkis en heimaaðildarríkisins og leggur fram sannanir fyrir því að þau hin sömu lög feli ekki í sér nein úrræði til að vefengja viðkomandi gerning.

291. gr.

Vernd kaupenda sem eru þriðju aðilar

Eftirfarandi lög skulu gilda ef váttryggingafélag ráðstafar gegn endurgjaldi með aðgerð, sem er gerð eftir samþykkt endurskipulagningarráðstöfunar eða eftir að slitameðferð hófst:

- varðandi fasteignir: lög aðildarríkisins þar sem fasteign er staðsett,
- varðandi skip eða loftfar: háð skráningu í opinbera skrá skulu einvörðungu falla undir lög þess aðildarríkis þar sem skráin er færð,
- varðandi framseljanleg verðbréf eða önnur verðbréf: forsenda fyrir því að þau séu til eða hægt að framselja þau er að þau séu færð í skrá eða reikning sem mælt er fyrir um í lögum eða að þau eru skráð í verðbréfamiðstöð sem lýtur lögum aðildarríkisins, lögum aðildarríkisins þar sem skráin, reikningurinn er færður eða skráð er í verðbréfamiðstöð.

292. gr.

Yfirstandandi málshöfðun

Áhrif endurskipulagningarráðstafana eða slitameðferðar á yfirstandandi málshöfðun er varða eign eða réttindi sem váttryggingafélag hefur látið af hendi skulu falla einvörðungu undir lög aðildarríkisins þar sem málshöfðunin fer fram.

293. gr.

Stjórnendur og skiptastjórar

1. Færa skal sönnur á tilnefningu stjórnanda eða skiptastjóra með staðfestu endurríti af upprunalegri ákvörðun um tilnefningu hans eða með annarri staðfestingu sem gefin er út af lögbærum yfirvöldum heimaaðildarríkisins.

Aðildarríki þar sem stjórnandinn eða skiptastjórinn hyggst starfa er heimilt að krefjast þýðingar yfir á opinbert tungumál eða eitt af opinberum tungumálum þess aðildarríkis. Ekki er krafist formlegrar sannvottunar þeirrar þýðingar eða annarra slíkra formsatriða.

2. Stjórnendum og skiptastjórum er heimilt að beita því valdi, sem þeim er heimilt að beita á yfirráðasvæði heimaaðildarríkisins, á yfirráðasvæði allra aðildarríkja.

Einnig má, í samræmi við lög heimaaðildarríkisins, tilnefna einstaklinga til aðstoðar eða, þegar það á við, sem fulltrúa stjórnanda og skiptastjóra meðan á endurskipulagningarráðstöfun eða slitameðferð stendur, einkum í gístiaðildarríkjum, sérstaklega í því skyni að aðstoða lánardrottna við að yfirstíga erfiðleika sem þeir standa frammi fyrir í gístiaðildarríkinu.

3. Við beitingu valds síns í samræmi við löggjöf heimaaðildarríkis skal stjórnandi eða skiptastjóri fara að lögum þess aðildarríkis þar sem hann hyggst starfa, einkum að því er varðar verklagsreglur um sölu eigna og upplýsingamiðlun til starfsmanna.

Þetta vald má ekki fela í sér þvingunaraðgerðir eða rétt til að úrskurða í málarekstri eða deilumálum.

294. gr.

Skráning í opinbera skrá

1. Stjórnandi, skiptastjóri eða það annað yfirvald eða einstaklingur sem hefur tilskilið umboð í heimaaðildarríkinu getur óskað eftir því að endurskipulagningarráðstöfun eða ákvörðun um að hefja slitameðferð sé skráð í viðeigandi opinbera skrá sem færð er í öðrum aðildarríkjum.

Mæli aðildarríki fyrir um lögboðna skráningu skal yfirvaldið eða einstaklingurinn, sem um getur í fyrstu undirgrein, gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að sjá um slíka skráningu.

2. Líta ber á kostnaðinn við skráninguna sem kostnað og útgjöld í tengslum við málsmeðferðina.

295. gr.

Pagnarskylda

Allir einstaklingar sem þurfa að taka við eða skýra frá upplýsingum í tengslum við málsmeðferð sem mælt er fyrir um í 270., 273. og 296. gr., skulu bundnir þagnarskyldu líkt og mælt er fyrir um í 64. til 69. gr., að undanskildum þeim dómsmálavirvöldum sem innlend ákvæði gilda um.

296. gr.

Meðferð útibúa váttryggingafélaga þriðju landa

Þegar váttryggingafélag er með útibú í fleiri en einu aðildarríki er farið með hvert útibú sem sjálfstæða einingu að því er varðar beitingu þessa hluta.

Lögbær yfirvöld og eftirlitsyfirvöld í þessum aðildarríkjum skulu leggja sig fram um að samræma aðgerðir sínar.

Stjórnendur og skiptastjórar skulu einnig leitast við að samræma aðgerðir sínar.

V. BÁLKUR

ÖNNUR ÁKVÆÐI

297. gr.

Réttur til að vísa til dómstóla

Aðildarríkin skulu sjá til þess að unnt sé að vísa til dómstóls öllum ákvörðunum sem teknar eru um váttrygginga- og endurtryggingafélög samkvæmt lögum og stjórnsýslufyrirmælum sem sett eru til framkvæmdar þessari tilskipun.

298. gr.

Samvinna milli aðildarríkjanna og framkvæmdastjórnarinnar

1. Aðildarríkin skulu starfa saman að því að auðvelda eftirlit með váttryggingum og endurtryggingum innan Bandalagsins og beitingu þessarar tilskipunar.

2. Framkvæmdastjórnin og eftirlitsyfirvöld aðildarríkjanna skulu hafa með sér náð samstarf til þess að auðvelda eftirlit með váttryggingum og endurtryggingum innan Bandalagsins og við að rannsaka vandkvæði sem upp geta komið við beitingu þessarar tilskipunar.

3. Aðildarríki skulu skýra framkvæmdastjórninni frá öllum meiri háttar vandkvæðum sem upp kunna að koma við framkvæmd þessarar tilskipunar.

Framkvæmdastjórnin og eftirlitsyfirvöld þeirra aðildarríkjanna sem hlut eiga að máli skulu skoða slík vandkvæði svo fljótt sem unnt er til þess að finna viðeigandi lausn.

299. gr.

Evrur

Þegar vísað er til evru í þessari tilskipun skal nota gengi gjaldmiðla viðkomandi aðildarríkis sem gildir frá 31. desember ár hvert til síðasta dags næstliðins októbermánaðar, þegar gengi evrunnar gagnvart öllum gjaldmiðlum aðildarríkjanna Bandalagsins liggur fyrir.

300. gr.

Endurskoðun fjárhæða sem tilgreindar eru í evrum

Endurskoða skal fjárhæðir sem eru tilgreindar í evrum í þessari tilskipun á fimm ára fresti og hækka grunnfjárhæðina í evrum í hlutfalli við breytingu á samræmdum vitölum neysluverðs allra aðildarríkjanna sem Hagstofa Evrópubandalaganna gefur út frá 31. október 2012 til endurskoðunardags og námunda að margfeldi af 100 000 evrum.

Ef breytingin á hlutfallinu frá síðustu endurskoðun er undir 5% verða fjárhæðirnar ekki endurskoðaðar.

Framkvæmdastjórnin skal birta endurskoðaðar fjárhæðir í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins.

Aðildarríkin innleiða endurskoðaðar fjárhæðir innan 12 mánaða frá útgáfu í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins.

301. gr.

Nefndarmeðferð

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar Evrópunefndar um váttryggingar og starfstengdar lífeyrisgreiðslur.

2. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar skulu ákvæði 5. og 7. gr. ákvörðunar 1999/468/EB gilda, með hliðsjón af ákvæðum 8. gr. hennar.

3. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar skulu ákvæði 1. til 4. mgr. 5. gr. a og 7. gr. ákvörðunar 1999/468/EB gilda, með hliðsjón af ákvæðum 8. gr. hennar.

302. gr.

Tilkynningar sendar fyrir gildistöku laga og stjórnsýslufyrirmæla sem nauðsynleg eru til að fara að ákvæðum 57. til 63. greinar

Matsmeðferð vegna fyrirhugaðra yfirtaka, sem tilkynntar hafa verið lögbærum yfirvöldum, skv. 57. gr., áður en nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að ákvæðum 57. til 63. gr. taka gildi, skal fara fram í samræmi við gildandi landslög aðildarríkjanna á þeim tíma þegar tilkynning er send.

303. gr.

Breytingar á tilskipun 2003/41/EB

Tilskipun 2003/41/EB er breytt sem hér segir:

1. Í stað 2. mgr. 17. gr. komi eftirfarandi:

„2. Við útreikning á lágmarksfjárhæð viðbótareignanna skulu reglur, sem mælt er fyrir um í 17. gr. a til 17gr. d gilda.“

2. Eftirfarandi greinar bætist við:

„17. gr. a

Raunverulegt gjaldþol

1. Aðildarríki skal gera kröfu um að hver sú stofnun sem um getur í 1. mgr. 17. gr., sem er með aðalskrifstofu innan yfirráðasvæðis þess, sjái til þess að raunverulegt gjaldþol þeirra vegna starfseminnar í heild sé ætíð fullnægjandi og a.m.k. í samræmi við kröfur í þessari tilskipun.

2. Raunverulegt gjaldþol er hreinar eignir stofnunar sem ekki tengjast neinum fyrirsjáanlegum skuldbindingum, að frádregnum öllum óefnislegum eignum, þ.m.t.:

a) innborgað hlutafé eða, ef um er að ræða gagnkvæmt félag, upphaflegt stofnfé, að viðbættum reikningum félagsaðila gagnkvæms félags sem uppfylla eftirtalin skilyrði:

i. í stofnsamþykktum skal kveðið á um að ekki sé heimilt að greiða félagsaðilum gagnkvæms félags af þessum reikningum hafi það í för með sér að raunverulegt gjaldþol fari niður fyrir tilskilið lágmark eða, ef um er að ræða félagsslit, að fyrst skuli gera upp aðrar skuldir félagsins,

ii. í stofnsamþykktum skal kveðið á um, að því er varðar greiðslur sem um getur í i. töluilið, af öðrum ástæðum en við útgöngu félagsaðila úr gagnkvæma félaginu, skuli lögbærum yfirvöldum tilkynnt um það með a.m.k. eins mánaðar fyrirvara og geta þau, þar til sá tími rennur út, bannað greiðslu og

iii. eingöngu er heimilt að breyta viðkomandi ákvæðum í stofnsamþykktum eftir að lögbær yfirvöld hafa lýst því yfir að þau hreyfi engum andmælum við breytingunni, sbr. þó skilyrðin sem kveðið er á um í i. og ii. lið,

b) varasjóðir (bundnir og frjálsir) sem ekki tengjast váttryggingarskuldbindingum,

c) hagnaður eða tap frá fyrra ári, að frádregnum arðgreiðslum og

d) enn fremur, að því marki sem landslög heimila, ágóðasjóðir sem koma fram í efnahagsreikningi og nota má til að mæta hvers kyns tapi, hafi ekki þegar verið tekin ákvörðun um úthlutun úr þeim til félaga og réthafa.

Raunverulegt gjaldþol skal lækkað um fjárhæð sem nemur eign stofnunarinnar í eigin hlutum.

3. Aðildarríki geta einnig kveðið á um að til raunverulegs gjaldþols megi einnig telja:

a) samanlagða fjárhæð forgangshlutfjár og víkjandi lána sem ekki mega fara yfir 50% af raunverulegu gjaldþoli eða lágmarksgjaldþoli, eftir því hvort er lægra, og þar af mega víkjandi lán með fastan gjalddaga eða heildarfjárhæð forgangshlutfjár með fastan lánstíma ekki fara yfir 25%, að því tilskildu, ef um er að ræða gjaldþrot eða slit líftryggingarfélags, að til sé bindandi samkomulag um að víkjandi lánum eða forgangshlutabréfum sé skipað aftur kröfum allra annarra kröfuhafa og þau verði ekki endurgreidd fyrr en allar aðrar útistandandi skuldir hafa verið greiddar.

b) verðbréf án tiltekins lánstíma og aðrir gerningar, þ.m.t. forgangshlutabréf, önnur en þau sem um getur í a-lið, en þau ásamt víkjandi lánum, sem um getur í a-lið, mega vera að hámarki 50% af raunverulegu gjaldþoli eða lágmarksgjaldþoli, eftir því hvort er lægra, að því tilskildu að þau uppfylli eftirtalin skilyrði:

i. óheimilt sé að endurgreiða þau að frumkvæði handhafa eða án þess að lögbært yfirvald hafi áður veitt samþykki sitt,

ii. útgáfusamningurinn verður að gera líftryggingarfélaginu kleift að fresta greiðslu vaxta af láninu,

- iii. skipa skal kröfum lánveitanda á hendur líftryggingarfélaginu aftar öllum öðrum kröfum kröfuhafa sem ekki eru víkjandi,
- iv. í skjölunum, sem gilda um útgáfu verðbréfanna, skal kveðið á um að nota megi skuldir og ógreidda vexti til að mæta tapi á meðan líftryggingarfélaginu er gert kleift að halda áfram starfsemi sinni og
- v. aðeins er heimilt að telja með innborgaðar fjárhæðir.

Að því er varðar a-lið skal víkjandi lán einnig uppfylla eftirfarandi skilyrði:

- i. aðeins er heimilt að telja með innborgaðar fjárhæðir,
- ii. upphaflegur lánstími lána með föstum lánstíma skal ekki vera skemmri en fimm ár. Eigi síðar en einu ári áður en kemur að endurgreiðslu skal líftryggingarfélagið leggja fyrir lögbær yfirvöld til samþykktar áætlun um hvernig raunverulegu gjaldþoli skuli haldið eða það aukið þannig að það nái tilskildu marki á gjalddaga, nema um sé að ræða lán sem má telja hluta af raunverulegu gjaldþoli sem unnt er að lækka í áföngum, á a.m.k. fimm árum fyrir endurgreiðslu. Lögbær yfirvöld geta veitt heimild til að flýta endurgreiðslu slíkra lána svo fremi líftryggingarfélagið sækir um það og að því tilskildu að raunverulegt gjaldþol fari ekki niður fyrir tilskilið lágmark,
- iii. lán sem eru ekki með föstum gjalddaga skulu vera með fimm ára uppsagnarfesti nema lánið teljist ekki lengur hluti af raunverulegu gjaldþoli eða samþykki lögbærra yfirvalda þurfi til að það fái greitt fyrir. Í síðara tilvikinu verður líftryggingarfélagið að senda lögbærum yfirvöldum tilkynningu a.m.k. sex mánuðum fyrir áætlaðan greiðsludag þar sem það tilgreinir raunverulegt gjaldþol og lágmarksgjaldþol, bæði fyrir og eftir endurgreiðslu. Lögbær yfirvöld skulu eingöngu heimila endurgreiðslu fari raunverulegt gjaldþol líftryggingarfélagsins ekki niður fyrir tilskilið lágmark,
- iv. lánsamningurinn má ekki fela í sér nein ákvæði þar sem gert er ráð fyrir að lán verði við sérstakar aðstæður endurgreitt fyrir gjalddaga nema um sé að ræða slit líftryggingarfélagsins,
- v. einungis er heimilt að breyta lánsamningnum eftir að lögbær yfirvöld hafa lýst því yfir að þau hreyfi ekki andmælum við breytingunni,

4. Samkvæmt rökstuddri umsókn stofnunar til lögbærs yfirvalds heimaöldarríkis og að fengnu samþykki viðkomandi lögbærs yfirvalds má einnig telja til handbærs gjaldþols:

- a) ef Zillmer-aðferð er ekki beitt eða ef henni er beitt en miðað við álag vegna sölukostnaðar sem er lægra en samsvarandi álag sem er innifalið í iðgjöldum, mismunurinn annars vegar á líftryggingarsjóði, sem er ekki reiknaður samkvæmt Zillmer-aðferðinni eða reiknaður er að hluta samkvæmt Zillmer-aðferð, og hins vegar líftryggingarsjóði, sem er reiknaður samkvæmt Zillmer-aðferð, þar sem gengið er út frá álagi á iðgjöld sem samsvarar sölukostnaðinum,
- b) dulda nettóvarasjóði sem stafa af mati á eignum, að svo miklu leyti sem slíkir duldir nettóvarasjóðir eru ekki óvenjulegs eðlis,
- c) helming ógreidds hlutafjár eða stofnfjár, enda nemi hlutinn, sem greiddur hefur verið, a.m.k. 25% hlutafjár eða stofnfjár, og þessi liður verði í mesta lagi 50% af raunverulegu eða lágmarksgjaldþoli, eftir því hvort er lægra.

Fjárhæðin, sem um getur í a-lið, má þó ekki fara yfir 3,5% af samanlögðum mismun á líftryggingarfjárhæðum og starfstengdum lífeyri vegna allra samninga þar sem unnt er að nota Zillmer-aðferð. Frá þeim mismun skal draga allan óafskrifaðan, eignfærðan sölukostnað.

5. Framkvæmdastjórnin getur samþykkt framkvæmdaráðstafanir sem varða 2. til 4. mgr. til að taka tillit til þróunar sem réttlætir tæknilega aðlögun þeirra liða sem mynda mega raunverulegt gjaldþol.

Þessar ráðstafanir, sem er ætlað að breyta veigalittum þáttum þessarar tilskipunar með því að auka við hana, skulu samþykktar í samræmi við reglunefndarmeðferðina með athugun sem um getur í grein 21b.

Grein 17b

Lágmarksgjaldþol

1. Með fyrirvara um grein 17c skal lágmarksgjaldþol ákvarðað eins og mælt er fyrir um í málsgreinum 2 til 6 í samræmi við þær skuldbindingar sem stofnunin tekur á sig.

2. Lágmarksgjaldþol skal nema samtölu eftirfarandi liða:

- a) fyrri niðurstaða:

margfalda skal hluta sem nemur 4% af váttryggingasjóðum, í frumtryggingum og endurtryggingum, án frádráttar á hlut endurtryggingjenda, og vegna móttækinnu endurtrygginga, með

hlutfallinu, sem skal ekki vera lægra en 85%, milli samanlagðra váttryggingafjárhæða, að frádregnum hlut endurtryggjenda, og heildarváttryggingafjárhæða eins og hlutfallið var á fyrra fjárhagsári.

b) síðari niðurstaða:

margfalda skal hluta, sem nemur 0,3% af áhættufjárhæð váttrygginga, sem stofnunin hefur tekið á sig, þar sem áhættufjárhæðin er ekki neikvæð tala, með hlutfallinu milli samanlagðra líftryggingafjárhæða í eigin áhættu félagsins eftir endurtryggingu og endurtryggingu endurtryggjenda (úttrygging) og samanlagðra líftryggingafjárhæða án frádráttar endurtrygginga eins og það var á fyrra fjárhagsári — hlutfallið má þó aldrei vera lægra en 50%.

Þegar um er að ræða tímabundnar dánaráhættulíftryggingar, að hámarki til þriggja ára, skal reikna 0,1% af fjárhæðinni. Séu líftryggingarnar til lengri tíma en þriggja ára en skemmri en fimm ára skal reikna 0,15% af fjárhæðinni.

3. Þegar um er að ræða viðbótartryggingar þær sem um getur í iii. lið a-liðar 3. mgr. 2. gr. tilskipunar 2009/138/EB Evrópuþingsins og ráðsins frá 25. nóvember 2009 um stofnun og rekstur fyrirtækja á sviði váttrygginga og endurtrygginga (Gjaldþolsáætlun II)(*) skal lágmarksgjaldþol vera jafnt lágmarksgjaldþoli stofnana sem mælt er fyrir um í 17. gr. d.

4. Þegar um er að ræða fjármögnunarstarfsemi, sem um getur í ii. lið b-liðar 3. mgr. 2. gr. tilskipunar 2009/138/EB, skal lágmarksgjaldþol vera jafnt 4% af líftryggingaskuld, reiknað í samræmi við a-lið 2. mgr.

5. Þegar um er að ræða starfsemi, sem um getur í i. lið b-liðar 3. mgr. 2. gr. tilskipunar 2009/138/EB, skal lágmarksgjaldþol vera jafnt 1% af eignum þeirra.

6. Þegar um er að ræða váttryggingar skv. i. og ii. lið a-liðar 3. mgr. 2. gr. tilskipunar 2009/138/EB, sem tengjast fjárfestingarsjóðum og starfsemi, sem um getur í iii., iv. og v. lið b-liðar 3. mgr. 2. gr. tilskipunar 2009/138/EB, skal lágmarksgjaldþol vera jafnt og summa eftirfarandi liða:

- 4% af líftryggingarskuld, reiknuð í samræmi við a-lið 2. mgr., beri stofnunin fjárfestingaráhættu,
- 1% af líftryggingaskuld, reiknað í samræmi við a-lið 2. mgr., ef félagið ber enga fjárfestingaráhættu en þeirri fjárhæð, sem á að mæta rekstrarkostnaði, er dreift á lengri tíma en fimm ár,
- 25% af hreinum skrifstofu- og stjórnunarkostnaði fyrra fjárhagsárs er lýtur að slíkri starfsemi ef félagið ber fjárfestingaráhættu og rekstrarkostnaði er ekki dreift á lengri tíma en fimm ár,

d) 0,3% af líftryggingafjárhæð sem reiknuð er í samræmi við skilyrði, sem kveðið er á um í b-lið 2. mgr., ef starfsemi líftryggingarfélagsins nær til dánaráhættulíftrygginga.

Grein 17c

Ábyrgðarsjóður

1. Aðildarríkin geta kveðið á um að ábyrgðarsjóður skuli nema þriðjungi lágmarksgjaldþols eins og það er tilgreint í 17. gr. b. Þessi sjóður skal myndaður af liðum sem tilgreindir eru í 2. og 3. mgr. 17. gr. a og, að fengnu samþykki lögbærs yfirvalds heimaaðildarríkisins, í b-lið 4. mgr. 17. gr. a.

2. Ábyrgðarsjóður má þó ekki vera lægri en 3 milljónir evra. Aðildarríkjnum er heimilt að kveða á um lækkun um 25% á lágmarki ábyrgðarsjóðs þegar um er að ræða gagnkvæm félög og hlíðstæð félagsform.

Grein 17d

Lágmarksgjaldþol að því er varðar 3. mgr. 17. gr. b

1. Lágmarksgjaldþol skal annaðhvort ákveðið á grundvelli árlegrar fjárhæðar iðgjalda og framlaga eða á grundvelli meðaltjónakostnaðar þriggja næstliðinna fjárhagsára.

2. Lágmarksgjaldþol skal eigi vera lægra en sú niðurstöðutala sem hærrí er þeirra tveggja sem settar eru fram í 3. og 4. mgr.

3. Iðgjaldgrunnurinn skal reiknaður út með því að nota bókfærð iðgjöld og framlög, eins og þau eru reiknuð hér á eftir, eða verg iðgjöld og framlög ársins, hvort sem hærra reynist.

Iðgjöld eða framlög (þar með talin viðbótargjöld eða viðbótarframlög) sem féllu í gjalddaga á fyrra fjárhagsári vegna frumtryggingastarfsemi skulu lögð saman.

Þar við bætast iðgjöld fyrir allar móttæknar endurtryggingar á næstliðnu fjárhagsári.

Frá þessari samtölu skal draga heildarfjárhæð niðurfelldra iðgjalda eða framlaga á næstliðnu fjárhagsári sem og heildarfjárhæð skatta og álagðra gjalda sem innifalín eru í iðgjöldum eða framlögum sem fara í samtöluna.

Fjárhæðinni sem þannig fæst, er skipt í tvo hluta, annan, sem nemur allt að 50 milljón evrum, og hinn því sem umfram er. Reiknuð eru 18% af fyrri fjárhæðinni og 16% af þeirri síðari og þær fjárhæðir lagðar saman.

Samtalan sem þannig fæst skal margfölduð með hlutfalli milli tjóna þriggja næstliðinna fjárhagsára, sem fyrirtækið ber í eigin áhættu eftir að hlutur endurtryggjenda í tjónum hefur verið dreginn frá, og tjóna í heild. Þetta hlutfall má þó aldrei vera lægra en 50% .

4. Tjónagrunnur skal reiknaður á eftirfarandi hátt:

Bókfærð tjón í frumtryggingum (án frádráttar á hlut endurtryggjenda) á því tímabili, sem tiltekið er í 1. mgr., skulu lögð saman.

Þar við er bætt bókfærðum tjónum í móttæknum endurtryggingum á sama tímabili og tjónaskuld í lok næstliðins fjárhagsárs, bæði vegna frumtryggingastarfsemi og móttækinna endurtrygginga.

Frá þeirri samtölu skal draga fjárhæðir endurheimtar á þeim tímabilum sem um getur í 1. mgr.

Frá fjárhæðinni, er þá stendur eftir, dregst tjónaskuld í upphafi næstliðins fjárhagsárs á undan síðasta fjárhagsári sem reikningar eru til fyrir, bæði í frumtryggingastarfsemi og móttæknum endurtryggingum.

Einum þriðja hluta af fjárhæðinni sem þannig fæst, er skipt í tvo hluta, annan, sem nemur allt að 35 milljón evrum, og hinn síðari því sem umfram er. Reiknuð eru 26% af fyrri fjárhæðinni og 23% af þeirri síðari og þær fjárhæðir lagðar saman.

Samtalan, sem þannig fæst, skal margfölduð með hlutfalli milli tjóna þriggja næstliðinna fjárhagsára, sem fyrirtækið ber í eigin áhættu eftir að hlutur endurtryggjenda í tjónum hefur verið dreginn frá, og tjóna í heild. Þetta hlutfall má þó aldrei vera lægra en 50%.

5. Ef lágmarksgjaldþol, eins og það er reiknað út í 2. til 4. mgr., reynist vera lægra en lágmarksgjaldþol fyrra árs skal lágmarksgjaldþol nema a.m.k. lágmarksgjaldþoli fyrra árs, margfölduðu með hlutfalli tjónaskuldar í lok síðasta fjárhagsárs og tjónaskuldar í byrjun síðasta fjárhagsárs. Í þessum útreikningum skulu vátryggingarskuldir reiknaðar að frádregnum hluta endurtryggjenda (úttrygging) en hlutfallið skal aldrei vera hærra en 1.

(*) Stjtið. ESB L 335, 17.12.2009, bls. 1.

3. Eftirfarandi greinar bætast við:

„Grein 21a

Endurskoðun á fjárhæð ábyrgðarsjóðs

1. Fjárhæðin í evrum, sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 17. gr. c, skal endurskoðuð árlega frá og með 31. október 2012 með hliðsjón af breytingum á samræmdum vísitölum neysluverðs allra aðildarríkjanna sem Hagstofa Evrópubandalaganna (Eurostat) gefur út.

Þá fjárhæð skal aðlaga sjálfkrafa með því að hækka grunnfjárhæðina í evrum í hlutfalli við breytingu á vísitölunni frá 31. desember 2009 til endurskoðunardags og námunda að margfeldi af 100 000 evrum.

Ef breytingin á hlutfallinu frá síðustu aðlögun er undir 5% fer engin aðlögun fram.

2. Framkvæmdastjórnin skal ár hvert tilkynna Evrópuþinginu og ráðinu um endurskoðunina og aðlöguðu fjárhæðina sem um getur í 1. mgr.

21. gr. b

Nefndarmeðferð

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar Evrópunefndar um vátryggingar og starfstengda lífeyrissjóði, sem komið var á fót með ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2004/9/EB(*).
2. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda ákvæði 1.–4. mgr. 5. gr. a og 7. gr. ákvörðunar 1999/468/EB með hliðsjón af ákvæðum 8. gr. hennar.“

(*) Stjtið. ESB L 3, 7.1.2004, bls. 34.

304. gr.

Undirreining hlutabréfaáhættu sem samsvarar gildistíma

1. Aðildarríki geta veitt þeim líftryggingarfélögum starfsleyfi sem bjóða:

- a) starfstengdan lífeyri í samræmi við 4. gr. tilskipunar 2003/41/EB eða
- b) eftirlaun, sem miðast við greiðslu þegar starfslokum er náð, eða þegar vænst er að þeim sé náð, ef greidd iðgjöld vegna eftirlaunanna veita vátryggingartaka rétt til skattafrádráttar í samræmi við landslög þess aðildarríkis sem veitt hefur félaginu starfsleyfi,

þar sem:

i. allar eignir og skuldir, sem samsvara fyrirtækinu, sem annast starfstengda lífeyrinn, eru afmarkaðar (e. ring-fenced) og stýring þeirra og skipulagning er aðgreind frá allri annarri starfsemi vátryggingafélagsins og enginn möguleiki er á yfirfærslu,

ii. starfsemi félagsins, sem tengist a- og b-lið, að því er varðar þá aðferð sem beitt er og um getur í þessari málsgrein, er einungis rekin í því aðildarríki þar sem félagið hefur starfsleyfi og

iii. meðallíftími skuldbindinga félagsins, sem samsvara fyrirtækinu, sem annast starfstengda lífeyrinn, er að meðaltali lengri en 12 ár,

til að nota einingu vegna hlutabréfaáhættu sem er hluti af gjaldþolskröfunni, sem er stillt með vágildismælingu, á tímabili sem er í samræmi við dæmigert eignartímabil eiginfjár viðkomandi félags með öryggismörkum sem veitir vátryggingartökum og réttihöfum sambærilega vernd og um getur

í 101. gr., þegar aðferðin, sem kveðið er á um í þeirri grein, er einungis notuð vegna þeirra eigna og skuldbindinga sem um getur í i. lið. Við útreikning gjaldþolskröfunnar skal tekið fullt tillit til eigna og skuldbindinga í þeim tilgangi að meta áhrif áhættudreifingar, með fyrirvara um þörfina á að vernda hagsmuni váttryggingartaka og réttthafa í öðrum aðildarríkjum.

Að fengnu samþykki eftirlitsyfirvalda skal einungis nota aðferðina, sem sett er fram í fyrsta undirlið, ef gjaldþols- og greiðsluhæfisstaða og stefna, verklag og reikningssskilaaðferðir viðkomandi félags, að því er varðar eigna- og skuldastýringu, eru þannig að það tryggi, miðað við áframhaldandi rekstrarhæfi, að félagið geti átt eigið fé á tímabili sem er í samræmi við dæmigert tímabil eignarhalds viðkomandi félags á eigin fé. Félagið skal geta sýnt eftirlitsyfirvaldinu fram á að það skilyrði sé sannprófað við þau öryggismörk sem nauðsynleg eru til að veita váttryggingartökum og réttihöfum þá vernd sem fram kemur í 101. gr.

Váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, skulu ekki hverfa aftur til notkunar á aðferðinni sem er sett fram í 105. gr., nema aðstæður gefi nægilegt tilefni til og að fengnu samþykki eftirlitsyfirvalda.

2. Framkvæmdastjórnin skal leggja fyrir Evrópunefnd um váttryggingar og starfstengda lífeyrissjóði og Evrópuþingið skýrslu fyrir 31. október 2015 um beitingu aðferðarinnar, sem er sett fram í 1. mgr., og þær starfsreglur eftirlitsyfirvalda sem samþykkt hefur verið að taka upp skv. 1. mgr., ásamt viðeigandi tillögum, eftir því sem við á. Í þeirri skýrslu skal einkum fjallað um áhrif yfir landamæri af beitingu þeirrar aðferðar til að koma í veg fyrir eftirlitshögnun váttryggingafélaga, þ.m.t. endurtryggingafélaga, vegna breytilegs regluumhverfis landa (e. regulatory arbitrage).

VI. BÁLKUR

UMBREYTINGAR- OG LOKAÁKVÆÐI

I. KAFLI

Umbreytingarákvæði

1. Þáttur

Váttryggingar

305. gr.

Undanþágur og afnám takmarkandi ráðstafana

1. Aðildarríki geta undanþegið skaðatryggingafélög sem uppfylltu ekki kröfur í 16. og 17. gr. tilskipunar 73/239/EBE hinn 31. janúar 1975, og höfðu ekki enn hinn 31. júlí 1978 náð árlegum iðgjöldum eða framlögum sem námu sexfaldri fjárhæð þess

lágmarkstryggingarsjóðs sem krafist er skv. 2. mgr. 17. gr. tilskipunar 73/239/EBE, frá kröfum um að stofna lágmarkstryggingasjóð fyrir lok fjárhagsársins, þar sem iðgjöld eða framlög nema allt að sexfaldri fjárhæð þess háttar lágmarkstryggingasjóðs. Að teknu tilliti til niðurstaða þeirra athugana sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 298. gr. skal ráðið, að tillögu framkvæmdastjórnarinnar, ákveða samhljóða hvenær aðildarríki eigi að fella niður þá undanþágu.

2. Skaðatryggingafélögum sem komið er á fót í Breska konungsríkinu með „Royal Charter“ eða „private Act“ eða „special public Act“ er heimilt að halda áfram að reka starfsemi sína með því rekstrarformi að lögum sem þau voru stofnuð samkvæmt þann 31. júlí 1973 um ótakmarkaðan tíma.

Líftryggingarfélög sem komið er á fót í Breska konungsríkinu með „Royal Charter“ eða „private Act“ eða „special public Act“ er heimilt að halda áfram að reka starfsemi sína með því rekstrarformi að lögum sem þau voru stofnuð samkvæmt þann 15. mars 1979 um ótakmarkaðan tíma.

Breska konungsríkið skal gera skrá yfir þessi félög sem um getur í fyrstu og annarri undirgrein og senda hana öðrum aðildarríkjum og framkvæmdastjórninni.

3. Félögum skráðum í Breska Konungsríkinu samkvæmt „Friendly Societies Acts“ er heimilt að halda áfram þeirri líftryggingarstarfsemi og innlánsstarfsemi, sem þau stunduðu, í samræmi við tilgang sinn, 15. mars 1979.

4. Að beiðni skaðatryggingafélaga, sem fara að kröfunum, sem mælt er fyrir um í 2., 4. og 5. þætti, VI. kafla í I. bálki, skulu aðildarríki fella takmarkandi ráðstafanir úr gildi, eins og þær sem varða veðlán, tryggingarfé og verðbréf.

306. gr.

Áunnin réttindi útibúa og líftryggingarfélaga sem fyrir eru

1. Útibú, sem hófu starfsemi í samræmi við gildandi ákvæði í aðildarríkinu, þar sem útibúið er, fyrir 1. júlí 1994, teljast falla undir málsmeðferðina í 145. og 146. gr.

2. Ákvæði 147. og 148. gr. hafa ekki áhrif á áunnin réttindi líftryggingarfélaga sem reka starfsemi á grundvelli frelsis til að veita þjónustu fyrir 1. júlí 1994.

2. þáttur

Endurtryggingar

307. gr.

**Aðlögunartímabil vegna 57. gr. (3. mgr.) og 60. gr. (6. mgr.)
tilskipunar 2005/68/EB**

Aðildarríkjum er heimilt að fresta beitingu ákvæða 3. mgr. 57. gr. tilskipunar 2005/68/EB sem breytir 3. mgr. 15. gr. tilskipunar 73/239/EBE og ákvæði 6. mgr. 60. gr. tilskipunar 2005/68/EB til 10. desember 2008.

308. gr.

Áunnin réttindi starfandi endurtryggingafélaga

1. Endurtryggingafélög, sem heyra undir þessa tilskipun og fengu starfsleyfi eða réttindi til að annast endurtryggingastarfsemi í samræmi við ákvæði aðildarríkjanna þar sem þau hafa aðalskrifstofur fyrir 10. desember 2005, teljast vera með starfsleyfi í samræmi við 14. gr.

Hins vegar er þeim skylt að fara að ákvæðum þessarar tilskipunar, að því er varðar rekstur endurtrygginga, og kröfunum sem eru settar fram í 1. mgr. 18. gr. (b-, d- og g-liður), 19., 20. og 24. gr. og í 2., 3. og 4. þætti VI. kafla I. bóks.

2. Aðildarríkin geta heimilað að endurtryggingafélög, sem um getur í 1. mgr. og hafa ekki farið að 1. mgr. 18. gr. (b-liður), 19. og 20. gr. og 2., 3. og 4. þætti VI. kafla I. bóks 10. desember 2005, fái frest til 10. desember 2008 til að uppfylla þessar kröfur.

II. KAFLI

Lokaákvæði

309. gr.

Lögleiðing

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslu-fyrirmæli til að fara að greinum 4, 10, 13, 14, 18, 23, 26–32, 34–49, 51–55, 67, 68, 71, 72, 74–85, 87–91, 93–96, 98, 100–110, 112, 113, 115–126, 128, 129, 131–134, 136–142, 144, 146, 148, 162–167, 172, 173, 178, 185, 190, 192, 210–233, 235–240, 243–258, 260–263, 265, 266, 303 og 304 og III. og IV. viðauka eigi síðar en 31. október 2012.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvisun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvisun þegar þær eru birtar opinberlega. Í þeim skal einnig vera yfirlýsing um að líta beri á tilvisanir í gildandi lögum og stjórnsýslufyrirmælum í tilskipanirnar sem eru felldar niður með þessari tilskipun sem tilvisanir í þessa tilskipun. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvisun og hvernig yfirlýsingin skal sett fram.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi tekur til.

310. gr.

Niðurfelling

Tilskipanir 64/225/EBE, 73/239/EBE, 73/240/EBE, 76/580/EBE, 78/473/EBE, 84/641/EBE, 87/344/EBE, 88/357/EBE, 92/49/EBE, 98/78/EB, 2001/17/EB, 2002/83/EB og 2005/68/EB, eins og þeim var breytt með gerðum í A-hluta VI. viðauka, eru felldar úr gildi frá og með 1. nóvember 2012, með fyrirvara um skuldbindingar aðildarríkjanna sem varða fresti til lögleiðingar og beitingu tilskipana sem eru settar fram í B-hluta VI. viðauka.

Líta ber á tilvisanir í niðurfelldu tilskipanirnar sem tilvisanir í þessa tilskipun og skulu þær lesnar með hliðsjón af samsvörunartöflunni í VII. viðauka.

311. gr.

Gildistaka

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins.

Ákvæði greina 1–3, 5–9, 11, 12, 15–17, 19–22, 24, 25, 33, 56–66, 69, 70, 73, 143, 145, 147, 149–161, 168–171, 174–177, 179–184, 186–189, 191, 193–209, 267–300, 302, 305–308 og I., II., V., VI. og VII. viðauka skulu gilda frá 1. nóvember 2012.

312. gr.

Viðtakendur

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Strassborg, 25. nóvember 2009.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

J. BUZEK

*forseti.**Fyrir hönd ráðsins,*

Ása TORSTENSSON

forseti.

I. VIÐAUKI

FLOKKAR SKAÐATRYGGINGA

A. Röðun áhættu í váttryggingarflokka

1. *Slys (þar með talin vinnuslys og atvinnusjúkdómar):*

- bætur með föstum fjárhæðum
- bætur eftir eðli tjóns
- samsetning þessa tveggja
- slys á farþegum

2. *Veikindi*

- bætur með föstum fjárhæðum
- bætur eftir eðli tjóns
- samsetning þessa tveggja

3. *Ökutæki til notkunar á landi (önnur en járnbrautarvagnar)*

Allt tjón og skemmdir á

- vélknúnum ökutækjum til notkunar á landi
- ökutækjum til notkunar á landi öðrum en vélknúnum ökutækjum

4. *Járnbrautarvagnar*

Allt tjón og skemmdir á járnbrautarvögnum

5. *Löftför*

Allt tjón og skemmdir á loftförum

6. *Skip (á sjó, vötnum, fljótum og síkjum)*

Allt tjón og skemmdir á

- fljóta- og síkjabátum
- vatnabátum
- sjóskipum

7. *Vöruflutningar (þ.m.t. söluvarningur, farangur og aðrar vörur)*

Allt tjón og skemmdir á vörum í flutningi án tillits til þess hvernig flutt er

8. *Bruni og náttúruöfl*

Allt eignatjón og skemmdir (á öðrum eignum en þeim sem eru í 3., 4., 5., 6. og 7. flokki) sem verða vegna

- elds
- sprengingar
- óveðurs

- náttúruafla annarra en óveðurs
- kjarnorku
- landsigs

9. *Annað eignatjón*

Allt eignatjón og skemmdir (á öðrum eignum en þeim sem eru í 3., 4., 5., 6. og 7. flokki) sem verða vegna hagls, frosts og atburða eins og þjófnaðar, annars en innifalinn er í 8. flokki.

10. *Ábyrgð vegna ökutækja*

Hvers konar ábyrgð vegna ökutækja til notkunar á landi (þar með talin ábyrgð vegna flutninga).

11. *Ábyrgð vegna loftfara*

Hvers konar ábyrgð vegna notkunar loftfara (þ.m.t. ábyrgð vegna flutninga)

12. *Ábyrgð vegna báta eða skipa (á sjó, vötnum, fljótum og síkjum)*

Hvers konar ábyrgð vegna notkunar skipa eða báta á sjó, vatni, fljótum eða síkjum (þar með talin ábyrgð vegna flutninga)

13. *Almenn ábyrgð*

Hvers konar ábyrgð önnur en sem um getur í 10., 11. og 12. flokki.

14. *Greiðslur*

- ógjaldfærni (almennt)
- útflutningslán
- afborgunarskilmálar
- veð
- landbúnaðarlán

15. *Efndir*

- beinar
- óbeinar

16. *Ýmislegt fjárhagstjón*

- atvinnuleysisáhætta
- ófullnægjandi tekjur (almennt)
- óveður
- ábatamissir
- áframhaldandi almennur kostnaður
- ófyrirsjáanleg viðskiptaútgjöld

- tap á markaðsverði
- tap á leigu eða tekjum
- annað óbeint tap á viðskiptum
- fjárhagstjón (þó ekki í viðskiptum)
- annað fjárhagstjón

17. Réttaraðstoð

Réttaraðstoð og kostnaður við málarekstur

18. Aðstoð

Aðstoð við fólk sem lendir í erfiðleikum á ferðalögum, að heiman eða fjarri föstum búsetustað.

B. Heiti á greinaflokkum þegar starfsleyfi er veitt samtímis fyrir fleiri en einn flokk váttrygginga

Eftirfarandi heiti skal gefa starfsleyfum sem ná yfir eftirfarandi flokka:

- a) Flokkar 1 og 2: „Slysa- og sjúkratryggingar“,
- b) Flokkar 1 (fjórði undirliður), 3, 7 og 10: „Ökutækjatryggingar“,
- c) Flokkar 1 (fjórði undirliður), 4, 6, 7 og 12: „Sjó- og flutningstryggingar“,
- d) Flokkar 1 (fjórði undirliður), 5, 7 og 11: „Flugtryggingar“,
- e) Flokkar 8 og 9: „Brunatryggingar og aðrar eignatryggingar“,
- f) Flokkar 10, 11, 12 og 13: „Ábyrgðartryggingar“,
- g) Flokkar 14 og 15: „Greiðslu- og efndaváttryggingar“,
- h) Allir flokkar, sem aðildarríkin ákveða, og skulu þau tilkynna öðrum aðildarríkjum og framkvæmdastjórn val sitt.

*II. VIÐAUKI***FLOKKARLÍFTRYGGINGA**

- I. Líftryggingin sem um getur í i., ii. og iii. lið a-liðar í 3. mgr. 2. gr., að undanskildum þeim sem um getur í II. og III. lið
  - II. Hjónalíftrygging, líftrygging við fæðingu
  - III. Vátryggingin sem um getur í i. og ii. lið a-liðar í 3. mgr. 2. gr. og tengist fjárfestingarsjóðum
  - IV. Varanleg heilsutrygging sem um getur í iv. lið a-liðar í 3. mgr. 2. gr.
  - V. Erfðalífrentusjóðurinn sem um getur í i. lið b-liðar í 3. mgr. 2. gr.
  - VI. Fjármögnunarstarfsemin sem um getur í ii. lið b-liðar í 3. mgr. 2. gr.
  - VII. Rekstur lífeyrissjóða, sem um getur í iii. og iv. lið b-liðar í 3. mgr. 2. gr.
  - VIII. Rekstur sem um getur í v. lið b-liðar í 3. mgr. 2. gr.
  - IX. Rekstur sem um getur í c-lið 3. mgr. 2. gr.
-

III. VIÐAUKI

LAGALEGT FORM FÉLAGA

A. Skaðatryggingafélög:

- 1) í Konungsríkinu Belgíu: 'société anonyme/naamloze vennootschap', 'société en commandite par actions/commanditaire vennootschap op aandelen', 'association d'assurance mutuelle/onderlinge verzekeringsvereniging', 'société coopérative/coöperatieve vennootschap', 'société mutualiste/maatschappij van onderlinge bijstand';
- 2) í Lýðveldinu Búlgaríu: 'акционерно дружество';
- 3) í Tékklandi: 'akciová společnost', 'družstvo';
- 4) í Konungsríkinu Danmörku: 'aktieselskaber', 'gensidige selskaber';
- 5) í Sambandslýðveldinu Þýskalandi: 'Aktiengesellschaft', 'Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit', 'Öffentlich-rechtliches Wettbewerbsversicherungsunternehmen';
- 6) í Lýðveldinu Eistlandi: 'aktsiaselts';
- 7) á Írlandi: 'incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited';
- 8) í Lýðveldinu Grikklandi: 'ανώνυμη εταιρία', 'αλληλασφαλιστικός συνεταιρισμός';
- 9) í Konungsríkinu Spáni: 'sociedad anónima', 'sociedad mutua', 'sociedad cooperativa';
- 10) Í Lýðveldinu Frakklandi: 'société anonyme', 'société d'assurance mutuelle', 'institution de prévoyance régie par le code de la sécurité sociale', 'institution de prévoyance régie par le code rural', 'mutuelles régies par le code de la mutualité';
- 11) í Lýðveldinu Ítalíu: 'società per azioni', 'società cooperativa', 'mutua di assicurazione';
- 12) í Lýðveldinu Kýpur: 'εταιρεία περιορισμένης ευθύνης με μετοχές', 'εταιρεία περιορισμένης ευθύνης χωρίς μετοχικό κεφάλαιο';
- 13) í Lýðveldinu Lettlandi: 'apdrošināšanas akciju sabiedrība', 'savstarpējās apdrošināšanas kooperatīvā biedrība';
- 14) í Lýðveldinu Litháen: 'akcinė bendrovė', 'uždaroji akcinė bendrovė';
- 15) í Stórhertogadæminu Lúxemborg: 'société anonyme', 'société en commandite par actions', 'association d'assurances mutuelles', 'société coopérative';
- 16) í Lýðveldinu Ungverjalandi: 'biztosító részvénytársaság', 'biztosító szövetkezet', 'biztosító egyesület', 'külföldi székhelyű biztosító magyarországi fióktelepe';
- 17) í Lýðveldinu Möltu: 'limited liability company/kumpanija b' responsabbilta' limitata';
- 18) í Konungsríkinu Hollandi: 'naamloze vennootschap', 'onderlinge waarborgmaatschappij';
- 19) í Lýðveldinu Austurríki: 'Aktiengesellschaft', 'Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit';
- 20) í Lýðveldinu Póllandi: 'spółka akcyjna', 'towarzystwo ubezpieczeń wzajemnych';
- 21) í Lýðveldinu Portúgal: 'sociedade anónima', 'mútua de seguros';
- 22) í Rúmeníu: 'societăți pe acțiuni', 'societăți mutuale';
- 23) í Lýðveldinu Slóveníu: 'delniška družba', 'družba za vzajemno zavarovanje';
- 24) í Lýðveldinu Slóvakíu: 'akciová spoločnosť';

- 25) í Lýðveldinu Finnlandi: 'keskinäinen vakuutusyhtiö/ömsesidigt försäkringsbolag', 'vakuutusosakeyhtiö/försäkringsaktiebolag', 'vakuutusyhdistys/försäkringsförening';
- 26) í Konungsríkinu Svíþjóð: 'försäkringsaktiebolag', 'ömsesidiga försäkringsbolag', 'understödsföreningar';
- 27) á Stóra-Bretlandi: 'companies limited by shares or by guarantee or unlimited, societies registered under the Industrial and Provident Societies Acts, societies registered under the Friendly Societies Acts, the association of underwriters known as Lloyd's';
- 28) í öllu falli og sem annan kost en þau félagsform skaðatryggingafélaga sem tilgreind eru í 1.–27. lið getur fyrirtæki tekið upp félagsform Evrópufélags (SE) eins og það er skilgreint í reglugerð (EB) nr. 2157/2001⁽¹⁾.

B. Líftryggingafélög:

- 1) í Konungsríkinu Belgíu: 'société anonyme/naamloze vennootschap', 'société en commandite par actions/commanditaire vennootschap op aandelen', 'association d'assurance mutuelle/onderlinge verzekeringvereniging', 'société coopérative/coöperatieve vennootschap';
- 2) í Lýðveldinu Búlgaríu: 'акционерно дружество', 'взаимозастрахователна кооперация';
- 3) í Tékklandi: 'akciová společnost', 'družstvo';
- 4) í Konungsríkinu Danmörku: 'aktieselskaber', 'gensidige selskaber', 'pensionskasser omfattet af lov om forsikringsvirksomhed (tværgående pensionskasser)';
- 5) í Sambandslýðveldinu Þýskalandi: 'Aktiengesellschaft', 'Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit', 'öffentlich-rechtliches Wettbewerbsversicherungsunternehmen';
- 6) í Lýðveldinu Eistlandi: 'aktsiaselts';
- 7) á Írlandi: 'incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited', 'societies registered under the Industrial and Provident Societies Acts', 'societies registered under the Friendly Societies Acts';
- 8) í Lýðveldinu Grikklandi: 'ανώνυμη εταιρία';
- 9) í Konungsríkinu Spáni: 'sociedad anónima', 'sociedad mutua', 'sociedad cooperativa';
- 10) Í Lýðveldinu Frakklandi: 'société anonyme', 'société d'assurance mutuelle', 'institution de prévoyance régie par le code de la sécurité sociale', 'institution de prévoyance régie par le code rural', 'mutuelles régies par le code de la mutualité';
- 11) í Lýðveldinu Ítalíu: 'società per azioni', 'società cooperativa', 'mutua di assicurazione';
- 12) í Lýðveldinu Kýpur: 'εταιρεία περιορισμένης ευθύνης με μετοχές', 'εταιρεία περιορισμένης ευθύνης με εγγύηση';
- 13) í Lýðveldinu Lettlandi: 'apdrošināšanas akciju sabiedrība', 'savstarpējās apdrošināšanas kooperatīvā biedrība';
- 14) í Lýðveldinu Litháen: 'akcinė bendrovė', 'uždaroji akcinė bendrovė';
- 15) í Stórhertogadæminu Lúxemborg: 'société anonyme', 'société en commandite par actions', 'association d'assurances mutuelles', 'société coopérative';
- 16) í Lýðveldinu Ungverjalandi: 'biztosító részvénytársaság', 'biztosító szövetkezet', 'biztosító egyesület', 'külföldi székhelyű biztosító magyarországi fióktelepe';
- 17) í Lýðveldinu Möltu: 'limited liability company/kumpannija b' responsabblta' limitata';
- 18) í Konungsríkinu Hollandi: 'naamloze vennootschap', 'onderlinge waarborgmaatschappij';
- 19) í Lýðveldinu Austurríki: 'Aktiengesellschaft', 'Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit';
- 20) í Lýðveldinu Póllandi: 'spółka akcyjna', 'towarzystwo ubezpieczeń wzajemnych';

⁽¹⁾ Stjórnartíðindi EB L 294, 10.11.2001, bls. 1.

- 21) í Lýðveldinu Portúgal: ‘sociedade anónima’, ‘mútua de seguros’;
- 22) í Rúmeníu: ‘societăți pe acțiuni’, ‘societăți mutuale’;
- 23) í Lýðveldinu Slóveníu: ‘delniška družba’, ‘družba za vzajemno zavarovanje’;
- 24) í Lýðveldinu Slóvakíu: ‘akciová spoločnosť’;
- 25) í Lýðveldinu Finnlandi: ‘keskinäinen vakuutusyhtiö/ömsesidigt försäkringsbolag’, ‘vakuutusosakeyhtiö/försäkringsaktiebolag’, ‘vakuutusyhdistys/försäkringsförening’;
- 26) í Konungsríkinu Svíþjóð: ‘försäkringsaktiebolag’, ‘ömsesidiga försäkringsbolag’, ‘understödsföreningar’;
- 27) á Stóra-Bretlandi: ‘companies limited by shares or by guarantee or unlimited, societies registered under the Industrial and Provident Societies Acts, societies registered or incorporated under the Friendly Societies Acts, the association of underwriters known as Lloyd’s’;
- 28) í öllu falli, og sem annan kost en þau félagsform líftryggingafyrirtækis sem tilgreind eru í 1.–27. lið, getur fyrirtæki tekið upp félagsform Evrópufélags (SE) eins og það er skilgreint í reglugerð (EB) nr. 2157/2001.

C. Félagssform endurtryggingafélaga:

- 1) í Konungsríkinu Belgíu: ‘société anonyme/naamloze vennootschap’, ‘société en commandite par actions/commanditaire vennootschap op aandelen’, ‘association d’assurance mutuelle/onderlinge verzekeringvereniging’, ‘société coopérative/coöperatieve vennootschap’;
- 2) í Lýðveldinu Búlgaríu: ‘акционерно дружество’;
- 3) í Tékklandi: ‘akciová společnost’;
- 4) í Konungsríkinu Danmörku: ‘aktieselskaber’, ‘gensidige selskaber’;
- 5) í Sambandslýðveldinu Þýskalandi: ‘Aktiengesellschaft’, ‘Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit’, ‘Öffentlich-rechtliches Wettbewerbsversicherungsunternehmen’;
- 6) í Lýðveldinu Eistlandi: ‘aktsiaselts’;
- 7) á Írlandi: ‘incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited’;
- 8) í Lýðveldinu Grikklandi: ‘ανώνυμη εταιρία’, ‘αλληλασφαλιστικός συνεταιρισμός’;
- 9) í Konungsríkinu Spáni: ‘sociedad anónima’;
- 10) Í Lýðveldinu Frakklandi: ‘société anonyme’, ‘société d’assurance mutuelle’, ‘institution de prévoyance régie par le code de la sécurité sociale’, ‘institution de prévoyance régie par le code rural’, ‘mutuelles régies par le code de la mutualité’;
- 11) í Lýðveldinu Ítalíu: ‘società per azioni’;
- 12) í Lýðveldinu Kýpur: ‘εταιρεία περιορισμένης ευθύνης με μετοχές’, ‘εταιρεία περιορισμένης ευθύνης με εγγύηση’;
- 13) í Lýðveldinu Lettlandi: ‘akciju sabiedrība’, ‘sabiedrība ar ierobežotu atbildību’;
- 14) í Lýðveldinu Litháen: ‘akcinė bendrovė’, ‘uždaroji akcinė bendrovė’;
- 15) í Stórhertogadæminu Lúxemborg: ‘société anonyme’, ‘société en commandite par actions’, ‘association d’assurances mutuelles’, ‘société coopérative’;
- 16) í Lýðveldinu Ungverjalandi: ‘biztosító részvénytársaság’, ‘biztosító szövetkezet’, ‘harmadik országbeli biztosító magyarországi fióktelepe’;
- 17) í Lýðveldinu Möltu: ‘limited liability company/kumpanija tà responsabbiltà limitata’;
- 18) í Konungsríkinu Hollandi: ‘naamloze vennootschap’, ‘onderlinge waarborgmaatschappij’;

- 19) í Lýðveldinu Austurríki: 'Aktiengesellschaft', 'Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit';
  - 20) í Lýðveldinu Póllandi: 'spółka akcyjna', 'towarzystwo ubezpieczeń wzajemnych';
  - 21) í Lýðveldinu Portúgal: 'sociedade anónima', 'mútua de seguros';
  - 22) í Rúmeníu: 'societate pe actiuni';
  - 23) í Lýðveldinu Slóveníu: 'delniška družba';
  - 24) í Lýðveldinu Slóvakíu: 'akciová spoločnosť';
  - 25) í Lýðveldinu Finnlandi: 'keskinäinen vakuutusyhtiö/ömsesidigt försäkringsbolag', 'vakuutusosakeyhtiö/försäkringsaktiebolag', 'vakuutusyhdistys/försäkringsförening';
  - 26) í Konungsríkinu Svíþjóð: 'försäkringsaktiebolag', 'ömsesidigt försäkringsbolag';
  - 27) á Stóra-Bretlandi: 'companies limited by shares or by guarantee or unlimited, societies registered under the Industrial and Provident Societies Acts, societies registered or incorporated under the Friendly Societies Acts, the association of underwriters known as Lloyd's';
  - 28) í öllu falli og sem annan kost en þau félagsform endurtryggingafélaga sem tilgreind eru í 1.–27. lið getur fyrirtæki tekið upp félagsform Evrópufélags (SE) eins og það er skilgreint í reglugerð (EB) nr. 2157/2001.
-

IV. VIÐAUKI

STÖÐLUÐ FORMÚLA GJALDPOLSKRÖFU (SCR)

1. Útreikningur á grunnjaldpolskröfu

Grunnjaldpolskrafa, sem sett er fram í 1. mgr. 104. gr., er reiknuð á eftirfarandi hátt:

$$\text{Grunnjaldpolskrafa} = \sqrt{\sum_{i,j} \text{Corr}_{i,j} \times \text{SCR}_i \times \text{SCR}_j}$$

þar sem SCR_i er áhættueining i og SCR_j er áhættueining j , og þar sem 'i,j' merkir að summa mismunandi skilmála skuli taka til allra hugsanlegra samsetninga á i og j . Í útreikningnum kemur eftirfarandi í stað SCR_i og SCR_j :

- $\text{SCR}_{\text{non-life}}$ sem er áhættueining skaðatrygginga,
- SCR_{life} sem er áhættueining líftrygginga,
- $\text{SCR}_{\text{health}}$ tákna áhættueiningu heilsutrygginga,
- $\text{SCR}_{\text{market}}$ tákna áhættueiningu markaðarins,
- $\text{SCR}_{\text{default}}$ tákna sjálfgefna áhættueiningu mótaðila,

Stuðullinn $\text{Corr}_{i,j}$ tákna þáttinn sem er settur fram í i -línu og j -dálki eftirfarandi fylgnifylki:

i \ j	Markaður	Vanefndir	Líftrygging	Heilsa	Skaðatrygging
Skaðatrygging	0,25	0,5	0	0	1
Markaður	1	0,25	0,25	0,25	0,25
Líftrygging	0,25	0,25	1	0,25	0
Heilsa	0,25	0,25	0,25	1	0
Vanefndir	0,25	1	0,25	0,25	0,5

2. Útreikningur á áhættueiningu skaðatrygginga

Áhættueining skaðatrygginga, sem er sett fram í 2. mgr. 105. gr., er reiknuð á eftirfarandi hátt:

$$\text{SCR}_{\text{non-life}} = \sqrt{\sum_{i,j} \text{Corr}_{i,j} \times \text{SCR}_i \times \text{SCR}_j}$$

þar sem SCR_i er undireining i og SCR_j er undireining j , og 'i,j' merkir að summa mismunandi skilmála skuli taka til allra hugsanlegra samsetninga i og j . Í útreikningum koma, SCR_i og SCR_j í stað eftirfarandi:

- $\text{SCR}_{\text{nl premium and reserve}}$ sem eru skaðatryggingaiðgjöld og undireining varasjóðsáhættu,
- $\text{SCR}_{\text{nl catastrophe}}$ sem er undireining stórslysaáhættu skaðatrygginga,

3. Útreikningur á áhættueiningu líftrygginga

Áhættueining líftrygginga, sem er sett fram í 3. mgr. 105. gr., er reiknuð á eftirfarandi hátt:

$$SCR_{\text{life}} = \sqrt{\sum_{i,j} \text{Corr}_{i,j} \times SCR_i \times SCR_j}$$

þar sem SCR_i táknar undireiningu i og SCR_j táknar undireiningu j , og þar sem 'i,j' merkir að summa mismunandi skilmála eigi að ná yfir allar mögulegar samsetningar i og j . Í útreikningum koma, SCR_i og SCR_j í stað eftirfarandi:

- $SCR_{\text{mortality}}$ sem er undireining dánaráhættu,
- $SCR_{\text{longevity}}$ táknar undireiningu áhættu vegna langlífis,
- $SCR_{\text{disability}}$ táknar undireiningu áhættu vegna fötlunar eða sjúkdómsástands,
- $SCR_{\text{life expense}}$ táknar undireiningu áhættu líftryggingaútgjalda,
- SCR_{revision} táknar undireiningu endurskoðunaráhættu,
- SCR_{lapse} táknar undireiningu fyrningaráhættu,
- $SCR_{\text{life catastrophe}}$ táknar undireiningu stórslysááhættu líftrygginga,

4. Útreikningur á markaðsáhættueiningu

Uppbygging markaðsáhættueiningar

Markaðsáhættueining, sem er sett fram í 5. mgr. 105. gr., er reiknuð á eftirfarandi hátt:

$$SCR_{\text{market}} = \sqrt{\sum_{i,j} \text{Corr}_{i,j} \times SCR_i \times SCR_j}$$

þar sem SCR_i táknar undireiningu i og SCR_j táknar undireiningu j , og þar sem 'i,j' merkir að summa mismunandi skilmála eigi að ná yfir allar mögulegar samsetningar i og j . Í útreikningum koma, SCR_i og SCR_j í stað eftirfarandi:

- $SCR_{\text{interest rate}}$ sem er undireining vaxtaáhættu,
- SCR_{equity} táknar undireiningu hlutabréfaáhættu,
- SCR_{property} táknar undireiningu fasteignaáhættu,
- SCR_{property} táknar undireiningu áhættudreifingar,
- $SCR_{\text{concentration}}$ táknar undireiningu samsafnaðrar markaðsáhættu,
- SCR_{currency} táknar undireiningu gjaldmiðilsáhættu,

*V. VIÐAUKI***FLOKKAR SKADATRYGGINGA AÐ ÞVÍ ER VARDAR 159. GR.**

1. Slys og veikindi (1. og 2. flokkur í I. viðauka),
  2. ökutæki (flokkar 3, 7 og 10 í I. viðauka, tölur fyrir 10. flokk að undanskilinni bótaábyrgð flutningsaðila, gefnar upp sérstaklega),
  3. brunar og annað eignatjón (flokkar 8 og 9 í I. viðauka),
  4. loft-, sjó- og flutningstryggingar (flokkar 4, 5, 6, 7, 11 og 12 í I. viðauka)
  5. almenn bótaábyrgð (13. flokkur í I. viðauka),
  6. greiðslu- og efnadátryggingar (flokkar 14 og 15 í I. viðauka),
  7. aðrir flokkar (flokkar 16, 17 og 18 í I. viðauka).
-

VI. VIÐAUKI

A-HLUTI

Niðurfelldar tilskipanir með skrá yfir síðari breytingar þeirra

(sem um getur í 310. gr.)

Tilskipun ráðsins 64/225/EBE

(Stjttíð. EB L 56, 4.4.1964, bls. 878).

Aðildarlög frá 1973, 1. liður G-liðar III. liðar I. viðauka 29. gr.

(Stjttíð. EB L 73, 27.3.1972, bls. 89).

Fyrsta tilskipun ráðsins 73/239/EBE

(Stjttíð. EB L 228, 16.8.1973, bls. 3).

Aðildarlög frá 1994, 1. liður II. liðar B-liðar XI. liðar I. viðauka

(Stjttíð. EB C 241, 29.8.1994, bls. 197).

(í samræmi við ákvæði sem sett voru í stað þeirra með ákvörðun ráðsins 95/1/EB)

(Stjttíð. EB L 1, 1.1.1995, bls. 1).

Aðildarlög frá 2003, 1. liður 3. liðar II. viðauka 20. gr.

(Stjttíð. ESB L 236, 23.9.2003, bls. 335).

Aðildarlög frá 1985, a-liður 1. liðar c-liðar II. liðar I. viðauka 26. gr.

(Stjttíð. EB L 302, 15.11.1985, bls. 156).

Tilskipun ráðsins 76/580/EBE

eingöngu 1. gr.

(Stjttíð. EB L 189, 13.7.1976, bls. 13).

Tilskipun ráðsins 84/641/EBE

eingöngu 1.-14. gr.

(Stjttíð. EB L 339, 27.12.1984, bls. 21).

Tilskipun ráðsins 87/343/EBE

eingöngu 1. gr. og viðauki

(Stjttíð. EB L 185, 4.7.1987, bls. 72).

Tilskipun ráðsins 87/344/EBE

eingöngu 9. gr.

(Stjttíð. EB L 185, 4.7.1987, bls. 77).

Önnur tilskipun ráðsins 88/357/EBE

eingöngu greinar 9, 10 og 11

(Stjttíð. EB L 172, 4.7.1988, bls. 1).

Tilskipun ráðsins 90/618/EBE

eingöngu greinar 2, 3 og 4

(Stjttíð. EB L 330, 29.11.1990, bls. 44).

Tilskipun ráðsins 92/49/EBE

eingöngu greinar 4, 5, 6, 7, 9, 10, 11, 13, 14, 17, 18, 24, 32, 33 og 53

(Stjttíð. EB L 228, 11.8.1992, bls. 1).

Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 95/26/EB

eingöngu 1. gr., þriðji undirliður 2. mgr. 2. gr. og 1. mgr. 3. gr.

(Stjttíð. EB L 168, 18.7.1995, bls. 7).

Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2000/26/EB

eingöngu 8. gr.

(Stjttíð. EB L 181, 20.7.2000, bls. 65).

Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/13/EB

eingöngu 1. gr.

(Stjttíð. EB L 77, 20.3.2002, bls. 17).

Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/87/EB

eingöngu 22. gr.

(Stjttíð. ESB L 35, 11.2.2003, bls. 1).

Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2005/1/EB (Stjttíð. ESB L 79, 24.3.2005, bls. 9).	eingöngu 4. gr.
Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2005/68/EB (Stjttíð. ESB L 323, 9.12.2005, bls. 1).	eingöngu 57. gr.
Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2006/101/EB (Stjttíð. ESB L 363, 20.12.2006, bls. 238).	eingöngu 1. gr. og 1. liður viðauka
Tilskipun ráðsins 73/240/EBE (Stjttíð. EB L 228, 16.8.1973, bls. 20).	
Tilskipun ráðsins 76/580/EBE (Stjttíð. EB L 189, 13.7.1976, bls. 13).	
Tilskipun ráðsins 78/473/EBE (Stjttíð. EB L 151, 7.6.1978, bls. 25).	
Tilskipun ráðsins 84/641/EBE (Stjttíð. EB L 339, 27.12.1984, bls. 21).	
Tilskipun ráðsins 87/344/EBE (Stjttíð. EB L 185, 4.7.1987, bls. 77).	
Önnur tilskipun ráðsins 88/357/EBE (Stjttíð. EB L 172, 4.7.1988, bls. 1).	
Tilskipun ráðsins 90/618/EBE (Stjttíð. EB L 330, 29.11.1990, bls. 44).	eingöngu 5. til 10. gr.
Tilskipun ráðsins 92/49/EBE (Stjttíð. EB L 228, 11.8.1992, bls. 1).	eingöngu 12. gr. (1. mgr.), 19. gr., 23. gr., 27. gr., 30. gr. (1. mgr.), 34. gr., 35. gr., 36. gr., 37. gr., 39. gr. (1. mgr.), 40. gr. (1. mgr.), 42. gr. (1. mgr.), 43. gr. (1. mgr.), 44. gr. (1. mgr.), 45. gr. (1. mgr.) og 46. gr. (1. mgr.).
Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2000/26/EB (Stjttíð. EB L 181, 20.7.2000, bls. 65).	eingöngu 9. gr.
Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2005/14/EB (Stjttíð. ESB L 149, 11.6.2005, bls. 14).	eingöngu 3. gr.
Tilskipun ráðsins 92/49/EBE (Stjttíð. EB L 228, 11.8.1992, bls. 1).	
Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 95/26/EB (Stjttíð. EB L 168, 18.7.1995, bls. 7).	einungis annar undirliður 1. gr., fyrsti undirliður 1. mgr. 2. gr., 1., 3. og 5. mgr. 4. gr. og annar undirliður 5. gr.
Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2000/64/EB (Stjttíð. EB L 290, 17.11.2000, bls. 27).	eingöngu 2. gr.
Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/87/EB (Stjttíð. ESB L 35, 11.2.2003, bls. 1).	eingöngu 24. gr.
Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2005/1/EB (Stjttíð. ESB L 79, 24.3.2005, bls. 9).	eingöngu 6. gr.
Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2005/68/EB (Stjttíð. ESB L 323, 9.12.2005, bls. 1).	eingöngu 58. gr.

Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2007/44/EB (Stjtið. ESB L 247, 21.9.2007, bls. 1).	eingöngu 1. gr.
Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 98/78/EB (Stjtið. EB L 330, 5.12.1998, bls. 1).	
Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/87/EB (Stjtið. ESB L 35, 11.2.2003, bls. 1).	eingöngu 28. gr.
Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2005/1/EB (Stjtið. ESB L 79, 24.3.2005, bls. 9).	eingöngu 7. gr.
Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2005/68/EB (Stjtið. ESB L 323, 9.12.2005, bls. 1).	eingöngu 59. gr.
Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2001/17/EB (Stjtið. EB L 110, 20.4.2001, bls. 28).	
Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/83/EB (Stjtið. EB L 345, 19.12.2002, bls. 1).	
Tilskipun ráðsins 2004/66/EB (Stjtið. ESB L 168, 1.5.2004, bls. 35).	eingöngu II. liður viðauka
Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2005/1/EB (Stjtið. ESB L 79, 24.3.2005, bls. 9).	eingöngu 8. gr.
Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2005/68/EB (Stjtið. ESB L 323, 9.12.2005, bls. 1).	eingöngu 60. gr.
Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2006/101/EB (Stjtið. ESB L 363, 20.12.2006, bls. 238).	eingöngu 1. gr. og 3. liður viðaukans
Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2007/44/EB (Stjtið. ESB L 247, 21.9.2007, bls. 1).	eingöngu 2. gr.
Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2008/19/EB (Stjtið. ESB L 76, 19.3.2008, bls. 44).	eingöngu 1. gr.
Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2005/68/EB (Stjtið. ESB L 323, 9.12.2005, bls. 1).	
Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2007/44/EB (Stjtið. ESB L 247, 21.9.2007, bls. 1).	eingöngu 4. gr.
Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2008/19/EB (Stjtið. ESB L 76, 19.3.2008, bls. 44).	eingöngu 1. gr.
Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2008/37/EB (Stjtið. ESB L 81, 20.3.2008, bls. 1).	eingöngu 1. gr.

B-HLUTI**Skrá yfir fresti til lögleiðingar í aðildarríkjunum**

(sem um getur í 310. gr.)

Tilskipun	Frestur til lögleiðingar	Tímamörk fyrir beitingu
64/225/EBE	26. ágúst 1965	
73/239/EBE	27. janúar 1975	27. janúar 1976
73/240/EBE	27. janúar 1975	
76/580/EBE	31. desember 1976	
78/473/EBE	2. desember 1979	2. júní 1980
84/641/EBE	30. júní 1987	1. janúar 1988
87/343/EBE	1. janúar 1990	1. júlí 1990
87/344/EBE	1. janúar 1990	1. júlí 1990
88/357/EBE	30. desember 1989	30. júní 1990
90/618/EBE	20. maí 1992	20. nóvember 1992
92/49/EBE	31. desember 1993	1. júlí 1994
95/26/EB	18. júlí 1996	18. júlí 1996
98/78/EB	5. júní 2000	
2000/26/EB	20. júlí 2002	20. janúar 2003
2000/64/EB	17. nóvember 2002	
2001/17/EB	20. apríl 2003	
2002/13/EB	20. september 2003	
2002/83/EB	17. nóvember 2002, 20. september 2003, 19. júní 2004 (með hliðsjón af gildandi ákvæðum)	
2002/87/EB	11. ágúst 2004	
2004/66/EB	1. maí 2004	
2005/1/EB	13. maí 2005	
2005/14/EB	11. júní 2007	
2005/68/EB	10. desember 2007	
2006/101/EB	1. janúar 2007	
2008/19/EB	Á ekki við	
2008/37/EB	Á ekki við	

VII. VIÐAUKI
SAMSVÖRUNARTAFLA

Tilskipun 73/239/EBE	Tilskipun 78/473/EBE	Tilskipun 87/344/EBE	Tilskipun 88/357/EBE	Tilskipun 92/49/EBE	Tilskipun 98/78/EBE	Tilskipun 2001/17/EBE	Tilskipun 2002/83/EBE	Tilskipun 2005/68/EBE	Tilskipun 2007/44/EBE	Þessi tilskipun
1. mgr. 1. gr.				2. gr.		1. mgr. 1. gr.	Fyrsti málsliður 2. gr.	1. mgr. 1. gr.		1. gr., 2. og 3. mgr. 2. gr. og 267. gr.
2. mgr. 1. gr.										2. mgr. 2. gr.
3. mgr. 1. gr.										—
a-til c-liður 1. mgr. 2. gr.										—
d-liður 1. mgr. 2. gr.							4. mgr. 3. gr.			3. gr.
e-liður 1. mgr. 2. gr.										—
a-liður 2. mgr. 2. gr.										1. mgr. 5. gr.
b-liður 2. mgr. 2. gr.										2. mgr. 5. gr.
c-liður 2. mgr. 2. gr.										3. mgr. 5. gr.
d-liður 2. mgr. 2. gr.										4. mgr. 5. gr.
Fyrsta til fjórða undirgrein 3. mgr. 2. gr.										6. gr.
Fimmta undirgrein 3. mgr. 2. gr.										4. mgr. 15. gr.

Tilskipun 73/239/EBE	Tilskipun 78/473/EBE	Tilskipun 87/344/EBE	Tilskipun 88/357/EBE	Tilskipun 92/49/EBE	Tilskipun 98/78/EBE	Tilskipun 2001/17/EBE	Tilskipun 2002/83/EBE	Tilskipun 2005/68/EBE	Tilskipun 2007/44/EBE	Pessi tilskipun
Fyrsta og önnur undirgrein 1. mgr. 3. gr.										—
Þriðja undirgrein 1. mgr. 3. gr.										5. mgr. 4. gr.
2. mgr. 3. gr.										7. gr.
Fyrsti málslíður 4. gr.										Fyrsti málslíður 8. gr.
a-liður 4. gr.										2. mgr. 8. gr.
b-liður 4. gr.										—
c-liður 4. gr.										3. mgr. 8. gr.
e-liður 4. gr.										—
f-liður 4. gr.										1. mgr. 8. gr.
g-liður 4. gr.										4. mgr. 8. gr.
a-liður 5. gr.										—
b-liður 5. gr.							o-liður 1. mgr. 1. gr.			—
c-liður 5. gr.							p-liður 1. mgr. 1. gr.			1. mgr. 134. gr.
d-liður 5. gr.										—
6. gr.				4. gr.			4. gr.	3. gr.		1. mgr., a- og b-liður 2. mgr. 14. gr.

Tilskipun 73/239/EBE	Tilskipun 78/473/EBE	Tilskipun 87/344/EBE	Tilskipun 88/357/EBE	Tilskipun 92/49/EBE	Tilskipun 98/78/EBE	Tilskipun 2001/17/EBE	Tilskipun 2002/83/EBE	Tilskipun 2005/68/EBE	Tilskipun 2007/44/EBE	Pessi tilskipun
1. mgr. og fyrsta undirgrein 2. mgr. 7. gr.				1. mgr. 5. gr. og fyrsta undirgrein 2. mgr.			1. mgr. og fyrsta undirgrein 2. mgr. 5. gr.			1. mgr. og fyrsta undirgrein 2. mgr. 15. gr.
a-liður annarrar undirgreinar 2. mgr. 7. gr.				a-liður annarrar undirgreinar 2. mgr. 5. gr.						Fyrsta undirgrein 3. mgr. 15. gr.
b-liður annarrar undirgreinar 2. mgr. 7. gr.				b-liður annarrar undirgreinar 2. mgr. 5. gr.						—
a-liður 1. mgr. 8. gr.				a-liður 1. mgr. 6. gr.			a-liður 1. mgr. 6. gr.	1. viðauki		Viðaukar IIIA og B
Lokagrein a-liðar 1. mgr. 8. gr.								2. mgr. 5. gr.		2. mgr. 17. gr.
b-liður 1. mgr. 8. gr.				b-liður 1. mgr. 6. gr.			b-liður 1. mgr. 6. gr.	a-liður 6. gr.		a-liður 1. mgr. 18. gr.
								a-liður 6. gr.		b-liður 1. mgr. 18. gr.
c-liður 1. mgr. 8. gr.				c-liður 1. mgr. 6. gr.			c-liður 1. mgr. 6. gr.	b-liður 6. gr.		c-liður 1. mgr. 18. gr.
d-liður 1. mgr. 8. gr.				d-liður 1. mgr. 6. gr.			d-liður 1. mgr. 6. gr.	c-liður 6. gr.		d-liður 1. mgr. 18. gr.
e-liður 1. mgr. 8. gr.				e-liður 1. mgr. 6. gr.			e-liður 1. mgr. 6. gr.	d-liður 6. gr.		g-liður 18. gr.
f-liður 1. mgr. 8. gr.										h-liður 18. gr.
Önnur til fjórða undirgrein 1. mgr. 8. gr.							2. mgr. 6. gr.	7. gr.		19. gr.

Tilskipun 73/239/EBE	Tilskipun 78/473/EBE	Tilskipun 87/344/EBE	Tilskipun 88/357/EBE	Tilskipun 92/49/EBE	Tilskipun 98/78/EBE	Tilskipun 2001/17/EBE	Tilskipun 2002/83/EBE	Tilskipun 2005/68/EBE	Tilskipun 2007/44/EBE	Pessi tilskipun
1. mgr. a 8. gr.							3. mgr. 6. gr.	8. gr.		20. gr.
2. mgr. 8. gr.				2. mgr. 6. gr.			4. mgr. 6. gr.			2. mgr. 18. gr.
Fyrsta undirgrein 3. mgr. 8. gr.				Fyrsta undirgrein 3. mgr. 6. gr.			Þriðja undirgrein 5. mgr. 6. gr.	1. mgr. 9. gr.		4. mgr. 21. gr.
Önnur undirgrein 3. mgr. 8. gr.				Önnur undirgrein 3. mgr. 6. gr. og fyrsti málsliður 1. undirgreinar 29. gr.			Fyrsta undirgrein 5. mgr. 6. gr.	2. mgr. 9. gr.		Fyrsta undirgrein 1. mgr. 21. gr.
Þriðja undirgrein 3. mgr. 8. gr.				Þriðja undirgrein 3. mgr. 6. gr. og önnur undirgrein 29. gr.						2. mgr. 21. gr.
Fjórdá undirgrein 3. mgr. 8. gr.				Fjórdá undirgrein 3. mgr. 6. gr.						3. mgr. 21. gr.
4. mgr. 8. gr.				4. mgr. 6. gr.			6. mgr. 6. gr.	10. gr.		22. gr.
a-d-liður 9. gr.				a-d-liður 7. gr.			a-d-liður 7. gr.	a-, c-, d- og e-liður 1. mgr. 11. gr.		a-, c-, d- og e-liður 1. mgr. 23. gr.
e- og f-liður 9. gr.				e- og f-liður 7. gr.				a- og b-liður 2. mgr. 11. gr.		e-liður 2. mgr. 23. gr.
g- og h- liður 9. gr.				g- og h- liður 7. gr.			f- og g-liður 7. gr.	c- og d-liður 2. mgr. 11. gr.		a- og d-liður 2. mgr. 23. gr.
1. mgr. 10. gr.				1. mgr. 32. gr.			1. mgr. 40. gr.			Fyrsta undirgrein 1. mgr. 145. gr.

Tilskipun 73/239/EBE	Tilskipun 78/473/EBE	Tilskipun 87/344/EBE	Tilskipun 88/357/EBE	Tilskipun 92/49/EBE	Tilskipun 98/78/EBE	Tilskipun 2001/17/EB	Tilskipun 2002/83/EB	Tilskipun 2005/68/EB	Tilskipun 2007/44/EB	Pessi tilskipun
Fyrsta undirgrein 2. mgr. 10. gr.			Fyrsta undirgrein 2. mgr. 32. gr.	2. mgr. 40. gr.						2. mgr. 145. gr.
Önnur undirgrein 2. mgr. 10. gr.			Önnur undirgrein 2. mgr. 32. gr.	Önnur undirgrein 2. mgr. 32. gr.						3. mgr. 145. gr.
3. mgr. 10. gr.			3. mgr. 32. gr.	3. mgr. 40. gr.						1. og 2. mgr. 146. gr.
4. mgr. 10. gr.			4. mgr. 32. gr.	4. mgr. 40. gr.						3. mgr. 146. gr.
5. mgr. 10. gr.			5. mgr. 32. gr.	5. mgr. 40. gr.						Önnur undirgrein 3. mgr. 146. gr.
6. mgr. 10. gr.			6. mgr. 32. gr.	6. mgr. 40. gr.						4. mgr. 145. gr.
11. gr.			33. gr.							—
12. gr.			56. gr.	9. gr.				13. gr.		Önnur undirgrein 25. gr.
Grein 12a				Grein 9a				14. gr. og 2. mgr. 60. gr.		26. gr.
Fyrsta undirgrein 1. og 2. mgr. 13. gr.			Fyrsta undirgrein 1. og 2. mgr. 9. gr.	Fyrsta undirgrein 1. og 2. mgr. 10. gr.			Fyrsta undirgrein 1. og 2. mgr. 15. gr.			1. mgr. 30. gr., fyrsta undirgrein 2. mgr.
Önnur undirgrein 2. mgr. 13. gr.			Önnur undirgrein 2. mgr. 9. gr.	Önnur undirgrein 2. mgr. 9. gr.						Önnur undirgrein 2. mgr. 30. gr.
							Annar og þriðji málsliður 1. mgr. 10. gr.	Önnur undirgrein 1. mgr. 15. gr.		3. mgr. 30. gr.
Þriðja undirgrein 2. mgr. 13. gr.							Önnur undirgrein 2. mgr. 10. gr.	3. mgr. 60. gr.		1. mgr. 32. gr.
3. mgr. 13. gr.			3. mgr. 9. gr.	3. mgr. 9. gr.			3. mgr. 10. gr.	4. mgr. 15. gr.		—

Tilskipun 73/239/EBE	Tilskipun 78/473/EBE	Tilskipun 87/344/EBE	Tilskipun 88/357/EBE	Tilskipun 92/49/EBE	Tilskipun 98/78/EBE	Tilskipun 2001/17/EBE	Tilskipun 2002/83/EBE	Tilskipun 2005/68/EBE	Tilskipun 2007/44/EBE	Pessi tilskipun
14. gr.				10. gr.			11. gr.	16. gr.		33. gr.
1. og 2. mgr. og önnur undirgrein 3. mgr. 15. gr.				17. gr.			1.-3. mgr. og önnur undirgrein 4. mgr. 20. gr.	1. og 3. mgr. 32. gr.		76.-86. gr.
Fyrsta undirgrein 3. mgr. 15. gr.							Fyrsta undirgrein 4. mgr. 20. gr.	2. mgr. 32. gr.		2. mgr. 134. og 173. gr.
Grein 15a				18. gr.				33. gr.		—
16. gr.							27. gr.	35. gr., 36. gr., 8. mgr. 60. gr.		87.-99. gr.
Grein 16a							28. gr.	37.-39. gr., 9. mgr. 60. gr.		100.-127. gr.
1. mgr. 17. gr.							1. mgr. 29. gr.	1. mgr. 40. gr.		128. gr. og a-c-liður 1. mgr. og 2. mgr. 129. gr.
2. mgr. 17. gr.							2. mgr. 29. gr.	2. mgr. 40. gr.		d-liður 1. mgr. 129. gr.
Grein 17a							30. gr.	41. gr.		—
Grein 17b							28. gr. og a-liður 28. gr.	10. mgr. 60. gr.		—
18. gr.							31. gr.			—
14. gr.							11. gr.	16. gr.		33. gr.
2. mgr. 19. gr.				2. mgr. 11. gr.			2. mgr. 13. gr.	2. mgr. 17. gr.		35. gr.
a- og b-liður í fyrstu og annarri undirgrein, 3. mgr. 19. gr.			10. gr.	a- og b-liður í fyrstu og annarri undirgrein 3. mgr. 11. gr.			1. og 2. a- og b-liður í fyrstu og annarri undirgrein 3. mgr. 13. gr.	a- og b-liður fyrstu undirgreinar, 3. og 4. mgr. 17. gr.		3., 5., 6. og 7. liður 1. mgr. 34. gr.

Tilskipun 73/239/EBE	Tilskipun 78/473/EBE	Tilskipun 87/344/EBE	Tilskipun 88/357/EBE	Tilskipun 92/49/EBE	Tilskipun 98/78/EBE	Tilskipun 2001/17/EBE	Tilskipun 2002/83/EBE	Tilskipun 2005/68/EBE	Tilskipun 2007/44/EBE	Pessi tilskipun
c-liður annarrar undirgreinar 3. mgr. 19. gr.		10. gr.	10. gr.	c-liður annarrar undirgreinar 3. mgr. 11. gr.			c-liður annarrar undirgreinar 3. mgr. 13. gr.	c-liður fyrstu undirgreinar 4. mgr. 17. gr.		8. mgr. 34. gr.
Þriðja undirgrein 3. mgr. 19. gr.				Þriðja undirgrein 3. mgr. 11. gr.			Þriðja undirgrein 3. mgr. 13. gr.	Önnur undirgrein 4. mgr. 17. gr.		b-liður 2. mgr. 35. gr.
1. mgr. 20. gr.							1. mgr. 37. gr.	1. mgr. 42. gr.		137. gr.
Fyrsta undirgrein 2. mgr. 20. gr.				Fyrsta undirgrein 2. mgr. 13. gr.			Fyrsta undirgrein 2. mgr. 37. gr.	Fyrsta undirgrein 2. mgr. 42. gr.		—
Önnur undirgrein 2. mgr. 20. gr.				Önnur undirgrein 2. mgr. 13. gr.			Önnur undirgrein 2. mgr. 37. gr.	Önnur undirgrein 2. mgr. 42. gr.		5. mgr. 138. gr.
Fyrsta undirgrein 3. mgr. 20. gr.				Fyrsta undirgrein 3. mgr. 13. gr.			Fyrsta undirgrein 3. mgr. 37. gr.	Fyrsta undirgrein 3. mgr. 42. gr.		—
Önnur undirgrein 3. mgr. 20. gr.				Önnur undirgrein 3. mgr. 13. gr.			Önnur undirgrein 3. mgr. 37. gr.	Önnur undirgrein 3. mgr. 42. gr.		3. mgr. 139. gr.
4. mgr. 20. gr.				4. mgr. 13. gr.						—
5. mgr. 20. gr.				Önnur undirgrein 2. mgr. og 5. mgr. 13. gr.			Önnur undirgrein 2. mgr. og 5. mgr. 37. gr.	Önnur undirgrein 2. mgr. og 4. mgr. 42. gr.		5. mgr. 138. gr.
Fyrsti málsliður fyrstu undirgreinar 1. mgr. greinar 20a.							Fyrsti málsliður 1. mgr. 38. gr.	1. mgr. 43. gr.		2. mgr. 138. gr. og 2. mgr. 139. gr.
a–e-liður annars málsliðar fyrstu undirgreinar 1. mgr. greinar 20a.							a–e-liður annars málsliðar 1. mgr. 38. gr.	a–e-liður 2. mgr. 43. gr.		1. mgr. 142. gr.
2. mgr. greinar 20a							2. mgr. 38. gr.			141. gr.

Tilskipun 73/239/EBE 3. mgr. greinar 20a	Tilskipun 78/473/EBE	Tilskipun 87/344/EBE	Tilskipun 88/357/EBE	Tilskipun 92/49/EBE	Tilskipun 98/78/EBE	Tilskipun 2001/17/EBE	Tilskipun 2002/83/EBE 3. mgr. 38. gr.	Tilskipun 2005/68/EBE 4. mgr. 43. gr.	Tilskipun 2007/44/EBE	Pessi tilskipun 2. mgr. 140. gr.
4. mgr. greinar 20a							4. mgr. 38. gr.	5. mgr. 43. gr.		—
5. mgr. greinar 20a							5. mgr. 38. gr.	6. mgr. 43. gr.		2. mgr. 142. gr.
21. gr.			1. mgr. 11. gr.							—
a-, b- og d-liður fyrstu undirgrein 1. mgr. 22. gr.				14. gr.			a-, b- og d-liður fyrstu undirgrein 1. mgr. 39. gr.	a-, b- og d-liður fyrstu undirgrein 1. mgr. 44. gr.		a-, b- og c-liður 1. mgr. 144. gr.
Fyrsti málsliður annarrar undirgreinar 1. mgr. 22. gr.							Fyrsti málsliður annarrar undirgreinar 1. mgr. 39. gr.	Önnur undirgrein 1. mgr. 44. gr.		Fyrsta undirgrein 2. mgr. 144. gr.
Annar málsliður annarrar undirgreinar 1. mgr. 22. gr.							Annar málsliður annarrar undirgreinar 1. mgr. 39. gr.			Önnur undirgrein 2. mgr. 144. gr.
1. mgr. 22. gr.							2. mgr. 39. gr.	2. mgr. 44. gr.		3. mgr. 144. gr.
1. mgr. 23. gr.							1. mgr. 51. gr.			1. mgr. 162. gr.
a-g-liður 2. mgr. 23. gr.							2. mgr. 51. gr.			a-f-liður og h- liður 2. mgr. 162. gr.
h-liður 2. mgr. 23. gr.										g-liður 2. mgr. 162. gr.
Fyrsti málsliður fyrstu undirgreinar 24. gr.							Fyrsti málsliður fyrstu undirgreinar 54. gr.			Fyrsti málsliður 165. gr.
Fyrsta undirgrein, annar málsliður og þriðja undirgrein 24. gr.							Fyrsta undirgrein, annar málsliður – þriðja undirgrein 54. gr.			—
25. gr.							55. gr.			166. gr.

Tilskipun 73/239/EBE	Tilskipun 78/473/EBE	Tilskipun 87/344/EBE	Tilskipun 88/357/EBE	Tilskipun 92/49/EBE	Tilskipun 98/78/EBE	Tilskipun 2001/17/EBE	Tilskipun 2002/83/EBE	Tilskipun 2005/68/EBE	Tilskipun 2007/44/EBE	Pessi tilskipun
26. gr.							56. gr.			167. gr.
Fyrsta undirgrein 27. gr.							Fyrsta undirgrein 2. mgr. 52. gr.			Fyrsta undirgrein 168. gr.
Önnur undirgrein 27. gr.							Önnur undirgrein 2. mgr. 52. gr.			Önnur undirgrein 168. gr.
28. gr.							3. mgr. 52. gr.			170. gr.
Grein 28a				53. gr.			53. gr.			164. gr.
29. gr.							57. gr.			171. gr.
Grein 29a							58. gr.			Fyrsta, önnur og þriðja undirgrein 176. gr.
1. og 2. mgr. greinar 29b							1. og 2. mgr. 59. gr.	1. og 2. mgr. 52. gr.		1. og 2. mgr. 177. gr.
3.–6. liður greinar 29b							3.–6. mgr. 59. gr.	3. og 4. mgr. 52. gr.		—
1. mgr. og a-liður 2. mgr. 30. gr.										—
b-liður 2. mgr. 30. gr.										1. mgr. 305. gr.
4. mgr. 30. gr.										2. mgr. 305. gr.
5. mgr. 30. gr.										4. mgr. 305. gr.
31. gr.										—
32. gr.										—
33. gr.			28. gr.				62. gr.	2. mgr. 54. gr.		2. og 3. mgr. 298. gr.

Tilskipun 73/239/EBE	Tilskipun 78/473/EBE	Tilskipun 87/344/EBE	Tilskipun 88/357/EBE	Tilskipun 92/49/EBE	Tilskipun 98/78/EBE	Tilskipun 2001/17/EB	Tilskipun 2002/83/EB	Tilskipun 2005/68/EB	Tilskipun 2007/44/EB	Pessi tilskipun
	6. gr.									195. gr.
	7. gr.									194. gr.
	8. gr.									196. gr.
		1. gr.								—
		2. gr.								198. gr.
		1. mgr. 3. gr.								199. gr.
		Fyrsti málsliður fyrstu undirgreinar 2. mgr. 3. gr.								Fyrsta undirgrein 1. mgr. 200. gr.
		a- til c-liður 2. mgr. 3. gr.								2.-4. mgr. 200. gr.
		3. mgr. 3. gr.								Önnur undirgrein 1. mgr. 200. gr.
		4. gr.								201. gr.
		5. gr.								202. gr.
		6. gr.								203. gr.
		7. gr.								204. gr.
		8. gr.								205. gr.
		9. gr.								2. mgr. 16. gr.
			1. gr.							—
			a-, b- og e-liður 2. gr.							—
			c-liður 2. gr.				c-liður 1. mgr. 1. gr.	e-liður 1. mgr. 2. gr.		—
			d-liður 2. gr.							13. mgr. 13. gr.

Tilskipun 73/239/EBE	Tilskipun 78/473/EBE	Tilskipun 87/344/EBE	Tilskipun 88/357/EBE	Tilskipun 92/49/EBE	Tilskipun 98/78/EBE	Tilskipun 2001/17/EB	Tilskipun 2002/83/EB 1. mgr.	Tilskipun 2005/68/EB	Tilskipun 2007/44/EB	Pessi tilskipun
			f-liður 2. gr.	e-liður 1. gr.			h-liður 1. mgr. 1. gr.			—
			3. gr.				Annar málsliður, b- liður 1. gr.			Önnur undirgrein 1. mgr. 145. gr.
			4. gr.							187. gr.
			6. gr.							—
			a- til e-liður 1. mgr. 7. gr.							—
			f-liður 1. mgr. 7. gr.	27. gr.						—
			g-liður og 3. liður, 1. mgr. 7. gr.							—
			1. og 2. mgr. 8. gr.							1. og 2. mgr. 179. gr.
			3. mgr. 8. gr.							—
			a- og c-liður, 4. mgr. 8. gr.	1. mgr. 30. gr.						—
			d-liður, 4. mgr. 8. gr.							3. mgr. 179. gr.
			5. mgr. 8. gr.							4. mgr. 179. gr.
			12. gr.							—
			1.-3. mgr. greinar 12a							150. gr.

Tilskipun 73/239/EBE	Tilskipun 78/473/EBE	Tilskipun 87/344/EBE	Tilskipun 88/357/EBE	Tilskipun 92/49/EBE	Tilskipun 98/78/EBE	Tilskipun 2001/17/EBE	Tilskipun 2002/83/EBE	Tilskipun 2005/68/EBE	Tilskipun 2007/44/EBE	Pessi tilskipun
			Fyrsta undirgrein 4. mgr. greinar 12a							151. gr.
			Annar til sjötti undirliður 4. mgr. greinar 12a							152. gr.
			14. gr.	34. gr.			41. gr.			147. gr.
			Fyrsta og önnur undirgrein, 1. mgr. 16. gr.	35. gr.			42. gr.			148. gr.
			Þriðja undirgrein 1. mgr. 16. gr.	35. gr.						2. mgr. 148. gr.
			17. gr.	36. gr.			43. gr.			149. gr.
			26. gr.							—
			27. gr.							—
			31. gr.							299. gr.
			31. gr.				2. mgr. 68. gr.			300. gr.
			I. viðauki	23. gr.			II. viðauki			—
			Viðauki 2A							—
			Viðauki 2B							—
			5. gr., 9. gr., 10. gr. og 11. gr.							—
				a-liður 1. gr.	a-liður 1. gr.	a-liður 2. gr.	a-liður 1. mgr. 1. gr.			1. mgr. 13. gr.
				b-liður 1. gr.			b-liður 1. mgr. 1. gr.	d-liður 1. mgr. 2. gr.		11. mgr. 13. gr.
				c-liður 1. gr.		e-liður 2. gr.	e-liður 1. mgr. 1. gr.	f-liður 1. mgr. 2. gr.		a-liður 8. mgr. 13. gr.

Tilskipun 73/239/EBE	Tilskipun 78/473/EBE	Tilskipun 87/344/EBE	Tilskipun 88/357/EBE	Tilskipun 92/49/EBE	Tilskipun 98/78/EBE	Tilskipun 2001/17/EBE	Tilskipun 2002/83/EBE	Tilskipun 2005/68/EBE	Tilskipun 2007/44/EBE	Pessi tilskipun —
				d-liður 1. gr.			f-liður 1. mgr. 1. gr.	g-liður 1. mgr. 2. gr.		—
				f-liður 1. gr.			i-liður 1. mgr. 1. gr.	i-liður 1. mgr. 2. gr.		18. mgr. 13. gr.
				g-liður 1. gr.			j-liður 1. mgr. 1. gr.	j-liður 1. mgr. 2. gr.		21. mgr. 13. gr., 2. mgr. 24. gr. og 63. gr.
				h-liður 1. gr.	d-liður 1. gr.		k-liður 1. mgr. 1. gr.	k-liður 1. mgr. 2. gr.		15. mgr. 13. gr.
				i-liður 1. gr.	e-liður 1. gr.		l-liður 1. mgr. 1. gr.	l-liður 1. mgr. 2. gr.		16. mgr. 13. gr.
				j-liður 1. gr.			m-liður 1. mgr. 1. gr.			22. mgr. 13. gr.
				k-liður 1. gr.	k-liður 1. gr.	h-liður 2. gr.	n-liður 1. mgr. 1. gr.	m-liður 1. mgr. 2. gr.		10. mgr. 13. gr.
				l-liður 1. gr.			r-liður 1. mgr. 1. gr.	n-liður 1. mgr. 2. gr.		17. mgr. 13. gr.
				a-liður l-liðar 1. gr.	f-liður 1. gr.		i-liður r-liðar 1. mgr. 1. gr.	i-liður n-liðar 1. mgr. 2. gr.		20. mgr. 13. gr.
				b-liður l-liðar 1. gr.			ii-liður r-liðar 1. mgr. 1. gr.	ii-liður n-liðar 1. mgr. 2. gr.		18. mgr. 13. gr.
				3. gr.						188. gr.
				8. gr.				12. gr.		1. mgr. 24. gr.
				2. mgr. 12. gr.			1. mgr. 14. gr.	18. gr.		1. mgr. 39. gr.
				3.–6. mgr. 12. gr.			2.–5. mgr. 14. gr.			2.–6. mgr. 39. gr.

Tilskipun 73/239/EBE	Tilskipun 78/473/EBE	Tilskipun 87/344/EBE	Tilskipun 88/357/EBE	Tilskipun 92/49/EBE	Tilskipun 98/78/EBE	Tilskipun 2001/17/EBE	Tilskipun 2002/83/EBE	Tilskipun 2005/68/EBE	Tilskipun 2007/44/EBE	Pessi tilskipun
				1. og 2. mgr. 15. gr.			1. og 2. mgr. 15. gr.	1. mgr. 19. gr.		57. gr.
				3. mgr. 15. gr.			3. mgr. 15. gr.	22. gr.		61. gr.
				4. mgr. 15. gr.			4. mgr. 15. gr.	23. gr.		62. gr.
				Grein 15a			Grein 15a	2.-8. mgr. 19. gr.		1.-7. mgr. 58. gr.
				Grein 15b			Grein 15b	Grein 19a		59. gr.
				Grein 15c			Grein 15c	20. gr.		60. gr.
				1. mgr. 16. gr.			1. mgr. 16. gr.	24. gr.		64. gr.
				2. mgr. 16. gr.			2. mgr. 16. gr.	25. gr.		65. gr.
				3. mgr. 16. gr.			3. mgr. 16. gr.	26. gr.		66. gr.
				4. mgr. 16. gr.			4. mgr. 16. gr.	27. gr.		67. gr.
				5. mgr. 16. gr.			5. mgr. 16. gr.	1. mgr. 28. gr.		1. mgr. 68. gr.
				Fyrsta til fjórða undirgrein málsgreinar 5b 16. gr.			Fyrsta til fjórða undirgrein 7. mgr. 16. gr.	Fyrsta til fjórða undirgrein 3. mgr. 28. gr.		3. mgr. 68. gr.
				Fimmta undirgrein málsgreinar 5b 16. gr.			Fimmta undirgrein 7. mgr. 16. gr.	Fimmta undirgrein 3. mgr. 28. gr.		4. mgr. 68. gr.
				3. mgr. 16. gr.						66. gr.
				5. mgr. c 16. gr.				29. gr.		70. gr.
				5. mgr. a 16. gr.				2. mgr. 28. gr.		2. mgr. 68. gr.
				a-liður 1. mgr. greinar 16a			a-liður 1. mgr. 17. gr.	Fyrsta undirgrein 1. mgr. 31. gr.		a-c-liður 1. mgr. 72. gr.

Tilskipun 73/239/EBE	Tilskipun 78/473/EBE	Tilskipun 87/344/EBE	Tilskipun 88/357/EBE	Tilskipun 92/49/EBE	Tilskipun 98/78/EBE	Tilskipun 2001/17/EBE	Tilskipun 2002/83/EBE	Tilskipun 2005/68/EBE	Tilskipun 2007/44/EBE	Pessi tilskipun
		b-liður 1. mgr. greinar 16a		b-liður 1. mgr. greinar 16a			b-liður 1. mgr. 17. gr.	Önnur undirgrein 1. mgr. 31. gr.		Önnur undirgrein 1. mgr. 72. gr.
		2. mgr. greinar 16a		2. mgr. greinar 16a			2. mgr. 17. gr.	2. mgr. 31. gr.		2. mgr. 72. gr.
		20. gr.		20. gr.			22. gr.			—
		21. gr.		21. gr.			23. gr.	1.–3. mgr. 34. gr.		—
		22. gr.		22. gr.			24. gr.	4. mgr. 34. gr.		—
		25. gr.		25. gr.						—
		28. gr.		28. gr.			33. gr.			180. gr.
		29. gr.		29. gr.						1. og 3. mgr. 181. gr.
		2. mgr. 30. gr.		2. mgr. 30. gr.						2. mgr. 181. gr.
		31. gr.		31. gr.						183. gr.
		38. gr.		38. gr.			44. gr.			153. gr.
		2. og 3. mgr. 39. gr.		2. og 3. mgr. 39. gr.			45. gr.			154. gr.
		2. mgr. 40. gr.		2. mgr. 40. gr.			1. mgr. 46. gr.			8. mgr. 155. gr.
		3. mgr. 40. gr.		3. mgr. 40. gr.			2. mgr. 46. gr.			1. mgr. 155. gr.
		4., 6.–8. og 10. mgr. 40. gr.		4., 6.–8. og 10. mgr. 40. gr.			3., 5.–7. og 9. mgr. 46. gr.			2., 4.–6. og 9. mgr. 155. gr.
		5. mgr. 40. gr.		5. mgr. 40. gr.			4. mgr. 46. gr.			3. mgr. 155. gr.
		9. mgr. 40. gr.		9. mgr. 40. gr.			8. mgr. 46. gr.			7. mgr. 155. gr.
		41. gr.		41. gr.			47. gr.			156. gr.
		2. mgr. 42. gr.		2. mgr. 42. gr.			48. gr.			160. gr.
		2. og 3. mgr. 43. gr.		2. og 3. mgr. 43. gr.						184. gr.

Tilskipun 73/239/EBE	Tilskipun 78/473/EBE	Tilskipun 87/344/EBE	Tilskipun 88/357/EBE	Tilskipun 92/49/EBE	Tilskipun 98/78/EB	Tilskipun 2001/17/EB	Tilskipun 2002/83/EB	Tilskipun 2005/68/EB	Tilskipun 2007/44/EB	Pessi tilskipun 4. mgr. 13. gr.
					c-liður 1. gr.		s-liður 1. mgr. 1. gr.	c-liður 1. mgr. 2. gr.		a-liður 1. mgr. 212. gr.
					g-liður 1. gr.					b-liður 1. mgr. 212. gr.
					h-liður 1. gr.					f-liður 1. mgr. 210. gr.
					i-liður 1. gr.			i-liður a-liðar 2. mgr. 59. gr.		g-liður 1. mgr. 210. gr.
					j-liður 1. gr.			j-liður a-liðar 2. mgr. 59. gr.		6. mgr. 13. gr.
					l-liður 1. gr.			b-liður 2. mgr. 59. gr.		1. mgr. 214. gr.
					2. gr.			3. mgr. 59. gr.		fyrsta og önnur undirgrein 1. og 2. mgr. 214. gr.
					3. gr.			3. mgr. 59. gr.		1. mgr. 247. gr.
					4. gr.			3. mgr. 59. gr.		246. gr.
					1. mgr. 5. gr.			4. mgr. 59. gr.		1. mgr. 254. gr.
					2. mgr. 5. gr.					2. mgr. 254. gr., 1. og 2. mgr. 255. gr.
					6. gr.			5. mgr. 59. gr.		1. mgr. 249. gr., 252. gr., 253. gr.
					7. gr.			5. mgr. 59. gr.		

Tilskipun 73/239/EBE	Tilskipun 78/473/EBE	Tilskipun 87/344/EBE	Tilskipun 88/357/EBE	Tilskipun 92/49/EBE	Tilskipun 98/78/EB	Tilskipun 2001/17/EB	Tilskipun 2002/83/EB	Tilskipun 2005/68/EB	Tilskipun 2007/44/EB	Pessi tilskipun
					8. gr.			5. mgr. 59. gr.		245. gr., 246. gr., 1. mgr. 258. gr.
					9. gr.			6. mgr. 59. gr.		218. gr., 219. gr., 1. mgr. 258. gr.
					10. gr.			7. mgr. 59. gr.		218. gr., 219. gr., 1. mgr. 258. gr., 260.–263. gr.
					Grein 10a			8. mgr. 59. gr.		264. gr.
					Grein 10b					257. gr.
					12. gr.	32. gr.	73. gr.	65. gr.	1. mgr. 8. gr.	311. gr.
					I. viðauki			9. mgr. 59. gr. og II. viðauki		213.–215. gr., 218.–246. gr.
					II. viðauki			9. mgr. 59. gr. og II. viðauki		215.–217. gr., 220.–243. gr.
						2. mgr. 1. gr.				267. gr.
						b-liður 2. gr.				b-liður 1. mgr. 268. gr.
						c-liður 2. gr.				c-liður 1. mgr. 268. gr.
						d-liður 2. gr.				d-liður 1. mgr. 268. gr.
						f-liður 2. gr.		h-liður 1. mgr. 2. gr.		9. mgr. 13. gr.
						g-liður 2. gr.				a-liður 1. mgr. 268. gr.

Tilskipun 73/239/EBE	Tilskipun 78/473/EBE	Tilskipun 87/344/EBE	Tilskipun 88/357/EBE	Tilskipun 92/49/EBE	Tilskipun 98/78/EBE	Tilskipun 2001/17/EB	Tilskipun 2002/83/EB	Tilskipun 2005/68/EB	Tilskipun 2007/44/EB	Pessi tilskipun
						i-liður 2. gr.				e-liður 1. mgr. 268. gr.
						j-liður 2. gr.				f-liður 1. mgr. 268. gr.
						k-liður 2. gr.				g-liður 1. mgr. 268. gr.
						3. gr.				—
						4. gr.				269. gr.
						5. gr.				270. gr.
						6. gr.				271. gr.
						7. gr.				272. gr.
						8. gr.				273. gr.
						9. gr.				274. gr.
						10. gr.				275. gr.
						11. gr.				277. gr.
						12. gr.				278. gr.
						13. gr.				279. gr.
						14. gr.				280. gr.
						15. gr.				281. gr.
						16. gr.				282. gr.
						17. gr.				283. gr.
						18. gr.				284. gr.
						19. gr.				285. gr.
						20. gr.				286. gr.
						21. gr.				287. gr.
						22. gr.				288. gr.
						23. gr.				289. gr.
						24. gr.				290. gr.
						25. gr.				291. gr.
						26. gr.				292. gr.

Tilskipun 73/239/EBE	Tilskipun 78/473/EBE	Tilskipun 87/344/EBE	Tilskipun 88/357/EBE	Tilskipun 92/49/EBE	Tilskipun 98/78/EBE	Tilskipun 2001/17/EB	Tilskipun 2002/83/EB	Tilskipun 2005/68/EB	Tilskipun 2007/44/EB	Pessi tilskipun
						27. gr.				293. gr.
						28. gr.				294. gr.
						29. gr.				295. gr.
						1. mgr. 30. gr.				2. mgr. 268. gr.
						2. mgr. 30. gr.				296. gr.
						Viðauki				276. gr.
							d-liður 1. mgr. 1. gr.			—
							g-liður 1. mgr. 1. gr.			14. mgr. 13. gr.
							q-liður 1. mgr. 1. gr.			—
							2. mgr. 1. gr.	3. mgr. 2. gr.		—
							1. mgr. 2. gr.			3. mgr. 2. gr.
							2., 3. og 8. mgr. 3. gr.			9. gr.
							5. og 7 mgr. 3. gr.			10. gr.
							6. mgr. 3. gr.			—
							Önnur og þriðja undirgrein 2. mgr. 5. gr.			Þriðji undirliður 2. mgr. og annar undirliður 3. mgr. 15. gr.
							Fyrsta og önnur undirgrein 5. mgr. 6. gr.			1. mgr. 21. gr.

Tilskipun 73/239/EBE	Tilskipun 78/473/EBE	Tilskipun 87/344/EBE	Tilskipun 88/357/EBE	Tilskipun 92/49/EBE	Tilskipun 98/78/EBE	Tilskipun 2001/17/EB	Tilskipun 2002/83/EB	Tilskipun 2005/68/EB	Tilskipun 2007/44/EB	Pessi tilskipun
							e-liður 7. gr.			e-liður 2. mgr. 23. gr.
							8. gr.	12. gr.		1. mgr. 24. gr.
							12. gr.			208. gr.
							9. mgr. 16. gr.	30. gr.		69. gr.
							1.-6. mgr. 18. gr.			73. gr.
							7. mgr. 18. gr.			—
							Fyrsti undirliður fyrstu undirgreinar 1. mgr. 19. gr.			1. mgr. 74. gr.
							Annar undirliður annarrar undirgreinar 1. mgr. 19. gr.			Önnur undirgrein 3. mgr. 74. gr.
							Önnur undirgrein 1. mgr., 2. og 3. mgr. 19. gr.			4.-7. mgr. 74. gr.
							21. gr.			209. gr.
							25. gr.			—
							26. gr.			—
							32. gr.			—
							34. gr.			182. gr.
							35. gr.			186. gr.
							1. mgr. 36. gr.			1. mgr. 185. gr.
							2. mgr. 36. gr.			Fyrsti málslíður 4. mgr. 185. gr.
							Viðauki IIIA			6. mgr. 185. gr.

Tilskipun 73/239/EBE	Tilskipun 78/473/EBE	Tilskipun 87/344/EBE	Tilskipun 88/357/EBE	Tilskipun 92/49/EBE	Tilskipun 98/78/EBE	Tilskipun 2001/17/EBE	Tilskipun 2002/83/EBE	Tilskipun 2005/68/EBE	Tilskipun 2007/44/EBE	Pessi tilskipun
							66. gr.			308. gr.
							67. gr.	53. gr.		297. gr.
							1. mgr. 68. gr.			—
							71. gr.			—
							72. gr.			310. gr.
							I. viðauki			II. viðauki
							III. viðauki			a-c-liður 2. mgr., 3. mgr. og fyrsti undirliður 5. mgr. 185. gr.
							IV. viðauki			—
							V. viðauki			VI. viðauki
							VI. viðauki			VII. viðauki
								d-liður 2. mgr. 1. gr.		11. gr.
								a-liður 1. mgr. 2. gr.		7. mgr. 13. gr.
								b-liður 1. mgr. 2. gr.		—
								h-liður 1. mgr. 2. gr.		9. mgr. 13. gr.
								o-liður 1. mgr. 2. gr.		25. mgr. 13. gr.
								p-liður 1. mgr. 2. gr.		26. mgr. 13. gr.
								q-liður 1. mgr. 2. gr.		3. mgr. 210. gr.
								2. mgr. 2. gr.		—

